

FINANSTILSYNET

THE FINANCIAL SUPERVISORY
AUTHORITY OF NORWAY

13. februar 2014

Forslag til forskrifter om markedsføring og forvaltning av alternative investeringsfond mv.

Høringsnotat

INNHold

Kapittel

1	BAKGRUNN	4
2	KOMMISJONSFORORDNING 231/2013	5
2.1	Hovedinnhold	5
2.2	Beregning av forvaltningskapital	5
2.3	Beregning av finansiell giring	6
2.4	Tilleggskapital og ansvarsforsikring	6
2.5	Operasjonelle krav til forvalter	6
2.6	Risiko- og likviditetsstyring	6
2.7	Investeringer i verdipapiriserte posisjoner	6
2.8	Generelle organisatoriske prinsipper	7
2.9	Verdivurdering	7
2.10	Utkontraktering	7
2.11	Depotmottaker	7
2.12	Opplysnings- og rapporteringskrav	7
2.13	Diverse bestemmelser	7
3	KOMMISJONSFORORDNING 447/2013	8
4	KOMMISJONSFORORDNING 448/2013	8
5	KOMMISJONSFORORDNING AV 17. DESEMBER 2013	8
6	GODTGJØRELSESORDNINGER	8
6.1	Regler om godtgjørelsesordninger i AIFMD	8
6.2	Gjeldende rett	9
6.3	Finanstilsynets vurdering	9
7	KRAV TIL RISIKOSTYRING OG INTERNKONTROLL	10
8	VERDIPAPIRHANDELLOVENS ANVENDELSE FOR FORVALTERE SOM YTER TILLEGGSTJENESTER	10
9	MARKEDSFØRING AV ALTERNATIVE INVESTERINGSFOND TIL IKKE-PROFESJONELLE INVESTORER	11
9.1	Arbeidsgruppens forslag om markedsføring til ikke-profesjonelle investorer... ..	11
9.2	Behov for forskrifter om markedsføring til ikke-profesjonelle investorer	11
9.3	Behov for forskrifter om markedsføring av spesialfond til ikke-profesjonelle investorer i verdipapirfondforskriften	12
10	ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER	13
11	FORSLAG TIL NY FORSKRIFT TIL LOV OM FORVALTNING AV ALTERNATIVE INVESTERINGSFOND	13
	Kapittel 1. Innledende bestemmelser	13
	Kapittel 2. Gjennomføring av forordninger	13
	Kapittel 3. Godtgjørelsesordninger	13
	Kapittel 4. Markedsføring av alternative investeringsfond til ikke-profesjonelle investorer	15

Kapittel 5. Endring i andre forskrifter	16
Vedlegg 1: Kommisjonsforordning 231/2013 av 19. desember 2012.....	17
Vedlegg 2: Kommisjonsforordning 447/2013 av 15. mai 2013.....	113
Vedlegg 3: Kommisjonsforordning 448/2013 av 15. mai 2013.....	116
Vedlegg 4: Kommisjonsforordning av 17. desember 2013.....	120
Vedlegg 5: Vedlegg II til Europaparlamentets- og rådsdirektiv 2011/61/EF.....	127

1 BAKGRUNN

AIFMD¹ ble vedtatt av Europaparlamentet og Rådet 8. juni 2011 og trådte i kraft i EU 22. juli 2013. Direktivet legger til rette for et internt marked i EØS-området for markedsføring av alternative investeringsfond overfor profesjonelle investorer og innfører harmoniserte krav til forvaltere og tilsynet med disse. Direktivet inneholder flere bestemmelser som gir hjemmel for EU-kommisjonen til å fastsette utfyllende regler.

En arbeidsgruppe nedsatt av Finanstilsynet har i rapport av 1. mars 2013 foreslått en ny lov om forvaltning av alternative investeringsfond. EU-kommisjonens adgang til å fastsette utfyllende regler er hensyntatt ved forslag til forskriftshjemler. Rapporten inneholder også forslag til regler om markedsføring av alternative investeringsfond til ikke-profesjonelle kunder. Dette høringsnotatet bygger på arbeidsgruppens lovforslag.

EU-kommisjonen har vedtatt utfyllende bestemmelser til AIFMD i kommisjonsforordning nr. 231/2013, nr. 447/2013 og nr. 448/2013.² I tillegg vedtok kommisjonen 17. desember 2013 en ny gjennomføringsforordning om kategorisering av forvaltere for henholdsvis lukkede og åpne alternative investeringsfond.³ Kommisjonsforordning 231/2013 er den mest omfattende av de fire forordningene. Den gir utfyllende bestemmelser om blant annet beregning av forvaltningskapital, operasjonelle og organisatoriske krav, opplysnings- og rapporteringskrav og utfyllende regler om depotmottaker.

Finansdepartementet har i brev datert 8. november 2013 bedt Finanstilsynet utarbeide et utkast til høringsnotat med forslag til forskrifter knyttet til

- a) gjennomføring av forventede EØS-forpliktelser som tilsvarer de tre førstnevnte av EU-kommisjonens utfyllende kommisjonsforordninger
- b) antatt fremtidige EØS-forpliktelser som tilsvarer vedlegg II til AIFMD og som omhandler godtgjørelsesordninger og
- c) forslag til endringer i virkeområdet til forskrift om risikostyring og internkontroll.

I brev datert 17. desember 2013 ber departementet i tillegg om at Finanstilsynet utarbeider utkast til nødvendige forskriftsbestemmelser fr å gjennomføre arbeidsgruppens tilrådninger om markedsføring av alternative investeringsfond til ikke-profesjonelle kunder i Norge. Departementet ber også om at det utarbeides forslag til forskriftsbestemmelser om verdipapirhandelloven og tilhørende forskrifters anvendelse når forvalter av alternative investeringsfond yter visse tilleggstjenester (investeringstjenester m.v).

¹ Europaparlamentets- og rådsdirektiv 2011/61/EF (Alternative Investment Fund Managers Directive).

² Kommisjonsforordning 231/2013 av 19.12.2012 "supplementing Directive 2011/61/EU ... with regards to exemptions, general operation conditions, depositaries leverage, transparency and supervision", kommisjonsforordning 447/2013 av 15.05.2013 om "establishing the procedure for AIFMs which chose to opt in under Directive 2011/61/EU", og kommisjonsforordning 448/2013 av 15.05.2013 om "establishing a procedure for determining the Member State of reference of a non-EU AIFM pursuant to Directive 2011/61/EU".

³ Kommisjonsforordning av 17.12.2013 "supplementing Directive 2011/61/EU of the European Parliament and of the Council with regard to regulatory technical standards determining types of alternative investment fund managers.

Videre ber Finansdepartementet i brev 13. januar 2014 om at det utarbeides nødvendig forskriftsbestemmelse for å gjennomføre forordningen om forvalterkategorisering vedtatt av Kommisjonen 17. desember 2013.

Forordningene innebærer en fullharmonisering, slik at det ikke er adgang for Norge til å ha avvikende regler innenfor forordningenes virkeområde (i EØS-tilpasset form). Høring av forskriftsforslag som gjennomfører forordninger skal først og fremst gjennomføres for å informere berørte aktører og for å få merknader til eventuelle konsekvensjusteringer i lovgivningen. Høringsnotatets omtale av forordningene i kapittel 2, 3, 4 og 5 gir derfor kun en kortfattet presentasjon av hvilke overordnede tema som er gjenstand for nærmere regulering. Forordningene er i sin helhet inntatt som vedlegg til høringsnotatet. EØS-regler som svarer til forordninger skal gjennomføres i norsk rett ved inkorporasjon. Det foreslås forskriftsbestemmelser som fastsetter at forordningene 231/13, 447/13 og forordningen om kategorisering av forvaltere av henholdsvis åpne og lukkede alternative investeringsfond (i EØS-tilpasset form) skal gjelde som forskrifter.

AIFMD innfører konsesjonsplikt for forvaltere av alternative investeringsfond og virksomhetsregler som på mange punkter er lik det som i dag følger av verdipapirfondloven med forskrifter. AIFMD regulerer ikke produktegenskaper ved alternative investeringsfond.

2 KOMMISJONSFORORDNING 231/2013

2.1 Hovedinnhold

I kommisjonsforordning 231/2013 gis det utfyllende bestemmelser om bl.a.:

- beregning av forvaltningskapital
- metoder og beregning av finansiell giring for fond
- beregning av tilleggskapital eller ansvarsforsikring for forvalter
- depotmottaker
- opplysnings- og rapporteringskrav
- samarbeid og utveksling av informasjon mellom ulike tilsynsmyndigheter i og utenfor EØS
- operasjonelle og organisatoriske krav for forvalter, herunder risiko- og likviditetsstyring, verdivurdering, utkontraktering mv.

I tillegg er det i artikkel 1 gitt enkelte definisjoner.

2.2 Beregning av forvaltningskapital

I forordningen artikkel 2 til 5 gis det regler om hvordan samlet forvaltningskapital skal beregnes. Forvaltningskapitalen har betydning for om forvaltning av fondet er konsesjonspliktig, jf. arbeidsgruppens lovforslag § 2-3. Forvalter skal beregne forvaltningskapitalen etter verdsettelsesreglene i det landet fondet er etablert. Verdien av derivater skal settes til verdien av tilsvarende posisjon i underliggende eiendel. Dette for best å reflektere fondets reelle eksponering. Samlet forvaltningskapital skal beregnes minst en gang i året og etter artikkel 3 kreves dessuten løpende overvåking av forvaltningskapitalen. I artikkel 4 angis hvilke tiltak som skal iverksettes ved midlertidige overskridelser av tersklene i AIFMD artikkel 3.

I artikkel 5 angis hvilken informasjon som skal gis myndighetene fra registreringspliktige forvaltere. Dette gjelder informasjon om samlet forvaltningskapital og investeringsstrategi. Informasjonen skal holdes oppdatert og årlig rapporteres til myndigheten.

2.3 Beregning av finansiell giring

I forordningen artikkel 6 til 11 er det gitt regler om metoden for beregning av finansiell giring i alternative investeringsfond. Til grunn ligger metodene angitt i artikkel 7 (gross method) og 8 (commitment method), som skal anvendes parallelt. I følge artikkel 6(2) skal Kommisjonen innen 21. juli 2015 revidere beregningsmetodene. For å beregne eksponering skal metodene som angitt i forordningens vedlegg I anvendes, jf. artikkel 9. Forvalter skal for derivater også benytte konverteringsmetodikken som er angitt i forordningens vedlegg II, jf. artikkel 10.

2.4 Tilleggskapital og ansvarsforsikring

Etter arbeidsgruppens lovforslag § 2-8 fjerde ledd skal forvalter ha kapital, eller en ansvarsforsikring for å dekke mulig erstatningsansvar som følge av virksomheten. Artikkel 12 angir tilfeller som skal dekkes. I artikkel 13 fremgår kvalitative krav for forvaltere i tilknytning til overvåkning av virksomhetsrisiko. I artikkel 14 og 15 fremgår løpende krav til og betingelser for å fastslå om tilleggskapital og ansvarsforsikring er tilstrekkelig.

2.5 Operasjonelle krav til forvalter

Forordningen artikkel 16 til 37 inneholder operasjonelle krav til virksomheten, herunder krav til god forretningsskikk og håndtering av interessekonflikter. Det vises til arbeidsgruppens lovutkast §§ 3-2 og 3-3.

Forvalterens plikt til å opptre i samsvar med god forretningsskikk presiseres, herunder plikt til å opptre i samsvar med interessene til fond under forvaltning, andelseierne og markedets integritet. Forvalter skal ha og effektivt benytte de ressurser og framgangsmåter som er nødvendige for å kunne utøve virksomheten på en god måte, å opptre ærlig og ryddig med behørig kompetanse og omhu og å behandle alle andelseiere i fond under forvaltning rimelig. I artikkel 24 angis nærmere hvilke former for vederlag for forvaltning som anses å være i overensstemmelse med kravene til god forretningsskikk, samt investorenes rett til informasjon om slikt vederlag. Nærmere regler om håndtering, rapportering og utføring av ordre på vegne av fond eller investorer er inntatt i artikkel 25 til 29. Ulike typer av interessekonflikter spesifiseres og krav til rutine for håndtering av interessekonflikter presiseres i artikkel 30 til 37.

2.6 Risiko- og likviditetsstyring

I artikkel 38 til 45 fastsettes utfyllende krav til forvalters risikostyring og likviditetsstyring. Det vises til lovutkastet §§ 3-7 og 3-9. Kravet om organisatorisk adskillelse fra øvrig virksomhet er nærmere spesifisert i artikkel 42.

2.7 Investeringer i verdipapiriserte posisjoner

I artikkel 50 til 56 er det gitt nærmere operasjonelle krav ved investeringer i verdipapiriserte posisjoner. Det vises til lovutkastet § 1-4. I artikkel 51 fremgår at utsteder, sponsor eller opprinnelig kreditor må beholde en netto økonomisk interesse på minst fem prosent av den verdipapiriserte utlånsporteføljen for at forvalter kan eksponere fond for slike investeringer.

2.8 Generelle organisatoriske prinsipper

Artikkel 57 til 66 omhandler krav til organisering av forvaltningsvirksomhet. Det vises til lovutkastet § 3-1. I forordningen fastsettes krav om at forvalter skal etablere rutiner og systemer om blant annet beslutningsprosesser, ansvarsdeling, sikkerhetforhold, rapporteringslinjer, regnskapsføring, verdivurdering, compliancefunksjon og internrevisjon.

2.9 Verdivurdering

Forvalter skal ha egnede og konsistente interne retningslinjer for beregning av verdien av eiendelene til alle fond under forvaltning. Det vises til lovutkastet § 3-10. I artikkel 67-74 er det gitt detaljerte regler om verdivurdering.

2.10 Utkontraktering

Forvaltere kan under visse forutsetninger utkontraktere enkelte funksjoner, jf. lovutkastet § 3-5. I artikkel 75-81 er det gitt nærmere regler om hvilke forutsetninger som skal gjelde ved slik utkontraktering. Utkontraktering kan ikke skje i et slikt omfang at forvalter i realiteten må anses som et "postkasseselskap". I artikkel 82 angis i hvilke situasjoner forvalter må anses å være et slikt postkasseselskap og dermed ikke lenger kan anses som reell forvalter.

2.11 Depotmottaker

Kapittel 5 i lovforslaget inneholder bestemmelser om depotmottaker. Det er gitt detaljerte utfyllende bestemmelser om depotmottakere i artikkel 83 til 102, herunder om rettigheter og plikter for depotmottaker, depotmottakeravtale, kriterier for å vurdere hvorvidt regulering og tilsyn i tredjestater er forsvarlig, rapporteringsplikt for primærmegler og adskilleelsesplikt. I artikkel 100 til 102 er det gitt utfyllende bestemmelser om ansvar for depotmottaker for tap av finansielle instrumenter i depot. Det vises til lovutkastet § 5-5.

2.12 Opplysnings- og rapporteringskrav

En av målsetningene med AIFMD er å sikre bedre informasjon om fond og forvalter til investorer og myndigheter. I artikkel 103 til 111 gis det nærmere regler om opplysnings- og rapporteringskravene. Det vises til lovutkastet kapittel 4 og 8. Det er særskilte regler for innhold i årsrapport og investor- og myndighetsrapportering. I artikkel 111 gis det regler for når en forvalter anses å benytte finansiell giring i vesentlig grad, jf. lovutkastet § 8-3 tredje ledd.

2.13 Diverse bestemmelser

I artikkel 112 til 116 er det gitt en rekke bestemmelser som først og fremst retter seg mot tilsynsmyndighetene.

I artikkel 112 er det inntatt bestemmelser om spesifiserer under hvilke omstendigheter myndighetene kan fastsette begrensninger for finansiell giring.

En rekke av bestemmelsene i AIFMD kapittel 7 forutsetter at det inngås samarbeidsavtaler med tilsynsmyndigheter i land utenfor EØS. I artikkel 113 til 115 er det fastsatt visse rammer for utarbeidelsen av slike samarbeidsavtaler.

I artikkel 116 gis særskilte regler om utveksling av informasjon mellom ulike europeiske tilsynsmyndigheter.

3 KOMMISJONSFORORDNING 447/2013

Forordningen gir utfyllende bestemmelser om prosessen ved søknad om tillatelse for forvaltere av alternative investeringsfond som faller under terskelgrensene, men som ønsker å søke tillatelse på frivillig grunnlag, jf. lovforslaget § 2-3 tredje ledd.

Forvaltere som vil omfattes av konsesjonsordningen må søke på samme måte som forvaltere som ikke oppfyller unntaket.

4 KOMMISJONSFORORDNING 448/2013

Kommisjonsforordning 448/2013 gjelder hvilken stat som skal ha primæransvaret for tilsynet med forvaltere når enten forvalteren eller fondet er etablert utenfor EØS, og virksomheten har tilknytning til flere EØS-stater. Forordningen utfyller enkelte bestemmelser i AIFM-direktivet som vil bli gjenstand for en fornyet vurdering før de trer i kraft. Arbeidsgruppen har derfor ikke foreslått regler for gjennomføring av direktivbestemmelsene. Finanstilsynet har på denne bakgrunn ikke foreslått noen forskriftsbestemmelse til gjennomføring av forordningen.

5 KOMMISJONSFORORDNING AV 17. DESEMBER 2013

Kommisjonsforordning vedtatt 17. desember 2013 (unummerert) gjelder kategorisering av forvalter for henholdsvis lukkede og åpne alternative investeringsfond. En forvalter kan være forvalter for både lukkede og åpne alternative investeringsfond. En forvalter skal anses som forvalter av åpne fond dersom eierne av fondsandelene har rett til innløsning eller tilbakekjøp før avviklingen av fondet. Skillet mellom forvaltere av åpne og lukkede fond har blant annet betydning for anvendelsen av regler for likviditetsstyring og verdivurderinger etter lovforslaget §§ 3-9 og 3-10.

6 GODTGJØRELSESORDNINGER

6.1 Regler om godtgjørelsesordninger i AIFMD

AIFMD artikkel 13(1) stiller krav til eventuelle godtgjørelsesordninger for følgende funksjoner hos konsesjonspliktige forvaltere:

- Øverste ledelse,
- Risikotakere,
- Personer med kontrollfunksjoner,
- Ansatte som mottar en total godtgjørelse som den øverste ledelse og risikotakere og som har en vesentlig innflytelse på forvalterens risikoprofil, eller risikoprofilen til fond under forvaltning.

Godtgjørelsesordningene skal bidra til en forsvarlig og effektiv risikostyring, og skal forhindre at det tas risiko som er uforenlig med risikoprofilen, reglene eller stiftelsesdokumentene til fond under forvaltning.

Retningslinjene og godtgjørelsesordningene skal være i samsvar med de nærmere reglene inntatt i vedlegg II til direktivet. ESMA har som forutsatt i artikkel 13(2) utarbeidet nærmere retningslinjer for forsvarlige godtgjørelsesordninger i samsvar med vedlegg II, se ESMA's "Guidelines on sound remuneration policies under the AIFMD" (ESMA /2013/232 av 3. juli 2013).

6.2 Gjeldende rett

Forvaltningsselskaper for verdipapirfond som forvalter nasjonale verdipapirfond er omfattet av forskrift 1. desember 2010 nr. 1507 om godtgjørelsesordninger i finansinstitusjoner, verdipapirforvalter og forvaltningsselskap for verdipapirfond. Regelverket er basert på CRD III. Anvendelsen av regelverket på forvaltningsselskap for verdipapirfond er en nasjonal særregulering.

For andre forvaltere av alternative investeringsfond er det i dag ikke fastsatt krav til forvalternes avlønningssystemer. Hovedprinsippene om godtgjørelsesordninger etter AIFMD er inntatt i § 3-6 i lovutkastet.

6.3 Finanstilsynets vurdering

Som påpekt i arbeidsgrupperapporten er reglene om godtgjøring i AIFMD i stor grad sammenfallende med reglene i CRD III. Ved fastsettelsen av forskriftsbestemmelser for gjennomføring av godtgjørelsesreglene i AIFMD er det derfor etter Finanstilsynets oppfatning naturlig å ta utgangspunkt i gjennomføringen av CRD III reglene i forskrift om godtgjørelsesordninger i finansinstitusjoner, verdipapirforvalter og forvaltningsselskap for verdipapirfond.

Det er forskjeller mellom reguleringen av godtgjørelsesordninger i CRD III og AIFMD. Blant annet fastsetter AIFMD at deler av den variable godtgjørelsen skal knyttes til de fond under forvaltning. Etter Finanstilsynets oppfatning er det ikke hensiktsmessig å innta slik særregulering i godtgjørelsesforskriften, som gjelder for en rekke institusjoner. Finanstilsynet foreslår derfor at bestemmelser om godtgjørelsesordning tas inn i forskrift til lov om forvaltning av alternative investeringsfond. Forslag til bestemmelser er så langt mulig samsvarende med forskrift om godtgjørelsesordninger for øvrige finansinstitusjoner. Det vises til forslaget til forskrift §§ 5 til 11.

Forvalter av alternative investeringsfond utgjør en uensartet gruppe. Ved anvendelsen av de foreslåtte forskriftsbestemmelsene må det derfor ses hen til prinsippet om forholdsmessighet i lovutkastet § 3-6 første ledd. Etter lovforslaget skal forvalternes godtgjørelsesordninger "tilpasses virksomhetens art, omfang og kompleksitet." Dette innebærer at forvalterne etter en konkret vurdering ikke trenger å følge enkelte av kravene dersom dette er forsvarlig ut fra en vurdering av risikoen hos den aktuelle forvalteren. I ESMA's retningslinjer er det angitt hvilke krav som kan være gjenstand for forholdsmessighetsvurderingen. Som eksempel nevnes kravet om utbetaling av variabel godtgjørelse i bestemte finansielle instrumenter, jf. forslaget § 9, og etablering av godtgjørelsesutvalg, jf. forslaget § 8.

7 KRAV TIL RISIKOSTYRING OG INTERNKONTROLL

AIFMD inneholder generelle krav til organisering av forvalters virksomhet, herunder krav til risikostyring og internkontroll. Arbeidsgruppen har forslått en generell lovbestemmelse om krav til organisering og at forskrift om risikostyring og internkontroll gis anvendelse for forvaltere av alternative investeringsfond med tillatelse. Finansdepartementet ber om at Finanstilsynet, i tråd med arbeidsgruppens tilrådning, utarbeider forslag til endring i virkeområdet til forskrift om risikostyring og internkontroll.

Kommisjonsforordning 231/2013 inneholder utfyllende og detaljerte bestemmelser om både risikostyring og internkontroll som i stor grad overlapper Finanstilsynets forskrift om risikostyring og internkontroll. Ettersom forordningen vil gjelde som sådan, er det etter Finanstilsynets vurdering ikke hensiktsmessig å la forskrift om internkontroll og risikostyring komme til anvendelse for forvaltere av alternative investeringsfond. Finanstilsynet mener at forordningens bestemmelser om internkontroll og risikostyring fullt ut bør dekke behovet for slike regler. Finanstilsynet foreslår derfor at virkeområdet i forskrift om risikostyring og internkontroll beholdes uendret. For øvrig vises til punkt 2.6 og 2.8 over.

8 VERDIPAPIRHANDELLOVENS ANVENDELSE FOR FORVALTERE SOM YTER TILLEGGSTJENESTER

Forvaltere av alternative investeringsfond vil kunne gis tillatelse til å yte investeringstjenesten aktiv forvaltning av investors portefølje av instrumenter på individuell basis og etter investors fullmakt, se lovforslaget § 2-2 annet ledd. Forvaltere med tillatelse til å yte aktiv forvaltning kan også gis tillatelse til å yte tilleggstjenestene mottak og formidling av ordrer, investeringsrådgivning og oppbevaring og forvaltning av fondsandeler etter lovforslaget § 2-2 tredje ledd.

Etter AIFMD må forvaltere med tillatelse til å yte tilleggstjenester omfattes av nærmere bestemte bestemmelser i nasjonal lovgivning som gjennomfører MiFID.⁴ De relevante bestemmelsene gjelder krav om kapital, organisatoriske krav og krav til god forretningsskikk, og er i norsk rett gjennomført i verdipapirhandelloven med forskrifter. Bestemmelsene i AIFMD er identisk med en bestemmelse i UCITS-direktivet som er gjennomført i forskrift til verdipapirfondloven. Etter forskrift til verdipapirfondloven gis verdipapirhandelloven med forskrifter anvendelse for forvaltningsselskap som har tillatelse til å yte tilleggstjenester. Finanstilsynet foreslår en identisk bestemmelse i forslag til forskrift om forvaltning av alternative investeringsfond. På denne måten vil forvaltningsselskap for verdipapirfond og forvaltere av alternative investeringsfond omfattes av den samme reguleringen ved ytelse av tilleggstjenester.

⁴ Europaparlamentets- og rådsdirektiv 2004/39/EF (Markets in Financial Instruments Directive)

9 MARKEDSFØRING AV ALTERNATIVE INVESTERINGSFOND TIL IKKE-PROFESJONELLE INVESTORER

9.1 Arbeidsgruppens forslag om markedsføring til ikke-profesjonelle investorer

Arbeidsgruppen har foreslått at alternative investeringsfond fortsatt⁵ skal kunne markedsføres i Norge, men med styrket forbrukervern i form av innføring av følgende krav:

- a) Konsesjonsplikt for forvalter uansett størrelsen på kapital under forvaltning
- b) forutgående egnethetstesting av kunden
- c) dokumentasjonsplikt
- d) krav om nøkkelinformasjon
- e) tilslutning til ekstern minnelig klageordning og
- f) hjemmel til å nedlegge forbud mot salg av alternative investeringsfond.

Arbeidsgruppen har ikke foreslått endringer i reglene om markedsføring av nasjonale verdipapirfond som ikke er spesialfond. Disse foreslås videreført uendret i verdipapirfondloven med forskrifter.

9.2 Behov for forskrifter om markedsføring til ikke-profesjonelle investorer

Arbeidsgruppen har foreslått at ny lov om forvaltning av alternative investeringsfond vil inneholde bestemmelser om konsesjonsplikt ved salg av alternative investeringsfond til ikke-profesjonelle kunder, krav om forutgående egnethetstesting av kunder etter verdipapirhandelovens regler, krav om dokumentasjon av kundebehandlingen, krav om tilslutning til ekstern minnelig klageordning og hjemmel til å nedlegge forbud mot salg av alternative investeringsfond i særlige tilfeller. Finanstilsynet legger til grunn at disse investorbeskyttende tiltak vil være tilstrekkelig regulert i den nye loven slik at det på nåværende tidspunkt ikke er behov for utfyllende forskriftsregler.

Arbeidsgruppen har foreslått krav til utarbeidelse av et lettfattelig informasjonsdokument for hvert enkelt fond, og som skal kunne gi investor grunnleggende informasjon om fondet. Dette dokumentet (nøkkelinformasjon) skal utarbeides med et slikt innhold og format at investor skal kunne foreta en investeringsbeslutning på informert grunnlag basert på nøkkelinformasjonen. Det er en forutsetning at investor mottar nøkkelinformasjonen forut for investeringsbeslutningen. Det vises til lovutkastet § 7-2. Finanstilsynet foreslår minstekrav til nøkkelinformasjonen i forskrift.

Alternative investeringsfond spenner over et stort spekter av ulike typer fond, med svært forskjellige karakteristika og juridisk organisering. Det er derfor vanskelig å utarbeide spesifikke krav til nøkkelinformasjon for de ulike typer av alternative investeringsfond, tilsvarende det detaljnivået som følger av forordning (EU) nr. 583/2010, og som gjelder for verdipapirfond.

Finanstilsynet foreslår enkelte generelle og utfyllende forskriftsbestemmelser om nøkkelinformasjon. Det foreslås at nøkkelinformasjonen skal gis skriftlig til investor forut for tegning eller kjøp av andeler i fondet. Nøkkelinformasjonen skal utarbeides på norsk og utgjøre et separat dokument. Det vises til forslag til forskrift §§ 12 og 13.

⁵ I dag kan alle typer alternative investeringsfond markedsføres til ikke-profesjonelle kunder, med unntak for spesialfond.

De hovedtema som nøkkelinformasjonen bør inneholde er et stykke på vei utformet etter mønster av verdipapirfondloven §§ 8-3 til 8-5.

Finanstilsynet foreslår at kravet til nøkkelinformasjonen for alternative investeringsfond skal identifisere fondet og blant annet beskrive sentrale forhold som formål og investeringsstrategi. For investorer vil det være viktig å få informasjon om hvordan likviditeten i fondet er, herunder om investor har rett til innløsning eller salg av andeler i fondet, eller om fondet er lukket. Det foreslås derfor en bestemmelse om at forvalter må redegjøre nærmere for likviditeten i nøkkelinformasjonen.

Det foreslås at nøkkelinformasjonen også inneholder informasjon om historisk avkastning, samlede kostnader og gebyrer og informasjon om risiko og avkastningsprofil. Informasjon om kostnader skal så vidt mulig oppgis i kroner og ikke i prosent. Det foreslås også at nøkkelinformasjonen skal inneholde informasjon av mer teknisk karakter, som hvor pliktig informasjon til investor er tilgjengelig.

9.3 Behov for forskrifter om markedsføring av spesialfond til ikke-profesjonelle investorer i verdipapirfondforskriften

Dersom det åpnes for salg av spesialfond til ikke-profesjonelle kunder, bør reguleringen inneholde de samme krav til investorbeskyttelse som ved salg av andre typer alternative investeringsfond. Kravet til tillatelse for å forvalte spesialfond følger av verdipapirfondloven, og Finanstilsynet ser ikke behov for nærmere forskriftsregler om dette.

Arbeidsgruppen foreslår at Finanstilsynet skal kunne nedlegge forbud mot salg av bestemte alternative investeringsfond. Finanstilsynet legger til grunn at adgangen til helt eller delvis å tilbakekalle forvalters tillatelse til å drive virksomhet etter verdipapirfondloven § 11-5 vil kunne benyttes i de alvorligste tilfeller der det vil kunne være aktuelt å nedlegge forbud mot salg av spesialfond. Det anses derfor ikke nødvendig med forskriftsbestemmelser om forbud mot salg.

For øvrig foreslås det følgende endringer i verdipapirfondforskriften:

- unntaket fra kravet om å utarbeide nøkkelinformasjon i § 7-3 første ledd begrenses til spesialfond som kun skal markedsføres til profesjonelle kunder
- forbudet mot markedsføring av spesialfond til ikke-profesjonelle kunder i § 7-4 første ledd og 9-4 femte ledd oppheves
- krav til god forretningsskikk som nevnt i verdipapirhandelloven § 10-11 fjerde ledd med tilhørende forskrifter inntas i forskriften
- dokumentasjonsplikt som nevnt i verdipapirhandelloven § 9-11 første ledd nr. 7 med tilhørende forskrifter, gis anvendelse og
- krav om tilknytning til ekstern klageordning inntas i forskriften.

Etter Finanstilsynets vurdering har spesialfond tilstrekkelig likhet med andre nasjonale fond slik at kravene i verdipapirfondloven om nøkkelinformasjon kan gis anvendelse også for spesialfond som skal markedsføres til ikke-profesjonelle investorer.

10 ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER

Gjennomføring av AIFMD medfører administrative og økonomisk konsekvenser som omtalt i kapittel 18 i arbeidsgruppens rapport. En gjennomføring av forordningene og de øvrige forskriftsforslagene antas ikke å medføre konsekvenser utover det som er beskrevet av arbeidsgruppen.

11 FORSLAG TIL NY FORSKRIFT TIL LOV OM FORVALTNING AV ALTERNATIVE INVESTERINGSFOND

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1 Verdipapirhandellovens og verdipapirforskriftens anvendelse overfor forvaltere

For forvaltere av alternative investeringsfond som har tillatelse til å yte tilleggstjenester etter lov om forvaltning av alternative investeringsfond § 2-2 annet og tredje ledd nr. 1 og 2, gjelder verdipapirhandelloven § 9-11 til § 9-18, § 9-20, § 9-21, § 9-22 første ledd, § 10-2 tredje ledd, § 10-3, § 10-9, § 10-11, § 10-12, § 10-13 og § 10-16 og forskrifter gitt i medhold av disse bestemmelsene så langt de passer.

Kapittel 2. Gjennomføring av forordninger

§ 2 Beregning av forvaltningskapital m.v.

EØS-avtalen vedlegg nr. xx nr. xx (kommisjonsforordning (EU) nr. 231/2013 om utfyllende bestemmelser til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg xx, protokoll xx til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 3 Søknad om tillatelse for forvaltere av fond som ligger under terskelverdiene

EØS-avtalen vedlegg nr. xx nr. xx (kommisjonsforordning (EU) nr. 447/2013 om prosedyre for forvaltere som ikke trenger, men søker om tillatelse til å forvalte alternative investeringsfond etter europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg xx, protokoll xx til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 4 Skillet mellom lukkede og åpne fond

EØS-avtalen vedlegg nr. xx nr. xx (kommisjonsdelegert forordning (EU) nr. xx/xx om kategorisering av forvaltere i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg xx, protokoll xx til avtalen og avtalen for øvrig.

Kapittel 3. Godtgjørelsesordninger

§ 5 Formål med godtgjørelsesordning

Godtgjørelsesordninger for forvaltere av alternative investeringsfond skal bidra til å fremme og gi incentiver til god styring av og kontroll med forvalters risiko, motvirke for høy risikotaking, og bidra til å unngå interessekonflikter.

§ 6 Fastsettelse og gjennomgang av godtgjørelsesordning

Styret skal fastsette og sørge for at forvalter til enhver tid har og praktiserer retningslinjer og rammer for en godtgjørelsesordning. Godtgjørelsesordningen skal inneholde særskilte regler for ledende ansatte, for andre ansatte og tillitsvalgte med arbeidsoppgaver av vesentlig betydning for forvalters risikoeksponering og for andre ansatte og tillitsvalgte med tilsvarende godtgjørelse, samt for andre ansatte og tillitsvalgte med kontrolloppgaver.

Med godtgjørelse menes det samme som «lønn og annen godtgjørelse» som angitt i allmennaksjeloven § 6-16a, herunder resultatavhengig vederlag som nevnt i [lov] om forvaltning av alternative investeringsfond § 1-2 nr. 4. Forvalter må også påse at variabel godtgjørelse ikke utbetales gjennom eierandeler i tilknyttede selskaper (indre selskap), eller på annen måte som innebærer en omgåelse av forvalters regelverk for godtgjørelse.

Godtgjørelsesordning nevnt i første ledd skal være i samsvar med forvalters overordnede mål, risikotoleranse og langsiktige interesser.

Forvalter skal minst én gang i året foreta en gjennomgang av praktiseringen av godtgjørelsesordningen. Forvalter skal utarbeide en skriftlig rapport om hver årlige gjennomgang.

§ 7 Generelle krav til godtgjørelsesordninger

I ordningen skal det fastsettes hvilke grupper av ansatte som skal anses som ledende ansatte, som ansatte med arbeidsoppgaver av vesentlig betydning for forvalters risikoeksponering, samt som ansatte med kontrolloppgaver. Ved avgjørelsen av hvem som skal anses å ha vesentlig betydning for forvalters risikoeksponering skal forvalter også vurdere å la reglene i § 9 gjelde for andre ansatte og tillitsvalgte med tilsvarende godtgjørelse som ledende ansatte og ansatte med arbeidsoppgaver av vesentlig betydning for forvalters risikoeksponering.

Forvalter skal ha et eget godtgjørelsesutvalg oppnevnt av styret. Godtgjørelsesutvalget skal ledes av styremedlem som ikke er ansatt i forvalter. Godtgjørelsesutvalget skal forberede alle saker om godtgjørelsesordningen som skal avgjøres av styret.

§ 8 Godtgjørelse til ledende ansatte

For ledende ansatte skal sammensetningen av fast og variabel godtgjørelse være balansert. Den faste delen av godtgjørelsen skal være tilstrekkelig høy til at forvalter kan unnlate å utbetale den variable delen av godtgjørelsen.

Garantert variabel godtgjørelse kan bare benyttes i særlige tilfelle ved nyansettelser, og begrenset til det første året.

Dersom variabel godtgjørelse benyttes, skal denne baseres på en kombinasjon av vurdering av vedkommende person, vedkommende forretningsenhet og forvalter som helhet. Ved måling av resultater skal risiko for forvalter og kostnader knyttet til behov for kapital og likviditet hensyntas. Grunnlag for variabel godtgjørelse knyttet til forvalters resultater skal være en periode på minst to år.

Dersom forvaltning av alternative investeringsfond utgjør minst halvparten av forvalters portefølje skal minst halvparten av årlig variabel godtgjørelse gis i form av andeler i de aktuelle alternative investeringsfond, eller i andre instrumenter som avspeiler det alternative investeringsfondets verdiutvikling. Minst 40 % av den variable godtgjørelsen skal utbetales jevnt over en periode på minst 3 år, eller en kortere periode dersom det aktuelle alternative investeringsfondet har en kortere investeringshorisont. Slik del av variabel

godtgjørelse skal reduseres dersom enten resultatutviklingen i forvalter eller etterfølgende resultater tilsier dette.

Samlet variabel godtgjørelse skal ikke begrense institusjonens evne til å styrke den ansvarlige kapitalen.

Sluttvederlag ved opphør av arbeidsforhold skal tilpasses de resultater som er oppnådd over tid, og utformes slik at manglende resultater ikke blir belønnet.

Ledende ansatte skal ikke ha avtaler eller forsikringer som sikrer mot bortfall av prestasjonsbetinget godtgjørelse.

§ 9 Godtgjørelse til ansatte med arbeidsoppgaver av vesentlig betydning for forvalters risikoeksponering

Bestemmelsene i § 8 gjelder tilsvarende for ansatte med arbeidsoppgaver av vesentlig betydning for forvalters risikoeksponering.

§ 10 Godtgjørelse til ansatte med kontrollopgaver

Godtgjørelse til ansatte med kontrollansvar skal være uavhengig av resultatet i forretningsområdet som de kontrollerer.

Bestemmelsene i § 8 gjelder tilsvarende for ansatte med kontrollopgaver.

§ 11 Pålegg og sanksjoner

Finanstilsynet kan gi forvalter pålegg om utforming, endring og reversering av godtgjørelsesordning. Finanstilsynet kan sette kvantitative grenser for forvalters omfang av variabel godtgjørelse i forhold til forvalters nettoresultat for å sikre kapitalgrunnlaget i forvalteren.

Hvis et pålegg fra Finanstilsynet med hjemmel i denne forskriften ikke blir etterkommet, kan tilsynet fastsette at forvalteren skal betale en daglig løpende mulkt til forholdet er rettet. Finanstilsynet kan fastsette pålegg om avståelse fra variabel godtgjørelse. Pålegg om mulkt er tvangsgrunnlag for utlegg.

Kapittel 4. Markedsføring av alternative investeringsfond til ikke-profesjonelle investorer

§ 12 Nøkkelinformasjon

Forvalter og andre som markedsfører alternative investeringsfond skal gi investorer nøkkelinformasjon før tegning av andeler. Nøkkelinformasjon skal gis skriftlig. Investor har rett til vederlagsfri kopi av informasjonen.

Nøkkelinformasjon skal gis i et eget dokument.

§ 13 Opplysninger i nøkkelinformasjon

Nøkkelinformasjonen skal omfatte følgende:

1. identifisering av fondet
2. kort beskrivelse av formål og investeringsstrategi, herunder hvilke eiendeler og markeder fondet kan plassere i samt hvorvidt fondet kan oppta lån eller benytte finansielle instrumenter
3. informasjon om investors rett til innløsning eller salg av andeler i fondet
4. presentasjon av historisk avkastning eller antatt avkastning
5. informasjon om totale kostnader og tilknyttede gebyrer

6. risiko- og avkastningsprofil, herunder veiledning og advarsler om risiko knyttet til investering i fondet
7. angivelse av hvor og hvordan prospekt, årsrapport og halvårsrapport er tilgjengelig, på hvilket språk dokumentene er utformet og at disse dokumentene er kostnadsfritt tilgjengelige.
Nøkkelinformasjonen skal holdes oppdatert.

Kapittel 5. Endring i andre forskrifter

I forskrift 21. desember 2011 nr. 1467 forskrift til verdipapirfondloven gjøres følgende endringer:

§ 7-3 første ledd skal lyde:

Spesialfond som bare skal markedsføres til profesjonelle kunder som definert i forskrift 29. juni 2007 nr. 876 til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften) § 10-2 og § 10-4 er unntatt fra kravet om å utarbeide nøkkelinformasjon i verdipapirfondloven § 8-3.

§ 7-4 første ledd oppheves og annet ledd blir første ledd. Nytt annet ledd skal lyde:

Ved markedsføring og salg av spesialfond til andre enn profesjonelle kunder som definert i verdipapirforskriften § 10-2 og § 10-4 gjelder verdipapirhandelloven §§ 9-11 første ledd nr. 7 og 10-11 fjerde ledd.

Ny § 7-5 skal lyde:

Forvaltningsselskap, som forvalter spesialfond som markedsføres og selges til andre enn profesjonelle kunder som definert i verdipapirforskriften § 10-2 og § 10-4 skal være tilknyttet uavhengig ekstern klageordning.

§ 9-4 femte ledd oppheves. § 9-4 sjette ledd blir nytt femte ledd.

Vedlegg 1: Kommisjonsforordning 231/2013 av 19. desember 2012.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 231/2013

af 19. december 2012

om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 6, artikel 4, stk. 3, artikel 9, stk. 9, artikel 12, stk. 3, artikel 14, stk. 4, artikel 15, stk. 5, artikel 16, stk. 3, artikel 17, artikel 18, stk. 2, artikel 19, stk. 11, artikel 20, stk. 7, artikel 21, stk. 17, artikel 22, stk. 4, artikel 23, stk. 6, artikel 24, stk. 6, artikel 25, stk. 9, artikel 34, stk. 2, artikel 35, stk. 11, artikel 36, stk. 3, artikel 37, stk. 15, artikel 40, stk. 11, artikel 42, stk. 3, og artikel 53, stk. 3,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Direktiv 2011/61/EU giver Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter på en række specifikke områder, navnlig regler vedrørende beregningen af tærskelværdi, gearing, vilkår for drift for forvaltere af alternative investeringsfonde (herefter benævnt »FAIF'er«), herunder risiko- og likviditetsstyring, værdiansættelse og delegering, krav vedrørende funktioner og opgaver for depositarer for alternative investeringsfonde (herefter benævnt »AIF'er«), regler om gennemsigtighed og særlige krav vedrørende tredjelande. Det er vigtigt, at alle disse supplerende regler tages i anvendelse på samme tid som direktiv 2011/61/EU, således at de nye krav til FAIF'er kan træde i kraft effektivt. Bestemmel-

serne i denne forordning er tæt forbundne indbyrdes, da de omhandler meddelelse af tilladelse, løbende driftsvilkår og gennemsigtighedskrav vedrørende FAIF'er, der forvalter og/eller markedsfører AIF'er i Unionen, hvilket er uløseligt forbundne aspekter, som knytter sig til det at starte og udøve formueforvaltning. For at sikre konsekvens mellem disse bestemmelser, som bør træde i kraft samtidigt, og for at de personer, som er omfattet af disse regler, lettere kan få et samlet overblik over og samlet adgang til dem, herunder investorer, der ikke er bosiddende i EU, er det hensigtsmæssigt at samle alle de i direktiv 2011/61/EU krævede delegerede retsakter i én enkelt forordning.

- (2) Det er vigtigt at sikre, at målene i direktiv 2011/61/EU opfyldes på ensartet vis i alle medlemsstater med henblik på at styrke integriteten i det indre marked og give dets deltagere retssikkerhed, herunder institutionelle investorer, kompetente myndigheder og andre interessenter, gennem vedtagelse af en forordning. En forordning sikrer en sammenhængende ramme for alle markedsaktører og er den bedst mulige garanti for lige vilkår, ensartede konkurrencevilkår og en fælles velegnet standard for investorbeskyttelse. Derudover sikres den direkte anvendelighed af detaljerede ensartede regler om FAIF'ers aktiviteter, som pr. definition anvendes umiddelbart og derfor ikke kræver gennemførelse på nationalt niveau. En forordning udgør desuden et hensigtsmæssigt middel til at undgå forsinket anvendelse af direktiv 2011/61/EU i medlemsstaterne.

- (3) Da den delegerede forordning angiver opgaverne og ansvarsområderne for »ledelsesorganet« og den »øverste ledelse«, er det vigtigt at præcisere betydningen af disse begreber, navnlig den kendsgerning, at et forvaltende organ kan være sammensat af topledere. Da denne forordning desuden indfører begrebet »tilsynsfunktion«, bør det i definitionen af ledelsesorganet præciseres, at det er dette organ, som omfatter ledelsesfunktionen, i tilfælde af at tilsyns- og ledelsesfunktionerne er adskilt fra hinanden i overensstemmelse med den nationale

⁽¹⁾ EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1.

selskabslovgivning. I henhold til direktiv 2011/61/EU skal FAIF'er fremlægge visse oplysninger for de kompetente myndigheder, herunder den procentuelle andel af AIF'ens aktiver, som, fordi de er illikvide, er omfattet af særlige foranstaltninger. Denne forordning præciserer betydningen af særlige foranstaltninger, således at FAIF'erne præcist ved, hvilke oplysninger de skal fremlægge for de kompetente myndigheder.

- (4) Direktiv 2011/61/EU foreskriver, at der skal gælde en mere lempelig ordning for de FAIF'er, som forvalter AIF-porteføljer, hvis samlede forvaltede aktiver ikke overstiger de relevante tærskelværdier. Det er nødvendigt at angive klart, hvordan den samlede værdi af de forvaltede aktiver beregnes. I den sammenhæng er det vigtigt at fastlægge de trin, der er nødvendige for at beregne aktiverne samlede værdi, at bestemme klart, hvilke aktiver der ikke er omfattet af beregningen, at præcisere, hvordan de aktiver, der er erhvervet gennem brug af gearing, bør værdiansættes, og at fastlægge regler for håndtering af tilfælde af gensidig deltagelse blandt AIF'er, der forvaltes af en FAIF.
- (5) Den samlede værdi af de forvaltede aktiver skal mindst beregnes én gang om året og ved hjælp af ajourførte oplysninger. Værdien af aktiverne fastsættes derfor i de 12 måneder, der ligger forud for datoen for beregningen af de forvaltede aktivers samlede værdi og så tæt som muligt på denne dato.
- (6) For at sikre, at en FAIF forbliver egnet til at drage fordel af den mere lempelige ordning i henhold til direktiv 2011/61/EU, bør den fastlægge en procedure, der gør det muligt at føre løbende tilsyn med den samlede værdi af de forvaltede aktiver. FAIF'en kan vurdere de forvaltede AIF-typer og de forskellige klasser af investerede aktiver med henblik på at fastslå sandsynligheden for at overskride tærskelværdien eller behovet for en yderligere beregning.
- (7) Hvis en FAIF ikke længere opfylder betingelserne vedrørende tærskelværdierne, skal den underrette den kompetente myndighed og ansøge om en tilladelse inden for 30 kalenderdage. Hvis over- eller underskridelse af tærskelværdierne kun forekommer lejlighedsvist inden for et kalenderår, og sådanne situationer anses for at være midlertidige, er FAIF'en dog ikke forpligtet til at ansøge om en tilladelse. I disse tilfælde skal FAIF'en informere den kompetente myndighed om overskridelsen af tærskelværdien og forklare, hvorfor den vurderer, at den pågældende overskridelse er af midlertidig karakter. En situation, der varer mere end tre måneder, kan ikke anses for at være midlertidig. Ved en vurdering af sandsynligheden for, at en situation er midlertidig, bør FAIF'en tage den forventede tegnings- og indløsningsaktivitet i betragtning eller, hvis det er relevant, kapitaludbetalinger og udlodning. FAIF'en bør ikke anvende forventede markedsbevægelser som en del af denne vurdering.
- (8) Data, der anvendes af FAIF'er til at beregne den samlede værdi af de forvaltede aktiver, behøver ikke at være tilgængelige for offentligheden eller investorerne. De kompetente myndigheder skal dog kunne kontrollere, at FAIF'en beregner og overvåger den samlede værdi af de forvaltede aktiver korrekt, herunder vurderingerne af tilfælde, hvor den samlede værdi af de forvaltede aktiver midlertidigt overskrider den relevante tærskelværdi, og skal derfor have adgang til disse data på forlangende.
- (9) Det er vigtigt, at FAIF'er, som drager fordel af bestemmelserne vedrørende den lempeligere ordning i direktiv 2011/61/EU, forsyner de kompetente myndigheder med ajourførte oplysninger på registreringstidspunktet. Ikke alle typer af FAIF'er kan have opdaterede udbudsdokumenter, der afspejler den seneste udvikling i forbindelse med de forvaltede AIF'er, og disse FAIF'er finder det måske mere praktisk at angive de krævede oplysninger i et særskilt dokument, der beskriver fondens investeringsstrategi. Dette kunne være tilfældet i private equity-fonde eller venturekapitalfonde, som ofte rejser kapital gennem forhandlinger med potentielle investorer.
- (10) En AIF, der kun har kapitalandele i noterede selskaber, anses ikke for at være gearet, så længe kapitalandelene ikke erhverves ved lån. Hvis den samme AIF køber optioner på et aktieindeks, anses den for at være gearet, da den har øget AIF'ens eksponering for en given investering.
- (11) Med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af FAIF'ens forpligtelser til at give et objektivi overblik over den anvendte gearing, er det nødvendigt at have to metoder til beregning af gearingen. Som det fremgår af markedsundersøgelser, opnås de bedste resultater ved at kombinere de såkaldte brutto- og forpligtelsesmetoder.
- (12) Med henblik på at modtage tilstrækkelige oplysninger til at kunne overvåge systemiske risici og få et komplet billede af FAIF'ens brug af gearing, skal der fremlægges oplysninger om en AIF's eksponering for de kompetente myndigheder og investorerne på grundlag af både en brutto- og en forpligtelsesmetode, og alle FAIF'er skal derfor beregne eksponering ved hjælp af såvel brutto- som forpligtelsesmetoden. Bruttometoden angiver AIF'ens samlede eksponering, mens forpligtelsesmetoden giver et indblik i de hedging- og nettingteknikker, som forvalteren anvender, og derfor skal begge metoder ses i sammenhæng. Mere specifikt kan graden af forskelle i den samlede eksponering mellem bruttometoden og forpligtelsesmetoden give nyttige oplysninger. Hvis det er nødvendigt for at sikre, at en stigning i AIF'ers eksponering afspejles tilstrækkeligt, kan Kommissionen vedtage yderligere delegerede retsakter vedrørende en supplerende og valgfri metode til beregning af gearingen.

- (13) Ved beregning af eksponeringen skal alle AIF-positioner medtages indledningsvis, herunder korte og lange aktiver og passiver, lån, afledte instrumenter samt enhver anden metode, der øger eksponeringen, hvor risiciene og tildelingen af aktiver og passiver påhviler AIF'en, og alle andre positioner, der udgør nettoaktivværdien.
- (14) Låneaftaler indgået af AIF'en er undtaget, hvis de har midlertidig karakter, vedrører og er fuldt ud omfattet af investorers kapitalforpligtelser. Revolverende kreditfaciliteter anses ikke for at have midlertidig karakter.
- (15) Ud over at beregne eksponeringen ved hjælp af bruttometoden skal alle FAIF'er beregne eksponeringen ved hjælp af forpligtelsesmetoden. I henhold til forpligtelsesmetoden skal afledte finansielle instrumenter konverteres til ækvivalente positioner i det underliggende aktiv. Hvis en AIF imidlertid investerer i visse derivater for at forebygge markedsrisikoen for andre aktiver, som AIF'en har investeret i, bør disse derivater under visse omstændigheder ikke konverteres til en ækvivalent position i de underliggende aktiver, da eksponeringerne i de to investeringer udgør hinanden. Det er f.eks. tilfældet, hvis en AIF-portefølje investerer i et bestemt indeks og har et afledt instrument, som swapper indeksets resultater med resultaterne for et andet indeks, hvilket svarer til at være eksponeret for det andet indeks i porteføljen, og derfor vil AIF'ens nettoaktivværdi ikke være afhængig af resultaterne for det første indeks.
- (16) Ved beregning af eksponeringen i henhold til forpligtelsesmetoden øges eksponeringen ikke af derivater, der opfylder kriterierne i forordningen. Hvis AIF'en således investerer i indeksbaserede future-kontrakter og har en kontantposition, der svarer til den samlede underliggende markedsværdi for future-kontrakter, ville dette være det samme som at foretage en direkte investering i indeksaktier, og derfor skal der ikke tages hensyn til den indeksbaserede future-kontrakt ved beregningen af AIF'ens eksponering.
- (17) Ved beregning af eksponeringen i henhold til forpligtelsesmetoden skal FAIF'er have mulighed for at medregne hedging- og nettingordninger, under forudsætning af at de opfylder kriterierne i forbindelse med forpligtelsesmetoden.
- (18) Kravet om, at nettingordninger skal vedrøre det samme underliggende aktiv, skal fortolkes strengt, således at aktiver, som FAIF'en anser for at være ens eller tæt forbundne, f.eks. forskellige klasser af kapitalandele eller obligationer udstedt af den samme udsteder, ikke betragtes som identiske med henblik på indgåelse af nettingaftaler. Definitionen af nettingordninger har til formål at sikre, at der kun tages hensyn til de transaktioner, der forebygger risiciene i forbindelse med andre transaktioner, og som ikke efterlader nogen væsentlig resterende risiko. Kombinationer af transaktioner, der har til formål at generere et afkast, også selv om det er begrænset, ved at reducere nogle risici, mens andre bevares, anses ikke for at være nettingordninger, som det gælder for investeringsstrategier for arbitragehandel med det formål at generere et afkast ved at udnytte prisforskelle mellem afledte instrumenter med det samme underliggende aktiv, men med forskellige løbetider.
- (19) En praksis for porteføljepleje, der sigter mod at reducere løbetidsrisikoen ved at kombinere en investering i en obligation med lang løbetid med en renteswap eller at reducere løbetiden for en AIF-obligationsportefølje ved at tage en kort position på obligationsbaserede futurekontrakter, der er repræsentative for porteføljens renterisiko (hedging af løbetidsrisiko), bør betragtes som en hedgingordning, under forudsætning af at den opfylder hedgingkriterierne.
- (20) En praksis for porteføljepleje, der sigter mod at forebygge de væsentlige risici, der er forbundet med en investering i en portefølje af kapitalandele med en høj grad af diversifikation, ved at tage en kort position på en indeksbaseret aktiemarkedsfuture, hvor sammensætningen af equity-porteføljen ligger meget tæt på sammensætningen af aktiemarkedsindekset, og hvor den korte position på den indeksbaserede aktiemarkedsfuture muliggør en ubestridelig reduktion af den generelle markedsrisiko i forbindelse med equity-porteføljen og den specifikke risiko er ubetydelig, f.eks. en beta-hedging af en equity-portefølje med en høj grad af diversifikation, hvor den specifikke risiko anses for at være ubetydelig, bør anses for at opfylde hedgingkriterierne.
- (21) En praksis for porteføljepleje, der sigter mod at forebygge den risiko, der er forbundet med en investering i en obligation med fast rentesats ved at kombinere en lang position på en credit default swap med en renteswap, som swapper denne faste rentesats med en rentesats, der svarer til en relevant sats på pengemarkedet plus en spredning, bør betragtes som en hedgingordning, hvis alle hedgingkriterier i forbindelse med forpligtelsesmetoden i princippet er opfyldt.
- (22) En praksis for porteføljepleje, der sigter mod at forebygge risikoen ved en given kapitalandel ved at tage en kort position via en derivatkontrakt på en kapitalandel, der er forskellig fra, men stærkt korreleret med denne første kapitalandel, bør ikke anses for at opfylde hedgingkriterierne. Selv om en sådan strategi er baseret på at tage positioner med modsat fortegn på den samme aktivklasse, afdækker det ikke den specifikke risiko, der er forbundet med investering i en bestemt kapitalandel. Den bør derfor ikke betragtes som en hedgingordning som fastlagt i kriterierne i forbindelse med forpligtelsesmetoden.
- (23) En praksis for porteføljepleje, der sigter mod at fastholde alfaen i en kurv af kapitalandele (som omfatter et begrænset antal kapitalandele) ved at kombinere investeringen i kurven af kapitalandele med en beta-tilpasset kort position på en future på aktiemarkedsindekset, bør ikke anses for at opfylde hedgingkriterierne. En sådan strategi sigter ikke mod at forebygge de væsentlige risici, der er forbundet med investeringen i denne kurv

af kapitalandele, men mod at forebygge betaen (markedsrisikoen) ved investeringen og fastholde alfaen. Alfakomponenten i kurven af kapitalandele kan dominere over betakomponenten og som sådan medføre tab på AIF-niveau. Derfor bør den ikke betragtes som en hedgingordning.

- (24) En strategi for fusionsarbitrage er en strategi, der kombinerer en kort position på en kapitalandel med en lang position på en anden kapitalandel. Formålet med en sådan strategi er at afdække betaen (markedsrisikoen) ved positionerne og opnå et afkast, der afhænger af de relative resultater for begge kapitalandele. På samme måde kan alfakomponenten i kurven af kapitalandele dominere over betakomponenten og som sådan medføre tab på AIF-niveau. Den bør ikke betragtes som en hedgingordning som fastlagt i kriterierne i forbindelse med forpligtelsesmetoden.
- (25) En strategi, der sigter mod at afdække en lang position i en kapitalandel eller obligation med købt kreditbeskyttelse på den samme udsteder, vedrører to forskellige aktivklasser, og bør derfor ikke betragtes som en hedgingordning.
- (26) Ved anvendelse af metoder, som øger en AIF's eksponering, skal FAIF'en overholde generelle principper såsom at vurdere transaktionens indhold ud over dens juridiske form. Særligt med hensyn til genkøbsforretninger bør FAIF'en vurdere, hvorvidt de risici og afkast, der er forbundet med de involverede aktiver, videregives eller beholdes af AIF'en. FAIF'en skal desuden gennemgå afledte instrumenter eller andre kontraktforhold i forhold til de underliggende aktiver for at bestemme de mulige fremtidige forpligtelser for AIF'en som følge af disse transaktioner.
- (27) Da forpligtelsesmetoden medfører rentesatser, hvor forskellige løbetider betragtes som forskellige underliggende aktiver, kan AIF'er, der i henhold til deres fundamentale investeringspolitik primært investerer i rentederivater, anvende særlige nettingregler for løbetid med henblik på at tage hensyn til overensstemmelsen mellem løbetidsintervallerne på rentekurven. Ved fastlæggelsen af sin investeringspolitik og risikoprofil bør en AIF kunne definere niveauet for renterisikoen og dermed sit mål for løbetiden. AIF'en bør tage højde for det foruddefinerede mål for løbetiden, når den træffer sine investeringsvalg. Når porteføljens løbetid adskiller sig fra målet for løbetiden, bør strategien ikke betragtes som en nettingordning for løbetid som fastsat i kriterierne i forbindelse med forpligtelsesmetoden.
- (28) Nettingreglerne for løbetid giver mulighed for, at lange positioner kan nettes med korte positioner, hvis underliggende aktiver er forskellige rentesatser. De løbetider, der tjener som tærskelværdier for løbetidsintervaller, er

to år, syv år og 15 år. Nettingpositioner bør være tilladt inden for hvert løbetidsinterval.

- (29) Nettingpositioner mellem to forskellige løbetidsintervaller bør være delvist tilladt. Der skal anvendes reduktionsfaktorer i forbindelse med de nettede positioner for alene at muliggøre delvis netting. De bør udtrykkes i procent baseret på gennemsnitlige korrelationer mellem løbetidsintervallerne for to år, fem år, 10 år og 30 år på rentekurven. Jo større forskellen er mellem positionernes løbetider, desto mere skal deres netting være underlagt en reduktionsfaktor, og derfor skal procentsatserne stige.
- (30) Positioner, hvis ændrede løbetid er meget længere end hele porteføljens ændrede løbetid, er ikke i overensstemmelse med AIF'ens investeringsstrategi, og det bør ikke være tilladt at matche disse fuldt ud. Det bør således ikke være tilladt at matche en kort position med en løbetid på 18 måneder (fastsat i løbetidsinterval 1) med en lang position med en løbetid på 10 år (fastsat i løbetidsinterval 3), hvis AIF'ens målløbetid er ca. to år.
- (31) Ved beregning af eksponeringen kan AIF'er i første omgang identificere hedgingordningerne. De derivater, der er involveret i disse ordninger, medtages derefter ikke i den globale beregning af eksponeringen. AIF'er bør anvende en præcis beregning i forbindelse med hedgingordninger. AIF'er bør ikke anvende nettingregler for løbetid ved hedgingberegningen. Nettingreglerne for løbetid kan bruges til at konvertere de resterende rentederivater til deres ækvivalente underliggende aktivpositioner.
- (32) I henhold til direktiv 2011/61/EU skal en FAIF sikre, at det potentielle erstatningsansvar som følge af dens aktiviteter er passende dækket enten i form af ekstra egenkapital eller i form af en erhvervsansvarsforsikring. Ensartet anvendelse af denne bestemmelse kræver en fælles forståelse for de potentielle risici for erhvervsansvar, der skal dækkes. Den generelle angivelse af de risici, der opstår som følge af en FAIF's pligtforsømmelse, bør bestemme karakteristikaene i forbindelse med de relevante risici og identificere omfanget af potentielle risici for erhvervsansvar, herunder skade eller tab forårsaget af personer, der direkte udøver aktiviteter, for hvilke FAIF'en har det juridiske ansvar, f.eks. FAIF'ens direktører, ledende medarbejdere eller ansatte, og personer, der udøver aktiviteter i henhold til en delegeringsaftale. I overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2011/61/EU bør FAIF'ens ansvar ikke påvirkes af delegering eller videredelegering, og FAIF'en bør sørge for passende dækning for erhvervsrisici, for hvilke den juridisk set er debitor over for tredjemand.

- (33) For at sikre en fælles forståelse af den generelle angivelse bør en liste med eksempler tjene som benchmark for at identificere hændelser, der kan indebære potentielle risici for erhvervsansvar. Denne liste bør indeholde en lang række hændelser, der er afledt af pligtforsømmelse, fejl eller undladelser, f.eks. tab af dokumenter, der beviser adkomst til investeringer, fejlagtige oplysninger eller overtrædelse af de forskellige forpligtelser eller opgaver, som påhviler FAIF'en. Den bør også omfatte forsømmelse af — ved hjælp af relevante interne kontrolsystemer — at forebygge svigagtig adfærd inden for FAIF'ens organisation. Skade som følge af manglende tilstrækkelig fornøden omhu i forbindelse med en investering, der viste sig at være svigagtig, vil udløse FAIF'ens ansvar for erhvervsansvar og bør være dækket på passende måde. Tab opstået på grund af, at en investering har mistet værdi som følge af uønskede markedsforhold, bør ikke være dækket. Listen skal omfatte værdiansættelser, der er udført ukorrekt, hvilket skal forstås som en værdiansættelsesfejl, der er i strid med artikel 19 i direktiv 2011/61/EU og de tilsvarende delegerede retsakter.
- (34) I overensstemmelse med deres risikostyringsforpligtelser bør FAIF'er have passende interne kvalitetskontrolmekanismer for at forebygge eller mindske operationelle fejl, herunder risici for erhvervsansvar. Derfor bør en FAIF som en del af sin risikostyringspolitik have passende politikker og procedurer for operationel risikostyring, der svarer til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af dens forretninger. Sådanne procedurer og politikker bør under alle omstændigheder muliggøre en intern tabsdatabase, der opbygges med det formål at vurdere den operationelle risikoprofil.
- (35) For at sikre, at ekstra egenkapital og erhvervsansvarsforsikring dækker potentielle risici for erhvervsansvar i tilstrækkelig grad, bør der fastsættes kvantitative minimumsbenchmarks til bestemmelse af det passende dækningsniveau. Sådanne kvantitative benchmarks bør fastsættes af FAIF'en som en bestemt procentdel af porteføljeværdien for de forvaltede AIF'er beregnet som summen af den absolutte værdi af alle aktiver for alle forvaltede AIF'er, uafhængigt af hvorvidt de er erhvervet via brug af gearing eller med investorernes penge. I den sammenhæng bør afledte instrumenter værdiansættes til deres markedspris, da de vil kunne genanskaffes til den pris. Da dækning via en erhvervsansvarsforsikring er mere usikker end dækning via ekstra egenkapital, bør der benyttes forskellige procentsatser for de to forskellige instrumenter, der anvendes til dækning af risikoen for erhvervsansvar.
- (36) For at sikre, at erhvervsansvarsforsikringen er tilstrækkelig effektiv til at kunne dække opståede tab i forbindelse med forsikrede hændelser, bør den tegnes hos et forsikringsselskab, der har tilladelse til at tilbyde erhvervsansvarsforsikringer. Dette omfatter forsikringsselskaber i og uden for Unionen i det omfang, de har tilladelse til at tilbyde sådanne forsikringer i henhold til EU-lovgivningen eller national lovgivning.
- (37) For at give mulighed for en vis fleksibilitet ved udviklingen af passende erhvervsansvarsforsikringer skal det være muligt for FAIF'en og forsikringsselskabet at indgå aftale om en klausul, under forudsætning af at FAIF'en afholder et fastsat beløb som den første del af et eventuelt tab (defineret overskud). Hvis der er aftalt et sådant defineret overskud, bør FAIF'en have en egenkapital, der svarer til den fastsatte størrelse af det tab, som FAIF'en skal afholde. Denne egenkapital bør supplere FAIF'ens startkapital og den egenkapital, som FAIF'en skal have i henhold til artikel 9, stk. 3, i direktiv 2011/61/EU.
- (38) Rent principielt bør der foretages en kontrol af dækningens tilstrækkelighed via egenkapital eller erhvervsansvarsforsikring mindst én gang om året. FAIF'en bør imidlertid have procedurer, der sikrer løbende overvågning af den samlede værdi af de forvaltede AIF-porteføljer og løbende justeringer af dækningsbeløbet for erhvervsansvarsriski, i tilfælde af at der identificeres væsentlige uoverensstemmelser. Derudover kan den kompetente myndighed i en FAIF's hjemland reducere eller forhøje minimumskravet til ekstra egenkapital under hensyntagen til FAIF'ens risikoprofil, dens tabshistorik og tilstrækkeligheden af dens ekstra egenkapital eller erhvervsansvarsforsikring.
- (39) I henhold til direktiv 2011/61/EU skal FAIF'er handle i AIF'ernes og AIF-investorernes interesse og tilgodese markedets integritet. FAIF'er bør derfor anvende passende politikker og procedurer, som gør det muligt for dem at forebygge uregelmæssigheder såsom markedstiming og sen handel. Markedstimere drager fordel af udløbsdatoer eller forældede priser på værdipapirporteføljer, der påvirker beregningen af AIF'ens nettoaktivværdi,

eller køber og indløser andele i AIF'en inden for få dage og udnytter derved den måde, som AIF'en beregner sin nettoaktivværdi på. Sen handel involverer formidling af ordrer om at købe eller indløse andele i AIF'er efter et bestemt skæringstidspunkt, men hvor den modtagne pris er prisen på skæringstidspunktet. Begge uregelmæssigheder skader langsigtede investorers interesser, da de udvander deres forrentning og har skadelige virkninger for AIF'ens forrentning, idet de øger transaktionsomkostningerne og forstyrrer porteføljeplejen. FAIF'er bør også indføre passende procedurer for at sikre, at AIF'en forvaltes effektivt, og bør handle med henblik på at forhindre, at AIF'en og dens investorer opkræves unødvendige omkostninger.

- (40) I overensstemmelse med den metode, der finder anvendelse for UCITS-forvaltere, bør FAIF'er sikre en høj standard for omhu ved valg og overvågning af investeringer. De bør have passende erhvervs erfaring og viden om de aktiver, som AIF'erne investerer i. Med henblik på at sikre, at investeringsbeslutninger foretages i overensstemmelse med investeringsstrategien og, hvis det er relevant, risikogrænserne for de forvaltede AIF'er, skal FAIF'er udarbejde og gennemføre skriftlige politikker og procedurer vedrørende fornøden omhu. Disse politikker og procedurer skal gennemgås og opdateres regelmæssigt. Når FAIF'er investerer i bestemte typer af aktiver med en lang løbetid, mindre likvide aktiver såsom fast ejendom eller interessentskabsandele, bør krav til fornøden omhu også gælde i forhandlingsfasen. De aktiviteter, som FAIF'en udfører før indgåelse af en aftale, bør være veldokumenterede for at vise, at de er i overensstemmelse med den økonomiske og finansielle plan og derfor med AIF'ens løbetid. FAIF'er bør føre referat over de relevante møder, forberedende dokumentation og den økonomiske og finansielle analyse, der foretages for at vurdere projektets egnethed og den aftalemæssige forpligtelse.

- (41) Kravet om, at FAIF'er handler med fornøden dygtighed, omhu og hurtighed, bør også gælde i de tilfælde, hvor FAIF'en udpeger en prime broker eller modpart. FAIF'en bør kun vælge og udpege de prime brokere og modparter, der er underlagt løbende tilsyn, er finansielt sunde og har den nødvendige organisatoriske struktur, der passer til de ydelser, der skal leveres til FAIF'en eller AIF'en. Med henblik på at sikre, at investorernes interesser beskyttes tilstrækkeligt, er det vigtigt at præcisere, at et af de kriterier, som den finansielle sundhed bør vurderes i forhold til, er, hvorvidt prime brokere eller modparter er underlagt relevante tilsynsregler, herunder tilstrækkelige kapitalkrav og effektiv overvågning.

- (42) I overensstemmelse med direktiv 2011/61/EU, i hvilket der stilles krav om, at FAIF'er handler ærligt, rimeligt og med fornøden dygtighed, bør personer, som i praksis leder FAIF'ens forretninger, som er medlemmer af ledelsesorganet eller den øverste ledelse, i tilfælde af enheder,

der ikke har en bestyrelse, have den nødvendige viden, de nødvendige færdigheder og den nødvendige sagkundskab for at kunne varetage de arbejdsopgaver, de tildeles, og navnlig at forstå de risici, der er forbundet med FAIF'ens aktiviteter. I henhold til Kommissionens grønbog om selskabsledelse i den finansielle sektor ⁽¹⁾ bør de personer, som i praksis leder en FAIF's drift, også afsætte tilstrækkelig tid til at kunne udøve deres funktioner og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for bl.a. i praksis at vurdere og i givet fald anfægte afgørelser truffet af den øverste ledelse.

- (43) Med henblik på at sikre, at de relevante aktiviteter udføres korrekt, bør FAIF'er ansætte medarbejdere med de nødvendige færdigheder, den nødvendige viden og den nødvendige sagkundskab for at kunne varetage de arbejdsopgaver, de tildeles.

- (44) FAIF'er, der yder service i forbindelse med individuel porteføljepleje, skal overholde de tilskyndelsesregler, der er fastsat i Kommissionens direktiv 2006/73/EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv ⁽²⁾. For at sikre konsekvens bør disse principper udstrækkes til FAIF'er, der yder en kollektiv porteføljeplejeservice, samt markedsføring. Eksistensen, arten og størrelsen af et gebyr, en provision eller en naturalieydelse eller, hvis det ikke er muligt at konstatere beløbs størrelse, hvilken metode der er anvendt til beregning heraf, bør fremgå af FAIF'ens årsrapport.

- (45) Investorer i AIF'er bør drage fordel af en beskyttelse svarende til den, der gælder for FAIF-kunder, som FAIF'er yder individuel porteføljeplejeservice til, da de i et sådant tilfælde skal overholde reglerne om »bedste udførelse« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF ⁽³⁾ og direktiv 2006/73/EF. Der bør tages hensyn til forskellene mellem de forskellige typer af aktiver, som AIF'er investerer i, idet »bedste udførelse« ikke er relevant, f.eks. når FAIF'en investerer i fast ejendom eller interessentskabsandele, og investeringen foretages efter omfattende forhandlinger om aftalens bestemmelser. Hvis det ikke er muligt at vælge mellem forskellige handelssystemer, bør FAIF'en over for de kompetente myndigheder og revisorer kunne godtgøre, at denne mulighed ikke foreligger.

⁽¹⁾ KOM(2010) 284.

⁽²⁾ EUT L 241 af 2.9.2006, s. 26.

⁽³⁾ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

- (46) For at sikre konsekvens i forhold til de krav, der gælder for UCITS-forvaltere, bør regler om behandling af ordrer og om aggregering og allokering af handelsordrer finde anvendelse for FAIF'er, når de yder kollektiv porteføljepleje. Sådanne regler bør imidlertid ikke finde anvendelse, hvis investeringen i aktiver foretages efter omfattende forhandlinger om aftalens bestemmelser, f.eks. investering i fast ejendom, interessentskabsandele eller unoterede selskaber, da der i disse tilfælde ikke udføres nogen ordre.
- (47) Det er vigtigt at angive de situationer, hvor der sandsynligvis vil forekomme interessekonflikter, navnlig hvis der er udsigt til økonomisk vinding eller undgåelse af økonomiske tab, eller hvor der gives økonomiske eller andre incitamenter til at styre FAIF'ens adfærd i en sådan retning, at den tilgodeser særlige interesser på bekostning af andre parter interesser, f.eks. en anden AIF, dens kunder, institutter for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS) eller andre af FAIF'ens kunder.
- (48) Den politik vedrørende interessekonflikter, som FAIF'en har udarbejdet, bør identificere situationer, hvor FAIF-udførte aktiviteter vil kunne give anledning til interessekonflikter, som vil eller ikke vil medføre potentielle risici for skade på AIF'ens eller AIF-investorenes interesser. Med henblik på at identificere dem bør FAIF'en ikke alene tage hensyn til aktiviteten i den kollektive porteføljepleje, men også andre aktiviteter, som den har tilladelse til at udøve, herunder aktiviteter for dens kontrahenter, underkontrahenter, ekstern valuar eller modpart.
- (49) I overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) ⁽¹⁾ for investeringsinstitutternes administrationsselskaber og i direktiv 2004/39/EF for investeringsfirmaer, bør FAIF'er indføre procedurer og træffe foranstaltninger for at sikre, at de relevante personer, som er involveret i forskellige aktiviteter, der vil kunne indebære interessekonflikter, udøver disse aktiviteter på et uafhængigt plan, der svarer til FAIF'ens størrelse og aktiviteter.
- (50) Det er vigtigt at fastlægge en generel ramme, i henhold til hvilken interessekonflikter, hvis de forekommer, bør styres og oplyses om. De detaljerede trin og procedurer, der skal følges i sådanne situationer, bør præciseres i den politik vedrørende interessekonflikter, som FAIF'en skal udarbejde.
- (51) Et af de centrale elementer i et risikostyringssystem er en permanent risikostyringsfunktion. Af konsekvenshensyn bør opgaver og ansvarsområder svare til dem, der fastsættes i Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningsskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationsselskab ⁽²⁾, for den permanente risikostyringsfunktion i investeringsinstitutternes administrationsselskaber. Denne funktion bør have en primær rolle ved udarbejdelsen af AIF'ens risikoprofil, risikoovervågning og risikomåling med henblik på at sikre, at risikoniveauet løbende overholder AIF'ens risikoprofil. Den permanente risikostyringsfunktion bør have den nødvendige autoritet og adgang til alle relevante oplysninger og regelmæssig kontakt med FAIF'ens øverste ledelse og ledelsesorganet med henblik på at forsyne dem med opdateringer, således at de kan træffe øjeblikkelige afhjælpende foranstaltninger, hvis det er relevant.
- (52) Risikostyringspolitikken danner en anden søjle i risikostyringssystemet. Den politik bør være passende dokumenteret og bør navnlig forklare de foranstaltninger og procedurer, der anvendes til at måle og styre risici, beskyttelsesforanstaltningerne for uafhængig udførelse af risikostyringsfunktionen, de teknikker, der anvendes for at styre risici, og de nærmere oplysninger om ansvarsfordelingen i FAIF'en i relation til risikostyring og operationelle procedurer. Med henblik på at sikre, at den er effektiv, bør risikostyringspolitikken gennemgås mindst én gang om året af den øverste ledelse.
- (53) I henhold til direktiv 2011/61/EU bør risikostyringsfunktionen være funktionsmæssigt og hierarkisk adskilt fra de operative enheder. Det bør således præciseres, at en sådan adskillelse er sikret op til FAIF'ens ledelsesorgan, og at personer i risikostyringsfunktionen ikke bør udføre nogen modstridende opgaver eller overvåges af nogen, der er ansvarlig for modstridende funktioner.
- (54) Det er afgørende at angive, hvilke beskyttelsesforanstaltninger der under alle omstændigheder skal anvendes af FAIF'en, for at sikre risikostyringsfunktionens uafhængighed, og især, at de personer, som varetager risikostyringsfunktionen, ikke bør pålægges modstridende opgaver, at de bør træffe beslutninger på grundlag af de oplysninger, som de kan vurdere på en hensigtsmæssig måde, og at beslutningsprocessen bør kunne gøres til genstand for en gennemgang.

⁽¹⁾ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.

⁽²⁾ EUT L 176 af 10.7.2010, s. 42.

- (55) Selv om direktiv 2011/61/EU ikke pålægger AIF'er nogen investeringsbegrænsninger, kan den pågældende AIF's risici ikke styres effektivt, hvis FAIF'erne ikke har fastsat risikogrænserne på forhånd. Risikogrænserne bør være i overensstemmelse med AIF'ens risikoprofil og oplyses til investorerne i henhold til direktiv 2011/61/EU.
- (56) Af konsekvenshensyn er krav vedrørende identifikation, måling og overvågning af risiko baseret på tilsvarende bestemmelser i direktiv 2010/43/EU. FAIF'er bør på en hensigtsmæssig måde kunne håndtere den mulige sårbarhed ved deres risikohåndteringsteknikker og -modeller ved at foretage stresstest, backtest og scenarieanalyser. Hvis stresstest og scenarieanalyser afslører en særlig sårbarhed over for bestemte omstændigheder, skal FAIF'erne øjeblikkeligt træffe de nødvendige korrigerende foranstaltninger.
- (57) I henhold til direktiv 2011/61/EU skal Kommissionen angive likviditetsstyringssystemer og -procedurer, der giver FAIF'en mulighed for at overvåge AIF'ens likviditetsrisiko undtagen i de tilfælde, hvor AIF'en er af den ikke-gærede lukkede type, og sikre, at likviditetsprofilen for AIF'ens investeringer stemmer overens med de underliggende forpligtelser. Derfor er det vigtigt at fastsætte nogle grundlæggende generelle krav, der er rettet til alle FAIF'er, og hvis anvendelse bør tilpasses til størrelsen, strukturen og arten af de AIF'er, som den pågældende FAIF forvalter.
- (58) FAIF'er bør over for de kompetente myndigheder kunne godtgøre, at de har indført relevante og effektive likviditetsstyringspolitikker og -procedurer. Det kræver, at der tages behørigt hensyn til AIF'ens art, herunder typen af underliggende aktiver og størrelsen af den likviditetsrisiko, som AIF'en eksponeres for, omfanget og kompleksiteten af AIF'en eller kompleksiteten af processen med at realisere eller sælge aktiver.
- (59) Likviditetsstyringssystemer og -procedurer kan gøre det muligt for FAIF'er at anvende de værktøjer og ordninger, der er nødvendige for at kunne håndtere illikvide aktiver og relaterede værdiansættelsesproblemer med henblik på at imødekomme anmodninger om indløsning. Sådanne værktøjer og ordninger kan omfatte, hvis det er tilladt i henhold til den nationale lovgivning, delvise indløsninger, midlertidige lån, opsigelsesvarsler, og puljer af likvide aktiver. »Side pockets« og andre mekanismer, hvor visse aktiver er underlagt tilsvarende ordninger mellem AIF'en og dens investorer, bør betragtes som »særlige ordninger«, da de har indvirkning på investorernes specifikke indløsningsrettigheder i AIF'en. Suspensionen af en AIF bør ikke anses for at være en særlig ordning, da dette gælder for alle AIF'ens aktiver og alle AIF'ens investorer. Brugen af værktøjer og særlige ordninger i forbindelse med likviditetsstyring bør gøres afhængig af konkrete omstændigheder og variere i henhold til AIF'ens art, omfang og investeringsstrategi.
- (60) Kravet om at overvåge likviditetsstyringen af underliggende institutter for kollektiv investering, som AIF'er investerer i, sammen med kravene om at tilvejebringe værktøjer og ordninger med henblik på at styre likviditetsrisikoen samt identificere, håndtere og overvåge interessekonflikter mellem investorer, bør ikke finde anvendelse for FAIF'er, der forvalter AIF'er af den lukkede type, uafhængigt af hvorvidt de anses for at anvende gearing. Undtagelsen fra disse indløsningsrelaterede krav til likviditetsstyringen bør afspejle forskellene i de generelle indløsningsbetingelser for investorer i en lukket AIF i forhold til dem, der investerer i en åben AIF.
- (61) Anvendelsen af minimumsgrænser for AIF'ens likviditet eller illikviditet kunne være et effektivt overvågningsværktøj for visse typer af FAIF'er. Hvis en grænse overskrides, kræver dette ikke i sig selv, at FAIF'en træffer foranstaltninger, da dette afhænger af fakta og omstændigheder samt de tolerancer, som FAIF'en har fastsat. Grænser vil således i praksis kunne anvendes ved overvågning af den gennemsnitlige daglige indløsning i forhold til fondslikviditet for så vidt angår dage i den samme periode. Dette værktøj kunne også bruges til at overvåge investorkoncentrationen med henblik på at støtte stresstestscenarier. Disse grænser vil kunne give anledning til fortsat overvågning eller afhjælpende foranstaltninger afhængigt af omstændighederne.
- (62) Stresstest bør, hvis det er relevant, simulere mangel på likviditet i aktiverne samt atypiske indløsningsanmodninger. Der bør tages højde for nylige og forventede fremtidige tegninger og indløsninger sammen med virkningen af de forventede AIF-resultater i forhold til konkurrencen inden for sådanne aktiviteter. FAIF'en bør analysere den periode, der er nødvendig for at imødekomme indløsningsanmodninger i de simulerede stressscenarier. FAIF'en bør ligeledes gennemføre stresstest af markedsfaktorer såsom valutabevægelser, der i væsentlig grad kunne påvirke FAIF'ens eller AIF'ens kreditprofil og som et resultat heraf kravene til sikkerhedsstillelse. FAIF'en bør tage højde for sensitivitet i værdiansættelsen under stressede forhold ved dens tilgang til stresstest eller scenarieanalyser.

- (63) Den hyppighed, hvormed stresstest bør gennemføres, bør afhænge af arten af AIF, investeringsstrategien, likviditetsprofilen, investortypen og AIF'ens indløsningspolitik. Det forventes imidlertid, at der gennemføres sådanne test mindst én gang årligt. Hvis stresstest antyder en likviditetsrisiko, der er væsentligt højere end forventet, bør FAIF'en handle i alle AIF-investorers interesse under hensyntagen til risikoprofilen for AIF'ens aktiver, niveauet af indløsningsanmodninger samt, hvis det er relevant, tilstrækkeligheden af likviditetsstyringspolitikkerne og -procedurerne.
- (64) I henhold til direktiv 2011/61/EU skal Kommissionen angive, hvordan investeringsstrategien, likviditetsprofilen og indløsningspolitikken skal tilpasses hinanden. Der sikres sammenhæng mellem disse tre elementer, hvis investorerne kan indløse deres investeringer i overensstemmelse med AIF'ens indløsningspolitik, hvilket bør dække betingelserne for indløsning under både normale og ekstraordinære omstændigheder på en måde, der sikrer investorerne en retfærdig behandling.
- (65) Direktiv 2011/61/EU foreskriver konsekvens på tværs af sektorerne og fjernelsen af manglende afstemning af interesserne for firmaer, der »ompakker« lån til omsættelige værdipapirer (engagementsleverende kreditinstitutter), og FAIF'er, der investerer i disse værdipapirer eller andre finansielle instrumenter på vegne af AIF'er. Med henblik på at nå dette mål er der taget hensyn til de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut⁽¹⁾, der fastsætter de kvantitative og kvalitative krav, som skal opfyldes af investorer, der er eksponeret for kreditrisikoen ved en securitisationsposition, af engagementsleverende og organiserende kreditinstitutter. Da det er samme mål, nemlig at bringe det engagementsleverende eller organiserende kreditinstituts interesser på linje med investorernes interesser, der forfølges med denne forordning og de relevante bestemmelser i direktiv 2006/48/EF, er det vigtigt, at terminologien anvendes konsekvent i begge retsakter, og derfor anvendes definitionerne i direktiv 2006/48/EF som reference. Da Det Europæiske Banktilsynsudvalg, forgængeren for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, har fastlagt detaljerede retningslinjer for fortolkningen af de relevante bestemmelser i direktiv 2006/48/EF⁽²⁾, kræves det for at opnå sammenhæng på tværs af sektorerne, at de nuværende bestemmelser sigter mod en tilpasning af de engagementsleverende kreditinstitutters, de organiserende kreditinstitutters og FAIF'ernes interesser til hinanden, således at de kan fortolkes i lyset af disse retningslinjer.
- (66) Det er vigtigt, at transaktioner, der ompakker lån til omsættelige værdipapirer, ikke struktureres på en måde, hvorved de unddrager sig anvendelsen af kravene vedrørende investeringer i securitisationspositioner. Derfor bør henvisningen til en investering i omsættelige værdipapirer eller andre finansielle instrumenter baseret på ompakkede lån ikke fortolkes snævert som en rets-gyldig og bindende overdragelse af ejendomsret for så vidt angår sådanne instrumenter, men som en investering foretaget i en væsentlig økonomisk henseende, således at eventuelle andre former for syntetiske investeringer bør være dækket og underlagt de specifikke krav. For at undgå misforståelser og tilpasse sproget til det, der anvendes i banklovgivningen, bør begrebet »antagelse om eksponering for kreditrisikoen ved en securitisation« anvendes i stedet for »investering i omsættelige værdipapirer eller andre finansielle instrumenter baseret på ompakkede lån«.
- (67) De krav, der skal overholdes af institutter, der optræder som engagementsleverende kreditinstitutter, organiserende kreditinstitutter eller oprindelige långivere af en securitisation, er direkte blevet dem pålagt i henhold til direktiv 2006/48/EF. Det er derfor vigtigt at fastsætte de tilsvarende opgaver for en FAIF under antagelse af eksponering for securitisationspositioner. Som følge heraf bør FAIF'en kun antage eksponering for securitisationspositioner, hvis det engagementsleverende kreditinstitut, det organiserende kreditinstitut eller den oprindelige långiver har givet et udtrykkeligt tilsagn til FAIF'en om bibeholdelse af en væsentlig økonomisk interesse i det underliggende aktiv, kendt som tilbageholdelseskravet. Derudover bør FAIF'en sikre, at de forskellige kvalitative krav, der pålægges det organiserende og det engagementsleverende kreditinstitut i henhold til direktiv 2006/48/EF, overholdes. Desuden bør FAIF'en selv overholde de kvalitative krav med henblik på at have en omfattende og indgående forståelse af securitisationsinvesteringen og dens underliggende eksponering. For at opnå dette bør FAIF'er først træffe en investeringsbeslutning, når de har udvist fornøden omhu og forsigtighed, hvorved de bør have fået tilstrækkelige oplysninger og viden om de pågældende securitisationspositioner.
- (68) Der er omstændigheder, hvor enheder svarer til definitionen af engagementsleverende eller organiserende kreditinstitut eller opfylder rollen som oprindelig långiver; en anden enhed, som hverken svarer til definitionen af det organiserende eller engagementsleverende kreditinstitut eller opfylder rollen som oprindelig långiver — men hvis interesser er mest optimalt tilpasset til investorernes — kan imidlertid søge at opfylde tilbageholdelseskravet. Af hensyn til retssikkerheden bør det ikke kræves, at denne anden enhed opfylder tilbageholdelseskravet, hvis tilbageholdelseskravet opfyldes af det engagementsleverende kreditinstitut, det organiserende kreditinstitut eller den oprindelige långiver.

⁽¹⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Retningslinjerne til artikel 122a i kapitalkravsdirektivet af 31. december 2010 udstedt af Det Europæiske Banktilsynsudvalg med senere ændringer, <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf>

- (69) I tilfælde af overtrædelse af tilbageholdelseskravet eller de kvalitative krav bør FAIF'en overveje at træffe nogle korrigerende foranstaltninger, f.eks. hedging, salg eller reduktion af eksponeringen, eller at kontakte den part, der har overtrådt tilbageholdelseskravet, med henblik på at genskabe compliance. Sådanne korrigerende foranstaltninger bør altid være i investorernes interesse og ikke involvere nogen direkte forpligtelse til at sælge aktiverne, straks efter at overtrædelsen har vist sig, således at man undgår et »brandsalg«. FAIF'en bør tage hensyn til overtrædelsen, når den overvejer at foretage en anden investering i en anden transaktion, som involverer den part, der har overtrådt kravet.
- (70) Med henblik på at overholde kravene i direktiv 2011/61/EU om at præcisere de interne procedurer og organisatoriske foranstaltninger, som hver enkelt FAIF bør anvende, bør FAIF'erne etablere en veldokumenteret organisatorisk struktur, der klart tildeler ansvarsområder, fastlægger kontrolmetoder og sikrer en god informationsstrøm mellem alle involverede parter. FAIF'erne bør også indføre systemer for at beskytte oplysninger og sikre forretningskontinuitet. Ved indførelsen af disse procedurer og strukturer bør FAIF'erne også tage hensyn til proportionalitetsprincippet, som giver mulighed for at tilpasse procedurer, metoder og den organisatoriske struktur til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af deres forretninger og arten og omfanget af aktiviteterne i forbindelse med deres forretning.
- (71) Afgivelse af oplysninger til investorer er af vital betydning for at beskytte disse investorer, og derfor bør FAIF'erne gennemføre passende politikker og procedurer til at sikre, at AIF'ens indløsningspolitik oplyses til investorerne tilstrækkeligt detaljeret og med passende vægt, inden de investerer, og i tilfælde af væsentlige ændringer. Dette kunne omfatte oplysninger om opsigelsesperioder i forbindelse med indløsninger, detaljer om lock-up-perioder, angivelse af omstændigheder, hvor normale indløsningsmekanismer eventuelt ikke finder anvendelse eller kan suspenderes, og detaljer om eventuelle foranstaltninger, der kan overvejes af ledelsesorganet, f.eks. »gates« og »side pockets«, da de har indvirkning på investorernes specifikke indløsningsrettigheder i den pågældende AIF.
- (72) For at sikre, at de relevante aktiviteter udøves korrekt, bør FAIF'er i særdeleshed anvende passende elektroniske systemer med henblik på at opfylde registreringskravene vedrørende porteføljetransaktioner eller tegnings- og indløsningsordrer og indføre, gennemføre og til enhver tid anvende regnskabsmetoder og -procedurer for at sikre, at nettoaktivværdien beregnes korrekt som krævet i direktiv 2011/61/EU og denne forordning.
- (73) Med henblik på at sikre sammenhæng med kravene til UCITS-forvaltere i henhold til direktiv 2009/65/EF bør ledelsesorganet, den øverste ledelse, eller, hvis det er relevant, FAIF'ens tilsynsfunktion overdrages lignende typer af opgaver, hvortil der tildeles passende ansvarsområder. En sådan tildeling af ansvarsområder bør dog være i overensstemmelse med den rolle og de ansvarsområder, som ledelsesorganet, den øverste ledelse og tilsynsfunktionen har i henhold til den gældende nationale lovgivning. Den øverste ledelse kan bestå af nogle eller alle medlemmer af ledelsesorganet.
- (74) Kravet om at etablere en permanent og effektiv compliancefunktion bør altid være opfyldt af FAIF'en, uafhængigt af størrelsen og kompleksitetsgraden af dens forretninger. Compliancefunktionens tekniske og personalemæssige struktur bør imidlertid tilpasses til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af FAIF'ens virksomhed og arten og omfanget af servicen og aktiviteterne. Der bør ikke være krav om, at FAIF'en opretter en uafhængig complianceenhed, hvis et sådant krav ville være uforholdsmæssigt i lyset af FAIF'ens størrelse eller arten, omfanget og kompleksitetsgraden af dens forretninger.
- (75) Værdiansættelsesstandarder er forskellige på tværs af jurisdiktioner og aktivklasser. Denne forordning supplerer de fælles generelle regler og fastsætter benchmarks for FAIF'er ved udvikling og gennemførelse af passende og konsekvente metoder og procedurer for korrekt og uafhængig værdiansættelse af AIF'ers aktiver. Metoderne og procedurerne bør beskrive de forpligtelser, roller og ansvarsområder, der vedrører alle de parter, som deltager i værdiansættelsen, herunder eksterne valuarer.
- (76) Aktivernes værdi kan bestemmes på forskellige måder, f.eks. under henvisning til observerede priser på et aktivt marked eller med et skøn ved brug af andre værdiansættelsesmetoder i henhold til national lovgivning, AIF'ens regler eller vedtægter. Da værdien af individuelle aktiver og passive kan fastsættes ved hjælp af forskellige metoder og kan tages fra forskellige kilder, bør FAIF'en fastlægge og beskrive de anvendte værdiansættelsesmetoder.
- (77) Hvis der anvendes en model til værdiansættelse af aktiver, bør værdiansættelsesprocedurerne og -metoderne angive de vigtigste træk ved modellen. Før anvendelse af modellen bør den underkastes en valideringsprocedure, som udføres af en intern eller ekstern person, der ikke har været involveret i processen med at udarbejde modellen. En given person bør anses for at være kvalificeret til at gennemføre en værdiansættelsesprocedure i forbindelse med den model, der anvendes til at værdiansætte aktiverne, hvis han er i besiddelse af tilstrækkelig kompetence til og erfaring med værdiansættelse af aktiver ved hjælp af sådanne modeller. Denne person kunne være en revisor.

- (78) Da AIF'er opererer i et dynamisk miljø, hvor investeringsstrategier kan ændre sig over tid, bør værdiansættelsesmetoder og -procedurer gennemgås mindst én gang årligt, og under alle omstændigheder inden AIF'er anlægger en ny investeringsstrategi eller erhverver en ny type aktiver. Enhver ændring i værdiansættelsesmetoder og -procedurer, herunder værdiansættelsesmetoder, bør følge en forud fastsat procedure.
- (79) FAIF'en skal sikre, at AIF'ens individuelle aktiver er blevet værdiansat korrekt i overensstemmelse med værdiansættelsesmetoderne og -procedurerne. For nogle aktiver, især komplekse og illikvide finansielle instrumenter, er der en højere risiko for uhensigtsmæssig værdiansættelse. Med henblik på at tackle denne type situationer bør FAIF'en indføre passende kontroller for at sikre, at der kan knyttes en tilstrækkelig grad af objektivitet til værdien af AIF'ens aktiver.
- (80) Beregning af nettoaktivværdien pr. andel er underlagt national lovgivning og/eller fondsbestemmelser eller vedtægter. Denne forordning indeholder kun proceduren for beregning og ikke metoden for beregning. FAIF'en kan selv foretage beregningen af nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel som en del af de forvaltningsfunktioner, som den udfører for AIF'en. Alternativt kan der udpeges en tredjepart til at udføre forvaltningsopgaver, herunder beregning af nettoaktivværdien. En tredjepart, der udfører beregningen af nettoaktivværdien for en AIF, bør ikke betragtes som en ekstern valuar i henhold til direktiv 2011/61/EU, så længe der ikke foretages værdiansættelser af individuelle aktiver, herunder dem, der kræver en subjektiv vurdering, men som inkorporerer værdier i beregningsproceduren, der er indhentet fra FAIF'en, prisfastsættelseskilder eller en ekstern valuar.
- (81) Der er værdiansættelsesprocedurer, som kan udføres dagligt, eksempelvis værdiansættelse af finansielle instrumenter, men der er også værdiansættelsesprocedurer, der ikke kan udføres med den samme hyppighed, som udstedelser, tegninger, indløsninger og mortifikationer finder sted, f.eks. værdiansættelsen af fast ejendom. Hyppigheden af værdiansættelse af åbne AIF'ers aktiver bør fastlægges under hensyntagen til forskellene i værdiansættelsesprocedurerne for så vidt angår typerne af AIF'ens aktiver.
- (82) De strenge krav og begrænsninger, der skal overholdes, når en FAIF har til hensigt at delegerer udførelsen af opgaver, er fastsat i direktiv 2011/61/EU. FAIF'en forbliver til enhver tid fuldt ud ansvarlig for den korrekte udførelse af de delegerede opgaver og deres overensstemmelse med direktiv 2011/61/EU og dets gennemførelsesforanstaltninger. FAIF'en bør derfor sikre, at den, der har fået overdraget ansvaret, anvender de kvalitetsstandarder, som FAIF'en selv ville anvende. Hvis det desuden er nødvendigt for at sikre, at de delegerede funktioner udføres på et konsekvent højt niveau, skal FAIF'en kunne inddrage delegeringen, og delegeringsaftalen bør således give FAIF'en fleksible opsigelsesrettigheder. Delegeringsbegrænsninger og -krav bør finde anvendelse på de forvaltningsfunktioner, der er fastsat i bilag I til direktiv 2011/61/EU, mens støtteopgaver såsom administrative eller tekniske funktioner, der understøtter forvaltningsopgaverne, f.eks. logistisk støtte i form af rengøring, catering og indkøb af basisydelser eller -produkter, ikke bør betragtes som delegering af FAIF-funktioner. Andre eksempler på tekniske eller administrative funktioner er indkøb af standardhyldesoftware og aftaler med softwareleverandører om at yde ad hoc-driftssupport i forbindelse med hyldesystemer eller supportere personalefunktionen i forbindelse med udvælgelse af midlertidigt ansatte eller udarbejdelse af lønregnskaber.
- (83) For at sikre et højt niveau af investorbekyttelse ud over den øgede effektivitet i FAIF'ens forretningsadfærd bør hele delegeringen være begrundet i objektive forhold. Ved vurderingen af disse forhold bør de kompetente myndigheder overveje strukturen i delegeringen og dens indvirkning på FAIF'ens struktur samt vekselvirkningen mellem de delegerede aktiviteter og de aktiviteter, der forbliver hos FAIF'en.
- (84) Med henblik på at vurdere, hvorvidt den person, som rent faktisk udfører opgaverne for den, der får overdraget ansvaret, er i besiddelse af et tilstrækkeligt godt omdømme, bør denne persons forretningsadfærd undersøges, og det bør kontrolleres, hvorvidt han har begået strafbare handlinger i relation til finansielle aktiviteter. Alle andre relevante oplysninger vedrørende personlige kvaliteter, der måske kan påvirke personens udførelse af opgaverne i negativ retning, f.eks. tvivl om dennes hæderlighed og integritet, bør tages i betragtning ved vurderingen af kravet om et tilstrækkeligt godt omdømme.
- (85) Investeringselskaber, der har erhvervet tilladelse i henhold til direktiv 2009/65/EF, anses ikke for at være virksomheder, der er bemyndiget eller registreret med henblik på forvaltning af aktiver, og de er underlagt tilsyn, fordi de ikke må udøve andre aktiviteter end kollektiv porteføljepleje i henhold til nævnte direktiv. På samme måde bør en internt forvaltet AIF ikke anses for at være klassificeret som en sådan virksomhed, idet den ikke må udøve andre aktiviteter end intern forvaltning af AIF'en.

- (86) Hvis delegeringen omfatter porteføljepleje eller risikostyring, hvilket er FAIFens kerneområde, og som derfor er yderst relevant for så vidt angår investorbeskyttelse og systemiske risici, bør den kompetente myndighed i FAIFens hjemland og tilsynsmyndigheden for tredjelandsvirksomheden ud over kravene i artikel 20, stk. 1, litra c), i direktiv 2011/61/EU have indgået en skriftlig samarbejdsaftale. Aftalen bør være indgået inden delegeringen. Aftalens nærmere indhold bør fastlægges inden for rammerne af internationale standarder.
- (87) Skriftlige aftaler bør give de kompetente myndigheder ret til at foretage kontrol på stedet, herunder hvis de anmoder tilsynsmyndigheden i det tredjeland, hvori virksomheden med uddelegerede funktioner er beliggende, og hvor de anmoder om tilladelse fra tredjelandets tilsynsmyndighed til selv at foretage kontrol, eller ledsage personale fra tredjelandets tilsynsmyndighed for at hjælpe dem med at foretage kontrol på stedet.
- (88) På grundlag af forpligtelserne i direktiv 2011/61/EU bør FAIF'er altid handle i AIF'ernes eller investorernes interesse med hensyn til de AIF'er, som de forvalter. Derfor kan delegering kun komme i betragtning, hvis den ikke forhindrer FAIF'en i at handle i eller forvalte AIF'en i investorernes interesse.
- (89) For at opretholde en høj standard for investorbeskyttelse skal der tages højde for mulige interessekonflikter ved enhver delegering af funktioner. Flere kriterier bør lægges til grund for benchmarks med henblik på identifikation af situationer, som vil kunne afføde væsentlige interessekonflikter. Disse kriterier bør forstås som ikke-udtømmende og på den måde, at ikke-væsentlige interessekonflikter også er relevante i henhold til direktiv 2011/61/EU. Udførelsen af compliance- eller revisionsfunktioner bør dermed anses for at være i konflikt med opgaver i relation til porteføljeplejen, mens prisstillingsaktiviteter og afsætningsgaranti bør forstås som værende i konflikt med porteføljepleje eller risikostyring. Denne forpligtelse gælder dog med forbehold af den forpligtelse, som den person, der har fået overdraget ansvaret, har til at adskille opgaverne i forbindelse med porteføljeplejen og risikostyringen funktionsmæssigt og hierarkisk fra hinanden i henhold til bestemmelserne i artikel 15 i direktiv 2011/61/EU.
- (90) De krav, der finder anvendelse på delegering af udførelsen af opgaver på vegne af FAIF'en, bør finde tilsvarende anvendelse, hvis den, der har fået overdraget ansvaret, videredelegerer nogle af de delegerede funktioner, og også i tilfælde af en eventuel yderligere videredelegering.
- (91) Med henblik på at sikre, at FAIF'en under alle omstændigheder udfører investeringsforvaltningsfunktioner, bør FAIF'en ikke delegerer sine funktioner i et sådant omfang, at denne reelt ikke kan anses for at være forvalter af AIF'en eller i en sådan udstrækning, at FAIF'en blot fungerer som et tomt selskab. FAIF'en bør til enhver tid have tilstrækkelige ressourcer til at kunne føre effektivt tilsyn med de delegerede funktioner. FAIF'en skal selv varetage funktioner i relation til investeringsforvaltningen, have den nødvendige ekspertise og de nødvendige ressourcer til at kunne træffe beslutninger, som hører ind under den øverste ledelses ansvarsområde, og til at varetage funktioner i relation til den øverste ledelse, hvilket kunne indbefatte gennemførelsen af den generelle investeringspolitik og investeringsstrategier.
- (92) Vurderingen af en delegeringsstruktur er en vanskelig opgave, der må baseres på en række kriterier, hvis de kompetente myndigheder skal kunne nå frem til en holdning. Denne kombination er nødvendig, for at der kan tages højde for det brede spektrum af fondsstrukturer og investeringsstrategier i Unionen. ESMA kan udarbejde retningslinjer for at sikre en konsekvent vurdering af delegeringsstrukturer i hele Unionen.
- (93) Kommissionen skal overvåge, hvordan kriterierne anvendes, og hvilke konsekvenser de har for markederne. Kommissionen skal foretage en vurdering af situationen efter to år og om nødvendigt træffe passende foranstaltninger til yderligere at præcisere, under hvilke omstændigheder en FAIF må anses for at have delegeret sine funktioner i et sådant omfang, at den bliver et tomt selskab og ikke længere kan betragtes som forvalter af AIF'en.
- (94) Direktiv 2011/61/EU fastsætter en lang række krav vedrørende en AIF's depositar med henblik på at sikre en høj standard for investorbeskyttelse. De respektive konkrete rettigheder og forpligtelser for depositaren, FAIF'en og/eller AIF'en og tredjemand bør derfor fastlægges klart. Den skriftlige aftale bør omfatte alle de detaljer, der er nødvendige for en passende opbevaring af alle AIF'ens aktiver hos depositaren eller en tredjepart, som får overdraget opbevaringsfunktioner i henhold til direktiv 2011/61/EU, og for depositaren med henblik på at kunne opfylde sine tilsyns- og kontrolfunktioner. For at depositaren har mulighed for at vurdere og overvåge depotrisikoen, bør aftalen give tilstrækkelige oplysninger om de kategorier af aktiver, som AIF'en kan investere i, og omfatte de geografiske regioner, hvor AIF'en planlægger at investere. Aftalen bør også indeholde oplysninger om en eskaleringsprocedure. Depositaren bør således advare FAIF'en om enhver væsentlig risiko, som identificeres i et bestemt markeds afregningssystem. For så vidt angår ophævelse af aftalen, bør den afspejle den kendsgerning, at ophævelsen af aftalen er depositarens sidste udvej, hvis det ikke godtgøres, at aktiverne er tilstrækkeligt beskyttet. Den bør også forebygge moralsk hazard, hvor FAIF'en træffer investeringsbeslutningen uafhængigt af depotrisici, på baggrund af at depositaren ville være ansvarlig i de fleste tilfælde. Med henblik på at opretholde en høj standard for investorbeskyttelse bør kravet om oplysninger med hensyn til overvågning af tredjemand anvendes i relation til hele opbevaringskæden.

- (95) En depositar, der er etableret i et tredjeland, bør være underlagt offentlig tilsynsregulering og tilsyn udført af en tilsynsmyndighed, der er kompetent til at føre løbende tilsyn, foretage undersøgelser og pålægge sanktioner. Hvis dette tilsyn med depositaren involverer flere tilsynsmyndigheder, bør én tilsynsmyndighed fungere som kontaktpunkt i henhold til direktiv 2011/61/EU og alle delegerede retsakter og gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i henhold hertil.
- (96) Vurderingen af tredjelandets lovgivning i henhold til artikel 21, stk. 6, sidste afsnit, i direktiv 2011/61/EU bør foretages af Europa-Kommissionen ved at sammenligne tilladelseskriterierne og de aktuelle driftsvilkår, der gælder for depositaren i tredjelandet, med de tilsvarende krav i henhold til EU-lovgivningen for kreditinstitutter og/eller for investeringsfirmaer i forbindelse med adgang til depositarens forretninger og udøvelsen af depositarfunktioner med henblik på at fastslå, hvorvidt de lokale kriterier har den samme effekt som dem, der er oprettet i henhold til EU-lovgivningen. En depositar, der er underlagt tilsyn og har tilladelse i tredjelandet under en lokal kategori andet end et kreditinstitut eller et investeringsfirma, kan vurderes af Europa-Kommissionen med det formål at undersøge, hvorvidt de relevante bestemmelser i tredjelandets lovgivning har den samme effekt som dem, der er oprettet i henhold til EU-lovgivningen for kreditinstitutter og/eller for investeringsfirmaer.
- (97) For at depositaren har et klart overblik over alle AIFens ind- og udgående cash flows i alle tilfælde, bør FAIF'en sikre, at depositaren uden unødigt forsinkelse modtager nøjagtige oplysninger om alle cash flows, herunder fra enhver tredjepart, hvor der oprettes en AIF-kontantkonto.
- (98) For at AIFens cash flows kan overvåges korrekt, består depositarens forpligtelse i at sikre, at der er effektivt gennemførte procedurer til rådighed, for i passende grad at kunne overvåge AIFens cash flows, og at der foretages en periodisk gennemgang af disse procedurer. Depositaren bør navnlig undersøge afstemningsproceduren for at sikre, at proceduren er egnet til AIF'en og udføres med passende intervaller under hensyntagen til AIFens art, omfang og kompleksitet. Denne procedure bør eksempelvis sammenligne hver enkelt cash flow, der figurerer på kontoudtogene, med de cash flows, der registreres på AIFens konti. Hvis der foretages afstemning dagligt, som det er tilfældet for de fleste åbne AIF'er, bør depositaren også gennemføre sin afstemning dagligt. Depositaren bør navnlig overvåge de forskelle, der fremhæves i forbindelse med afstemningsprocedurerne, og de korigerende foranstaltninger, der træffes for uden unødigt forsinkelse at underrette FAIF'en om enhver uregelmæssighed, der ikke er afhjulpet, og at gennemføre en fuld gennemgang af afstemningsprocedurerne. En sådan gennemgang bør foretages mindst én gang årligt. Depositaren bør også rettidigt identificere væsentlige cash flows og især dem, som kan være uforenelige med AIFens drift, f.eks. ændringer i positioner i AIFens aktiver eller tegninger og indløsninger, og han bør med jævne mellemrum modtage kontoudtog og kontrollere sammenhængen i sine egne registreringer af likvide positioner med FAIFens. Depositaren skal sørge for, at registreringerne er ajourførte i overensstemmelse med artikel 21, stk. 8, litra b), i direktiv 2011/61/EU.
- (99) Depositaren skal sikre, at alle betalinger, som foretages af eller på vegne af investorer i forbindelse med tegning af kapitalandele eller andele i en AIF, er modtaget og bogført på en eller flere kontantkonti i henhold til direktiv 2011/61/EU. FAIF'en bør derfor sørge for, at depositaren får de relevante oplysninger, der er nødvendige for at kunne overvåge modtagelsen af investorernes betalinger korrekt. FAIF'en skal sikre, at depositaren modtager disse oplysninger uden unødigt forsinkelse, når tredjeparten modtager en ordre om at indløse eller udstede kapitalandele eller andele i en AIF. Oplysningerne bør derfor overføres ved afslutningen af hver bankdag fra den enhed, der er ansvarlig for tegning og indløsning af kapitalandele eller andele i en AIF, til depositaren med henblik på at undgå forkert anvendelse af investorernes betalinger.
- (100) Afhængigt af den type aktiver, der skal opbevares, skal aktiver enten opbevares, som det er tilfældet med finansielle instrumenter, der kan registreres på en konto for finansielle instrumenter, eller som fysisk kan leveres til depositaren i overensstemmelse med direktiv 2011/61/EU, eller være underlagt kontrol af ejendomsret og registrering. Depositaren bør opbevare alle finansielle instrumenter for AIF'en eller for den FAIF, der handler på vegne af AIF'en, der kan registreres eller opbevares på en konto direkte eller indirekte i depositarens navn eller i en tredjeparts navn, som får overdraget opbevaringsfunktioner, navnlig på værdipapircentralniveau. Ud over disse situationer skal de finansielle instrumenter opbevares i et depot, der udelukkende er registreret hos udstederen eller dennes agent i depositarens navn eller i den tredjeparts navn, som har fået overdraget opbevaringsfunktioner. Disse finansielle instrumenter, som i henhold til den nationale lovgivning udelukkende er registreret i AIFens

navn hos udstederen eller dennes agent, f.eks. private equity-fondes eller venturekapitalfondes investeringer i unoterede selskaber, bør ikke opbevares i depot. Alle finansielle instrumenter, der kan leveres fysisk til depositaren, bør opbevares i depot. Under forudsætning af at betingelserne for opbevaringen af de finansielle instrumenter er opfyldt, skal finansielle instrumenter, der stilles som sikkerhed til en tredjepart eller tilvejebringes af en tredjepart til fordel for AIF'en, også opbevares af depositaren selv eller af en tredjepart, som har fået overdraget opbevaringsfunktioner, så længe de er ejet af AIF'en eller den FAIF, der handler på vegne af AIF'en. Desuden gælder, at finansielle instrumenter, der ejes af AIF'en eller af FAIF'en på vegne af AIF'en, for hvilken AIF'en eller FAIF'en på vegne af AIF'en har givet sit samtykke til depositarens genanvendelse heraf, skal opbevares, så længe retten til genanvendelse ikke er blevet udøvet.

- (101) I forbindelse med finansielle instrumenter, der opbevares, bør der til enhver tid udvises fornøden omhu og beskyttelse. Med henblik på at vurdere opbevaringsrisikoen korrekt ved udvisningen af fornøden omhu bør depositaren især vide, hvilke tredjeparter der indgår i opbevaringskæden, sikre, at forpligtelsen til at udvise fornøden omhu og forpligtelsen til adskillelse er bevaret gennem hele opbevaringskæden, sikre, at denne har en passende adgangsret til regnskaber og registre hos tredjeparter, som har fået overdraget opbevaringsfunktioner, sikre overholdelsen af disse krav, dokumentere alle disse opgaver og gøre disse dokumenter tilgængelige for samt rapportere til FAIF'en.
- (102) Med henblik på at forhindre omgåelse af kravene i direktiv 2011/61/EU bør depositaren anvende opbevaringsopgaverne i forhold til de underliggende aktiver i finansielle strukturer og/eller retlige strukturer, der direkte eller indirekte kontrolleres af AIF'en eller af den FAIF, der handler på vegne af AIF'en. Look-through-bestemmelsen bør ikke finde anvendelse på midler i fonde eller master-feeder-strukturer, under forudsætning af at de har en depositar, der opbevarer fondens aktiver hensigtsmæssigt.
- (103) Depositaren bør til enhver tid have et komplet overblik over alle aktiver, som ikke er finansielle instrumenter, der skal opbevares. Disse aktiver vil være underlagt forpligtelsen vedrørende kontrol af ejerskabet og registrering i henhold til direktiv 2011/61/EU. Eksempler på sådanne aktiver er fysiske aktiver, der ikke anses for finansielle instrumenter i henhold til direktiv 2011/61/EU eller ikke kunne leveres til depositaren, samt finansielle kontrakter såsom derivater, kontante deposita eller investeringer i unoterede selskaber og andele i interessentskaber.

- (104) For at opnå en tilstrækkelig grad af sikkerhed for, at AIF'en eller den FAIF, der handler på vegne af AIF'en, rent faktisk er ejeren af aktiverne, bør depositaren sørge for at få alle de oplysninger, som han anser for nødvendige til at godtgøre, at AIF'en eller den FAIF, der handler på vegne af AIF'en, har ejendomsretten til aktiverne. Disse oplysninger kan være en kopi af et officielt dokument, som godtgør, at AIF'en eller den FAIF, der handler på vegne af AIF'en, er ejeren af aktivet, eller enhver formel og pålidelig dokumentation, som depositaren finder relevant. Om nødvendigt bør depositaren anmode om yderligere dokumentation fra AIF'en eller FAIF'en og/eller fra en tredjepart.
- (105) Depositaren bør registrere alle aktiver, for hvilke det er godtgjort, at AIF'en har ejendomsretten. Denne kan indføre en procedure for modtagelse af oplysninger fra tredjeparter, hvor procedurer, der sikrer, at aktiverne ikke kan overføres, uden at depositaren eller den tredjepart, som har fået overdraget opbevaringsfunktioner, er blevet informeret om sådanne transaktioner, kan være mulige i tilfælde af AIF'er med uregelmæssige transaktioner og/eller transaktioner, der er underlagt en ordning om forudgående afregning. Kravet om at have adgang til dokumentation for hver transaktion fra en tredjepart kan være hensigtsmæssigt for AIF'er med mere hyppig porteføljeandel, f.eks. investeringer i børsnoterede derivater.
- (106) Med henblik på at sikre, at depositaren kan udføre sine opgaver, er det nødvendigt at præcisere de opgaver, der foreskrives i artikel 21, stk. 9, i direktiv 2011/61/EU, og især kontrollerne i »andet lag«, der skal foretages af depositaren. Sådanne opgaver bør ikke forhindre depositaren i at foretage forhåndskontroller, hvor denne anser det for relevant og efter aftale med FAIF'en. Med henblik på at sikre, at depositaren kan udføre sine opgaver, kan denne fastlægge sin egen eskaleringsprocedure for at tackle situationer, hvor der er konstateret uregelmæssigheder. Denne procedure skal sikre, at de kompetente myndigheder underrettes om eventuelle væsentlige overtrædelser. Depositarens tilsynsansvar i forhold til tredjeparter som fastsat i denne forordning berører ikke de ansvarsområder, der påhviler FAIF'en i henhold til direktiv 2011/61/EU.
- (107) Depositaren bør kontrollere sammenhængen mellem antallet af udstedte andele eller kapitalandele og det modtagne tegningsprovenu. For at sikre, at betalinger fra investorer i forbindelse med tegning er modtaget, bør depositaren også sikre, at der foretages en anden afstemning mellem tegningsordrerne og tegningsprovenuet. Der bør udføres den samme afstemning for så vidt angår indløsningsordrer. Depositaren bør også kontrollere, at antallet af andele eller kapitalandele på AIF'ens konti svarer til antallet af cirkulerende andele eller kapitalandele i AIF'ens register. Depositaren bør tilpasse sine procedurer i overensstemmelse hermed under hensyntagen til hyppigheden af tegninger og indløsninger.

- (108) Depositaren bør træffe alle fornødne foranstaltninger for at sikre, at de relevante værdiansættelsesmetoder og -procedurer i relation til AIFens aktiver gennemføres effektivt ved hjælp af stikprøvekontroller eller ved at sammenligne sammenhængen mellem ændringen i beregningen af nettoaktivværdien over tid med en given referenceværdi. Ved fastlæggelsen af sine procedurer bør depositaren have en klar forståelse for de værdiansættelsesmetoder, som FAIF'en eller den eksterne valuar anvender, for at kunne værdiansætte AIFens aktiver. Hyppigheden af disse kontroller bør svare til hyppigheden af AIFens aktivværdiansættelse.
- (109) Som følge af sin tilsynsforpligtelse i henhold til direktiv 2011/61/EU bør depositaren indføre en procedure for på ex post-grundlag at kontrollere AIFens overholdelse af gældende love og administrative bestemmelser og dens bestemmelser og vedtægter. Dette omfatter områder såsom kontrol af, hvorvidt AIFens investeringer er i overensstemmelse med dens investeringsstrategier som beskrevet i AIFens bestemmelser og udbudsdokumenter, og sikre, at AIF'en ikke overtræder sine investeringsbegrænsninger, hvis det er relevant. Depositaren bør overvåge AIFens transaktioner og undersøge eventuelle usædvanlige transaktioner. Hvis der sker overskridelse af de grænser eller begrænsninger, der er fastsat i de gældende nationale love og bestemmelser eller i AIFens regler og vedtægter, bør depositaren eksempelvis få anvisninger fra FAIF'en om at tilbageføre den pågældende transaktion. Denne forordning forhindrer ikke depositaren i at anvende en ex ante-tilgang, hvor denne anser det for relevant og efter aftale med FAIF'en.
- (110) Depositaren bør sikre, at indtægterne beregnes nøjagtigt i henhold til direktiv 2011/61/EU. Med henblik herpå skal depositaren sikre, at indtægtsfordelingen er passende og, hvis den konstaterer en fejl, at FAIF'en træffer hensigtsmæssige afhjælpende foranstaltninger. Når depositaren har sørget for dette, bør denne kontrollere fuldstændigheden og nøjagtigheden af indtægtsfordelingen og navnlig af udbyttebetalingerne.
- (111) Ved delegering af opbevaringsfunktioner, der har relation til andre aktiver i henhold til direktiv 2011/61/EU, vil delegeringen i de fleste tilfælde sandsynligvis vedrøre administrative funktioner. Hvis depositaren delegerer registreringsfunktioner, vil denne skulle gennemføre og anvende en hensigtsmæssig og dokumenteret procedure for at sikre, at delegeringen til enhver tid overholder kravene i artikel 21, stk. 11, litra d), i direktiv 2011/61/EU. For at sikre et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau for aktiverne er det nødvendigt at fastsætte en række principper, der bør anvendes i forbindelse med delegering af opbevaringsfunktioner. Ved delegering af opbevaringsopgaver er det vigtigt at fastsætte nogle hovedprincipper, som skal anvendes effektivt gennem hele delegeringsprocessen. Disse principper bør ikke betragtes som udtømmende, hverken med hensyn til fastlæggelsen af alle detaljer om depositarens udvisning af fornøden dygtighed, omhu og hurtighed, eller med hensyn til fastlæggelsen af de foranstaltninger, som en depositar bør træffe i forbindelse med selve disse principper. Forpligtelsen til løbende at overvåge den tredjepart, som har fået overdraget opbevaringsfunktioner, bør bestå i at kontrollere, at denne tredjepart udfører alle delegerede funktioner korrekt og overholder delegeringsaftalen. Tredjeparten bør handle ærligt og i god tro med henblik på at varetage AIFens og dens investors interesser i overensstemmelse med lov- og tilsynskrav og udvise den omhu og dygtighed, som normalt forventes af en yderst påpasselig erhvervsdrivende i den pågældende finansielle branche under sammenlignelige omstændigheder. Depositaren bør bl.a. gennemgå elementer vurderet i løbet af udvælgelses- og udpegningsprocessen og sætte disse elementer i perspektiv ved at sammenligne dem med markedsudviklingen. Formen af den regelmæssige gennemgang bør afspejle omstændighederne, således at depositaren er i stand til på passende måde at vurdere de risici, der er forbundet med at delegerer opbevaringen af aktiver til tredjemand. Hyppigheden af gennemgangen bør tilpasses, således at den altid er i overensstemmelse med markedsvilkårene og dertil knyttede risici. Med henblik på at sikre, at depositaren kan reagere effektivt på tredjepartens eventuelle konkurs, bør denne udarbejde nødplaner, herunder udfærdigelse af alternative strategier og den mulige udvælgelse af alternative leverandører, hvis det er relevant. Mens sådanne foranstaltninger kan mindske depositarens risiko i forbindelse med opbevaringen, ændrer de ikke ved forpligtelsen til at erstatte de finansielle instrumenter eller betale det tilsvarende beløb, hvis de skulle gå tabt, hvilket afhænger af, hvorvidt kravene i artikel 21, stk. 12, i direktiv 2011/61/EU er opfyldt eller ej.
- (112) Ved delegering af opbevaringsfunktioner bør depositaren sikre, at kravene i artikel 21, stk. 11, litra d), nr. iii), i direktiv 2011/61/EU er opfyldt, og at AIFens kunders aktiver holdes korrekt adskilt fra depositarens aktiver. Denne forpligtelse bør navnlig sikre, at AIFens aktiver ikke går tabt på grund af konkurs hos den tredjepart, som fik overdraget opbevaringsfunktioner. Med henblik på at minimere risikoen i lande, hvor virkningerne af adskillelse ikke anerkendes i konkursloven, bør depositaren træffe yderligere foranstaltninger. Depositaren kan videreformidle oplysninger til AIF'en og den FAIF, der handler på vegne af AIF'en, således at der i rimeligt omfang tages hensyn til disse aspekter af opbevaringsrisikoen ved investeringsbeslutningen, eller der så vidt

muligt træffes sådanne foranstaltninger i de lokale jurisdiktioner for at gøre aktiverne så konkurssikre som muligt i henhold til den lokale lovgivning. Desuden kan depositaren forbyde en forbigående manko i kundeaktiver, gøre brug af buffere eller indføre ordninger, der forbyder anvendelsen af en debetbalance for en kunde til at udligne en kreditbalance for en anden. Mens sådanne foranstaltninger kan mindske depositarens risiko i forbindelse med delegering af opbevaringsfunktioner, ændrer de ikke ved forpligtelsen til at erstatte de finansielle instrumenter eller betale det tilsvarende beløb, hvis de skulle gå tabt, hvilket afhænger af, om kravene i direktiv 2011/61/EU er opfyldt eller ej.

- (113) Depositarens ansvar i henhold til artikel 21, stk. 12, andet afsnit, i direktiv 2011/61/EU udløses i tilfælde af tab af et finansielt instrument, der opbevares af depositaren selv eller af en tredjepart, som har fået overdraget opbevaringen, forudsat at depositaren ikke kan bevise, at tabet skyldes en ekstern hændelse, som depositaren ikke med rimelighed kan forventes at have kontrol over, og hvis konsekvenser ville have været uundgåelige, også selv om depositaren havde truffet alle rimelige forholdsregler. Der bør skelnes mellem dette tab og et investeringstab for investorer, som skyldes et fald i værdien af aktiverne på grund af en investeringsbeslutning.
- (114) For at få dette fastslået, er det vigtigt, at tabet er definitivt, og at der ikke er nogen udsigt til at kunne tilvejebringe det finansielle aktiv. Situationer, hvor et finansielt instrument kun er midlertidigt utilgængeligt eller infrosset, bør således ikke tælle som tab i henhold til artikel 21, stk. 12, i direktiv 2011/61/EU. I modsætning hertil kan der identificeres tre typer af situationer, hvor tabet bør anses for definitivt: hvis det finansielle instrument ikke længere findes eller aldrig har eksisteret, hvis det finansielle instrument eksisterer, men AIF'en endeligt har mistet ejendomsretten over det, og hvis AIF'en har ejendomsretten, men ikke længere kan overdrage ejendomsretten over eller skabe begrænsede ejendomsrettigheder vedrørende det finansielle instrument på et permanent grundlag.
- (115) Et finansielt instrument anses for ikke længere at eksistere, hvis det f.eks. er forsvundet som følge af en regnskabsfejl, der ikke kan korrigeres, eller hvis det aldrig har eksisteret, eller hvis AIF'ers ejerskab blev registreret på basis af forfalskede dokumenter. Situationer, hvor tabet af finansielle instrumenter forårsages af svigagtig adfærd, bør betragtes som tab.
- (116) Der kan ikke fastslås et tab, hvis det finansielle instrument er blevet udskiftet med eller konverteret til et andet finansielt instrument, f.eks. i situationer, hvor kapitalandele er annulleret og erstattet med udstedelsen af nye kapitalandele i forbindelse med en omstrukturering af selskabet. En AIF bør ikke anses for at være permanent frataget sin ejendomsret over det finansielle instrument, hvis AIF'en eller den FAIF, der handler på vegne af AIF'en, har overdraget ejendomsretten lovligt til en tred-

jepart. Hvis der sondres mellem det juridiske ejerskab og det egentlige ejerskab af aktiverne, bør definitionen af tab henvise til tab af den egentlige ejendomsret.

- (117) Kun i tilfælde af en ekstern hændelse, som depositaren ikke med rimelighed kan forventes at have kontrol over, og hvis konsekvenser ville have været uundgåelige, også selv om depositaren har truffet alle rimelige forholdsregler, kan depositaren undgå at blive holdt ansvarlig i henhold til artikel 21, stk. 12, i direktiv 2011/61/EU. Den kumulative opfyldelse af disse betingelser bør godtgøres af depositaren for at blive frigjort for ansvar.
- (118) Det bør først bestemmes, hvorvidt det var en ekstern hændelse, der medførte tabet. Depositarens ansvar bør ikke blive påvirket af delegering, og derfor bør en hændelse anses for ekstern, hvis den ikke forekommer som et resultat af en handling eller undladelse fra depositaren eller den tredjepart, som har fået overdraget opbevaringen af finansielle instrumenter. Der bør således foretages en vurdering af, om hændelsen ligger uden for rimelig kontrol, ved at undersøge, om en depositar under iagttagelse af forsigtighedsprincippet med rimelighed kunne have truffet forholdsregler og dermed have undgået hændelsen. I forbindelse hermed kan både naturlige hændelser og offentlige myndigheders handlinger anses for at være eksterne hændelser, der ligger uden for rimelig kontrol. I tilfælde af konkurs for en tredjepart, som har fået overdraget opbevaring, anses lovgivningen i det land, hvor instrumenterne opbevares, og som ikke anerkender virkningen af en hensigtsmæssig gennemført adskillelse, for at være en ekstern hændelse, der ligger uden for rimelig kontrol. Til forskel herfra kan et tab forårsaget af manglende anvendelse af adskillelseskraevne i artikel 21, stk. 11, litra d), nr. iii), i direktiv 2011/61/EU eller tabet af aktivet som følge af en afbrydelse i tredjepartens aktiviteter i forbindelse med dennes konkurs ikke anses for at være eksterne hændelser, der ligger uden for rimelig kontrol.
- (119) Endelig bør depositaren bevise, at tabet var uundgåeligt, også selv om depositaren havde truffet alle rimelige forholdsregler. I den sammenhæng bør depositaren informere FAIF'en og træffe relevante foranstaltninger afhængigt af omstændighederne. I en situation, hvor depositaren eksempelvis mener, at den eneste hensigtsmæssige foranstaltning er at afhænde de finansielle instrumenter, bør depositaren på behørig vis informere FAIF'en herom, som derefter giver depositaren skriftlig besked om, hvorvidt denne skal beholde de finansielle instrumenter eller afhænde dem. Enhver besked til depositaren om at beholde aktiverne bør rapporteres til AIF'ens investorer. FAIF'en eller AIF'en bør tage behørigt hensyn til depositarens anbefalinger. Hvis depositaren stadig er bekymret over, at standarden for investorbeskyttelse ikke er tilstrækkelig til trods for gentagne advarsler, bør den afhængigt af omstændighederne overveje eventuelle foranstaltninger, f.eks. annullering af kontrakten, under forudsætning af at AIF'en får tid til at finde en anden depositar i overensstemmelse med den nationale lovgivning.

- (120) For at sikre den samme standard for investorbekyttelse bør der gælde de samme betragtninger for den person, som en depositar kontraktmæssigt har overdraget sit ansvar til. Med henblik på at blive frigjort for ansvar i henhold til artikel 21, stk. 12, i direktiv 2011/61/EU skal denne person bevise, at han kumulativt opfylder de samme betingelser.
- (121) En depositar har under visse omstændigheder mulighed for at blive frigjort for ansvaret for tab af finansielle instrumenter, der opbevares i depot af en tredjepart, som har fået overdraget opbevaringen. Hvis en sådan ansvarsfrigørelse skal være tilladt, skal der være en objektiv grund til at aftale frigørelsen, som accepteres af både depositaren og AIF'en eller den FAIF, der handler på vegne af AIF'en. Der bør angives en objektiv grund for hver ansvarsfrigørelse under hensyntagen til de konkrete omstændigheder, hvorunder opbevaringen blev delegeret.
- (122) Ved vurderingen af den objektive grund bør den rette balance findes for at sikre, at den kontraktmæssige frigørelse effektivt kan påberåbes, hvis det er nødvendigt, og at der indføres passende sikkerhedsregler for at undgå en eventuel forkert anvendelse af den kontraktmæssige ansvarsfrigørelse fra depositarens side. Den kontraktmæssige ansvarsfrigørelse bør under ingen omstændigheder anvendes til at omgå kravene vedrørende depositarens ansvarsfrigørelse i henhold til direktiv 2011/61/EU. Depositaren bør godtgøre, at han var nødsaget til at delegere opbevaringen til en tredjepart på grund af de særlige omstændigheder. Indgåelse af en aftale om ansvarsfrigørelse bør altid være i AIF'ens eller dens investors interesse, og AIF'en eller den FAIF, der handler på vegne af AIF'en, bør udtrykkeligt fastslå, at de handler i denne interesse. Eksempler på scenarier bør angive de situationer, hvor en depositar kan anses for ikke at have andre muligheder end at delegere opbevaringen til en tredjepart.
- (123) Det er vigtigt for de kompetente myndigheder at få relevante og tilstrækkelige oplysninger med henblik på at føre tilsyn med FAIF'ens aktiviteter og de risici, der er forbundet hermed, på passende og konsekvent vis. Da FAIF'ens aktiviteter også kan have virkninger på tværs af grænserne og på de finansielle markeder, bør de kompetente myndigheder nøje overvåge FAIF'er og AIF'er for at kunne træffe relevante foranstaltninger for at forhindre opbygning af systemiske risici. Den øgede gennemsigtighed og logiske sammenhæng gennem bestemmelser om rapportering og offentliggørelse af relevante oplysninger som angivet i gennemførelsesbestemmelserne bør gøre det muligt for de kompetente myndigheder at opdage og reagere på risici på de finansielle markeder.
- (124) Det er essentielt for investorer at få de mindsteoplysninger, som er nødvendige med hensyn til FAIF'er og AIF'er og deres struktur for at kunne tage den rigtige investeringsbeslutning, der er skræddersyet til deres behov og risikoparathed. Disse oplysninger bør være tydelige, pålidelige, letforståelige og fremlægges klart, mens anvendeligheden af oplysningerne forbedres, når de er sammenlignelige fra FAIF til FAIF og AIF til AIF og fra en periode til den næste. En FAIF bør ikke udøve aktiviteter, der kan være skadelige for den objektive forståelse og praktiske brug af oplysningerne til investorer, forud for videregivelsen heraf, f.eks. »window dressing«.
- (125) Det er nødvendigt at fastlægge en ramme, der giver minimumsstandards for så vidt angår rapporteringskrav, herunder nøgleelementer og en ikke-udtømmende liste over poster. Væsentlige ændringer som omhandlet i artikel 22, stk. 2, litra d), i direktiv 2011/61/EU bør oplyses i årsrapporten i forbindelse med årsregnskabet. Ud over den ikke-udtømmende liste over underliggende poster kan yderligere poster, overskrifter og subtotaler medtages, hvis præsentationen af disse poster er relevant for forståelsen af AIF'ens samlede finansielle stilling eller resultater. Poster af en anden art eller med en anden funktion vil kunne samles, under forudsætning af at de hver for sig er uvæsentlige. Disse poster vil kunne samles under kategorien »andre« såsom »andre aktiver« eller »andre passiver«. Hvis poster overhovedet ikke finder anvendelse for en bestemt AIF, skal de ikke præsenteres. Uanset hvilke regnskabsstandards der er fulgt i overensstemmelse med direktiv 2011/61/EU, bør alle aktiver værdiansættes mindst én gang årligt. Balancen eller formueopgørelsen i henhold til direktiv 2011/61/EU bør bl.a. omfatte kassebeholdning og likvide midler. Likvide midler bør således betragtes som særdeles likvide investeringer med det formål at beregne en AIF's eksponering.
- (126) For så vidt angår indholdet og formatet af rapporten om aktiviteter for regnskabsåret, som skal indgå i årsrapporten i henhold til direktiv 2011/61/EU, bør rapporten inkludere en retvisende og afbalanceret gennemgang af AIF'ens aktiviteter med en beskrivelse af de grundlæggende risici og investeringer eller økonomiske usikkerheder, som den står over for. Disse oplysninger bør ikke resultere i videregivelsen af fortrolig viden om AIF'en, som ville være skadelig for AIF'en og dens investorer. Hvis videregivelse af fortrolige oplysninger ville have en sådan virkning, vil de kunne samles til et niveau, som ville forhindre den skadelige virkning og ikke behøvede at inkorporere eksempelvis resultaterne eller statistikkerne i forbindelse med et individuelt porteføljeselskab eller en individuel investering, som kunne medføre videregivelsen af AIF'ens fortrolige oplysninger. Disse oplysninger bør indgå i ledelsesrapporten, hvis den normalt præsenteres sammen med årsregnskabet.

- (127) Med hensyn til indholdet i formatet for oplysning om aflønningspolitikken, hvor oplysninger præsenteres på FAIF-niveau, bør der tilvejebringes yderligere oplysninger ved offentliggørelse af en allokering eller opdeling af den samlede løn, da den vedrører den relevante AIF. Det vil kunne opnås gennem offentliggørelse af de samlede aflønningsdata for FAIF'en opdelt i faste og variable elementer, en erklæring om, at disse data vedrører hele FAIF'en og ikke AIF'en, antallet af AIF'er og UCITS-fonde, som FAIF'en forvalter, og de samlede forvaltede aktiver for disse AIF'er og UCITS-fonde med en oversigt over aflønningspolitikker og en henvisning til, at FAIF'ens fuldstændige aflønningspolitik kan stilles til rådighed for investorerne efter anmodning herom. Yderligere oplysninger kan gives ved offentliggørelse af det samlede variable vederlag, som finansieres af AIF'en gennem betaling af resultatbetingede honorarer og/eller påløbne renter. Ud over aflønningsoplysninger kan det være hensigtsmæssigt for FAIF'er at give oplysninger vedrørende de finansielle og ikke-finansielle kriterier for aflønningspolitikker og -praksisser for relevante medarbejderkategorier for at gøre det muligt for investorer at vurdere de skabte incitamenter.
- (128) Hvis AIF'en udsteder andele, bør der beregnes overdragelse af aktiver til »side pockets« på overdragelsestidspunktet på basis af antallet af andele, der tildeles ved overdragelse af aktiver, multipliceret med prisen pr. andel. Værdiansættelsesgrundlaget bør under alle omstændigheder klart oplyses, og det bør omfatte gennemførelsesdatoen for værdiansættelsen.
- (129) Med henblik på at styre likviditeten bør FAIF'er kunne indgå låneaftaler på vegne af de AIF'er, som de forvalter. Disse aftaler kan være kortvarige eller mere permanente. I sidstnævnte tilfælde er det mere sandsynligt, at en sådan aftale ville være en særaftale med det formål at forvalte illikvide aktiver.
- (130) I overensstemmelse med princippet om differentiering og anerkendelse af de mange forskellige typer af AIF'er bør det krav om oplysninger til investorer, der stilles til en FAIF, variere i henhold til AIF-typen og afhænge af andre faktorer såsom investeringsstrategi og porteføljesammensætning.
- (131) I henhold til direktiv 2011/61/EU skal FAIF'er give bestemte oplysninger regelmæssigt til den kompetente myndighed i deres medlemsstat for hver EU-AIF, de forvalter, og for hver af de AIF'er, som de markedsfører i Unionen. Det er derfor vigtigt yderligere at specificere disse oplysninger og rapporteringshyppigheden, som afhænger af værdien af de forvaltede aktiver i AIF-porteføljer, som forvaltes af en given FAIF. Der bør stilles rapporteringsformularer til rådighed for og udfyldes af FAIF'en for de AIF'er, som den forvalter. Hvis en enhed er i besiddelse af en tilladelse til som FAIF at markedsføre AIF'er, der forvaltes af andre FAIF'er, handler den ikke som forvalter af disse AIF'er, men som mellemmand som ethvert andet firma, der er omfattet af direktiv 2004/39/EF. Denne behøver således ikke foretage rapportering i forbindelse med disse AIF'er, da dette ville betyde dobbelt- eller multirapportering. Rapporteringskravet bør ikke desto mindre gælde for ikke-EU-FAIF'er, der forvalter AIF'er, som markedsføres i Unionen.
- (132) Den tærskel, der er fastsat i denne forordning, udløser kun rapporteringskrav i henhold til artikel 24, stk. 4, i direktiv 2011/61/EU. En AIF med en gearinggrad, der er beregnet i overensstemmelse med forpligtelsesmetoden, på mindre end tre gange dens nettoaktivværdi anses ikke for at anvende gearing på et væsentligt grundlag. De kompetente myndigheder kan imidlertid anmode om yderligere oplysninger, hvis det er relevant for den effektive overvågning af systemiske risici. Fastsættelsen af en rapporteringstærskel sikrer også, at oplysninger vedrørende opbygningen af systemiske risici indsamles i hele EU på en konsekvent måde, og at FAIF'er opnår en vis sikkerhed.
- (133) En kompetent myndigheds tilsynsbeføjelser i henhold til artikel 25, stk. 3, i direktiv 2011/61/EU udøves i forbindelse med det nye tilsynssystem som en del af de kompetente myndigheders og de europæiske tilsynsmyndigheders løbende proces med at føre tilsyn med og foretage systemiske risikovurderinger af FAIF'er under henvisning til stabiliteten og integriteten i det finansielle system. De kompetente myndigheder bør gøre passende brug af de oplysninger, som de modtager, og indføre grænser for den gearing, som anvendes af en FAIF, eller andre begrænsninger for forvaltningen af AIF'en for så vidt angår de forvaltede AIF'er, hvor de anser dette for nødvendigt med henblik på at sikre stabiliteten og integriteten i det finansielle system. Vurderingen af systemiske risici vil sandsynligvis variere afhængigt af det økonomiske klima, i hvilken forbindelse enhver FAIF for så vidt angår de AIF'er, som den forvalter, har potentialet til at være systemisk relevant. Det er således et grundlæggende krav, at de kompetente myndigheder får alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere disse situationer ordentligt og med henblik på at forebygge opbygningen af systemiske risici. De kompetente myndigheder bør derefter vurdere oplysningerne grundigt og træffe relevante foranstaltninger.

(134) For at tillade EU-FAIF'er at forvalte og markedsføre ikke-EU-AIF'er og ikke-EU-FAIF'er at forvalte og markedsføre AIF'er i Unionen kræver direktiv 2011/61/EU indgåelse af relevante samarbejdsaftaler med de relevante tilsynsmyndigheder i tredjelandet, hvor ikke-EU-AIF'en og/eller ikke-EU-FAIF'en er etableret. Sådanne samarbejdsaftaler bør som minimum sikre en effektiv udveksling af oplysninger, der gør det muligt for de kompetente EU-myndigheder at udføre deres opgaver i overensstemmelse med direktiv 2011/61/EU.

(135) Samarbejdsaftaler bør gøre det muligt for de kompetente myndigheder at udføre deres tilsyns- og kontrolopgaver i forbindelse med tredjelandsenheder. Samarbejdsaftaler bør derfor fastlægge en klar, konkret ramme for adgang til oplysninger, udførelse af inspektioner på stedet og for den hjælp, som tredjelandsmyndighederne skal yde. Samarbejdsaftalerne bør sikre, at de modtagne oplysninger kan deles med andre relevante kompetente myndigheder samt med ESMA og ESRB.

(136) For at give de kompetente myndigheder, FAIF'er og depositarer mulighed for at tilpasse sig de nye krav i forordningen, således at de kan anvendes på en effektiv og hensigtsmæssig måde, bør startdatoen for anvendelsen af forordningen justeres i forhold til gennemførelsesdatoen for direktiv 2011/61/EU —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

DEFINITIONER

Artikel 1

Definitioner

Ud over definitionerne i artikel 2 i direktiv 2011/61/EU finder følgende definitioner anvendelse i denne forordning:

1) »kapitalforpligtelse«: en investors kontraktmæssige forpligtelse til at stille et aftalt investeringsbeløb til rådighed for den alternative investeringsfond (AIF'en) efter anmodning fra FAIF'en

2) »relevant person«: for så vidt angår en FAIF:

a) en direktør, partner eller en tilsvarende person eller forvalter af FAIF'en

b) en ansat hos FAIF'en eller enhver anden fysisk person, hvis tjenesteydelser stilles til rådighed for FAIF'en og er

underkastet FAIF'ens kontrol, og som er involveret i FAIF'ens ydelse af kollektiv porteføljepleje

c) en fysisk eller juridisk person, der inden for rammerne af en outsourcingaftale er direkte involveret i levering af tjenesteydelser til FAIF'en med henblik på FAIF'ens ydelse af kollektiv porteføljepleje

3) »den øverste ledelse«: den eller de personer, der faktisk leder FAIF'ens forretninger, jf. artikel 8, stk. 1, litra c), i direktiv 2011/61/EU og/eller direktionsmedlem eller medlemmer af ledelsesorganet

4) »ledelsesorgan«: det organ, der har de øverste beslutningsbeføjelser i en FAIF, og som omfatter tilsyns- og ledelsesfunktionerne, eller kun ledelsesfunktionen, hvis de to funktioner er adskilt

5) »særlig aftale«: en aftale, der opstår som en direkte konsekvens af en AIF's aktivers illikvide karakter, der har indvirkning på investorernes særlige indløsningsrettigheder i en type af andele eller kapitalandele i en AIF, og som er skræddersyet til eller en særordning fra investorernes almindelige indløsningsrettigheder.

KAPITEL II

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

AFDELING 1

Beregning af forvaltede aktiver

(artikel 3, stk. 2, i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 2

Beregning af den samlede værdi af forvaltede aktiver

1. For at være omfattet af undtagelsen i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2011/61/EU skal en FAIF:

a) identificere alle de AIF'er, som den udpeges som ekstern FAIF for, eller den AIF, for hvilken den er FAIF, hvis AIF'ens retlige form tillader intern forvaltning i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 2011/61/EU

b) identificere porteføljen af aktiver for hver forvaltet AIF og bestemme i overensstemmelse med de fastlagte værdiansættelsesregler i det lands lovgivning, hvor AIF'en er etableret, og/eller i AIF'ens regler eller vedtægter den tilsvarende værdi af de forvaltede aktiver, herunder alle aktiver, der er erhvervet gennem brug af gearing

- c) aggregere de bestemte værdier for forvaltede aktiver for alle forvaltede AIF'er og sammenligne den samlede værdi af de forvaltede aktiver med den relevante tærskel i henhold til artikel 3, stk. 2, i direktiv 2011/61/EU.

2. Med henblik på stk. 1 skal institutter for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS), for hvilke FAIF'en handler som det udpegede administrationsselskab i henhold til direktiv 2009/65/EF, ikke medtages i beregningen.

Med henblik på stk. 1 skal AIF'er, der forvaltes af den FAIF, som FAIF'en har delegeret funktioner til i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv 2011/61/EU, medtages i beregningen. AIF-porteføljer, som FAIF'en forvalter ved delegering, skal imidlertid ikke medtages i beregningen.

3. Med det formål at beregne den samlede værdi af de forvaltede aktiver skal hver enkelt position i afledte instrumenter, herunder ethvert derivat indeholdt i værdipapirer, omregnes til den tilsvarende position i de underliggende aktiver for dette derivat ved hjælp af de omregningsmetoder, der er fastsat i artikel 10. Den absolutte værdi af denne tilsvarende position skal derefter bruges til beregningen af den samlede værdi af de forvaltede aktiver.

4. Hvis en AIF investerer i andre AIF'er, der forvaltes af den samme eksternt udpegede FAIF, kan investeringen udelades ved beregningen af FAIF'ens forvaltede aktiver.

5. Hvis en afdeling i en internt eller eksternt forvaltet AIF investerer i en anden afdeling af denne AIF, kan denne investering udelades ved beregningen af FAIF'ens forvaltede aktiver.

6. Den samlede værdi af de forvaltede aktiver skal beregnes i overensstemmelse med stk. 1-4 mindst én gang om året og ved hjælp af de senest tilgængelige aktivværdier. Den senest tilgængelige aktivværdi for hver AIF skal fastsættes i de tolv måneder, der ligger forud for datoen for beregningen af tærsklen i overensstemmelse med første punktum i dette stykke. FAIF'en skal fastsætte en tærskelberegningsdato og anvende den på en konsekvent måde. Enhver efterfølgende ændring i den valgte dato skal begrundes til den kompetente myndighed. Ved valget af tærskelberegningsdatoen skal FAIF'en tage hensyn til tidspunktet for og hyppigheden af værdiansættelsen af de forvaltede aktiver.

Artikel 3

Løbende overvågning af forvaltede aktiver

FAIF'er skal indføre, gennemføre og anvende procedurer med henblik på løbende overvågning af den samlede værdi af de forvaltede aktiver. Overvågningen skal give en opdateret oversigt over de forvaltede aktiver og omfatte observationen af tegnings- og indløsningsaktivitet eller, hvis det er relevant, kapitaludbetalinger, kapitalfordelinger og værdien af de aktiver, der er investeret i, for hver AIF.

Der skal tages hensyn til, hvordan den samlede værdi af de forvaltede aktiver ligger i forhold til tærsklen i henhold til artikel 3, stk. 2, i direktiv 2011/61/EU og den forventede tegnings- og indløsningsaktivitet med henblik på at vurdere behovet for hyppigere beregninger af den samlede værdi af de forvaltede aktiver.

Artikel 4

Lejlighedsvis overtrædelse af tærsklen

1. FAIF'en skal vurdere situationer, hvor den samlede værdi af de forvaltede aktiver overstiger den relevante tærskel med henblik på at fastslå, hvorvidt de er eller ikke er af en midlertidig karakter.

2. Hvis den samlede værdi af de forvaltede aktiver overstiger den relevante tærskel, og FAIF'en vurderer, at situationen ikke er af midlertidig karakter, skal FAIF'en straks underrette de kompetente myndigheder med angivelse af, at situationen ikke vurderes at være af midlertidig karakter og skal ansøge om tilladelse inden for 30 kalenderdage i henhold til artikel 7 i direktiv 2011/61/EU.

3. Hvis den samlede værdi af de forvaltede aktiver overstiger den relevante tærskel, og FAIF'en vurderer, at situationen er af midlertidig karakter, skal FAIF'en straks underrette den kompetente myndighed herom med angivelse af, at situationen anses for at være af midlertidig karakter. Meddelelsen skal omfatte underbyggende oplysninger for at begrunde FAIF'ens vurdering af situationen som værende af midlertidig karakter, herunder en beskrivelse af situationen og en forklaring af årsagerne til, at den vurderes som midlertidig.

4. En situation anses ikke for at være af midlertidig karakter, hvis den forventes at fortsætte i en periode, som overstiger tre måneder.

5. Tre måneder efter den dato, hvor den samlede værdi af de forvaltede aktiver overstiger den relevante tærskel, skal FAIF'en foretage en fornyet beregning af den samlede værdi af de forvaltede aktiver med henblik på at vise, at den ligger under den relevante tærskel, eller godtgøre over for den kompetente myndighed, at den situation, som resulterede i, at de forvaltede aktivers værdi oversteg tærsklen, er blevet løst, og at det således ikke er nødvendigt for FAIF'en at indgive en ansøgning om tilladelse hertil.

Artikel 5

Oplysninger, der skal indgives ved registrering

1. Som del af kravet i artikel 3, stk. 3, litra b), i direktiv 2011/61/EU skal FAIF'er til de kompetente myndigheder meddele den samlede værdi af de forvaltede aktiver beregnet i overensstemmelse med proceduren i artikel 2 i denne forordning.

2. Som del af kravet i artikel 3, stk. 3, litra c), i direktiv 2011/61/EU skal FAIF'er for hver AIF levere udbudsdokumentet eller et relevant uddrag af udbudsdokumentet eller en generel beskrivelse af investeringsstrategien. Det relevante uddrag af udbudsdokumentet og beskrivelsen af investeringsstrategien skal mindst omfatte følgende oplysninger:

- a) de vigtigste kategorier af aktiver, som AIF'en kan investere i
- b) alle industrielle, geografiske eller andre markedssektorer eller andre specifikke aktivklasser, som investeringsstrategien fokuserer på
- c) en beskrivelse af AIF'ens låne- eller gearingspolitik.

3. De oplysninger, der skal indgives af FAIF'en i henhold til artikel 3, stk. 3, litra d), i direktiv 2011/61/EU, er angivet i artikel 110, stk. 1, i denne forordning. De skal indgives i overensstemmelse med formularen til rapportering fastsat i bilag IV.

4. De oplysninger, der indsamles i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, litra d), i direktiv 2011/61/EU, skal udveksles mellem de kompetente myndigheder i Unionen, Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), hvis det er nødvendigt i forbindelse med opfyldelsen af deres forpligtelser.

5. De oplysninger, der er påkrævet med henblik på registrering, skal opdateres og indgives én gang om året. Af hensyn til udøvelsen af deres beføjelser i henhold til artikel 46 i direktiv 2011/61/EU kan de kompetente myndigheder kræve, at en FAIF forelægger de oplysninger, der omtales i artikel 3 i direktiv 2011/61/EU, hyppigere.

AFDELING 2

Beregning af gearing

(artikel 4, stk. 3, i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 6

Generelle bestemmelser om beregning af gearing

1. Gearing af en AIF skal udtrykkes som forholdet mellem en AIF's eksponering og dens nettoaktivværdi.

2. FAIF'er skal beregne den forvaltede AIF's eksponering i overensstemmelse med bruttometoden i artikel 7 og forpligtelsesmetoden i artikel 8.

I lyset af markedsudviklingen og ikke senere end 21. juli 2015 skal Kommissionen gennemgå beregningsmetoderne i første

afsnit med henblik på at afgøre, hvorvidt disse metoder er tilstrækkelige og hensigtsmæssige for alle typer af AIF'er, eller om der skal udvikles en supplerende og valgfri metode for beregning af gearing.

3. Eksponering indeholdt i finansielle eller retlige strukturer, der involverer tredjeparter kontrolleret af den relevante AIF, skal medtages ved beregningen af eksponeringen, hvis de omhandlede strukturer er specifikt udviklet for direkte eller indirekte at øge eksponeringen på AIF-niveau. For AIF'er, hvis fundamentale investeringspolitik er at erhverve kontrol over unoterede selskaber eller udstedere, skal FAIF'en ved beregningen af gearingen ikke medtage en eventuel eksponering, der eksisterer på niveauet for disse unoterede selskaber og udstedere, under forudsætning af at AIF'en eller den FAIF, der handler på vegne af AIF'en, ikke skal bære potentielle tab, som ligger ud over dennes investering i det pågældende selskab eller den pågældende udsteder.

4. FAIF'er skal udelukke indgåede låneaftaler, hvis disse er af midlertidig karakter og er fuldt ud dækket af kontraktmæssige kapitalforpligtelser fra investorer i AIF'en.

5. En FAIF skal have hensigtsmæssigt dokumenterede procedurer for at beregne eksponeringen for hver forvaltet AIF i henhold til bruttometoden og forpligtelsesmetoden. Beregningen skal anvendes konsekvent over tid.

Artikel 7

Bruttometode til beregning af AIF'ens eksponering

En AIF's eksponering, der er beregnet i henhold til bruttometoden, skal være summen af de absolutte værdier af alle positioner værdiansat i overensstemmelse med artikel 19 i direktiv 2011/61/EU og alle delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold hertil.

Ved beregningen af en AIF's eksponering i henhold til bruttometoden skal en FAIF:

- a) udelade værdien af eventuel kassebeholdning og likvide midler, der er meget likvide investeringer i AIF'ens basisvaluta, der umiddelbart vil kunne omsættes til et kendt beløb i likvide beholdninger og have en ubetydelig risiko for værdiændringer og give en forrentning på maksimalt renten på en statsobligation af høj kvalitet med 3 måneders løbetid

- b) omregne afledte instrumenter til den tilsvarende position i deres underliggende aktiver ved hjælp af omregningsmetoderne i artikel 10 og metoderne i punkt 4-9 og 14 i bilag I
- c) fradrage kontante lån, der forbliver i kassebeholdning eller likvide midler som omhandlet i litra a), og hvis det er kendte beløb, der skal betales
- d) medtage eksponering, som er et resultat af reinvestering af kontante lån, der svarer til markedsværdien af den realiserede investering eller det samlede beløb af de lånte kontanter som omhandlet i punkt 1 og 2 i bilag I, alt efter hvad der er højest
- e) medtage positioner i genkøbsforretninger eller omvendte genkøbsforretninger og udlån af værdipapirer og indlån af værdipapirer eller andre ordninger i henhold til punkt 3 og 10-13 i bilag I.

Artikel 8

Forpligtelsesmetode til beregning af AIF'ens eksponering

1. En AIF's eksponering, der er beregnet i henhold til forpligtelsesmetoden, er summen af de absolutte værdier af alle positioner værdiansat i overensstemmelse med artikel 19 i direktiv 2011/61/EU og dets tilsvarende delegerede retsakter, der er underlagt kriterierne i stk. 2-9.

2. Ved beregningen af en AIF's eksponering i henhold til forpligtelsesmetoden skal en FAIF:

- a) omregne hver enkelt position i afledte instrumenter til en tilsvarende position i de underliggende aktiver for dette derivat ved hjælp af omregningsmetoderne i artikel 10 og punkt 4-9 og 14 i bilag II
- b) anvende netting- og hedgingordninger
- c) beregne den eksponering, som er tilvejebragt ved reinvestering af lån, hvis denne reinvestering øger AIF'ens eksponering som omhandlet i punkt 1 og 2 i bilag I
- d) medtage andre ordninger ved beregningen i henhold til punkt 3 og 10-13 i bilag I

3. Med det formål at beregne en AIF's eksponering i overensstemmelse med forpligtelsesmetoden gælder følgende:

- a) Nettingordninger skal omfatte kombinationer af transaktioner vedrørende afledte instrumenter eller værdipapirpositioner, der vedrører det samme underliggende aktiv, uafhængigt af — i tilfælde af afledte instrumenter — løbe-

tiden på de afledte instrumenter, og hvis disse transaktioner vedrørende afledte instrumenter eller værdipapirpositioner indgås alene med det formål at fjerne de risici, som er forbundet med positioner, der tages gennem de andre afledte instrumenter eller værdipapirpositioner.

- b) Hedgingordninger skal omfatte kombinationer af transaktioner vedrørende afledte instrumenter eller værdipapirpositioner, som ikke nødvendigvis vedrører det samme underliggende aktiv, og hvor disse transaktioner vedrørende afledte instrumenter eller værdipapirpositioner indgås alene med det formål at udligne risici i forbindelse med positioner, der tages gennem de andre afledte instrumenter eller værdipapirpositioner.

4. Uanset stk. 2 skal et afledt instrument ikke omregnes til en tilsvarende position i det underliggende aktiv, hvis det har alle følgende karakteristika:

- a) Det swapper resultaterne for de finansielle aktiver i AIF'ens portefølje med resultaterne for andre finansielle referenceresultater.
- b) Det udligner fuldstændig risiciene ved de swappede aktiver i AIF'ens portefølje, således at AIF'ens resultater ikke afhænger af resultaterne for de swappede aktiver.

- c) Det omfatter hverken yderligere valgfrie egenskaber eller gearingsklausuler, yderligere risici i forhold til en direkte besiddelse af finansielle referenceaktiver.

5. Uanset stk. 2 skal et afledt instrument ikke omregnes til en tilsvarende position i det underliggende aktiv ved beregning af eksponeringen i henhold til forpligtelsesmetoden, hvis det opfylder følgende to betingelser:

- a) AIF'ens kombinerede besiddelse af et afledt instrument, som vedrører et finansielt aktiv og kontanter, der investeres i likvider som omhandlet i artikel 7, litra a), svarer til besiddelse af en lang position i det pågældende finansielle aktiv.
- b) Det afledte instrument må ikke generere nogen øget eksponering og gearing eller risiko.

6. Der skal kun tages hensyn til hedgingordninger ved beregningen af en AIF's eksponering, hvis de opfylder alle følgende betingelser:

- a) Formålet med de positioner, der indgår i sikringsforholdet, er ikke at generere et afkast, og generelle og specifikke risici opvejer hinanden.

- b) Der er en verificerbar reduktion af markedsrisikoen på AIF-niveau.
- c) De eventuelle risici, der er forbundet med afledte instrumenter, generelle og specifikke, udlignes.
- d) Hedgingordningerne vedrører den samme aktivklasse.
- e) De er effektive under spændte markedsvilkår.

7. Med forbehold af stk. 6 skal afledte instrumenter, der anvendes til valutakurssikringsformål, og som ikke medfører nogen øget eksponering, gearing eller andre risici, ikke medtages i beregningen.

8. En FAIF skal opgøre positioner i følgende tilfælde:

- a) mellem afledte instrumenter, under forudsætning af at de vedrører det samme underliggende aktiv, selv om det afledte instruments forfaldsdato er forskellig
- b) mellem et afledt instrument, hvis underliggende aktiv er et værdipapir, pengemarkedsinstrument eller andele i et institut for kollektiv investering som omhandlet i bilag I, punkt C, nr. 1-3, til direktiv 2004/39/EF og det tilsvarende underliggende aktiv.

9. AIF-forvaltende FAIF'er, der i overensstemmelse med deres fundamentale investeringspolitik primært investerer i rentederivater, skal anvende særlige nettingregler for løbetid med henblik på at tage hensyn til overensstemmelsen mellem løbetidsintervallerne på rentekurven som omhandlet i artikel 11.

Artikel 9

Metoder til øgning af en AIF's eksponering

Ved beregning af eksponeringen skal FAIF'er anvende metoderne i bilag I for de heri omhandlede situationer.

Artikel 10

Omregningsmetoder for afledte instrumenter

FAIF'er skal anvende omregningsmetoderne i bilag II i forbindelse med de heri omhandlede afledte instrumenter.

Artikel 11

Nettingregler for løbetid

1. Nettingregler for løbetid skal anvendes af FAIF'er ved beregning af AIF'ers eksponering i henhold til artikel 8, stk. 9.
2. Nettingreglerne for løbetid skal ikke anvendes, hvis de vil medføre en fejlagtig opfattelse af AIF'ens risikoprofil. FAIF'er,

der gør brug af disse nettingregler, skal ikke inkorporere andre risikokilder såsom volatilitet i deres rentestrategi. Derfor skal disse nettingregler ikke anvendes i forbindelse med rentearbitragestrategier.

3. Brugen af disse nettingregler for løbetid skal ikke generere et uberettiget gearingsniveau gennem investering i kortsigtede positioner. Kortsigtede rentederivater skal ikke være hovedindtægtskilden for en AIF med mellemlang løbetid, som anvender nettingregler for løbetid.

4. Rentederivater skal omregnes til deres tilsvarende underliggende aktivposition og beregnes i overensstemmelse med bilag III.

5. En AIF, der gør brug af nettingregler for løbetid, kan fortsat anvende hedgingrammen. Nettingregler for løbetid kan kun anvendes i forbindelse med rentederivater, der ikke indgår i hedgingordninger.

AFDELING 3

Ekstra egenkapital og erhvervsansvarsforsikring

(artikel 9, stk. 7, og artikel 15 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 12

Risici for erhvervsansvar

1. De risici for erhvervsansvar, der skal dækkes i henhold til artikel 9, stk. 7, i direktiv 2011/61/EU, skal være risici for tab eller skade forårsaget af en relevant person, som har handlet skødesløst ved udøvelsen af aktiviteter, for hvilke FAIF'en har det juridiske ansvar.

2. Risici for erhvervsansvar som omhandlet i stk. 1 skal omfatte, men er ikke begrænset til, risici for:

- a) tab af dokumenter, der beviser adkomst til AIF'ens aktiver
- b) urigtige oplysninger eller vildledende erklæringer til AIF'en eller dens investorer
- c) handlinger, fejl eller undladelser, der resulterer i manglende overholdelse af:
 - i) retlige og forskriftsmæssige forpligtelser
 - ii) pligten til at udvise fornøden dygtighed og omhu i forhold til AIF'en og dens investorer
 - iii) betroede opgaver
 - iv) fortrolighedspligt

- v) AIF-regler eller vedtægter
- vi) betingelser for AIF'ens udpegelse af FAIF'en
- d) manglende overholdelse af krav om at indføre, gennemføre og opretholde passende procedurer for at forebygge uærlige, svigagtige eller ondsindede handlinger
- e) ukorrekt udført værdiansættelse af aktiver eller beregning af priser på andele/kapitalandele
- f) tab som følge af forretningsforstyrrelser, systemfejl, fejl i transaktionsbehandling eller processtyring.

3. Risici for erhvervsansvar skal under alle omstændigheder dækkes enten gennem passende ekstra egenkapital i overensstemmelse med artikel 14 eller gennem passende dækning i en erhvervsansvarsforsikring, der er fastlagt i henhold til artikel 15.

Artikel 13

Kvalitative krav vedrørende risici for erhvervsansvar

1. En FAIF skal implementere effektive interne politikker og procedurer for operationel risikostyring for på passende måde at kunne påvise, måle, styre og overvåge operationelle risici, herunder risici for erhvervsansvar, som FAIF'en er eller med rimelighed kan forventes at blive eksponeret for. De operationelle risikostyringsaktiviteter skal udføres uafhængigt som en del af risikostyringspolitikken.
2. En FAIF skal opbygge en historisk tabsdatabase, hvori alle operationelle fejl, tab og skade skal registreres. Denne database skal registrere, men er ikke begrænset til, potentielle risici for erhvervsansvar som omhandlet i artikel 12, stk. 2, efter at de har vist sig.
3. FAIF'en skal inden for risikostyringsrammen gøre brug af sine interne historiske tabsdata, og, hvis det er relevant, af eksterne data, scenarieanalyser og faktorer, der afspejler forretningspraksis, samt interne kontrolsystemer.
4. Der skal ske løbende overvågning af og regelmæssig intern rapportering om erfaringer med eksponering og tab i forbindelse med operationel risiko.
5. En FAIF's politikker og procedurer for operationel risikostyring skal være veldokumenterede. En FAIF skal have rutiner til sikring af overholdelsen af styringspolitikkerne for operationel risiko og effektive foranstaltninger vedrørende håndtering af manglende overholdelse af disse politikker. En FAIF skal have

forretningsgange for passende foranstaltninger som opfølgning herpå.

6. Styringspolitikker og -procedurer og målingssystemer for operationel risiko skal underkastes regelmæssig kontrol, dvs. mindst én gang årligt.

7. En FAIF skal opretholde finansielle ressourcer, der afspejler dens risikoprofil.

Artikel 14

Ekstra egenkapital

1. Denne artikel finder anvendelse på FAIF'er, der vælger at dække risici for erhvervsansvar gennem ekstra egenkapital.

2. FAIF'en skal tilvejebringe ekstra egenkapital for at dække risici for erhvervsansvar som følge af pligtforsømmelse, som mindst svarer til 0,01 % af værdien af de forvaltede AIF-porteføljer.

Værdien af de forvaltede AIF-porteføljer skal være summen af den absolutte værdi af samtlige aktiver i alle af FAIF'en forvaltede AIF'er, herunder aktiver erhvervet gennem brug af gearing, i hvilken forbindelse afledte instrumenter skal værdiansættes til deres markedsværdi.

3. Kravet om ekstra egenkapital som omhandlet i stk. 2 skal genberegnes ved udgangen af hvert regnskabsår, og behovet for ekstra egenkapital skal justeres i overensstemmelse hermed.

FAIF'en skal indføre, gennemføre og anvende procedurer for løbende at overvåge værdien af de forvaltede AIF-porteføljer, beregnet i henhold til stk. 2, andet afsnit. Hvis værdien af de forvaltede AIF-porteføljer øges væsentligt, inden den årlige genberegning som omhandlet i første afsnit, skal FAIF'en straks genberegne behovet for ekstra egenkapital og justere den ekstra egenkapital i overensstemmelse hermed.

4. Den kompetente myndighed i FAIF'ens hjemland kan kun give FAIF'en tilladelse til at tilvejebringe en egenkapitalforøgelse, der er lavere end beløbet nævnt i stk. 2, hvis den har vished for — på grundlag af FAIF'ens historiske tabsdata som registreret i en observationsperiode på mindst tre år forud for vurderingen — at FAIF'en tilvejebringer tilstrækkelig ekstra egenkapital til i passende grad at dække risici for erhvervsansvar. Det tilladte lavere beløb for den ekstra egenkapital må ikke være mindre end 0,008 % af værdien af de AIF'er, som FAIF'en forvalter.

5. Den kompetente myndighed i FAIF'ens hjemland kan kræve, at FAIF'en tilvejebringer en egenkapitalforøgelse, der er højere end det i stk. 2 nævnte beløb, hvis den ikke har vished for, at FAIF'en har tilstrækkelig ekstra egenkapital til i passende grad at dække risici for erhvervsansvar. Den kompetente myndighed skal begrunde, hvorfor den finder, at FAIF'ens ekstra egenkapital er utilstrækkelig.

Artikel 15

Erhvervsansvarsforsikring

1. Denne artikel finder anvendelse på FAIF'er, der vælger at dække risici for erhvervsansvar gennem erhvervsansvarsforsikring.

2. FAIF'en skal tegne og til enhver tid opretholde en erhvervsansvarsforsikring, der:

- a) skal have en oprindelig løbetid på mindst et år
- b) skal have en opsigelsesfrist på mindst 90 dage
- c) skal dække risici for erhvervsansvar som defineret i artikel 12, stk. 1 og 2
- d) tegnes hos et selskab i eller uden for EU med tilladelse til at levere erhvervsansvarsforsikringsydelser i overensstemmelse med EU-retten og national lovgivning
- e) leveres af tredjemand.

Enhver aftalt overskridelse skal dækkes fuldt ud af egenkapital, som supplerer den egenkapital, der skal tilvejebringes i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1 og 3, i direktiv 2011/61/EU.

3. Forsikringsdækningen for et individuelt erstatningskrav skal svare til mindst 0,7 % af værdien af de AIF-porteføljer, som FAIF'en forvalter, beregnet i henhold til artikel 14, stk. 2, andet afsnit.

4. Forsikringsdækningen for flere erstatningskrav sammenlagt pr. år skal svare til mindst 0,9 % af værdien af de AIF-porteføljer, som FAIF'en forvalter, beregnet i henhold til artikel 14, stk. 2, andet afsnit.

5. FAIF'en skal kontrollere erhvervsansvarsforsikringspolisen og dens overensstemmelse med kravene i denne artikel mindst én gang årligt og i tilfælde af ændringer, som har indflydelse på policens overensstemmelse med kravene i denne artikel.

KAPITEL III

VILKÅR FOR DRIFT AF FAIF'ER

AFDELING 1

Generelle principper

(artikel 12, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 16

Generelle forpligtelser for kompetente myndigheder

Ved vurderingen af FAIF'ens overholdelse af artikel 12, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU, skal de kompetente myndigheder som minimum anvende de i denne afdeling fastlagte kriterier.

Artikel 17

Pligt til at handle i AIF'ens eller AIF-investorenes interesse og tilgodese markedets integritet

1. FAIF'erne skal anvende metoder og procedurer til at forebygge uregelmæssigheder, herunder dem, som med rimelighed kan forventes at påvirke markedets stabilitet og integritet i negativ retning.

2. FAIF'erne skal sikre, at der ikke opkræves unødige omkostninger af de af dem forvaltede AIF'er eller AIF-investorerne.

Artikel 18

Fornøden omhu

1. FAIF'erne skal udvise stor omhu i forbindelse med udvælgelse og løbende tilsyn med investeringer.

2. FAIF'erne skal sikre, at de har passende kendskab til og forståelse af de aktiver, som AIF'en har investeret i.

3. FAIF'erne skal indføre, gennemføre og anvende skriftlige metoder og procedurer for fornøden omhu og anvende effektive ordninger til at sikre, at beslutninger om investering på AIF'ens vegne gennemføres i overensstemmelse med AIF'ens mål, investeringsstrategi og, hvis det er relevant, risikogrænser.

4. De metoder og procedurer for fornøden omhu, der nævnes i stk. 3, skal gennemgås og opdateres regelmæssigt.

*Artikel 19***Fornøden omhu ved investering i aktiver med begrænset likviditet**

1. Hvis FAIF'erne investerer i aktiver med begrænset likviditet, og hvis der forud for denne investering er en forhandlingsfase, skal de i forbindelse med forhandlingsfasen og ud over de krav, der er fastsat i artikel 18:

- a) udarbejde og regelmæssigt opdatere en forretningsplan, der er i overensstemmelse med AIF'ens løbetid og markedsvilkårene
- b) finde og vælge mulige transaktioner i tråd med den forretningsplan, der nævnes i litra a)
- c) vurdere de valgte transaktioner under hensyntagen til eventuelle muligheder og de hermed forbundne overordnede risici, alle relevante retlige, skattemæssige, finansielle eller andre værdipåvirkende faktorer, menneskelige og materielle ressourcer samt strategier, herunder exitstrategier
- d) udøve due diligence-aktiviteter i relation til transaktioner forud for udførelsen heraf
- e) overvåge AIF'ens resultater med hensyn til den i litra a) omtalte forretningsplan.

2. FAIF'erne skal føre journaler over de aktiviteter, der er udført i henhold til stk. 1, i mindst fem år.

*Artikel 20***Fornøden omhu ved udvælgelsen og udpegelsen af modparter og prime brokere**

1. Ved udvælgelsen og udpegelsen af modparter og prime brokere skal FAIF'erne udvise fornøden dygtighed, omhu og hurtighed inden indgåelse af en aftale og derefter løbende for at tage hensyn til det fulde omfang og kvaliteten af sine ydelser.

2. Ved udvælgelsen af prime brokere eller modparter til en FAIF eller en AIF ved en transaktion i OTC-derivater, ved udlån af værdipapirer eller ved en genkøbsaftale skal FAIF'erne sikre, at disse prime brokere og modparter opfylder alle følgende betingelser:

- a) De er underkastet løbende tilsyn af en offentlig myndighed.
- b) De er finansielt solide.

c) De har den nødvendige organisatoriske struktur og de fornødne ressourcer til at kunne udføre de ydelser, som de skal levere til FAIF'en eller AIF'en.

3. Ved bedømmelsen af den finansielle soliditet i stk. 2, litra b), skal FAIF'en tage hensyn til, om prime broderen eller modparten er eller ikke er underlagt tilsynsmæssig regulering, herunder tilstrækkelige kapitalkrav og effektiv overvågning.

4. Listen over udvalgte prime brokere skal godkendes af FAIF'ens øverste ledelse. I ekstraordinære tilfælde kan prime brokere, som ikke er optaget på listen, udpeges, under forudsætning af at de opfylder kravene i stk. 2, og at dette godkendes af den øverste ledelse. FAIF'en skal kunne begrunde et sådant valg og godtgøre at have udvist den fornødne omhu ved udvælgelsen og overvågningen af prime brokere, som ikke var optaget på listen.

*Artikel 21***Handle ærligt, rimeligt og med fornøden dygtighed**

Med henblik på at fastslå, om en FAIF udøver sine aktiviteter ærligt, rimeligt og med den fornødne dygtighed skal de kompetente myndigheder mindst vurdere, hvorvidt følgende betingelser er opfyldt:

- a) FAIF'ens ledelsesorgan skal besidde tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå FAIF'ens aktiviteter, herunder de største risici i forbindelse med disse aktiviteter og de aktiver, som AIF'en har investeret i.
- b) Medlemmerne af ledelsesorganet skal afsætte tilstrækkelig tid til at udføre deres arbejdsopgaver i FAIF'en.
- c) Hvert medlem af ledelsesorganet skal udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed.
- d) FAIF'en skal afsætte tilstrækkelige ressourcer til introduktions- og efteruddannelseskurser for medlemmer af ledelsesorganet.

*Artikel 22***Ressourcer**

1. FAIF'erne skal ansætte medarbejdere med de nødvendige færdigheder, den nødvendige viden og den nødvendige sagkundskab for at kunne varetage de ansvarsområder, de tildeles.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 skal FAIF'erne tage hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten af deres virksomhed og arten og omfanget af servicen og aktiviteterne i forbindelse med deres virksomhed.

Artikel 23

Retfærdig behandling af AIF-investorer

1. FAIF'en skal sørge for, at dens beslutningsprocedurer og organisatoriske struktur som omhandlet i artikel 57 sikrer retfærdig behandling af investorer.

2. Enhver fortrinsstilling, som en FAIF opnår i forhold til en eller flere investorer, må ikke betyde en generel væsentlig ulempe for andre investorer.

Artikel 24

Incitament

1. FAIF'erne anses ikke for at handle ærligt, redeligt og i de af dem forvaltede AIF'ers interesse eller i AIF-investorenes interesse, hvis de ved udøvelsen af aktiviteterne i forbindelse med udførelsen af de funktioner, der er fastlagt i bilag I til direktiv 2011/61/EU, betaler eller modtager gebyr, provision eller naturalieydelser, bortset fra:

a) gebyrer, provisioner eller naturalieydelser, der betales eller gives til eller af AIF'en eller en person på AIF'ens vegne

b) gebyrer, provisioner eller naturalieydelser, der betales eller gives til eller af tredjemand eller en person, der handler på tredjemands vegne, hvis FAIF'en kan godtgøre, at følgende betingelser er opfyldt:

i) AIF-investorerne er klart blevet oplyst om, at der foreligger et gebyr, en provision eller en naturalieydelse, eller, hvis det ikke er muligt at konstatere beløbets størrelse, hvilken metode der er anvendt til beregning heraf, på en omfattende, nøjagtig og forståelig måde, før den pågældende service er ydet.

ii) Betalingen af gebyr eller provision eller leveringen af naturalieydelser skal øge kvaliteten af den tjeneste, der ydes til kunden, og må ikke forhindre FAIF'en i at overholde sin pligt til at handle i den AIF's interesse, som den forvalter, eller i AIF-investorenes interesse

c) egentlige gebyrer, som gør det muligt eller er nødvendige for at få ydet den relevante service, herunder opbevaringsgebyrer, afviklings- og vekslingsgebyrer, lovbestemte afgifter eller

salærer, og som på grund af deres art ikke kan give anledning til interessekonflikter med FAIF'ens pligt til at handle ærligt, redeligt og i den AIF's interesse, som den forvalter, eller i AIF-investorenes interesse.

2. En kort beskrivelse af de væsentlige vilkår i ordningerne vedrørende gebyrer, provisioner og naturalieydelser anses for tilfredsstillende for så vidt angår stk. 1, litra b), nr. i), såfremt FAIF'en forpligter sig til at give yderligere detaljer på forespørgsel fra investoren i den AIF, som den forvalter, og den overholder denne forpligtelse.

Artikel 25

Effektiv anvendelse af ressourcer og procedurer — behandling af ordrer

1. FAIF'erne skal indføre, gennemføre og anvende procedurer og ordninger, som sikrer en øjeblikkelig, redelig og hurtig udførelse af ordrer på AIF'ens vegne.

2. De i stk. 1 omhandlede procedurer og ordninger skal opfylde følgende betingelser:

a) De skal sikre, at ordrer, der udføres på AIF'ers vegne, registreres og allokeres omgående og nøjagtigt.

b) De skal sikre udførelse af ellers sammenlignelige AIF-ordrer fortløbende og omgående, medmindre ordrens art eller de gældende markedsbetingelser umuliggør dette, eller det strider mod AIF'ens eller AIF-investorenes interesser.

3. De finansielle instrumenter, pengebeløb eller andre aktiver tilhørende kunder, der er modtaget ved afregningen af den udførte ordre, skal omgående og korrekt indsættes på den pågældende AIF's konto.

4. En FAIF må ikke misbruge oplysninger vedrørende ikke-udførte AIF-ordrer og skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at forhindre misbrug af disse oplysninger af nogen af dens relevante personer.

Artikel 26

Krav om underretning i forbindelse med udførelse af tegnings- og indløsningsordrer

1. Når FAIF'erne har udført en tegningsordre eller, hvis det er relevant, en indløsningsordre for en investor, skal de straks give investoren de væsentlige oplysninger om udførelsen af ordren på et varigt medium og/eller underretning om accept af tegningstilbuddet.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis en tredjepart skal forsyne investoren med en bekræftelse på udførelsen af ordren, og hvis bekræftelsen indeholder de væsentlige oplysninger.

FAIF'erne skal sikre, at denne tredjepart opfylder sine forpligtelser.

3. De væsentlige oplysninger, der er nævnt i stk. 1 og 2, skal bl.a. omfatte følgende:

- a) identificering af FAIF'en
- b) identificering af investoren
- c) datoen og tidspunktet for modtagelsen af ordren
- d) datoen for udførelse
- e) identificering af AIF'en
- f) ordrens bruttoværdi, inklusive tegningsgebyrer, eller nettobeløbet efter fradrag af indløsningsgebyrer.

4. FAIF'erne skal efter anmodning herom give investoren oplysninger om ordrens status eller accept af tegningstilbuddet og/eller i givet fald begge dele.

Artikel 27

Efterkommelse af beslutninger om at handle på den forvaltede AIF's vegne

1. FAIF'erne skal handle i de AIF'ers eller AIF-investorers interesse, som de forvalter, når de efterkommer beslutninger om at handle på den forvaltede AIF's vegne ved forvaltning af deres porteføljer.

2. Når FAIF'erne køber eller sælger finansielle instrumenter eller andre aktiver, for hvilke »bedste udførelse« er relevant, og med henblik på stk. 1, skal de træffe alle rimelige foranstaltninger for at opnå det bedst mulige resultat for de AIF'er, som de forvalter, eller for AIF-investorerne under hensyntagen til pris, omkostninger, hurtighed, gennemførelses- og afregnings-sandsynlighed, omfang, art og andre eventuelle overvejelser med relevans for udførelsen af ordren. Sådanne faktorer relative betydning afgøres under henvisning til følgende kriterier:

- a) AIF'ens mål, investeringsstrategi og risikoprofil, som anført i AIF'ens regler eller vedtægter, prospekter eller udbudsdokumenter
- b) ordrens karakteristika

c) karakteristika ved de finansielle instrumenter eller andre aktiver, der indgår i ordren

d) karakteristika ved de handelssystemer, som ordren kan rettes til.

3. FAIF'erne skal etablere og anvende effektive ordninger til opfyldelse af kravene i stk. 1 og 2. FAIF'en har navnlig til opgave skriftligt at udforme og gennemføre en udførelsespolitik, der sætter AIF'er og deres investorer i stand til at opnå det bedst mulige resultat for alle AIF-ordrer, jf. stk. 2.

4. FAIF'erne skal med jævne mellemrum kontrollere, om deres ordreudførelsesordninger og -politik fungerer efter hensigten, således at eventuelle mangler kan findes og i givet fald afhjælpes.

5. FAIF'erne skal tage udførelsespolitikken op til vurdering én gang om året. Der foretages også en vurdering, når der er indtruffet en væsentlig ændring, som påvirker FAIF'ens evne til fortsat at opnå det bedst mulige resultat for de forvaltede AIF'er.

6. FAIF'erne skal kunne dokumentere, at de har udført ordrer på AIF'ens vegne i overensstemmelse med FAIF'ens udførelsespolitik.

7. Hvis det ikke er muligt at vælge mellem forskellige handelssystemer, finder stk. 2-5 ikke anvendelse. FAIF'erne skal dog kunne påvise, at der ikke er mulighed for at vælge mellem forskellige handelssystemer.

Artikel 28

Formidling af ordrer til andre enheder om at handle på AIF'ens vegne

1. Når FAIF'en køber eller sælger finansielle instrumenter eller andre aktiver, for hvilke »bedste udførelse« er relevant, skal den handle i den AIF's interesse, som den forvalter, eller i AIF-investorerne interesse, når den formidler ordrer til andre enheder om at handle på de forvaltede AIF'ers vegne ved forvaltning af deres porteføljer.

2. FAIF'erne skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at opnå det bedst mulige resultat for AIF'en eller AIF-investorerne under hensyntagen til pris, omkostninger, hurtighed, gennemførelses- og afregningssandsynlighed, omfang, art og andre eventuelle overvejelser med relevans for udførelsen af ordren. Sådanne faktorer relative betydning afgøres under henvisning til kriterierne i artikel 27, stk. 2.

FAIF'erne skal udforme, gennemføre og anvende en politik, der sætter dem i stand til at opfylde kravet i første afsnit. I denne politik defineres for så vidt angår hver type instrument de enheder, hos hvem ordren kan placeres. FAIF'en skal kun indgå i udførelsesordninger, hvis ordningerne opfylder kravene i denne artikel. FAIF'en skal stille passende oplysninger til rådighed for investorerne i de AIF'er, som den forvalter, om den politik, der er udformet i overensstemmelse med dette stykke, og om eventuelle væsentlige ændringer af denne politik.

3. FAIF'erne skal med jævne mellemrum kontrollere, hvor effektiv den politik, der er udformet i overensstemmelse med stk. 2, er, navnlig for så vidt angår kvaliteten af ordreudførelsen hos de enheder, der er identificeret i denne politik, og i fornødent omfang korrigere mangler.

FAIF'erne skal desuden tage politikken op til vurdering én gang om året. Der foretages også en vurdering, når der er indtruffet en væsentlig ændring, som påvirker FAIF'ens evne til fortsat at opnå det bedst mulige resultat for de forvaltede AIF'er.

4. FAIF'erne skal kunne dokumentere, at de har formidlet ordrer på AIF'ens vegne i overensstemmelse med den politik, der er udformet i henhold til stk. 2.

5. Hvis det ikke er muligt at vælge mellem forskellige handelssystemer, finder stk. 2-5 ikke anvendelse. FAIF'erne skal dog kunne påvise, at der ikke er mulighed for at vælge mellem forskellige handelssystemer.

Artikel 29

Aggregering og allokering af handelsordrer

1. FAIF'erne kan kun udføre en AIF-ordre, hvis den aggregeres med en ordre fra en anden AIF, et investeringsinstitut eller en kunde eller med en transaktion for egen regning, hvis:

- a) det med rimelighed kan forventes, at en aggregering af ordrene overordnet vil være til ulempe for en AIF, et investeringsinstitut eller en kunde, hvis ordre indgår heri
- b) der fastlægges og følges en ordreallokeringspolitik, som giver mulighed for en tilstrækkelig rimelig allokering af aggregerede ordrer, herunder hvordan ordrenes omfang og pris har betydning for allokeringer og behandlingen af delvis udførte ordrer.

2. Hvis en FAIF aggregerer en AIF-ordre med en eller flere andre ordrer fra andre AIF'er, et investeringsinstitut eller kunder, og den samlede ordre kun delvis udføres, fordeler FAIF'en de dermed forbundne handler i overensstemmelse med ordrefordelingspolitikken.

3. Hvis en FAIF aggregerer transaktioner for egen regning med en eller flere ordrer fra AIF'er, et investeringsinstitut eller andre kunder, må den ikke allokere de dermed forbundne handler, således at det er til ugunst for AIF'en, investeringsinstituttet eller en anden kunde.

4. Hvis en FAIF aggregerer en ordre fra en AIF, et investeringsinstitut eller en anden kunde med en transaktion for egen regning, og den aggregerede ordre kun delvis udføres, allokere selskabet de dermed forbundne handler til AIF'en, investeringsinstituttet eller den anden kunde frem for FAIF'en.

Hvis en FAIF imidlertid er i stand til at fremlægge tilstrækkelige beviser over for AIF'en eller den anden kunde for, at den uden denne aggregering ikke ville have kunnet udføre ordren på lige så fordelagtige vilkår, om overhovedet, kan den allokere transaktionen for egen regning forholdsmæssigt i overensstemmelse med den politik, der er omhandlet i stk. 1, litra b).

AFDELING 2

Interessekonflikter

(artikel 14 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 30

Forskellige typer interessekonflikter

Med henblik på at påvise de forskellige typer interessekonflikter, som opstår i forbindelse med forvaltningen af en AIF, skal FAIF'erne navnlig tage hensyn til, hvorvidt FAIF'en, en relevant person eller en person, der direkte eller indirekte er forbundet med FAIF'en ved et kontrolforhold:

- a) vil kunne opnå en finansiell gevinst eller undgå et finansielt tab på bekostning af AIF'ens eller dens investorer
- b) har en anden interesse end AIF'en i resultatet af en tjenesteydelse, der leveres til, eller en aktivitet, der udføres for AIF'en eller dens investorer eller en anden kunde, eller af en transaktion, der gennemføres på AIF'ens eller en anden kundes vegne

- c) har et finansielt eller andet incitament til at:
- sætte et investeringsinstituts, en anden kundes eller kundegruppens eller en anden AIF's interesser over AIFens
 - sætte én investors interesser over en anden investors eller investorgruppens i den samme AIF
- d) udøver de samme aktiviteter for AIF'en og for en anden AIF, et investeringsinstitut eller en kunde eller
- e) modtager eller vil af en anden person end AIF'en eller dens investorer modtage et incitament i forbindelse med kollektiv porteføljepleje for AIF'en i form af et pengebeløb, varer eller tjenesteydelser ud over standardprovisionen eller -vederlaget for den pågældende tjenesteydelse.

Artikel 31

Politik vedrørende interessekonflikter

1. FAIF'en skal indføre, gennemføre og anvende en effektiv politik vedrørende interessekonflikter. Denne politik skal foreligge skriftligt og svare til FAIFens størrelse og organisation og arten, omfanget og kompleksitetsgraden af dens forretninger.

Hvis FAIF'en er medlem af en koncern, tages der i forbindelse med denne politik også hensyn til de omstændigheder, som FAIF'en er eller bør være bekendt med, og som kan føre til en interessekonflikt som følge af andre koncernmedlemmers struktur og forretningsaktiviteter.

2. Den politik vedrørende interessekonflikter, der indføres i henhold til stk. 1, skal:

- a) for så vidt angår de aktiviteter, der udføres af eller på vegne af FAIF'en, herunder aktiviteter, der udføres af en kontrahent, underkontrahent, ekstern valuar eller modpart, identificere, hvilke forhold der udgør eller kan føre til en interessekonflikt, som medfører en væsentlig risiko for, at AIFens eller AIF-investorers interesser skades
- b) angive, hvilke procedurer der skal følges, og hvilke foranstaltninger der skal træffes for at håndtere og overvåge sådanne konflikter.

Artikel 32

Interessekonflikter vedrørende indløsning af investeringer

En FAIF, der forvalter en åben AIF, skal identificere, håndtere og overvåge interessekonflikter, der opstår mellem investorer, som ønsker at indløse deres investeringer, og investorer, som ønsker at opretholde deres investeringer i AIF'en, samt eventuelle konflikter mellem FAIFens incitament til at investere i illikvide aktiver og AIFens indløsningspolitik i overensstemmelse med

dens forpligtelser i henhold til artikel 14, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 33

Procedurer og foranstaltninger for forebyggelse eller styring af interessekonflikter

1. Procedurene og foranstaltningerne for forebyggelse eller styring af interessekonflikter skal være udformet således, at det sikres, at relevante personer, der udfører forskellige forretningsaktiviteter, som indebærer en risiko for interessekonflikt, udfører disse aktiviteter med den grad af uafhængighed, der er passende for størrelsen af og aktiviteterne i FAIF'en eller den koncern, som den tilhører, og størrelsen af risikoen for at skade AIFens eller dens investorers interesser.

2. De procedurer, der skal følges, og de foranstaltninger, der skal træffes, jf. artikel 31, stk. 2, litra b), omfatter følgende, hvis det er nødvendigt og passende for FAIF'en for at sikre den krævede grad af uafhængighed:

- a) effektive procedurer til at forhindre eller kontrollere udveksling af oplysninger mellem relevante personer, som er involveret i kollektiv porteføljepleje, eller andre aktiviteter i henhold til artikel 6, stk. 2 og 4, i direktiv 2011/61/EU, der indebærer en risiko for en interessekonflikt, hvis udvekslingen af de pågældende oplysninger kan skade en eller flere AIFers eller AIF-investorers interesser
- b) særskilt tilsyn med relevante personer, hvis hovedfunktioner omfatter udførelse af kollektiv porteføljepleje på vegne af eller levering af tjenesteydelser til kunder eller til investorer, hvis interesser kan være i strid med hinanden, eller som på anden vis repræsenterer forskellige interesser, herunder FAIFens interesser, som kan være i strid med hinanden
- c) fjernelse af enhver direkte forbindelse mellem aflønningen af relevante personer, som hovedsageligt udfører én enkelt aktivitet, og aflønningen af — eller de indtægter, der genereres af — forskellige relevante personer, som hovedsageligt udfører en anden aktivitet, hvis der kan opstå en interessekonflikt i forbindelse med de pågældende aktiviteter
- d) foranstaltninger, der skal forhindre enhver person i at udøve eller begrænse enhver persons udøvelse af utilbørlig indflydelse på den måde, hvorpå en relevant person yder kollektiv porteføljepleje
- e) foranstaltninger, der skal forhindre og kontrollere en relevant persons samtidige eller senere involvering i særskilt kollektiv porteføljepleje, eller andre aktiviteter i henhold til artikel 6, stk. 2 og 4, i direktiv 2011/61/EU, hvis en sådan involvering kan hæmme en passende håndtering af interessekonflikten.

Hvis vedtagelsen eller anvendelsen af en eller flere af disse foranstaltninger og procedurer ikke sikrer den krævede grad af uafhængighed, skal FAIF'en vedtage de alternative eller supplerende foranstaltninger og procedurer, der er nødvendige og hensigtsmæssige for at opfylde dette krav.

Artikel 34

Håndtering af interessekonflikter

Hvis de organisatoriske eller administrative ordninger, som FAIF'en har indført, ikke er tilstrækkelige til med rimelig sikkerhed at kunne sikre forebyggelse af risikoen for, at AIF'ens eller AIF-investorenes interesser skades, skal FAIF'ens øverste ledelse eller et andet kompetent internt organ straks underrettes med henblik på at kunne træffe alle nødvendige beslutninger eller foranstaltninger for at sikre, at FAIF'en handler i AIF'ens eller AIF-investorenes interesser.

Artikel 35

Overvågning af interessekonflikter

1. FAIF'en skal føre og med jævne mellemrum ajourføre fortegnelser over de typer af aktiviteter, som udføres af eller på vegne af den FAIF, hvor der er opstået en interessekonflikt, der medfører en væsentlig risiko for at skade en eller flere AIF'er eller AIF-investorer eller, hvis der er tale om løbende aktivitet, hvor der kan opstå en interessekonflikt.

2. Den øverste ledelse skal med jævne mellemrum og mindst én gang årligt modtage skriftlige rapporter om de i stk. 1 omhandlede aktiviteter.

Artikel 36

Oplysninger om interessekonflikter

1. Den information, der skal oplyses over for investorer i henhold til artikel 14, stk. 1 og 2, i direktiv 2011/61/EU, skal gives til investorerne på et varigt medium eller via et websted.

2. Hvis der i medfør af stk. 1 gives oplysninger til investorer via et websted, og oplysningerne ikke er rettet personligt til investoren, skal følgende betingelser være opfyldt:

- a) Investoren er underrettet om webstedets adresse og om, hvor på webstedet der er adgang til den, og er indforstået med formidling af den omhandlede information ved hjælp af et websted.
- b) Oplysningerne skal være ajourført.
- c) Der skal løbende være adgang til oplysningerne via webstedet i så langt et tidsrum, som investoren med rimelighed kan have brug for med henblik på nærlæsning heraf.

Artikel 37

Strategier for udøvelse af stemmerettigheder

1. En FAIF skal udarbejde passende og effektive strategier til at fastlægge, hvornår og hvordan stemmerettigheder i de forvaltede AIF-porteføljer skal udøves, udelukkende til fordel for den pågældende AIF og dens investorer.

2. Strategien i stk. 1 skal fastlægge foranstaltninger og procedurer for:

- a) tilsyn med relevante virksomhedsbegivenheder
- b) sikring af, at stemmerettigheder udøves i overensstemmelse med den pågældende AIF's investeringsmål og -strategi
- c) forebyggelse eller styring af eventuelle interessekonflikter, som skyldes udøvelse af stemmerettigheder.

3. En kort beskrivelse af strategierne og nærmere oplysninger om de foranstaltninger, der træffes på grundlag af strategierne, gøres efter anmodning herom tilgængelige for investorerne.

AFDELING 3

Risikostyring

(artikel 15 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 38

Risikostyringssystemer

I denne afdeling forstås ved »risikostyringssystemer« systemer, der er sammensat af relevante elementer i FAIF'ens organisatoriske struktur, med en central rolle for en permanent risikostyringsfunktion, strategier og procedurer i forbindelse med risikostyringen, der er relevant for hver AIF's investeringsstrategi, og ordninger, processer og teknikker, som FAIF'en anvender i forhold til hver AIF, som den forvalter.

Artikel 39

Permanent risikostyringsfunktion

1. En FAIF skal indføre og til enhver tid have en permanent risikostyringsfunktion, der skal:

- a) implementere tilstrækkelige risikostyringsregler og -procedurer for på passende måde at kunne påvise, måle, styre og overvåge alle risici, som er relevante for hver AIF's investeringsstrategi, og som hver AIF er eller kan blive eksponeret for.
- b) sikre, at AIF'ens risikoprofil, der oplyses til investorerne i henhold til artikel 23, stk. 4, litra c), i direktiv 2011/61/EU, er i overensstemmelse med artikel 44 i denne forordning

- c) overvåge overholdelsen af de risikogrænser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 44, og underrette FAIFens ledelsesorgan og, hvis en sådan forefindes, FAIFens tilsynsfunktion på passende måde, når den vurderer, at AIFens risikoprofil er uforenelig med disse grænser eller ser en væsentlig risiko for, at risikoprofilen vil være uforenelig med disse grænser
- d) forelægge følgende regelmæssigt opdaterede oplysninger for FAIFens forvaltningsorgan, og hvis en sådan forefindes, for FAIFens tilsynsfunktion med en hyppighed, der er i overensstemmelse med arten, omfanget og kompleksiteten af AIF'en eller FAIFens aktiviteter, og med en vurdering af:
- i) overensstemmelsen mellem og overholdelsen af de risikogrænser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 44 og AIFens risikoprofil som oplyst til investorerne i overensstemmelse med artikel 23, stk. 4, litra c), i direktiv 2011/61/EU
 - ii) tilstrækkeligheden og effektiviteten af risikostyringsprocessen, navnlig med angivelse af, om der er eller vil blive truffet passende korrigerende foranstaltninger i tilfælde af faktiske eller formodede mangler
- e) aflægge rapport med jævne mellemrum til den øverste ledelse om det nuværende risikoniveau for hver af de forvaltede AIF'er og eventuelle faktiske eller forventede overskridelser af de grænser, som er fastsat i overensstemmelse med artikel 44, med henblik på at sikre, at der omgående kan træffes passende foranstaltninger
2. Risikostyringsfunktionen skal have de nødvendige beføjelser og adgang til alle relevante oplysninger, som er nødvendige for at varetage de opgaver, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 40

Risikostyringspolitik

1. En FAIF skal indføre, gennemføre og til enhver tid have en passende og veldokumenteret risikostyringspolitik, som identificerer de risici, de forvaltede AIF'er udsættes eller kan udsættes for.
2. Risikostyringspolitikken skal omfatte de procedurer, som er nødvendige for at sætte FAIF'en i stand til for hver af de forvaltede AIF'er at vurdere den pågældende AIF's eksponering i forhold til markeds-, likviditets- og modpartsrisici samt AIFens eksponering i forhold til alle andre risici, herunder operationelle risici, som kan være af afgørende betydning for den enkelte forvaltede AIF.
3. FAIF'en skal mindst beskrive følgende aspekter ved risikostyringspolitikken:
- a) de teknikker, redskaber og ordninger, der gør det muligt for den at opfylde kravene i artikel 45

- b) de teknikker, redskaber og ordninger, der gør det muligt at vurdere og overvåge AIFens likviditetsrisiko under normale og ekstraordinære forhold, herunder gennem anvendelsen af regelmæssigt gennemførte stresstest i overensstemmelse med artikel 48
 - c) ansvarsfordelingen i FAIF'en med hensyn til risikostyring
 - d) de grænser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 44 i denne forordning og en begrundelse for, at sådanne forpligtelser er tilpasset til AIFens risikoprofil som oplyst til investorerne i overensstemmelse med artikel 23, stk. 4, litra c), i direktiv 2011/61/EU
 - e) betingelserne for samt indholdet, hyppigheden og modtagerne af de rapporter, som risikostyringsfunktionen, jf. artikel 39, aflægger.
4. Risikostyringspolitikken skal omfatte en beskrivelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 43, navnlig:
- a) arten af de potentielle interessekonflikter
 - b) de indførte korrigerende foranstaltninger
 - c) årsagerne til, at disse foranstaltninger med rimelighed kan forventes at resultere i en uafhængig udøvelse af risikostyringsfunktionen
 - d) hvordan FAIF'en forventer at sikre, at foranstaltningerne til stadighed er effektive.

5. Risikostyringspolitikken i henhold til stk. 1 skal stå i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af FAIFens aktiviteter og de AIF'er, som den forvalter.

Artikel 41

Vurdering af samt tilsyn med og kontrol af risikostyringssystemerne

1. FAIF'er skal vurdere, føre tilsyn med og med jævne mellemrum, mindst én gang om året, kontrollere:
- a) om risikostyringspolitikken og de ordninger, processer og teknikker, der er omhandlet i artikel 45, er passende og effektive
 - b) i hvilket omfang FAIF'en overholder risikostyringspolitikken og de ordninger, processer og teknikker, der er omhandlet i artikel 45

c) om de foranstaltninger, der træffes for at afhjælpe eventuelle mangler ved gennemførelsen af risikostyringsprocessen, er passende og effektive

d) udførelsen af risikostyringsfunktionen

e) om foranstaltningerne til sikring af den funktionelle og hierarkiske adskillelse af risikostyringsfunktionen i henhold til artikel 42 er passende og effektive.

Hyppigheden af den regelmæssige kontrol, der omhandles i første afsnit, skal fastlægges af den øverste ledelse i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i betragtning af arten, omfanget og kompleksitetsgraden af FAIF'ens aktiviteter og de AIF'er, som den forvalter.

2. Ud over den i stk. 1 omhandlede regelmæssige kontrol skal risikostyringssystemerne kontrolleres, hvis:

a) der sker væsentlige ændringer af risikostyringsregler og -procedurer samt af de ordninger, processer og teknikker, der er omhandlet i artikel 45

b) interne eller eksterne hændelser indikerer, at en yderligere kontrol er påkrævet

c) der foretages væsentlige ændringer af investeringsstrategien og målene for en AIF, som FAIF'en forvalter.

3. FAIF'en skal ajourføre risikostyringssystemerne på basis af resultaterne af den kontrol, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

4. FAIF'en skal give de kompetente myndigheder i hjemlandet oplysning om eventuelle væsentlige ændringer i risikostyringspolitikken og i de ordninger, processer og teknikker, der er omhandlet i artikel 45.

Artikel 42

Funktionel og hierarkisk adskillelse af risikostyringsfunktionen

1. Risikostyringsfunktionen anses kun for funktionelt og hierarkisk adskilt fra de operationelle enheder, herunder porteføljeplejefunktionen, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Personer, der udøver risikostyringsfunktioner, kontrolleres ikke af dem, der har ansvaret for udførelsen af FAIF'ens operative opgaver, herunder porteføljeplejefunktionen.

b) Personer, der udøver risikostyringsfunktioner, er ikke involveret i udøvelsen af aktiviteter i de operative enheder, herunder porteføljeplejefunktionen.

c) Personer, der udøver risikostyringsfunktioner, aflønnes efter, i hvor høj grad de når målene for deres funktioner, uafhængigt af de forretningsmæssige resultater for de operationelle enheder, herunder porteføljeplejefunktionen.

d) Aflønningen af ledende medarbejdere med risikostyringsfunktioner er underkastet direkte tilsyn af løn- og vederlagsudvalget, hvis et sådant findes.

2. Den funktionelle og hierarkiske adskillelse af risikostyringsfunktionen i overensstemmelse med stk. 1 skal sikres igennem hele FAIF'ens hierarkiske struktur op til ledelsesorganet. Den skal kontrolleres af ledelsesorganet og, hvis en sådan findes, FAIF'ens tilsynsfunktion.

3. De kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland skal kontrollere den måde, hvorpå FAIF'en har anvendt stk. 1 og 2 på grundlag af kriterierne i artikel 15, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 43

Foranstaltninger til at forebygge interessekonflikter

1. De foranstaltninger til at forebygge interessekonflikter, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU skal mindst sikre, at:

a) beslutninger, der træffes af risikostyringsfunktionen, baseres på pålidelige data, som er underlagt en passende grad af kontrol af risikostyringsfunktionen

b) aflønningen af de medarbejdere, der er involveret i udførelsen af risikostyringsfunktionen, afspejler opfyldelsen af de mål, der er knyttet til risikostyringsfunktionen, uafhængigt af hvordan de afdelinger, der fører tilsyn med, klarer sig

c) risikostyringsfunktionen er underlagt en tilstrækkelig uafhængig kontrol for at sikre, at beslutningerne træffes uafhængigt af hinanden

d) risikostyringsfunktionen er repræsenteret i ledelsesorganet eller tilsynsfunktionen, hvis en sådan forefindes, med mindst samme beføjelse som porteføljeplejefunktionen

e) eventuelle modstridende opgaver adskilles korrekt.

2. Hvis det står i et rimeligt forhold under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af FAIF'en, skal de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger også sikre, at:

a) udførelsen af risikostyringsfunktionen kontrolleres med jævne mellemrum af den interne revisionsfunktion, eller, hvis sidstnævnte ikke forefindes, af en ekstern part udpeget af ledelsesorganet

b) hvis der oprettes et risikoudvalg, skal det have tilstrækkelige ressourcer, og dets ikke-uafhængige medlemmer må ikke have urimelig indflydelse på udførelsen af risikostyringsfunktionen.

3. FAIFens ledelsesorgan og, hvis en sådan forefindes, tilsynsfunktionen skal indføre de foranstaltninger mod interessekonflikter, der er fastlagt i stk. 1 og 2, med jævne mellemrum vurdere effektiviteten heraf og rettidigt finde en hensigtsmæssig løsning på eventuelle mangler.

Artikel 44

Risikogrænser

1. En FAIF skal indføre og anvende kvantitative eller kvalitative risikogrænser, eller begge dele, for hver af de forvaltede AIF'er under hensyntagen til alle relevante risici. Hvis der kun fastsættes kvalitative grænser, skal FAIF'en kunne begrunde denne fremgangsmåde til den kompetente myndighed.

2. De kvalitative og kvantitative risikogrænser for hver AIF skal mindst omfatte følgende risici:

- a) markedsrisici
- b) kreditrisici
- c) likviditetsrisici
- d) modpartsrisici
- e) operationelle risici.

3. Ved fastsættelsen af risikogrænser skal FAIF'en tage hensyn til de strategier og aktiver, der anvendes for hver forvaltet AIF, samt de nationale regler for hver af disse AIF'er. Disse risikogrænser skal tilpasses AIFens risikoprofil som oplyst til investorerne i overensstemmelse med artikel 23, stk. 4, litra c), i direktiv 2011/61/EU og godkendes af ledelsesorganet.

Artikel 45

Risikomåling og -styring

1. FAIF'er skal vedtage passende og effektive ordninger, processer og teknikker med henblik på:

- a) til enhver tid at påvise, måle, styre og overvåge de risici, som de forvaltede AIF'er er eller kan blive udsat for
- b) at sikre overensstemmelse med de grænser, der er fastsat i henhold til artikel 44.

2. Ordningerne, processerne og teknikkerne i stk. 1 skal stå i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af FAIFens forretninger og de AIF'er, som den forvalter, og være i overensstemmelse med AIFens risikoprofil som oplyst til investorerne i overensstemmelse med artikel 23, stk. 4, litra c), i direktiv 2011/61/EU.

3. Med henblik på stk. 1 skal FAIF'en træffe følgende foranstaltninger for hver af de AIF'er, som den forvalter:

- a) indføre de ordninger, processer og teknikker vedrørende risikomåling, som er nødvendige for at sikre, at de risici, der er

forbundet med indtagne positioner, og deres bidrag til den samlede risikoprofil, måles præcist på grundlag af forsvarlige og pålidelige data, og at ordningerne, processerne og teknikkerne vedrørende risikomåling er dokumenteret i passende omfang

- b) med jævne mellemrum foretage backtest med henblik på at efterprøve gyldigheden af risikomålingsordningerne, som omfatter modelbaserede prognoser og skøn
- c) med jævne mellemrum foretage stresstest og scenarieanalyser for at tage højde for risici som følge af eventuelt ændrede markedsbetingelser, som kan få negative følger for AIF'en
- d) sikre, at det nuværende risikoniveau er i overensstemmelse med de fastsatte risikogrænser i artikel 44
- e) indføre, gennemføre og til enhver tid have passende procedurer, som i tilfælde af faktiske eller forventede overskridelser af AIFens risikogrænser, medfører rettidige afhjælpende foranstaltninger i investorernes interesse
- f) sikre, at der er passende likviditetsstyringssystemer og -procedurer for hver AIF i overensstemmelse med de krav, der er fastlagt i artikel 46.

AFDELING 4

Likviditetsstyring

(artikel 16 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 46

Likviditetsstyringssystemer og -procedurer

FAIF'er skal kunne godtgøre over for de kompetente myndigheder i deres hjemland, at der er etableret et passende likviditetsstyringssystem og effektive procedurer som omhandlet i artikel 16, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU under hensyntagen til den enkelte AIF's investeringsstrategi, likviditetsprofil og indløsningspolitik.

Artikel 47

Overvågning og styring af likviditetsrisiko

1. Likviditetsstyringssystemet og -procedurerne omhandlet i artikel 46 skal som minimum sikre, at:

- a) FAIF'en opretholder et likviditetsniveau i AIF'en, der er hensigtsmæssigt i forhold til de underliggende forpligtelser på grundlag af en vurdering af den relative likviditet af AIFens aktiver på markedet, idet der tages hensyn til den tid, der er nødvendig til afvikling, og prisen eller værdien, til hvilken disse aktiver kan afvikles, samt deres følsomhed over for andre markedsrisici eller -faktorer

b) FAIF'en overvåger likviditetsprofilen i AIF'ens portefølje af aktiver under hensyntagen til de enkelte aktivers marginale betydning, som kan have væsentlig indflydelse på likviditeten, samt de væsentlige passiver og forpligtelser, både eventalforpligtelser og andre forpligtelser, som AIF'en muligvis har i forhold til de underliggende forpligtelser. FAIF'en skal i den forbindelse tage hensyn til profilen for AIF'ens investeringsgrundlag, herunder investortype, investeringernes relative størrelse og de indløsningsbetingelser, der gælder for disse investeringer

c) den FAIF, hvor AIF'en investerer i andre institutter for kollektiv investering, overvåger den fremgangsmåde, der er valgt af forvalterne af disse andre institutter for kollektiv investering med henblik på likviditetsstyring, herunder gennem regelmæssige tilsyn for at overvåge ændringer i indløsningsbestemmelserne for de underliggende institutter for kollektiv investering, som AIF'en investerer i. I henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU finder denne bestemmelse ikke anvendelse, hvis de andre institutter for kollektiv investering, som AIF'en investerer i, handles på et reguleret marked som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF eller på et tilsvarende tredjelandsmarked

d) FAIF'en gennemfører og til enhver tid har hensigtsmæssige ordninger og procedurer til måling af likviditeten med det formål at vurdere de kvantitative og kvalitative risici i positioner og i tilsigtede investeringer, som har en væsentlig indflydelse på likviditetsprofilen for AIF'ens aktivportefølje, så deres indvirkning på den samlede likviditetsprofil kan måles korrekt. De anvendte procedurer skal sikre, at FAIF'en har den relevante viden og forståelse af likviditeten af de aktiver, som AIF'en har investeret i eller har til hensigt at investere i, herunder i givet fald omfanget af handel og prisernes følsomhed og/eller de enkelte aktivers spredning under normale og ekstraordinære likviditetsforhold

e) FAIF'en overvejer og gennemfører de redskaber og ordninger, herunder særlige ordninger, der er nødvendige for at styre likviditetsrisikoen for alle de AIF'er, den forvalter. FAIF'en identificerer de forhold, hvorunder disse redskaber og ordninger kan anvendes under både normale og ekstraordinære forhold, idet alle AIF-investorer sikres en retfærdig behandling i forhold til hver AIF, der forvaltes. FAIF'en må kun anvende sådanne redskaber og ordninger under disse forhold, og hvis der er foretaget passende offentliggørelse i henhold til artikel 108.

2. FAIF'erne skal dokumentere deres i stk. 1 omhandlede likviditetsstyringspolitikker og -procedurer, gennemgå dem mindst en gang om året og opdatere dem med eventuelle ændringer eller nye ordninger.

3. FAIF'erne skal medtage de i stk. 1 omhandlede passende eskaleringsforanstaltninger i deres likviditetsstyringssystem og

-procedurer til at imødegå forventede eller reelle likviditetsproblemer eller andre nødsituationer for AIF'en.

4. Hvis FAIF'en forvalter en AIF, som er af den ikke-gearedede lukkede type, finder stk. 1, litra e), ikke anvendelse.

Artikel 48

Grænser og stresstest i forbindelse med likviditetsstyring

1. FAIF'erne skal under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af hver forvaltede AIF i givet fald gennemføre og til enhver tid have passende grænser for AIF'ens likviditet eller manglende likviditet, der svarer til dens underliggende forpligtelser og indløsningspolitikken og er i overensstemmelse med kravene fastsat i artikel 44 om kvantitative og kvalitative risikogrænser.

FAIF'erne skal overvåge overholdelsen af disse grænser og skal, hvor grænserne overskrides, eller hvor det er sandsynligt, at de vil blive overskredet, beslutte, hvilke krævede (eller nødvendige) forholdsregler der skal tages. Når det besluttet, hvilke forholdsregler der skal tages, skal FAIF'erne tage hensyn til tilstrækkeligheden af likviditetsstyringspolitikkerne og -procedurerne, relevansen af likviditetsprofilen for AIF'ens aktiver og virkningen af atypiske niveauer af indløsningsanmodninger.

2. FAIF'erne foretager regelmæssigt stresstest under normale og ekstraordinære likviditetsforhold, hvilket giver dem mulighed for at vurdere hver forvaltede AIF's likviditetsrisiko. Stresstestene skal:

a) gennemføres på grundlag af pålidelige og aktuelle oplysninger udtrykt kvantitativt eller, hvor dette ikke er hensigtsmæssigt, udtrykt kvalitativt

b) i givet fald simulere likviditetsknaphed i aktiverne i AIF'en og atypiske indløsningsanmodninger

c) dække markedsrisici og virkninger, der eventuelt opstår som følge heraf, herunder på marginbetalinger, krav til sikkerhedsstillelse eller kreditlinjer

d) gøre rede for værdiansættelsesfølsomhed under stressbetingelser

e) gennemføres med en hyppighed, der er passende for typen af AIF, idet der tages hensyn til AIF'ens investeringsstrategi, likviditetsprofil, investortype og indløsningspolitik og mindst en gang om året.

3. FAIF'er skal handle i investorernes interesse, for så vidt angår resultatet af en stresstest.

Artikel 49

Tilpasning af investeringsstrategi, likviditetsprofil og indløsningspolitik

1. I henhold til artikel 16, stk. 2, i direktiv 2011/61/EU skal investeringsstrategien, likviditetsprofilen og indløsningspolitikken for hver AIF, der forvaltes af en FAIF, anses for at være tilpasset, når investorerne har mulighed for at indløse deres investeringer på en måde, der er forenelig med den retfærdige behandling af alle AIF-investorer og i overensstemmelse med AIF'ens indløsningspolitik og forpligtelser.

2. Ved vurderingen af tilpasningen af investeringsstrategien, likviditetsprofilen og indløsningspolitikken skal FAIF'en også tage hensyn til disse indløsnings indvirkning på de underliggende priser eller spredningen af AIF'ens individuelle aktiver.

AFDELING 5

Investeringer i securitisationspositioner

(artikel 17 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 50

Definitioner

Med henblik på anvendelsen af denne afdeling forstås ved

- a) »securitisation«: securitisation som defineret i artikel 4, nr. 36), i direktiv 2006/48/EF
- b) »securitisationsposition«: securitisationsposition som defineret i artikel 4, nr. 40), i direktiv 2006/48/EF
- c) »organiserende kreditinstitut«: organiserende kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 42), i direktiv 2006/48/EF
- d) »tranche«: tranche som defineret i artikel 4, nr. 39), i direktiv 2006/48/EF.

Artikel 51

Krav i forbindelse med bibeholdelse af kapitalandele

1. FAIF'erne påtager sig kun eksponering for kreditrisikoen ved en securitisation på vegne af en eller flere AIF'er, som den forvalter, hvis det engagementsleverende kreditinstitut, det organiserende kreditinstitut eller den oprindelige långiver udtrykkeligt har meddelt FAIF'en, at vedkommende fortsat bibeholder en væsentlig nettokapitalandel på ikke under 5 %.

Der anses kun at være tale om bibeholdelse af en væsentlig nettokapitalandel på ikke under 5 % i følgende tilfælde:

- a) bibeholdelse af mindst 5 % af den nominelle værdi af hver af de trancher, der er solgt eller overført til investorerne
- b) i tilfælde af securitisationer i forbindelse med revolverende engagementer, bibeholdelse af det engagementsleverende kreditinstituts andel på mindst 5 % af de securitiserede engagementers nominelle værdi
- c) bibeholdelse af tilfældigt udvalgte engagementer svarende til mindst 5 % af den nominelle værdi af securitiserede engagementer, når sådanne engagementer ellers ville være blevet securitiseret i securitisationen, forudsat at antallet af potentielt securitiserede engagementer er på mindst 100 ved engagementets indgåelse
- d) bibeholdelse af »first loss«-tranchen og om nødvendigt andre trancher med samme eller en strengere risikoprofil end de trancher, der er overført eller solgt til investorer, og som ikke forfalder tidligere end de trancher, der er overført eller solgt til investorer, således at bibeholdelsen i alt svarer til mindst 5 % af de securitiserede engagementers nominelle værdi
- e) bibeholdelse af en »first loss«-eksponering svarende til mindst 5 % af hvert securitiserede engagement i securitisationen.

Nettokapitalandelen måles ved engagementets indgåelse og opretholdes på løbende basis. Nettokapitalandelen, inklusive bibeholdte positioner, kapitalandele eller eksponeringer, må ikke være omfattet af nogen kreditrisikoreduktion, korte positioner eller andre former for afdækning og må ikke sælges. Nettokapitalandelen bestemmes af de ikke-balanceførte posters nominelle værdi.

Kravene om bibeholdelse må ikke bringes i anvendelse flere gange for samme securitisation.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis de securitiserede engagementer er fordringer eller eventalfordringer på eller fuldt, ubetinget og uigenkaldeligt sikret af de institutioner, der er anført i artikel 122a, stk. 3, første afsnit, i direktiv 2006/48/EF, og gælder ikke de transaktioner, der er anført i artikel 122a, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2006/48/EF.

Artikel 52

Kvalitative krav vedrørende organiserende eller engagementsleverende kreditinstitutter

Før en FAIF påtager sig eksponering for kreditrisikoen ved en securitisation på vegne af en eller flere AIF'er, skal den sikre, at det organiserende og engagementsleverende kreditinstitut:

- a) giver tilsagn om kredit på grundlag af sunde og veldefinerede kriterier og fastsætter en klar procedure for godkendelse, ændring, fornyelse og refinansiering af de lån, der skal securitiseres, på samme måde som engagementer, de besidder

- b) har etableret og anvender effektive systemer til løbende forvaltning og overvågning af deres forskellige porteføljer og engagementer, der indebærer en risiko, bl.a. med henblik på at identificere og håndtere problemlån og foretage passende værdireguleringer og hensættelser
 - c) i tilstrækkelig grad diversificerer hver låneportefølje baseret på målmarkederne og den overordnede lånestrategi
 - d) har en skriftlig politik om kreditrisiko, der omfatter grænser for deres risikotolerance og hensættelsespolitik, og som beskriver, hvordan den pågældende risiko måles, overvåges og kontrolleres
 - e) sørger for let tilgængelig adgang til alle væsentlige og relevante data om kreditkvaliteten og ydeevnen af de enkelte underliggende engagementer, cash flows og sikkerhedsstillelsen til støtte for et securitiseret engagement, samt de oplysninger, der er nødvendige for at foretage omfattende og velinformerede stresstest på cash flows og sikkerhedsstillesværdier til støtte for de underliggende engagementer. Med henblik herpå defineres væsentlige og relevante data ved securitisationsengagementets indgåelse og om nødvendigt derefter alt efter securitisationens karakter
 - f) sørger for let adgang til alle andre relevante data, der er nødvendige, for at FAIF'en kan opfylde kravene fastsat i artikel 53
 - g) oplyser niveauet af deres bibeholdte nettokapitalandel som omhandlet i artikel 51 samt andre forhold, der kan underminere opretholdelsen af minimumskravet til nettokapitalandelen som omhandlet i den pågældende artikel
- tutter i de relevante underliggende eksponeringsklasser i securitisationspositionen
- e) de engagementsleverende eller organiserende kreditinstitutters eller deres agenter eller rådgiveres erklæringer og afgivelse af oplysninger om den rettidige omhu, de har udvist med hensyn til de securitiserede eksponeringer, og i givet fald kvaliteten af sikkerhedsstillelsen til støtte for de securitiserede eksponeringer
 - f) i givet fald de metodologier og det begrebsapparat, som vurderingen af sikkerhedsstillelsen til støtte for de securitiserede eksponeringer er baseret på, og de politikker, det engagementsleverende eller organiserende kreditinstitut har indført for at sikre valuarens uafhængighed
 - g) alle strukturelle elementer i securitisationen, som i væsentlig grad kan indvirke på ydeevnen af FAIF'ens securitisationsposition, f.eks. aftalemæssige »vandfald« og udløsnings-tærskler i relation til »vandfald«, forbedringer af kreditværdigheden, forbedringer af likviditeten, markedsværdiudlønningstærskler og handelsspecifik definition af default.
2. Når en FAIF har påtaget sig eksponering for en væsentlig del af kreditrisikoen for en securitisation på vegne af en eller flere AIF'er, skal den regelmæssigt foretage de stresstest, der er passende for sådanne securitisationspositioner i henhold til artikel 15, stk. 3, litra b), i direktiv 2011/61/EU. Stresstesten skal stå i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af risikoen i forbindelse med securitisationspositionerne.

Artikel 53

Kvalitative krav vedrørende FAIF'er eksponeret for securitisationer

1. FAIF'erne skal, før de eksponeres for kreditrisikoen for en securitisation på vegne af en eller flere AIF'er og i givet fald derefter, være i stand til at dokumentere over for de kompetente myndigheder, at de for hver af deres individuelle securitisationspositioner har grundig og indgående forståelse af disse positioner og har iværksat formelle politikker og procedurer under hensyntagen til risikoprofilen for den relevante AIF's investeringer i securitiserede positioner til at kunne analysere og registrere:

- a) oplysninger, der er offentliggjort i henhold til artikel 51 af engagementsleverende eller organiserende kreditinstitutter for at angive den nettokapitalandel, de opretholder på løbende basis i securitisationen
- b) risikokarakteristikken ved den individuelle securitisationsposition
- c) risikokarakteristikken ved de underliggende eksponeringer i securitisationspositionen
- d) omdømmet og tabserfaringerne ved tidligere securitisationer hos engagementsleverende eller organiserende kreditinsti-

FAIF'erne skal etablere formelle overvågningsprocedurer i overensstemmelse med principperne fastsat i artikel 15 i direktiv 2011/61/EU, og disse skal stå i et rimeligt forhold til risikoprofilen for den relevante AIF med hensyn til kreditrisikoen for en securitisationsposition for løbende og rettidigt at overvåge oplysninger om ydeevnen i de eksponeringer, der ligger til grund for sådanne securitisationspositioner. Disse oplysninger skal omfatte (hvis der er relevant for den specifikke securitisationstype og ikke begrænset til de oplysningstyper, der beskrives yderligere her), eksponeringstypen, procentdelen af lån, der er forfalden med mere end 30, 60 og 90 dage, misligholdelses-satser, forudbetalingssatser, overtagne lån, sikkerhedsstillelsetype og beboelsesgrad, frekvensfordelingen af kreditvurderinger og andre målinger af kreditværdigheden for de underliggende eksponeringer, den erhvervsmæssige og geografiske diversificering og frekvensfordelingen af belåningsprocenten med udsvingsbånd, der fremmer en hensigtsmæssig følsomhedsanalyse. Udgøres de underliggende eksponeringer selv af securitisationspositioner, skal FAIF'erne ikke kun have de i dette afsnit omhandlede oplysninger om de underliggende securitisations-trancher, såsom emittentens navn og kreditkvaliteten, men også om de særlige karakteristika ved og udviklingen i de puljer, der ligger til grund for disse securitisationstrancher.

FAIF'erne skal anvende de samme analysestandarder på andele eller tegninger i securitisationsemissioner, der købes fra tredjemand.

3. FAIF'er, der påtager sig eksponering for kreditrisikoen for en securitisation på vegne af en eller flere AIF'er, skal med henblik på passende risiko- og likviditetsstyring korrekt identificere, måle, overvåge, forvalte, kontrollere og rapportere de risici, der opstår som følge af manglende match mellem den relevante AIF's aktiver og passiver, koncentrationsrisici eller investeringsrisici hidrørende fra disse instrumenter. FAIF'en skal sikre, at sådanne securitisationspositioners risikoprofil svarer til den relevante AIF's størrelse, samlede porteføljestruktur, investeringsstrategier og -målsætninger som fastlagt i AIF'ens regler eller vedtægter, prospekt og udbudsdokumenter.

4. I overensstemmelse med kravene i artikel 18 i direktiv 2011/61/EU skal FAIF'erne sikre, at der er tilstrækkelig intern rapportering til ledelsen, således at ledelsen er bekendt med alle væsentlige antagelser af eksponering for securitisationer, og at risiciene, der hidrører fra disse eksponeringer, forvaltes hensigtsmæssigt.

5. FAIF'erne skal medtage passende oplysninger om deres eksponering for kreditrisikoen for securitisation og deres risikostyringsprocedurer på dette område i de rapporter og oplysninger, der skal forelægges i henhold til artikel 22, 23 og 24 i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 54

Korrigerende foranstaltninger

1. FAIF'erne skal træffe de korrigerende foranstaltninger, der bedst tjener investorerne i den relevante AIF, hvis de efter antagelsen af en eksponering for en securitisation konstaterer, at afgørelsen og rapporteringen af den bibeholdte kapitalandel ikke opfylder kravene i denne forordning.

2. FAIF'erne skal træffe de korrigerende foranstaltninger, der bedst tjener investorerne i den relevante AIF, hvis den bibeholdte kapitalandel er mindre end 5 % på et givent tidspunkt efter antagelsen af eksponeringen, og dette ikke skyldes transaktionens naturlige betalingsmekanisme.

Artikel 55

Bedstefarklausul

Artikel 51-54 finder anvendelse i forbindelse med nye securitisationer udstedt den 1. januar 2011 eller senere. Artikel 51-54 finder efter den 31. december 2014 anvendelse på eksisterende securitisationer, hvor nye underliggende eksponeringer er tilføjet eller erstattet efter denne dato.

Artikel 56

Fortolkning

Hvis der ikke foreligger en specifik fortolkning fra ESMA eller Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder, fortolkes bestemmelserne i denne afdeling i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i direktiv 2006/48/EF og retningslinjerne til artikel 122a i kapitalkravsdirektivet af 31. december 2010 ⁽¹⁾ udstedt af Det Europæiske Banktilsynsudvalg med senere ændringer.

AFDELING 6

Organisatoriske krav — generelle principper

(artikel 12 og 18 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 57

Generelle krav

1. FAIF'erne skal:
 - a) indføre, gennemføre og til enhver tid have beslutningsprocedurer og en organisatorisk struktur, der klart og på en veldokumenteret måde angiver rapporteringsvejene og fordeler funktioner og ansvarsområder
 - b) sørge for, at deres relevante personer er bekendt med, hvilke procedurer der skal følges for at sikre en korrekt varetagelse af deres ansvarsområder
 - c) indføre, gennemføre og til enhver tid have passende interne kontrolprocedurer, der sikrer, at beslutningerne og procedurerne overholdes på alle niveauer i FAIF'en
 - d) indføre, gennemføre og til enhver tid have en effektiv intern rapportering og formidling af information på alle relevante niveauer i FAIF'en samt effektiv informationsudveksling med eventuelle tredjemænd
 - e) til enhver tid føre passende og korrekte fortegnelser over deres forretninger og deres interne organisation.

FAIF'erne skal tage hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten af deres virksomhed og arten og omfanget af servicen og aktiviteterne i forbindelse med deres virksomhed.

2. FAIF'erne skal indføre, gennemføre og til enhver tid have passende systemer og procedurer til at garantere oplysningers sikkerhed, integritet og fortrolighed under hensyn til de pågældende oplysningers art.

⁽¹⁾ Det Europæiske Banktilsynsudvalg, retningslinjer til artikel 122a i kapitalkravsdirektivet af 31. december 2010, <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf>

3. FAIF'erne skal indføre, gennemføre og til enhver tid have en passende metode til sikring af driftsstabilitet, som skal sørge for, at deres vigtigste data og funktioner og deres service og aktiviteter bevares ved en eventuel system- eller procedurefejl, eller som, hvis det ikke er muligt, skal give mulighed for rettidigt at gendanne sådanne data og genetablere sådanne funktioner og rettidigt at genoptage deres service og aktiviteter.

4. FAIF'erne skal indføre, gennemføre og til enhver tid anvende regnskabsmetoder, -procedurer og værdiansættelsesregler, som gør dem i stand til på anmodning af den kompetente myndighed rettidigt at forelægge den kompetente myndighed regnskaber, som giver et retvisende billede af deres finansielle stilling, og som er i overensstemmelse med alle gældende regnskabsstandarder og -regler.

5. FAIF'erne skal gennemføre passende politikker og procedurer til at sikre, at AIF'ens indløsningspolitik oplyses til investorerne tilstrækkeligt detaljeret, inden de investerer i AIF'en og i tilfælde af væsentlige ændringer.

6. FAIF'erne skal kontrollere og med jævne mellemrum evaluere, om deres systemer, interne kontrolprocedurer og -ordninger, som er indført i overensstemmelse med stk. 1-5, er passende og effektive, og træffe passende foranstaltninger for at afhjælpe eventuelle mangler.

Artikel 58

Elektronisk databehandling

1. FAIF'erne skal træffe passende og tilstrækkelige foranstaltninger med hensyn til egnede elektroniske systemer, således at alle ordrer vedrørende porteføljetransaktioner eller -tegninger eller i givet fald -indløsninger kan registreres rettidigt og korrekt.

2. FAIF'erne skal garantere en høj standard af sikkerhed i forbindelse med elektronisk databehandling samt de registrerede oplysningers integritet og fortrolighed, hvis det er relevant.

Artikel 59

Regnskabsprocedurer

1. FAIF'erne skal anvende regnskabspolitikker og -procedurer som omhandlet i artikel 57, stk. 4, således at investorerne sikres beskyttelse. Regnskaberne skal føres på en sådan måde, at alle AIF'ens aktiver og passiver til enhver tid kan identificeres direkte. Såfremt en AIF har forskellige investeringsafdelinger, føres der særskilte regnskaber for de pågældende afdelinger.

2. FAIF'erne skal indføre, gennemføre og til enhver tid anvende regnskabs- og værdiansættelsesmetoder og -procedurer for at sikre, at nettoværdien af de enkelte AIF'er beregnes

korrekt på grundlag af de gældende regnskabsstandarder og -regler.

Artikel 60

Ledelsesorganets, den øverste ledelse og tilsynsfunktionens kontrol

1. Ved fordelingen af funktionerne internt skal FAIF'erne sørge for, at ledelsesorganet, den øverste ledelse og, hvor det er relevant, tilsynsfunktionen, er ansvarlige for, at FAIF'erne overholder deres forpligtelser i henhold til direktiv 2011/61/EU.

2. En FAIF skal sikre, at den øverste ledelse:

a) er ansvarlig for at gennemføre den generelle investeringspolitik for hver af de forvaltede AIF'er, som defineret, hvis det er relevant, i fondsbestemmelserne, investeringsselskabets vedtægter, prospektet eller udbudsdokumenterne

b) overvåger godkendelsen af investeringsstrategier for hver af de forvaltede AIF'er

c) er ansvarlig for at sikre, at værdiansættelsesmetoder og -procedurer indføres og gennemføres i henhold til artikel 19 i direktiv 2011/61/EU

d) er ansvarlig for at sikre, at FAIF'en har en permanent og effektiv compliancefunktion, også selv om denne funktion varetages af tredjemand

e) sikrer og med jævne mellemrum kontrollerer, at den generelle investeringspolitik, investeringsstrategierne og risikogrænserne for hver af de forvaltede AIF'er gennemføres korrekt og effektivt og overholdes, også selv om risikostyringsfunktionen varetages af tredjemand

f) godkender og med jævne mellemrum kontrollerer, at de interne procedurer for investeringsbeslutninger for hver af de forvaltede AIF'er er passende, med henblik på at sikre, at sådanne beslutninger er i overensstemmelse med de godkendte investeringsstrategier

g) godkender og med jævne mellemrum kontrollerer risikostyringspolitikken og ordninger, processer og teknikker til gennemførelse af den pågældende metode, herunder risikogrænseordningen for hver af de AIF'er, den forvalter

h) er ansvarlig for at indføre og anvende en aflønningspolitik i overensstemmelse med bilag II til direktiv 2011/61/EU.

3. En FAIF skal desuden sikre for, at den øverste ledelse og i givet fald ledelsesorganet eller tilsynsfunktionen:

a) vurderer og med jævne mellemrum undersøger, om de metoder, ordninger og procedurer, der er indført for at opfylde forpligtelserne fastsat i direktiv 2011/61/EU, er effektive

b) træffer passende foranstaltninger til at afhjælpe eventuelle mangler.

4. En FAIF skal sikre, at den øverste ledelse med jævne mellemrum og mindst en gang årligt modtager skriftlige beretninger om compliance, intern revision og risikostyring, navnlig med angivelse af, om der er truffet passende foranstaltninger i tilfælde af eventuelle mangler.

5. En FAIF skal sikre, at den øverste ledelse med jævne mellemrum modtager beretninger om gennemførelsen af de investeringsstrategier og de interne procedurer for investeringsbeslutninger, der er omhandlet i stk. 2, litra b)-c).

6. En FAIF skal sikre, at ledelsesorganet eller tilsynsfunktionen, hvis sådanne findes, med jævne mellemrum modtager skriftlige beretninger om de forhold, der er omhandlet i stk. 4.

Artikel 61

Permanent compliancefunktion

1. FAIF'erne skal indføre, gennemføre og til enhver tid have passende metoder og procedurer, der er egnet til at forhindre enhver risiko for, at FAIF'erne ikke opfylder deres forpligtelser i henhold til direktiv 2011/61/EU, samt tilknyttede risici, og etablere passende foranstaltninger og procedurer til at reducere sådanne risici mest muligt og sætte de kompetente myndigheder i stand til effektivt at udøve deres beføjelser i medfør af nævnte direktiv.

FAIF'en skal tage hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten af sin virksomhed og arten og omfanget af servicen og aktiviteterne i forbindelse med denne virksomhed.

2. En FAIF skal indføre og til enhver tid have en permanent og effektiv compliancefunktion, som er uafhængig, og som har følgende ansvarsområder:

a) kontrollere og med jævne mellemrum vurdere, om de ordninger, metoder og procedurer, der etableres i overensstemmelse med stk. 1, og foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe eventuelle mangler, for så vidt angår FAIF'ens overholdelse af sine forpligtelser, er passende og effektive

b) rådgive de personer, der har ansvaret for at udføre service og aktiviteter, og bistå dem med overholdelsen af FAIF'ens forpligtelser i henhold til direktiv 2011/61/EU.

3. For at sætte compliancefunktionen, jf. stk. 2, i stand til at varetage sine ansvarsområder korrekt og uafhængigt, skal FAIF'en sikre, at:

a) compliancefunktionen har den nødvendige kompetence, de nødvendige ressourcer, den nødvendige sagkundskab og den nødvendige adgang til alle relevante oplysninger

b) der udnævnes en medarbejder, som er ansvarlig for compliancefunktionen og al rapportering til den øverste ledelse med jævne mellemrum og mindst en gang årligt om complianceforhold, navnlig med angivelse af, om der er truffet passende foranstaltninger i tilfælde af eventuelle mangler

c) personer i compliancefunktionen ikke er involveret i udøvelsen af den service og de aktiviteter, de overvåger

d) metoden til at fastsætte aflønningen til en compliancemedarbejder og andre personer i compliancefunktioner ikke har eller vil have indflydelse på deres objektivitet.

FAIF'en er imidlertid ikke forpligtet til at overholde første afsnit, litra c) og d), hvis den kan godtgøre, at kravet ikke står i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af dens virksomhed og arten og omfanget af servicen og aktiviteterne, og at dets compliancefunktion vedbliver med at være effektiv.

Artikel 62

Permanent intern revisionsfunktion

1. FAIF'er skal, hvis det er hensigtsmæssigt og står i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksitetsgraden af deres virksomhed og arten og omfanget af den kollektive porteføljeforvaltning i forbindelse med denne virksomhed, indføre og til enhver tid have en intern revisionsfunktion, som er adskilt fra og uafhængig af FAIF'ens øvrige funktioner og aktiviteter.

2. Den interne revisionsfunktion i stk. 1 skal:

a) udarbejde, gennemføre og til enhver tid have en revisionsplan til at undersøge og evaluere, om FAIF'ens systemer, interne kontrolprocedurer og ordninger er passende og effektive

- b) afgive henstillinger på grundlag af resultaterne af det arbejde, der udføres i overensstemmelse med litra a)
- c) kontrollere, om henstillingerne i litra b) overholdes
- d) rapportere interne revisionsforhold.

Artikel 63

Personlige transaktioner

1. Hvis en relevant person, som er involveret i aktiviteter, der kan skabe en interessekonflikt, eller som har adgang til intern viden i betydningen i artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug) ⁽¹⁾ eller til andre fortrolige oplysninger vedrørende en AIF eller transaktioner med eller for en AIF, skal FAIF'en indføre, gennemføre og til enhver tid have passende ordninger for at forhindre, at sådanne personer:

- a) indgår i en personlig transaktion med finansielle instrumenter eller andre aktiver, som opfylder et af følgende kriterier:
 - i) transaktionen er omfattet af artikel 2, stk. 1, i direktiv 2003/6/EF
 - ii) transaktionen indebærer misbrug eller uretmæssig meddelelse af fortrolige oplysninger
 - iii) transaktionen er eller kan være i strid med en forpligtelse, som FAIF'en har i henhold til direktiv 2011/61/EU
- b) råder eller tilskynder en anden person til, medmindre det sker som led i den korrekte udførelse af den pågældendes erhverv eller tjenesteydelseskontrakt, at indgå i en personlig transaktion som omhandlet i litra a), nr. i) og ii), eller som på anden måde svarer til misbrug af oplysninger vedrørende ikke-udførte ordrer
- c) meddeler oplysninger eller synspunkter til en anden person, medmindre det sker som led i den korrekte udførelse af den pågældendes erhverv eller tjenesteydelseskontrakt, jf. dog artikel 3, litra a), i direktiv 2003/6/EF, hvis den relevante person ved eller med rimelighed burde vide, at den anden person som følge af denne meddelelse vil eller kan antages at ville:
 - i) indgå i en personlig transaktion, som omhandlet i litra a), nr. i) og ii), med finansielle instrumenter eller andre aktiver, eller som på anden måde svarer til misbrug af oplysninger vedrørende ikke-udførte ordrer
 - ii) rådgive eller foranledige en anden person til at indgå i en sådan personlig transaktion.

2. De ordninger, der er omhandlet i stk. 1, skal navnlig udformes på en sådan måde, at det sikres, at:

- a) enhver relevant person er bekendt med begrænsningerne i forbindelse med personlige transaktioner, som omhandlet i stk. 1, og de foranstaltninger, som FAIF'en har indført angående personlige transaktioner og meddelelse af oplysninger, i overensstemmelse med stk. 1
- b) FAIF'en omgående underrettes om enhver personlig transaktion, som en relevant person, der er omfattet af stk. 1, indgår i, enten ved underretning om en sådan transaktion eller ved andre procedurer, som gør FAIF'en i stand til at identificere sådanne transaktioner
- c) der føres en journal over den personlige transaktion, som FAIF'en har modtaget underretning om, eller som den har identificeret, herunder enhver tilladelse eller ethvert forbud angående en sådan transaktion.

Med henblik på første afsnit, litra b), skal FAIF'en ved visse af FAIF'ens aktiviteter, som varetages af tredjemand, sikre, at den enhed, som varetager aktiviteten, fører en journal over de personlige transaktioner, enhver relevant person, der er omfattet af stk. 1, indgår i, og på anmodning omgående videregiver disse oplysninger til FAIF'en.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på personlige transaktioner:

- a) der gennemføres som led i en skønsmæssig porteføljeadministreringsservice, såfremt der ikke er givet forudgående underretning om transaktionen mellem porteføljeadministratoren og den relevante person eller den anden person, for hvis regning transaktionen gennemføres
- b) i investeringsinstitutter eller AIF'er, som er underlagt tilsyn i medfør af en medlemsstats lovgivning, i henhold til hvilken der kræves en tilsvarende risikospredning, for så vidt angår deres aktiver, såfremt den relevante person og enhver anden person, for hvis regning transaktionerne gennemføres, ikke er involveret i det pågældende instituts ledelse.

4. Ved anvendelsen af stk. 1 omfatter en personlig transaktion også en transaktion i et finansielt instrument eller et andet aktiv, som gennemføres på vegne af eller for regning af:

- a) en relevant person
- b) en person, som den relevante person er beslægtet med, eller som den relevante person har snævre forbindelser til
- c) en person, hvis forbindelse til den relevante person er af en sådan art, at den relevante person har direkte eller indirekte væsentlige interesser i handelens udfald, bortset fra et vederlag eller en provision for gennemførelse af handelen.

⁽¹⁾ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

Artikel 64

Registrering af porteføljetransaktioner

1. FAIF'erne skal omgående for hver porteføljetransaktion, der er forbundet med de AIF'er, de forvalter, føre en journal med oplysninger, som er tilstrækkelige til at rekonstruere ordren og den gennemførte transaktion i detaljer eller aftalen i detaljer.

2. Med hensyn til porteføljetransaktioner på et handelssystem skal journalen omhandlet i stk. 1 omfatte følgende oplysninger:

- a) navnet på eller anden betegnelse for AIF'en og den person, der handler på AIF'ens vegne
- b) aktivet
- c) mængden, hvor det er relevant
- d) ordrens eller transaktionens type
- e) prisen
- f) for ordrer, datoen og det nøjagtige tidspunkt for ordrens fremsendelse og navn på eller anden betegnelse for den person, som ordren blev fremsendt til, eller for transaktioner, datoen og det nøjagtige tidspunkt for beslutningen om at handle og transaktionens gennemførelse
- g) i givet fald navnet på den person, som har fremsendt ordren eller gennemført transaktionen
- h) årsagerne til tilbagekaldelse af ordren, hvis det er relevant
- i) for gennemførte transaktioner, modparten og handelssystemet.

3. Med hensyn til AIF'ens porteføljetransaktioner uden for et handelssystem skal journalen omhandlet i stk. 1 omfatte følgende oplysninger:

- a) navnet på eller anden betegnelse for AIF'en
- b) den juridiske og anden dokumentation, der udgør grundlaget for porteføljetransaktionen, herunder især aftalen som gennemført
- c) prisen.

4. Med hensyn til stk. 2 og 3 skal et handelssystem omfatte et selskab, der systematisk internaliserer, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 7), i direktiv 2004/39/EF, et reguleret marked, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 14), i nævnte direktiv, en multilateral handelsfacilitet, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 15), i nævnte direktiv, en prisstiller, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 8), i nævnte direktiv eller en anden likviditetsstiller eller et selskab, der udfører en funktion i et tredjeland, der ligner de funktioner, som en af de foregående udfører.

Artikel 65

Registrering af tegnings- og indløsningsordrer

1. FAIF'erne skal tage alle rimelige skridt til at sikre, at modtagne AIF-tegnings- og indløsningsordrer, hvor det er relevant, registreres uden unødigt forsinkelse efter modtagelsen.

2. Den pågældende registrering omfatter følgende oplysninger:

- a) den relevante AIF
- b) den person, som giver eller fremsender ordren
- c) den person, som modtager ordren
- d) datoen og tidspunktet for ordren
- e) betalingsvilkårene og -midlerne
- f) ordretypen
- g) datoen for ordrens udførelse
- h) antallet af andele eller kapitalandele eller tilsvarende antal ved tegning eller indløsning
- i) tegningsprisen eller, hvor det er relevant, indløsningsprisen for hver enhed eller kapitalandel eller, hvor det er relevant, de kapitalelementer, der er indgået forpligtelser om, og som er udbetalt
- j) andelenes eller kapitalandelenes samlede tegnings- eller indløsningsværdi
- k) ordrens bruttoværdi, inklusive tegningsgebyrer, eller nettobeløbet efter fradrag af indløsningsgebyrer.

Oplysninger omhandlet i litra i), j) og k) skal registreres, så snart de foreligger.

Artikel 66

Krav til opbevaring af fortegnelser

1. FAIF'erne skal sikre, at alle krævede fortegnelser som omhandlet i artikel 64 og 65 opbevares i mindst fem år.

De kompetente myndigheder kan dog kræve, at FAIF'erne opbevarer en eller alle disse fortegnelser i et længere tidsrum, under hensyntagen til aktivets eller porteføljetransaktionens art, hvis det er nødvendigt, for at myndigheden kan udøve sine tilsynsfunktioner i medfør af direktiv 2011/61/EU.

2. Når en FAIF's tilladelse ophører, skal fortegnelserne som minimum opbevares i den resterende del af den femårige periode som omhandlet i stk. 1. De kompetente myndigheder kan kræve opbevaring i en længere periode.

Hvis FAIF'en overdrager sit ansvar i forbindelse med AIF'en til en anden FAIF, skal den sikre, at den pågældende FAIF har adgang til fortegnelserne i stk. 1.

3. Fortegnelserne skal opbevares på et medium, der tillader lagring af oplysningerne, således at de kompetente myndigheder fremover kan henvise til dem, og i en sådan form og på en sådan måde, at:

- a) de kompetente myndigheder skal let kunne få adgang til dem og kunne rekonstruere enhver vigtig fase af behandlingen af hver porteføljetransaktion
- b) rettelser eller andre ændringer og fortegnelsernes indhold forud for sådanne rettelser eller ændringer let kan fastslås
- c) ingen anden manipulation eller forandring er mulig.

AFDELING 7

Værdiansættelse

(artikel 19 i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 67

Politikker og procedurer til værdiansættelse af AIF'ens aktiver

1. FAIF'erne skal for hver AIF, de forvalter, indføre, gennemføre, til enhver tid have og gennemgå skriftlige politikker og procedurer, der sikrer en sund, gennemsigtig, fyldestgørende og passende dokumenteret værdiansættelsesproces. Værdiansættelsespolitikken og -procedurerne skal omfatte alle væsentlige aspekter af værdiansættelsesprocessen og værdiansættelsesprocedurer og -kontroller i forbindelse med den relevante AIF.

FAIF'en skal med forbehold af kravene i den nationale lovgivning, AIF'ens regler og vedtægter sikre, at der anvendes rimelige, passende og gennemsigtige værdiansættelsesmetoder i de AIF'er, som den forvalter. Værdiansættelsespolitikken skal fastsætte og procedurerne skal gennemføre de værdiansættelsesmetoder, der anvendes til hver type aktiv, som AIF'en kan investere i, i overensstemmelse med gældende national lovgivning, AIF'ens regler og vedtægter. FAIF'en må ikke investere i en bestemt type af aktiver første gang, medmindre der er fastsat en passende værdiansættelsesmetode eller -metoder for denne specifikke type af aktiver.

Politikken og procedurerne til fastlæggelse af værdiansættelsesmetoderne skal omfatte input, modeller og udvælgelseskriterier for prissætning og markedsdatakilder. De skal indeholde bestemmelser om, at priser skal indhentes fra uafhængige kilder, når det er muligt og passende. Udvælgelsen af en bestemt metode skal omfatte en vurdering af foreliggende relevante metoder under hensyntagen til deres følsomhed over for

ændringer i variabler, og hvordan specifikke strategier bestemmer den relative værdi af aktiverne i porteføljen.

2. Værdiansættelsespolitikken fastsætter forpligtelserne, rollerne og ansvaret for alle involverede parter i værdiansættelsen, herunder FAIF'ens øverste ledelse. Procedurerne skal afspejle den organisatoriske struktur, der er fastsat i værdiansættelsespolitikken.

Værdiansættelsespolitikken og -procedurerne omfatter som minimum følgende:

- a) kompetence og uafhængighed hos de personer, der reelt udfører værdiansættelsen af aktiver
- b) AIF'ens specifikke investeringsstrategier, og de aktiver, som AIF'en kan investere i
- c) kontrollen med udvælgelsen af værdiansættelsens input, kilder og metoder
- d) eskaleringskanaler med henblik på at udligne forskelle i aktivers værdi
- e) værdiansættelsen af enhver justering forbundet med positionernes størrelse og likviditet eller i givet fald forbundet med ændringer i markedsforholdene
- f) det passende tidspunkt for afslutning af regnskabet med henblik på værdiansættelse
- g) den passende hyppighed for værdiansættelse af aktiver.

3. Hvis der udpeges en ekstern valuar, skal værdiansættelsespolitikken og -procedurerne fastsætte en procedure for udvekslingen af oplysninger mellem FAIF'en og den eksterne valuar, så det sikres, at alle oplysninger, der er nødvendige med henblik udførelse af værdiansættelsesfunktionen, udleveres.

Værdiansættelsespolitikken og -procedurerne skal sikre, at FAIF'en foretager indledende og regelmæssig due diligenceundersøgelse af tredjemænd, der udpeges til at udføre værdiansættelse.

4. Hvis værdiansættelsen udføres af FAIF'en selv, skal politikken indeholde en beskrivelse af, hvordan den uafhængige værdiansættelsesfunktion sikres i henhold til artikel 19, stk. 4, litra b), i direktiv 2011/61/EU. Denne sikring skal omfatte foranstaltninger til at forhindre eller afholde enhver person fra at udføre utilbørlig indflydelse på den måde, hvorpå en person udfører værdiansættelsen.

*Artikel 68***Anvendelse af modeller til værdiansættelse af aktiver**

1. Hvis der anvendes en model til at værdiansætte en AIF's aktiver, skal modellen og dens vigtigste karakteristika forklares og begrundes i værdiansættelsespolitikken og -procedurerne. Baggrunden for valget af modellen, de underliggende data, forudsætningerne anvendt i modellen og rationale for at anvende dem samt begrænsningerne i den modelbaserede værdiansættelse skal være behørigt dokumenteret.

2. Værdiansættelsespolitikken og -procedurerne skal sikre, at en model, før den anvendes, valideres af en person med tilstrækkelig ekspertise, som ikke har deltaget i udformningen af den pågældende model. Valideringsproceduren skal være behørigt dokumenteret.

3. Modellen skal først godkendes af FAIFens øverste ledelse. Hvis modellen anvendes af en FAIF, der selv udøver værdiansættelsesfunktionen, berører den øverste ledelses godkendelse ikke den kompetente myndigheds ret til, i henhold til artikel 19, stk. 9, i direktiv 2011/61/EU, at kræve, at modellen verificeres af en ekstern valuar eller revisor.

*Artikel 69***Konsekvent anvendelse af værdiansættelsespolitik og -procedurer**

1. En FAIF skal sikre, at værdiansættelsespolitikken og -procedurerne og de valgte værdiansættelsesmetoder anvendes konsekvent.

2. Værdiansættelsespolitikken og -procedurerne samt de valgte metoder skal anvendes på alle aktiver i en AIF under hensyntagen til investeringsstrategien, typen af aktiv og i givet fald de forskellige eksterne valuarer.

3. Hvis ingen ajourføring er påkrævet, skal politikken og procedurerne anvendes konsekvent over tid, og værdiansættelseskilderne og -reglerne skal være konsekvente over tid.

4. Værdiansættelsesprocedurerne og de valgte værdiansættelsesmetoder skal anvendes konsekvent på alle AIF'er, der forvaltes af den samme FAIF, under hensyntagen til investeringsstrategierne og de typer af aktiver, som AIF'erne besidder, og i givet fald anvendelsen af forskellige eksterne valuarer.

*Artikel 70***Regelmæssig kontrol af værdiansættelsespolitik og -procedurer**

1. Værdiansættelsespolitikken skal indeholde bestemmelser om regelmæssig kontrol af politikken og procedurerne, herunder værdiansættelsesmetoderne. Kontrollen skal gennem-

føres mindst en gang om året, og inden AIF'en iværksætter en ny investeringsstrategi eller anvender en ny type af aktiver, som ikke er dækket af den aktuelle værdiansættelsespolitik.

2. Værdiansættelsespolitikken og -procedurerne skal beskrive, hvordan en ændring i værdiansættelsespolitikken, herunder en metode, kan foretages, og under hvilke omstændigheder dette ville være relevant. Anbefalinger om ændringer af politikken og procedurerne skal forelægges den øverste ledelse, som skal gennemgå og godkende alle ændringer.

3. Risikostyringsfunktioner, der er omhandlet i artikel 38, skal gennemgå og eventuelt yde passende støtte i forbindelse med den politik og de procedurer, der er valgt til værdiansættelsen af aktiver.

*Artikel 71***Kontrol af aktivers individuelle værdi**

1. En FAIF skal sikre, at alle AIF'ens aktiver værdiansættes retfærdigt og hensigtsmæssigt. FAIF'en skal ud fra aktivtype dokumentere måden, hvorpå de individuelle værdier vurderes retfærdigt og hensigtsmæssigt. FAIF'en skal til enhver tid kunne påvise, at porteføljerne i de AIF'er, den forvalter, værdiansættes korrekt.

2. Værdiansættelsespolitikken og -procedurerne skal fastsætte en kontrolprocedure for aktiverens individuelle værdi, hvis der er stor risiko for en u hensigtsmæssig værdiansættelse, som f.eks. i følgende tilfælde:

- a) værdiansættelsen er baseret på priser, der kun er tilgængelige fra en enkelt modpart eller mægler
- b) værdiansættelsen er baseret på priserne på illikvide aktiver
- c) værdiansættelsen er påvirket af parter med forbindelse til FAIF'en
- d) værdiansættelsen er påvirket af andre enheder, som kan have en økonomisk interesse i AIF'ens resultater
- e) værdiansættelsen er baseret på priser fra den modpart, som var ophavsmand til et instrument, især hvis dette engagementsleverende kreditinstitut også finansierer AIF'ens position i instrumentet
- f) værdiansættelsen er påvirket af en eller flere personer i FAIF'en.

3. Værdiansættelsespolitikken og -procedurerne skal beskrive kontrolproceduren, herunder den tilstrækkelige og passende kontrol af de individuelle værdiers rimelighed. Rimelighed skal vurderes, for så vidt angår tilstedeværelsen af en passende grad af objektivitet. En sådan kontrol skal som minimum omfatte:

- a) verificering af værdier ved sammenligning med priser stammende fra modparter og sammenligning over tid
- b) validering af værdier ved sammenligning af realiserede priser og seneste bogførte værdier
- c) hensyntagen til værdiansættelseskildens omdømme, konsekvens og kvalitet
- d) sammenligning med værdier udarbejdet af en tredjemand
- e) undersøgelse og dokumentation af undtagelser
- f) fokusering på og efterforskning af eventuelle forskelle, som forekommer usædvanlige eller varierer i forhold til værdiansættelsesbenchmark fastsat for den pågældende type af aktiv
- g) test for forældede priser og underforståede parametre
- h) en sammenligning med priserne på eventuelle relaterede aktiver eller disses risikoafdækning
- i) en kontrol af de input, der er anvendt i den modelbaserede prisfastsættelse, især de input, som modellens pris er særligt følsomme overfor.

4. Værdiansættelsespolitikken og -procedurerne skal omfatte passende eskaleringstiltag til at tage højde for forskelle eller andre problemer i værdiansættelsen af aktiver.

Artikel 72

Beregning af nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel

1. En FAIF skal sikre, at nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel for hver AIF, som den forvalter, beregnes ved hver udstedelse, tegning, indløsning eller annullering af andele eller kapitalandele, dog mindst en gang om året.

2. En FAIF skal sikre, at procedurerne og metoderne til beregning af nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel dokumenteres fyldestgørende. Beregningsprocedurerne og -metoderne og anvendelsen heraf skal regelmæssigt verificeres af FAIFen, og dokumentationen skal ændres i overensstemmelse hermed.

3. En FAIF skal sikre, at der er indført afhjælpende foranstaltninger i tilfælde af en ukorrekt beregning af nettoaktivværdien.

4. En FAIF skal sikre, at antallet af udstedte andele eller kapitalandele er underlagt regelmæssig verificering, mindst så hyppigt som prisen på andelen eller kapitalandelen beregnes.

Artikel 73

Faglige garantier

1. Eksterne valuarer skal efter anmodning kunne levere faglige garantier, der viser deres evne til at udføre værdiansættelsesfunktionen. De eksterne valuarer skal fremlægge de faglige garantier skriftligt.

2. De faglige garantier skal indeholde bevis på den eksterne valuars kvalifikationer og evner til at udføre værdiansættelsen korrekt og uafhængigt, herunder som minimum bevis på:

- a) tilstrækkelige personalemæssige og tekniske ressourcer
- b) egnede procedurer til at sikre korrekt og uafhængig værdiansættelse
- c) passende kendskab til og forståelse af AIFens investeringsstrategi og de aktiver, som den eksterne valuar er udpeget til at værdiansætte
- d) et tilstrækkeligt godt omdømme og tilstrækkelig erfaring med værdiansættelse.

3. Hvis den eksterne valuar er registreringspligtig hos den kompetente myndighed eller en anden statslig instans, hvor en sådan findes, skal den faglige garanti indeholde navnet på denne myndighed eller instans, herunder de relevante kontaktoplysninger. Den faglige garanti skal tydeligt anføre, hvilke lovbestemmelser, administrative bestemmelser eller fagets regler den eksterne valuar er underlagt.

Artikel 74

Hyppigheden af værdiansættelse af åbne AIFers aktiver

1. Åbne AIFers finansielle instrumenter skal værdiansættes, hver gang nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel beregnes i henhold til artikel 72, stk. 1.

2. Åbne AIFers andre aktiver skal værdiansættes mindst en gang om året, og hver gang der foreligger bevis for, at den senest fastsatte værdi ikke længere er rimelig eller korrekt.

AFDELING 8

Delegering af FAIF-funktioner

(artikel 20, stk. 1, 2, 4 og 5, i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 75

Generelle principper

FAIFerne skal, når de delegerer udførelsen af en eller flere funktioner på deres vegne, navnlig opfylde følgende generelle principper:

- a) Delegeringsstrukturen tillader ikke omgåelse af FAIF'ens ansvar.
- b) FAIF'ens forpligtelser i forhold til AIF'en og dens investorer ændres ikke som følge af delegeringen.
- c) Betingelserne, som FAIF'en skal overholde for at blive godkendt og udføre aktiviteter i henhold til direktiv 2011/61/EU, må ikke undermineres.
- d) Delegeringsaftalen er udformet som en skriftlig aftale indgået mellem FAIF'en og den, der får overdraget ansvaret.
- e) FAIF'en sikrer, at den, der får overdraget ansvaret, udfører de delegerede funktioner i praksis og i overensstemmelse med gældende lovgivning og forskriftsmæssige krav, og skal fastsætte metoder og procedurer til løbende kontrol af de tjenester, som den, der får overdraget ansvaret, udfører. FAIF'en skal træffe passende forholdsregler, hvis det viser sig, at den, der får overdraget ansvaret, ikke kan udføre funktionerne i praksis eller i overensstemmelse med gældende lovgivning og forskriftsmæssige krav.
- f) FAIF'en fører effektivt tilsyn med de delegerede funktioner og styrer risiciene forbundet med delegeringen. FAIF'en skal til dette formål til enhver tid have den nødvendige ekspertise og de nødvendige ressourcer til at føre tilsyn med de delegerede funktioner. FAIF'en skal i aftalen fastsætte sin ret til oplysninger, kontrol, optagelse og adgang, samt sin ret til at instruere og overvåge den, der får overdraget ansvaret. FAIF'en skal desuden sikre, at den, der får overdraget ansvaret, overvåger udførelsen af de delegerede funktioner korrekt og styrer risiciene forbundet med delegeringen hensigtsmæssigt.
- g) FAIF'en sikrer, at kontinuiteten og kvaliteten af de delegerede funktioner eller den delegerede opgave med at udføre funktionerne opretholdes, også i tilfælde af opsigelse af delegeringen enten ved overførsel af de delegerede funktioner eller den delegerede opgave med at udføre funktionerne til en anden tredjemand eller ved selv at udføre dem.
- h) Fordelingen af de respektive rettigheder og forpligtelser mellem FAIF'en og den, der får overdraget ansvaret, er klar og fastsat i aftalen. FAIF'en skal navnlig sikre, at retten til instrukser og opsigelse, retten til oplysninger og retten til kontrol med og adgang til regnskaber og lokaler fremgår af aftalen. Aftalen skal sikre, at videredelegering kun kan finde sted med FAIF'ens samtykke.
- i) For så vidt angår porteføljepleje, sker delegeringen i overensstemmelse med AIF'ens investeringspolitik. FAIF'en skal instruere den, der får overdraget ansvaret, om, hvordan investeringspolitikken skal gennemføres, og FAIF'en skal løbende kontrollere, hvorvidt den, der får overdraget ansvaret, overholder den.
- j) FAIF'en sikrer, at den, der får overdraget ansvaret, oplyser FAIF'en om enhver udvikling, som kan have væsentlig indflydelse på de muligheder, som den, der får overdraget ansvaret, har for at udføre de delegerede funktioner i praksis og i henhold til gældende lovgivning og forskriftsmæssige krav.
- k) FAIF'en sikrer, at den, der får overdraget ansvaret, beskytter alle fortrolige oplysninger vedrørende FAIF'en, AIF'en berørt af delegeringen og investorerne i den pågældende AIF.
- l) FAIF'en sikrer, at den, der får overdraget ansvaret, indfører, gennemfører og til enhver tid har en katastrofeberedskabsplan og regelmæssig kontrol af sikkerhedskopieringsfaciliteter under hensyntagen til typen af delegerede funktioner.

Artikel 76

Objektiv begrundelse for delegering

1. FAIF'en skal give de kompetente myndigheder en detaljeret beskrivelse af, forklaring på og dokumentation for den objektive begrundelse for delegeringen. Ved vurderingen af, hvorvidt den samlede delegeringsstruktur er baseret på en objektiv begrundelse efter artikel 20, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/61/EU, skal der tages hensyn til følgende kriterier:

- a) optimering af forretningsfunktioner og -procedurer
- b) omkostningsbesparelser
- c) den ekspertise, som den, der får overdraget ansvaret, har inden for forvaltning eller på bestemte markeder eller med hensyn til investeringer
- d) den adgang, som den, der får overdraget ansvaret, har til globale handelsmuligheder.

2. FAIF'en skal efter anmodning fra de kompetente myndigheder fremlægge yderligere forklaring og dokumentation, der beviser, at den samlede delegeringsstruktur er baseret på en objektiv begrundelse.

Artikel 77

Krav til den, der får overdraget ansvaret

1. Den, der får overdraget ansvaret, skal have tilstrækkelige ressourcer og beskæftige tilstrækkeligt personale med den nødvendige kendskab, kompetence og ekspertise til på korrekt vis at varetage de delegerede opgaver og skal have en passende organisationsstruktur til at støtte udførelsen af de delegerede opgaver.

2. De personer, der i praksis udfører de aktiviteter, som FAIF'en delegerer, skal have tilstrækkelig erfaring, passende teoretisk viden og praktisk erfaring inden for de relevante funktioner. Deres faglige uddannelse og den type funktioner, de tidligere har udført, skal være relevante for udførelsen af opgaverne.

3. Personer, som i praksis udfører opgaverne for den, der får overdraget ansvaret, anses ikke for at være i besiddelse af den nødvendige hæderlighed, hvis de har negative registreringer, som er relevante både for vurderingen af hæderlighed og for den korrekte udførelse af de delegerede opgaver, eller hvis der er andre relevante oplysninger, som har indflydelse på deres gode omdømme. Sådanne negative registreringer skal omfatte, men ikke være begrænset til, strafbare handlinger, retsforfølgning eller administrative sanktioner, som er relevante for udførelsen af de delegerede opgaver. Der skal lægges særlig vægt på overtrædelser i forbindelse med finansielle aktiviteter, herunder, men ikke begrænset til, forpligtelser i forbindelse med forebyggelse af hvidvaskning af penge, uhæderlighed, svig eller økonomisk kriminalitet, konkurs eller insolvens. Andre relevante oplysninger omfatter information, som viser, at personen ikke er pålidelig eller ærlig.

Når den, der får overdraget ansvaret, reguleres med hensyn til de faglige tjenesteydelser inden for Unionen, skal de faktorer, der henvises til i første afsnit, anses for at være opfyldt, når den relevante tilsynsførende myndighed har kontrolleret kriteriet om »hæderlighed« i tilladelsesproceduren, medmindre der er dokumentation for det modsatte.

Artikel 78

Delegering af porteføljepleje eller risikostyring

1. Denne artikel finder anvendelse, når det drejer sig om delegering af porteføljepleje eller risikostyring.

2. Følgende enheder anses for at have tilladelse til eller være registreret med henblik på forvaltning af aktiver og er underlagt tilsyn i henhold til artikel 20, stk. 1, litra c), i direktiv 2011/61/EU:

- a) administrationsselskaber godkendt i henhold til direktiv 2009/65/EF
- b) investeringsselskaber, som har erhvervet tilladelse i henhold til direktiv 2004/39/EF til at udøve porteføljepleje
- c) kreditinstitutter, som har opnået tilladelse i henhold til direktiv 2006/48/EF, og som har tilladelse til udøve porteføljepleje i henhold til direktiv 2004/39/EF
- d) eksterne FAIF'er, der har opnået tilladelse i henhold til direktiv 2011/61/EU
- e) tredjelandsenheder, der har opnået tilladelse til, eller som er registreret med henblik på forvaltning af aktiver, og som kontrolleres effektivt af en kompetent myndighed i disse lande.

3. Hvis delegeringen overdrages til en virksomhed i et tredjeland, skal følgende betingelser opfyldes i henhold til artikel 20, stk. 1, litra d), i direktiv 2011/61/EU:

- a) Der skal være en skriftlig ordning mellem de kompetente myndigheder i FAIF'en hjemland og tilsynsmyndighederne for den virksomhed, som delegeringen er overdraget til.
- b) For så vidt angår den virksomhed, som får overdraget ansvaret, giver ordningen i litra a) de kompetente myndigheder mulighed for:
 - i) at anmode om de relevante oplysninger, som er nødvendige for at udføre deres tilsynsopgaver i henhold til direktiv 2011/61/EU
 - ii) at få adgang til de dokumenter, der er relevante for udførelsen af deres tilsynsopgaver, og som opbevares i tredjelandet
 - iii) at gennemføre kontrolundersøgelser på de forretningssteder, der tilhører den virksomhed, der har fået overdraget funktioner. De praktiske procedurer for kontrolundersøgelserne på stedet skal beskrives i den skriftlige ordning
 - iv) så hurtigt som muligt at modtage oplysninger fra tilsynsmyndigheden i tredjelandet med henblik på at undersøge åbenbare brud på reglerne i direktiv 2011/61/EU og dets gennemførelsesforanstaltninger
 - v) at samarbejde om håndhævelse i henhold til nationale og internationale love gældende for tilsynsmyndigheden i tredjelandet og EU's kompetente myndigheder i tilfælde af brud på reglerne i direktiv 2011/61/EU, dets gennemførelsesforanstaltninger og relevant national lovgivning.

Artikel 79

Effektiv overvågning

Delegering skal anses for at forhindre den effektive overvågning af FAIF'en, hvis:

- a) FAIF'en, dens revisorer og de kompetente myndigheder ikke har effektiv adgang til data forbundet de delegerede funktioner og de forretningssteder, som den, der har fået overdraget ansvaret, anvender, eller hvis de kompetente myndigheder ikke er i stand til at udøve adgangsretten
- b) den, der har fået overdraget ansvaret, ikke samarbejder med FAIF'en kompetente myndigheder i forbindelse med de delegerede funktioner
- c) FAIF'en efter anmodning ikke giver de kompetente myndigheder alle de oplysninger, der er nødvendige for at overvåge opfyldelsen af de delegerede funktioner i henhold til kravene i direktiv 2011/61/EU og dets gennemførelsesforanstaltninger.

*Artikel 80***Interessekonflikter**

1. I henhold til artikel 20, stk. 2, litra b), i direktiv 2011/61/EU skal kriterierne til at vurdere, hvorvidt en delegering er i strid med FAIFens eller AIFens investorers interesse som minimum omfatte:

- a) omfanget af den kontrol, som den, der får overdraget ansvaret, har over FAIF'en eller har mulighed for at indvirke på FAIFens handlinger, hvis FAIF'en og den, der får overdraget ansvaret, er medlemmer af samme gruppe eller har noget andet kontraktforhold
- b) omfanget af den kontrol, som investor har over den, der får overdraget ansvaret, eller har mulighed for at indvirke på dennes handlinger, hvis den, der får overdraget ansvaret, og investor i den relevante AIF er medlemmer af samme gruppe eller har noget andet kontraktforhold
- c) sandsynligheden for, at den, der får overdraget ansvaret, opnår økonomisk vinding eller undgår økonomisk tab på bekostning af AIF'en eller investorerne i AIF'en
- d) sandsynligheden for, at den, der får overdraget ansvaret, har en interesse i resultatet af en tjenesteydelse eller en aktivitet, som ydes til FAIF'en eller AIF'en
- e) sandsynligheden for, at den, der får overdraget ansvaret, har et økonomisk eller andet incitament til at foretrække en anden klients interesser i stedet for AIFens eller AIFens investorers interesser
- f) sandsynligheden for, at den, der får overdraget ansvaret, modtager eller af en anden person end FAIF'en vil modtage et incitament i forbindelse med kollektiv porteføljepleje for FAIF'en og de AIF'er, den forvalter, i form af et pengebeløb, varer eller tjenesteydelser ud over standardprovisionen eller -vederlaget for den pågældende tjenesteydelse.

2. Porteføljepleje eller risikostyring kan kun anses for at være funktionelt og hierarkisk adskilt fra andre opgaver, der potentielt kunne komme i konflikt hermed, hvis følgende forhold er opfyldt:

- a) Personer, som udøver porteføljepleje, er ikke involveret i udførelsen af opgaver, der potentielt kunne komme i konflikt hermed, f.eks. kontrolopgaver.
- b) Personer, som udøver risikostyring, er ikke involveret i udførelsen af opgaver, der potentielt kunne komme i konflikt hermed, f.eks. operative opgaver.
- c) Personer, der udøver risikostyringsfunktioner, kontrolleres ikke af dem, der har ansvaret for udførelsen af operative opgaver.

- d) Adskillelsen er sikret i hele den hierarkiske struktur, helt op til ledelsesorganet, hos den, der har fået overdraget ansvaret, og kontrolleres af ledelsesorganet og, hvis et sådant findes, af overvågningsfunktionen hos den, der har fået overdraget ansvaret.

3. Potentielle interessekonflikter kan kun anses for at være fyldestgørende påvist, styret, overvåget og oplyst til AIFens investorer, hvis:

- a) FAIF'en sikrer, at den, der får overdraget ansvaret, træffer alle rimelige foranstaltninger med henblik på at påvise, styre og overvåge potentielle interessekonflikter, som kan opstå mellem denne og FAIF'en, AIF'en eller AIFens investorer. FAIF'en skal sikre, at den, der får overdraget ansvaret, råder over procedurer i overensstemmelse med kravene i artikel 31-34
- b) FAIF'en sikrer, at den, der får overdraget ansvaret, oplyser FAIF'en om potentielle interessekonflikter samt de procedurer og foranstaltninger, som denne fastsætter med henblik på at styre sådanne interessekonflikter, og FAIF'en oplyser AIF'en og AIFens investorer herom i henhold til artikel 36.

*Artikel 81***Samtykke og underretning om videredelegering**

1. Videredelegering træder i kraft, når FAIF'en godtgør sit samtykke skriftligt.

Et generelt samtykke, som FAIF'en har afgivet på forhånd, anses ikke for samtykke i henhold til artikel 20, stk. 4, litra a), i direktiv 2011/61/EU.

2. Ifølge artikel 20, stk. 4, litra b), i direktiv 2011/61/EU skal underretningen indeholde oplysninger om den, der får overdraget ansvaret, navnet på den kompetente myndighed, hvor den, der ved videredelegering har fået overdraget ansvaret, er godkendt eller registreret, de delegerede funktioner, AIF'erne berørt af videredelegeringen, en kopi af FAIFens skriftlige samtykke og den påtænkte ikrafttrædelsesdato for videredelegeringen.

*Artikel 82***Tomt selskab og FAIF, der ikke længere betragtes som forvalter af en AIF**

1. En FAIF skal anses som et tomt selskab og skal ikke længere betragtes som forvalter af AIF'en, hvis mindst et af følgende forhold gør sig gældende:

- a) FAIF'en har ikke længere den nødvendige ekspertise og de nødvendige ressourcer til at overvåge de delegerede opgaver effektivt og styre risiciene forbundet med delegeringen.

b) FAIF'en har ikke længere beføjelse til at træffe beslutninger på nøgleområder, som henhører under den øverste ledelses ansvar, eller har ikke længere beføjelse til at udføre ledelsesfunktioner, især med hensyn til gennemførelsen af den generelle investeringspolitik og -strategi.

c) FAIF'en mister sine kontraktlige rettigheder til at forespørge, inspicere, have adgang eller instruere dem, til hvem ansvaret er overdraget, eller udøvelsen af sådanne rettigheder bliver umulig i praksis.

d) FAIF'en delegerer udførelsen af investeringsforvaltningsfunktioner i et omfang, der langt overstiger de investeringsforvaltningsfunktioner, som FAIF'en selv udfører. Ved vurderingen af delegeringens omfang skal de kompetente myndigheder vurdere hele delegeringsstrukturen, idet der ikke blot tages hensyn til de aktiver, der forvaltes ved delegering, men også til følgende kvalitetskriterier:

- i) de aktivtyper, som AIF'en eller FAIF'en, der handler på vegne af AIF'en, investerer i og vigtigheden af aktiverne, der forvaltes ved delegering, med hensyn til AIF'ens risiko- og afkastprofil
- ii) vigtigheden af de aktiver, der forvaltes ved delegering, med hensyn til opnåelsen af AIF'ens investeringsmål
- iii) den geografiske og sektorspecifikke spredning af AIF'ens investeringer
- iv) AIF'ens risikoprofil
- v) typen af investeringsstrategier, som AIF'en eller FAIF'en, der handler på vegne af AIF'en, tilstræber
- vi) de opgavetyper, der er delegeret, i forhold til dem, der er bibeholdt
- vii) sammensætningen af dem, der har fået overdraget ansvaret, og dem, der ved videredelegering har fået overdraget ansvaret, deres geografiske virkeområde og deres selskabsstruktur, herunder hvorvidt delegeringen er overdraget en enhed, der tilhører samme koncern som FAIF'en.

2. Kommissionen overvåger i lyset af markedsudviklingen anvendelsen af denne artikel. Kommissionen foretager en vurdering af situationen efter to år og træffer om nødvendigt passende foranstaltninger til yderligere at præcisere, under hvilke omstændigheder en FAIF må anses for at have delegeret sine funktioner i et sådant omfang, at den bliver et tomt selskab og ikke længere kan betragtes som forvalter af AIF'en.

3. ESMA kan udstede retningslinjer med henblik på at sikre, at vurderingen af delegeringsstrukturer er konsekvent i hele Unionen.

KAPITEL IV

DEPOSITAR

AFDELING 1

Oplysninger i den skriftlige aftale

(artikel 21, stk. 2, i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 83

Kontraktmæssige oplysninger

1. En aftale, hvorved depositaren udpeges i henhold til artikel 21, stk. 2, i direktiv 2011/61/EU, skal udfærdiges mellem depositaren på den ene side og FAIF'en og/eller AIF'en på den anden side, og aftalen skal som minimum indeholde følgende elementer:

- a) en beskrivelse af de tjenesteydelser, som depositaren skal levere, og de procedurer, der skal fastsættes for hver aktivtype, som AIF'en kan investere i, og som så overdrages til depositaren
- b) en beskrivelse af måden, hvorpå opbevarings- og tilsynsfunktionen skal udføres afhængigt af aktivtyperne og de geografiske områder, hvor AIF'en planlægger at investere. Med hensyn til opbevaringsopgaverne skal denne beskrivelse omfatte ladelister og procedurer for tilføjelse og/eller fjernelse af lande fra den pågældende liste. Dette skal være i overensstemmelse med oplysningerne i AIF'ens regler, vedtægter og udbudsdokumenter, for så vidt angår de aktiver, som AIF'en kan investere i
- c) en erklæring om, at depositarens ansvar ikke berøres af en eventuel delegering af dennes opbevaringsfunktioner, medmindre depositaren har frigjort sig for sit ansvar i henhold til artikel 21, stk. 13 eller 14, i direktiv 2011/61/EU
- d) aftalens gyldighedsperiode og dens betingelser for ændring og ophør, herunder de situationer, der kan føre til aftalens ophør, og oplysninger om ophørsproceduren samt, hvis det er relevant, de procedurer, depositaren skal benytte til at sende alle relevante oplysninger til sin efterfølger
- e) fortrolighedsforpligtelserne, der gælder for parterne, i henhold til relevante love og forskrifter. Disse forpligtelser må ikke svække de kompetente myndigheders mulighed for at få adgang til de relevante dokumenter og oplysninger
- f) de metoder og procedurer, hvormed depositaren fremsender alle relevante oplysninger, som er nødvendige til udførelsen af dennes opgaver, herunder udøvelsen af eventuelle rettigheder forbundet med aktiver, til FAIF'en eller AIF'en, og som giver FAIF'en og AIF'en mulighed for at have et rettidigt og nøjagtigt overblik over AIF'ens konti

- g) de metoder og procedurer, hvormed FAIF'en eller AIF'en fremsender alle relevante oplysninger eller sikrer, at depositaren har adgang til alle de oplysninger, der er nødvendige til udførelsen af dennes opgaver, herunder procedurerne, der sikrer, at depositaren modtager oplysninger fra andre parter udpeget af AIF'en eller FAIF'en
- h) oplysninger om, hvorvidt depositaren eller en tredjemand, til hvem opbevaringsfunktioner er delegeret i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU, kan genbruge aktiverne, som denne har fået overdraget, og eventuelle betingelser knyttet til enhver sådan genbrug
- i) de procedurer, der skal følges, når der overvejes en ændring af AIF'ens regler, vedtægter eller udbudsdokumenter med oplysninger om de situationer, hvor depositaren skal informeres, eller hvor depositarens forudgående samtykke er nødvendigt for at gå videre med ændringen
- j) alle nødvendige oplysninger, der skal udveksles mellem AIF'en, FAIF'en, en tredjemand, der handler på vegne af AIF'en eller FAIF'en, på den ene side og depositaren på den anden side, vedrørende salget, tegningen, indløsningen, udstedelsen, annulleringen og tilbagekøbet af AIF'ens andele eller kapitalandele
- k) alle nødvendige oplysninger, der skal udveksles mellem AIF'en, FAIF'en, en tredjemand, der handler på vegne af AIF'en eller FAIF'en, og depositaren i forbindelse med depositarens udøvelse af tilsyns- og kontrolfunktioner
- l) i situationer, hvor aftaleparterne forudser udpegelse af tredjemænd til at udføre dele af deres respektive opgaver, skal der være en forpligtelse til regelmæssigt at give oplysninger om eventuelle tredjemænd, der er udpeget, og efter anmodning oplysninger om de kriterier, der er anvendt til at vælge tredjemanden, og de foranstaltninger, der forudses til at overvåge de aktiviteter, der udføres af den valgte tredjemand
- m) oplysninger om aftaleparternes opgaver og ansvarsområder i forhold til kravet om at forebygge hvidvaskning af penge og bekæmpe finansiering af terrorisme
- n) oplysninger om alle kontantkonti oprettet i navnet på AIF'en eller i navnet på den FAIF, der handler på vegne af AIF'en, og procedurerne, der skal sikre, at depositaren informeres, når der oprettes en ny konto i navnet på AIF'en eller i navnet på FAIF'en, der handler på vegne af AIF'en
- o) oplysninger vedrørende depositarens eskaleringsprocedurer, herunder angivelse af de personer, som depositaren skal kontakte inden for AIF'en og/eller FAIF'en, når depositaren iværksætter en sådan procedure
- p) en forpligtelse fra depositarens side til at underrette FAIF'en, når depositaren får kendskab til, at adskillelsen af aktiver ikke eller ikke længere er tilstrækkelig til at sikre beskyttelse mod en tredjemands insolvens, en tredjemand, hvortil opbevaringsfunktionerne er delegeret i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU i en bestemt jurisdiktion
- q) de procedurer, der sikrer, at depositaren, for så vidt angår dennes opgaver, er i stand til at undersøge FAIF'ens og/eller AIF'ens adfærd og vurdere de overdragede oplysningers kvalitet, bl.a. ved hjælp af adgang til AIF'ens og/eller FAIF'ens regnskaber eller ved hjælp af besøg på stedet
- r) de procedurer, der sikrer, at FAIF'en og/eller AIF'en kan kontrollere depositarens udførelse, for så vidt angår depositarens aftalemæssige forpligtelser.
2. Oplysningerne om metoderne og procedurerne fastsat i litra a)-r) skal beskrives i aftalen, hvori depositaren udpeges eller i enhver efterfølgende ændring af aftalen.
3. Den i stk. 2 omhandlede aftale, hvori depositaren udpeges eller den efterfølgende ændring af aftalen, skal udfærdiges skriftligt.
4. Parterne kan aftale at fremsende alle eller dele af de oplysninger, der flyder mellem dem, elektronisk, forudsat at det sikres, at sådanne oplysninger registreres korrekt.
5. Der er ingen forpligtelse til at indgå en særskilt skriftlig aftale for hver AIF, medmindre andet er fastlagt i national lovgivning. Det skal være muligt for FAIF'en og depositaren at indgå en rammeaftale med angivelse af de AIF'er, der forvaltes af den FAIF, som aftalen gælder.
6. Den nationale lovgivning, som finder anvendelse på aftalen til udpegelsen af depositaren og enhver efterfølgende aftale, skal angives.

AFDELING 2

Generelle kriterier for vurdering af tilsynsmæssig regulering og overvågning gældende for depositarer i tredjelande

(artikel 21, stk. 6, litra b), i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 84

Kriterier for vurdering af tilsynsmæssig regulering og overvågning gældende for en depositar i et tredjeland

Med henblik på artikel 21, stk. 6, litra b), i direktiv 2011/61/EU skal det vurderes, om effektiviteten af den tilsynsmæssige regulering og overvågning, som gælder for depositaren i et tredjeland, svarer til EU-retten og håndhæves effektivt i forhold til følgende kriterier:

- a) Depositaren skal godkendes og løbende overvåges af en offentlig kompetent myndighed med tilstrækkelige ressourcer til at opfylde sine opgaver.
- b) Tredjelandets lovgivning fastsætter kriterierne for godkendelse som depositar svarende til lovgivningen fastsat for adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut eller investeringsselskab i Unionen.
- c) Kapitalkravene pålagt depositaren i tredjelandet svarer til de krav, der gælder i Unionen, afhængigt af om depositaren er samme type som et kreditinstitut eller investeringsselskab i Unionen.
- d) De driftsbetingelser, der gælder for depositaren i tredjelandet, svarer til dem, der er fastsat for kreditinstitutter eller investeringsselskaber i Unionen afhængigt af typen af depositar.
- e) Kravene med hensyn til udførelsen af de specifikke opgaver som depositar for AIF'en fastsat i tredjelandets lovgivning svarer til kravene, der er fastsat i artikel 21, stk. 7-15, i direktiv 2011/61/EU og gennemførelsesforanstaltningerne og den relevante nationale lovgivning.
- f) Lovgivningen i tredjelandet fastsætter anvendelsen af tilstrækkeligt afskrækkende håndhævelsesforanstaltninger, hvis depositaren overtræder kravene og betingelserne omhandlet i litra a)-e).

AFDELING 3

Depositarfunktioner, forpligtelse til at udvise fornøden omhu og forpligtelse til adskillelse

(artikel 21, stk. 7-9, og artikel 21, stk. 11, andet afsnit, litra c) og litra d), nr. iii), i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 85

Overvågning af kontanter — generelle krav

1. Når en kontantkonto opretholdes eller oprettes hos en af de enheder, der er omhandlet i artikel 21, stk. 7, i direktiv

2011/61/EU i AIF'ens navn, i den FAIF's eller depositars navn, der handler på AIF'ens vegne, skal en FAIF sikre, at depositaren ved påbegyndelsen af sine opgaver og løbende modtager alle relevante oplysninger, som er nødvendige for at opfylde sine forpligtelser.

2. For at have adgang til alle oplysninger vedrørende AIF'ens kontantkonti og få et klart overblik over alle AIF'ens cash flows skal depositaren som minimum:

- a) ved udpegelsen informeres om alle eksisterende kontantkonti oprettet i AIF'ens navn eller i FAIF'ens navn, der handler på vegne af AIF'en
- b) informeres ved oprettelsen af alle nye kontantkonti af AIF'en eller af FAIF'en, der handler på vegne af AIF'en
- c) modtage alle oplysninger i forbindelse med kontantkonti oprettet hos en tredjemandsenhed direkte af disse tredjemænd.

Artikel 86

Overvågning af AIF'ens cash flow

Depositaren skal sikre effektiv og korrekt overvågning af AIF'ens cash flow og skal især som minimum:

- a) sikre, at alle AIF'ens kontanter bogføres på konti, der er oprettet hos enheder, som er omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra a), b) og c), i direktiv 2006/73/EF, på de relevante markeder, hvor kontantkonti er påkrævede med henblik på AIF'ens drift, og som er underlagt tilsynsmæssig regulering og overvågning, som svarer til EU-retten, og som håndhæves effektivt og er i overensstemmelse med principperne i artikel 16 i direktiv 2006/73/EF
- b) gennemføre effektive og korrekte procedurer til at afstemme alle cash flow-bevægelser og udføre disse afstemninger dagligt eller i tilfælde af ikke særligt hyppige kontantbevægelser, når sådanne cash flow-bevægelser finder sted
- c) gennemføre passende procedurer til ved bankdagens afslutning at kunne identificere væsentlige cash flows og især dem, som kan være uforenelige med AIF'ens drift
- d) regelmæssigt gennemgå tilstrækkeligheden af disse procedurer, herunder via en fuldstændig revision af afstemningsproceduren mindst en gang om året, og idet det sikres, at kontantkonti oprettet i AIF'ens navn, i FAIF'ens eller depositarens navn, der handler på vegne af AIF'en, er omfattet af afstemningsproceduren

- e) løbende overvåge resultaterne af afstemningerne og de foranstaltninger, der træffes som følge af eventuelle uoverensstemmelser konstateret i afstemningsprocedurerne, og underrette FAIF'en, hvis uregelmæssigheder ikke afhjælpes uden unødigt forsinkelse, og også de kompetente myndigheder, hvis situationen ikke kan afklares og/eller korrigeres
- f) kontrollere overensstemmelsen af egne registreringer af likvide positioner med FAIF'ens registreringer. FAIF'en skal sikre, at alle instruktioner og oplysninger i forbindelse med en kontantkonto oprettet hos en tredjemand sendes til depositaren, så denne er i stand til at udføre sin egen afstemningsprocedure.

Artikel 87

Opgaver i forbindelse med tegning

En FAIF skal sikre, at depositaren får oplysninger om betalinger foretaget af eller på vegne af investorer i forbindelse med tegning af andele eller kapitalandele i en AIF ved afslutningen af hver bankdag, hvis FAIF'en, AIF'en eller en part, der handler på dennes vegne, f.eks. en overførselsagent, modtager sådanne betalinger eller en ordre fra investoren. FAIF'en skal sikre, at depositaren modtager alle andre relevante oplysninger, som er nødvendige for at sikre, at betalingerne bogføres på de kontantkonti, der er oprettet i AIF'ens navn eller i FAIF'ens navn, som handler på vegne af AIF'en, eller i depositarens navn i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 21, stk. 7, i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 88

Finansielle instrumenter, der opbevares i depot

1. Finansielle instrumenter, der tilhører AIF'en eller FAIF'en, som handler på vegne af AIF'en, som ikke fysisk kan leveres til depositaren, skal indgå i depositarens opbevaringsopgaver, hvis alle følgende krav er opfyldt:

- a) De er værdipapirer, herunder værdipapirer, som omfatter afledte instrumenter som omhandlet i artikel 51, stk. 3, sidste afsnit, i direktiv 2009/65/EF og artikel 10 i Kommissionens direktiv 2007/16/EF⁽¹⁾, pengemarkedsinstrumenter eller andele i institutter for kollektiv investering.
- b) De kan registreres eller opbevares på en konto direkte eller indirekte i depositarens navn.

2. Finansielle instrumenter, som i henhold til gældende national lovgivning kun er registreret direkte i AIF'ens navn, hos en udsteder selv eller dennes agent, f.eks. en registrator eller en overførselsagent, må ikke opbevares i depot.

3. Finansielle instrumenter, der tilhører AIF'en eller FAIF'en, som handler på vegne af AIF'en, som fysisk kan leveres til depositaren, skal altid indgå i depositarens opbevaringsopgaver.

Artikel 89

Opbevaringsopgaver i forbindelse med aktiver, der opbevares i depot

1. For at efterkomme forpligtelserne fastsat i artikel 21, stk. 8, litra a), i direktiv 2011/61/EU med hensyn til finansielle instrumenter, der skal opbevares i depot, skal depositaren som minimum sikre, at:

- a) de finansielle instrumenter er korrekt registreret i henhold til artikel 21, stk. 8, litra a), nr. ii), i direktiv 2011/61/EU
- b) registre og adskilte konti føres på en måde, der sikrer, at de er korrekte og navnlig registrerer overensstemmelsen med de finansielle instrumenter og kontanter, som de opbevarer for AIF'er
- c) afstemninger foretages regelmæssigt mellem depositarens interne konti og registre og konti og registre hos en tredjemand, til hvem opbevaringsfunktioner er delegeret i overensstemmelse med artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU
- d) der udøves fornøden omhu i forbindelse med de finansielle instrumenter, der opbevares i depot, for at sikre en høj grad af investorbeskyttelse
- e) alle relevante opbevaringsrisici i hele opbevaringskæden vurderes og overvåges, og at FAIF'en informeres om alle konstaterede væsentlige risici
- f) der er indført passende organisatoriske ordninger for mest muligt at begrænse risikoen for tab eller forringelse af de finansielle instrumenter eller af rettigheder, der er knyttet til disse finansielle instrumenter, som følge af svig, dårlig administration, utilstrækkelig registrering eller forsømmelighed
- g) AIF'ens ejendomsret eller FAIF'ens ejendomsret, som handler på vegne af AIF'en, til aktiverne er verificeret.

2. Hvis depositaren har delegeret sine opbevaringsfunktioner til en tredjemand i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU, skal denne fortsat være underlagt kravene i stk. 1, litra b)-e), i denne artikel. Depositaren skal også sikre, at tredjemanden opfylder kravene i stk. 1, litra b)-g), i denne artikel og forpligtelsen til adskillelse fastsat i artikel 99.

⁽¹⁾ EUT L 79 af 20.3.2007, s. 11.

3. Depositarens opbevaringsopgaver som omhandlet i stk. 1 og 2 skal gælde for look-through til underliggende aktiver, som besiddes af finansielle og/eller retlige strukturer, der kontrolleres direkte eller indirekte af AIF'en eller den FAIF, der handler på vegne af AIF'en.

Kravet omhandlet i første afsnit gælder ikke for fund-of-funds-strukturer eller master-feeder-strukturer, hvor de underliggende fonde har en depositar, som opbevarer disse fondes aktiver i depot.

Artikel 90

Opbevaringsopgaver i forbindelse med kontrol af ejendomsret og registrering

1. En FAIF skal, når depositaren påbegynder sine opgaver og løbende, give denne alle relevante oplysninger, som er nødvendige, for at depositaren kan opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 21, stk. 8, litra b), i direktiv 2011/61/EU, samt sikre, at depositaren modtager alle relevante oplysninger fra tredjemænd.

2. For at efterkomme forpligtelserne omhandlet i artikel 21, stk. 8, litra b), i direktiv 2011/61/EU skal depositaren som minimum:

- a) uden unødigt forsinkelse have adgang til alle relevante oplysninger, der er nødvendige for at kunne udføre opgaverne i forbindelse med kontrol af ejendomsret og registrering, herunder relevante oplysninger til depositaren fra tredjemænd
- b) være i besiddelse af tilstrækkelige og pålidelige oplysninger til at forvisse sig om AIF'ens ejendomsret til aktiverne eller FAIF'ens ejendomsret, som handler på vegne af AIF'en, til aktiverne
- c) føre register over de aktiver, for hvilke det er godtgjort, at AIF'en eller FAIF'en, der handler på vegne af AIF'en, er ejer heraf. For at efterkomme denne forpligtelse skal depositaren:

- i) i sit register i AIF'ens navn indføre aktiver, herunder disses respektive nominelle beløb, for hvilke det er godtgjort, at AIF'en eller FAIF'en, der handler på vegne af AIF'en, er ejer heraf
- ii) til enhver tid være i stand til at fremlægge en fyldestgørende og ajourført opgørelse af AIF'ens aktiver, herunder disses respektive nominelle beløb.

Med henblik på stk. 2, litra c), nr. ii), skal depositaren sikre, at der findes procedurer, så registrerede aktiver ikke kan overdrages, overføres, udveksles eller leveres, uden at depositaren eller den, der har fået overdraget ansvaret, er blevet informeret om disse transaktioner, og depositaren skal uden unødigt forsinkelse

have adgang til dokumentation for hver transaktion og position fra den relevante tredjemand. FAIF'en skal sikre, at den relevante tredjemand uden unødigt forsinkelse giver depositaren certifikater og anden dokumentation, hver gang der er et salg eller køb af aktiver eller en corporate action, der fører til udstedelsen af finansielle instrumenter, og mindst en gang om året.

3. Depositaren skal under alle omstændigheder sikre, at FAIF'en har og gennemfører passende procedurer til at kontrollere, at de aktiver, der er erhvervet af den forvaltede AIF, er behørigt registreret i AIF'ens navn eller i FAIF'ens navn, der handler på vegne af AIF'en, og kontrollere overensstemmelsen mellem positionerne i FAIF'ens registre og de aktiver, for hvilke depositaren har godtgjort, at AIF'en eller FAIF'en, der handler på vegne af AIF'en, er ejer heraf. FAIF'en skal sikre, at alle instrukser og relevante oplysninger i forbindelse med AIF'ens aktiver sendes til depositaren, så denne er i stand til at udføre sin egen verificerings- eller afstemningsprocedure.

4. Depositaren skal oprette og gennemføre en eskaleringsprocedure til situationer, hvor der konstateres en uregelmæssighed, herunder underretning til FAIF'en og de kompetente myndigheder, hvis situationen ikke kan afklares og/eller korrigeres.

5. Depositarens opbevaringsopgaver som omhandlet i stk. 1-4 skal gælde for look-through til underliggende aktiver, som besiddes af finansielle og/eller retlige strukturer oprettet af AIF'en eller af FAIF'en, som handler på vegne af AIF'en med henblik på investering i de underliggende aktiver, og som kontrolleres direkte eller indirekte af AIF'en eller FAIF'en, der handler på vegne af AIF'en.

Kravet omhandlet i første afsnit gælder ikke for fund-of-funds-strukturer eller master-feeder-strukturer, hvor de underliggende fonde har en depositar, som varetager kontrol af ejendomsret og registrering i forbindelse med fondens aktiver.

Artikel 91

Prime brokeres oplysningsforpligtelser

1. Hvis der er udpeget en prime broker, skal FAIF'en sikre, at der fra datoen for udpegelsen er indgået en aftale, ifølge hvilken prime brokeren navnlig skal stille en erklæring til rådighed for depositaren på et varigt medium indeholdende følgende oplysninger:

- a) værdierne af posterne anført i stk. 3 ved afslutningen af hver bankdag
- b) alle andre oplysninger, som er nødvendige for at sikre, at AIF'ens depositar har ajourførte og præcise oplysninger om værdien af de aktiver, hvis opbevaring er delegeret i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU.

2. Den i stk. 1 omtalte erklæring skal senest stilles til rådighed for AIFens depositar ved afslutningen af den bankdag, der følger bankdagen, som den vedrører.

3. De i stk. 1, litra a), omhandlede poster omfatter:

a) den samlede værdi af aktiver, der opbevares af prime brokeren for AIF'en, hvor opbevaringsfunktionerne er delegeret i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU. Værdien af hver af følgende:

i) kontantlån til AIF'en og påløbne renter

ii) værdipapirer, der skal tilbageleveres af AIF'en under åbne korte positioner indgået på vegne af AIF'en

iii) aktuelle afviklingsbeløb, der skal betales af AIF'en i henhold til futureskontrakter

iv) kontante indtægter fra short selling opbevaret af prime brokeren i forbindelse med korte positioner indgået på vegne af AIF'en

v) likvide beholdninger opbevaret af prime brokeren i forbindelse med åbne futureskontrakter indgået på vegne af AIF'en. Denne forpligtelse er ud over forpligtelserne i henhold til artikel 87 og 88

vi) mark-to-market close-out eksponering for alle OTC-transaktioner indgået på vegne af AIF'en

vii) AIF'ens samlede sikrede forpligtelser over for prime brokeren

viii) alle andre aktiver i forbindelse med AIF'en

b) værdien af andre aktiver som omhandlet i artikel 21, stk. 8, litra b), i direktiv 2011/61/EU, som prime brokeren opbevarer som sikkerhed for sikrede transaktioner indgået i forbindelse med en mægleraftale

c) værdien af de AIF-aktiver, hvor prime brokeren har udøvet en brugsret

d) en liste over alle de institutter, hvor prime brokeren opbevarer eller eventuelt opbevarer AIF's kontanter på en konto oprettet i AIF'ens navn eller i FAIF'ens navn, som handler på vegne af AIF'en, i overensstemmelse med artikel 21, stk. 7, i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 92

Tilsynsopgaver — generelle krav

1. På tidspunktet for udpegelsen skal depositaren vurdere de risici, der er forbundet med arten, omfanget og kompleksiteten af AIF'ens strategi og FAIF'ens organisation for at planlægge tilsynsprocedurer, som er passende for AIF'en og de aktiver, hvori den investerer, hvorefter disse procedurer gennemføres og anvendes. De pågældende procedurer skal ajourføres løbende.

2. Under udførelsen af tilsynsopgaverne i henhold til artikel 21, stk. 9, i direktiv 2011/61/EU skal en depositar foretage efterfølgende kontroller og verificeringer af de processer og procedurer, der er FAIF'ens, AIF'ens eller en udpeget tredjemands ansvar. Depositaren skal under alle omstændigheder sikre, at der findes en passende verificerings- og afstemningsprocedure, som gennemføres og anvendes, og kontrolleres med hyppige mellemrum. FAIF'en skal sikre, at alle instruktioner i forbindelse med AIF'ens aktiver og transaktioner sendes til depositaren, så denne er i stand til at udføre sin egen verificerings- eller afstemningsprocedure.

3. Depositaren skal oprette en klar og fyldestgørende eskaleringsprocedure til at afhjælpe situationer, hvor potentielle uregelmæssigheder konstateres i løbet af depositarens tilsynsopgaver; oplysningerne herom skal stilles til rådighed for FAIF'ens kompetente myndigheder efter anmodning.

4. En FAIF skal sikre, at depositaren ved påbegyndelsen af dennes opgaver og løbende modtager alle relevante oplysninger, som er nødvendige for at kunne opfylde forpligtelserne i henhold til artikel 21, stk. 9, i direktiv 2011/61/EU, herunder oplysninger fra tredjemænd til depositaren. FAIF'en skal navnlig sikre, at depositaren har adgang til regnskaberne og kan udføre besøg på stedet hos FAIF'en og hos enhver tjenesteyder, der er udpeget af AIF'en eller FAIF'en, f.eks. administratorer eller eksterne valuarer, og/eller kan gennemgå rapporter og anerkendte eksterne certificeringer foretaget af kvalificerede uafhængige revisorer eller andre eksperter for at sikre, at de benyttede procedurer er tilstrækkelige og relevante.

Artikel 93

Opgaver i forbindelse med tegning og indløsning

Med henblik på at opfylde artikel 21, stk. 9, litra a), i direktiv 2011/61/EU skal depositaren overholde følgende krav:

1) Depositaren skal sikre, at AIF'en, FAIF'en eller den udnævnte enhed har indført, gennemfører og anvender en passende og konsekvent procedure til at:

i) afstemme tegningsordrerne med tegningsprovenuet, og antallet af udstedte andele eller kapitalandele med tegningsprovenuet modtaget af AIF'en

ii) afstemme indløsningsordrerne med udbetalt indløsning, og antallet af annullerede andele eller kapitalandele med indløsningen betalt af AIF'en

iii) verificere regelmæssigt, at afstemningsproceduren er hensigtsmæssig.

Med henblik på nr. i), ii) og iii) skal depositaren navnlig regelmæssigt kontrollere overensstemmelsen mellem det samlede antal andele eller kapitalandele på AIF'ens konti og det samlede antal cirkulerende kapitalandele eller andele, som fremgår af AIF's register.

2) Depositaren skal sikre og regelmæssigt kontrollere, at procedurerne vedrørende salg, udstedelse, tilbagekøb, indløsning og annullering af AIF'ens kapitalandele eller andele overholder gældende national lovgivning og AIF'ens regler eller vedtægter og verificere, at disse procedurer gennemføres effektivt.

3) Hyppigheden af depositarens kontroller skal være i overensstemmelse med hyppigheden af tegning og indløsning.

Artikel 94

Opgaver vedrørende værdiansættelse af kapitalandele/andele

1. Med henblik på at opfylde artikel 21, stk. 9, litra b), i direktiv 2011/61/EU skal depositaren:

a) løbende verificere, at der findes og anvendes passende og konsekvente procedurer til at værdiansætte AIF'ens aktiver i overensstemmelse med artikel 19 i direktiv 2011/61/EU og gennemførelsesforanstaltningerne og med AIF'ens regler og vedtægter og

b) sikre, at værdiansættelsespolitikken og -procedurerne gennemføres effektivt og kontrolleres med jævne mellemrum.

2. Depositarens procedurer skal udføres med en hyppighed, der svarer til hyppigheden i AIF'ens værdiansættelsespolitik som defineret i artikel 19 i direktiv 2011/61/EU og gennemførelsesforanstaltningerne.

3. Hvis depositaren mener, at værdien af AIF'ens kapitalandele eller andele ikke er beregnet i overensstemmelse med gældende lovgivning, AIF'ens regler eller artikel 19 i direktiv 2011/61/EU, skal den underrette FAIF'en og/eller AIF'en og sikre, at der træffes rettidige afhjælpende foranstaltninger i AIF-investorens interesse.

4. Hvis der er udpeget en ekstern valuar, skal depositaren kontrollere, at udpegelsen af den eksterne valuar er i overens-

stemmelse med artikel 19 i direktiv 2011/61/EU og gennemførelsesforanstaltningerne.

Artikel 95

Opgaver vedrørende udførelsen af FAIF'ens instruktioner

Med henblik på at opfylde artikel 21, stk. 9, litra c), i direktiv 2011/61/EU skal depositaren som minimum:

a) indføre og gennemføre passende procedurer til at kontrollere, at AIF'en og FAIF'en overholder gældende love og bestemmelser samt AIF'ens regler og vedtægter. Depositaren skal især overvåge AIF'ens overholdelse af de investeringsbegrænsninger og gearingslofter, der er fastsat i AIF'ens udbudsdokumenter. Disse procedurer skal stå i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af AIF'en

b) indføre og gennemføre en eskaleringsprocedure, hvis AIF'en har overskredet en af begrænsningerne omhandlet i litra a).

Artikel 96

Opgaver i forbindelse med den rettidige afvikling af transaktioner

1. Med henblik på at opfylde artikel 21, stk. 9, litra d), i direktiv 2011/61/EU skal depositaren indføre en procedure til at afdække enhver situation, hvor en modydelse i forbindelse med transaktioner, der omfatter aktiver, der ejes af AIF'en eller FAIF'en, der handler på vegne af AIF'en, ikke fremsendes til AIF'en inden for sædvanlige frister, underrette FAIF'en og, hvis situationen ikke afhjælpes, anmode om tilbageføring af de finansielle instrumenter fra modparten, hvor det er muligt.

2. Hvis transaktionerne ikke finder sted på et reguleret marked, skal de sædvanlige frister vurderes under hensyntagen til betingelserne for transaktionen (OTC-derivatkontrakter eller investeringer i fast ejendom eller i unoterede aktieselskaber).

Artikel 97

Opgaver i forbindelse med AIF'ens indtægtsfordeling

1. Med henblik på at opfylde artikel 21, stk. 9, litra e), i direktiv 2011/61/EU skal depositaren:

a) sikre, at beregningen af nettoindtægten, når den er angivet af FAIF'en, anvendes i overensstemmelse med AIF'ens regler, vedtægter og gældende national lovgivning

b) sikre, at der træffes passende foranstaltninger, hvis AIF'ens revisorer har udtrykt forbehold i årsregnskabet. AIF'en eller FAIF'en, der handler på vegne af AIF'en, skal give depositaren alle oplysninger om forbehold anført i regnskaberne

- c) kontrollere fuldstændigheden og nøjagtigheden af udbyttebetalingerne, når de er angivet af FAIF'en, og carried interest, hvor det er relevant.

2. Hvis depositaren ikke mener, at indtægtsberegningen er udført i overensstemmelse med gældende lovgivning eller med AIF'ens regler eller vedtægter, skal denne underrette FAIF'en og/eller AIF'en og sikre, at der træffes rettidige afhjælpende foranstaltninger i AIF-investorernes interesse.

Artikel 98

Due diligence

1. Med henblik på at opfylde forpligtelserne fastsat i artikel 21, stk. 11, andet afsnit, litra c), i direktiv 2011/61/EU skal depositaren gennemføre og anvende en passende dokumenteret due diligence-procedure til udvælgelsen og den løbende overvågning af den, der får overdraget ansvaret. Denne procedure skal revideres med regelmæssige mellemrum, mindst en gang om året, og efter anmodning stilles til rådighed for de kompetente myndigheder.

2. Depositaren skal ved udvælgelsen og udpegelsen af en tredjemand, til hvem opbevaringsfunktioner delegeres i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU, udvise passende dygtighed, omhu og hurtighed for at sikre, at overdragelse af finansielle instrumenter til denne tredjemand tilvejebringer tilstrækkelig beskyttelse. Den skal som minimum:

- a) vurdere de tilsynsmæssige og retlige rammer, herunder risikoen forbundet med landet, opbevaringsrisikoen og retskraften af tredjemandens aftaler. Denne vurdering skal især sætte depositaren i stand til at afgøre den mulige virkning af tredjemandens insolvens på AIF'ens aktiver og rettigheder. Hvis depositaren får kendskab til, at adskillelsen af aktiver ikke er tilstrækkelig til at sikre beskyttelse mod insolvens som følge af lovgivningen i det land, hvor tredjemanden er beliggende, skal denne straks underrette FAIF'en
- b) vurdere, hvorvidt tredjemandens praksis, procedurer og interne kontroller er tilstrækkelige til at sikre, at AIF'ens eller FAIF'ens, der handler på vegne af AIF'en, finansielle instrumenter er underlagt en høj grad af omhu og beskyttelse
- c) vurdere, hvorvidt tredjemandens finansielle styrke og omdømme svarer til de delegerede opgaver. Denne vurdering skal baseres på oplysninger fra den potentielle tredjemand samt andre data og oplysninger, hvor det er muligt
- d) sikre, at tredjemanden operationelt og teknologisk er i stand til at udføre de delegerede opbevaringsopgaver med en tilfredsstillende grad af beskyttelse og sikkerhed.

3. Depositaren skal udvise passende dygtighed, omhu og hurtighed ved den regelmæssige kontrol og løbende overvåg-

ning for at sikre, at tredjemanden fortsat opfylder de i stk. 1 i denne artikel nævnte kriterier og betingelserne fastsat i artikel 21, stk. 11, andet afsnit, litra d), i direktiv 2011/61/EU. I denne forbindelse skal depositaren som minimum:

- a) overvåge tredjemandens varetagelse og overholdelse af depositarens standarder
- b) sikre, at tredjemanden udviser en høj grad af omhu, forsigtighed og hurtighed i udførelsen af sine opbevaringsopgaver, og især at den effektivt adskiller de finansielle instrumenter i overensstemmelse med kravene i artikel 99
- c) gennemgå opbevaringsrisiciene forbundet med beslutningen om at overdrage aktiverne til tredjemanden og uden unødigt forsinkelse underrette AIF'en eller FAIF'en om ændringer i disse risici. Denne vurdering skal baseres på oplysninger fra tredjemanden samt andre data og oplysninger, hvor det er muligt. Under uro på markederne, eller når der konstateres en risiko, skal hyppigheden og omfanget af kontrollen øges. Hvis depositaren får kendskab til, at adskillelsen af aktiver ikke længere er tilstrækkelig til at sikre beskyttelse mod insolvens som følge af lovgivningen i det land, hvor tredjemanden er beliggende, skal denne straks underrette FAIF'en.

4. I de tilfælde, hvor tredjemanden yderligere videredelegerer funktioner, som denne har fået overdraget ansvaret for, finder betingelserne og kriterierne i stk. 1, 2 og 3 tilsvarende anvendelse.

5. Depositaren skal overvåge overholdelsen af artikel 21, stk. 4, i direktiv 2011/61/EU.

6. Depositaren skal udarbejde beredskabsplaner for hvert marked, hvor den i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU udpeger en tredjemand til at udføre opbevaringsopgaver. En sådan beredskabsplan skal omfatte identifikationen af en alternativ leverandør, hvis det er relevant.

7. Depositaren skal træffe foranstaltninger, herunder ophævelse af aftalen, som er i AIF'ens og AIF-investorernes interesse, hvis den, der har fået overdraget ansvaret, ikke længere opfylder kravene.

Artikel 99

Forpligtelse til adskillelse

1. Hvis opbevaringsfunktionerne helt eller delvis er delegeret til en tredjemand, skal depositaren sikre, at tredjemanden, til hvem opbevaringsfunktionerne er delegeret i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU, handler i overensstemmelse med forpligtelsen til adskillelse fastsat i artikel 21, stk. 11, andet afsnit, litra d), nr. iii), i direktiv 2001/61/EU ved at kontrollere, at tredjemanden:

a) fører de registre og regnskaber, der er nødvendige for at sætte denne i stand til når som helst og uden forsinkelse at skelne mellem depositarens AIF-klienters aktiver og egne aktiver, andre klienters aktiver, aktiver, som depositaren besidder for egen regning, og aktiver, der opbevares for depositarens klienter, som ikke er AIF'er

b) fører registre og regnskaber på en måde, som sikrer deres nøjagtighed og navnlig deres overensstemmelse med de aktiver, der opbevares for depositarens klienter

c) regelmæssigt foretager afstemning mellem sine interne konti og registre og tredjemandens, til hvem den har delegeret opbevaringsfunktionerne i henhold til artikel 21, stk. 11, tredje afsnit, i direktiv 2011/61/EU

d) indfører passende organisatoriske ordninger for mest muligt at begrænse risikoen for tab eller forringelse af de finansielle instrumenter eller af rettigheder, der er knyttet til disse finansielle instrumenter, som følge af misbrug af de finansielle instrumenter, svig, dårlig administration, utilstrækkelig registrering eller forsømmelighed

e) Hvis tredjemanden er en enhed omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra a), b) og c), i direktiv 2006/73/EF, som er underlagt effektiv tilsynsmæssig regulering og overvågning, som svarer til EU-retten og håndhæves effektivt, skal depositaren træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at AIF'ens kontanter opbevares på en konto eller konti i henhold til artikel 21, stk. 7, i direktiv 2011/61/EU.

2. Hvis depositaren har delegeret sine opbevaringsfunktioner til en tredjemand i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU, skal overvågning af tredjemandens opfyldelse af forpligtelsen til adskillelse sikre, at de finansielle instrumenter, der tilhører dennes klienter, er beskyttet mod den pågældende tredjemands insolvens. Hvis kravene fastsat i stk. 1, i henhold til gældende lovgivning, herunder navnlig lovgivningen vedrørende ejendom eller insolvens, ikke er tilstrækkelige til at opnå dette mål, skal depositaren vurdere, hvilke yderligere ordninger der skal indføres for at mindske risikoen for tab og opretholde tilstrækkelig beskyttelse.

3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse, når tredjemanden, til hvem opbevaringsfunktionerne er delegeret i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU, har besluttet at delegerer alle eller dele af dennes opbevaringsfunktioner til en anden tredjemand i henhold til artikel 21, stk. 11, tredje afsnit, i direktiv 2011/61/EU.

AFDELING 4

Tab af finansielle instrumenter, ansvarsfrigørelse og objektiv grund

(artikel 21, stk. 12 og 13, i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 100

Tab af finansielle instrumenter opbevaret i depot

1. Tab af finansielle instrumenter opbevaret i depot efter artikel 21, stk. 12, i direktiv 2011/61/EU skal betragtes at have fundet sted, hvis mindst en af følgende betingelser er opfyldt i forbindelse med et finansielt instrument opbevaret i depot af depositaren eller af en tredjemand, til hvem opbevaringen af finansielle instrumenter opbevaret i depot er delegeret:

a) AIF'ens erklærede ejendomsret er påvist ikke at være gyldig, fordi den enten er ophørt med at eksistere eller aldrig har eksisteret

b) AIF'en er endeligt blevet frataget sin ejendomsret til det finansielle instrument

c) AIF'en er definitivt ude af stand til direkte eller indirekte at afhænde det finansielle instrument.

2. FAIF's konstatering af tabet af et finansielt instrument skal følge en dokumenteret procedure, som er fuldt tilgængelig for de kompetente myndigheder. Når et tab er konstateret, skal det omgående meddeles til investorerne på et varigt medium.

3. Finansielle instrumenter opbevaret i depot betragtes ikke som tabte efter artikel 21, stk. 12, i direktiv 2011/61/EU, hvis en AIF endeligt er frataget sin ejendomsret med hensyn til et bestemt instrument, men dette instrument er erstattet af eller konverteret til et andet finansielt instrument eller andre finansielle instrumenter.

4. I tilfælde af den tredjemands insolvens, til hvem opbevaring af finansielle instrumenter opbevaret i depot er delegeret, skal tabet af finansielle instrumenter opbevaret i depot fastslås af FAIF'en, så snart en af betingelserne anført i stk. 1 med sikkerhed er opfyldt.

Det skal fastslås med sikkerhed, om nogen af betingelserne fastsat i stk. 1 er opfyldt senest ved afslutningen af insolvensbehandlingen. FAIF'en og depositaren skal omhyggeligt overvåge insolvensbehandlingen for at fastslå, hvorvidt alle eller nogle af de finansielle instrumenter overdraget til tredjemanden, til hvem opbevaringen af finansielle instrumenter er delegeret, i realiteten er tabt.

5. Tabet af finansielle instrumenter opbevaret i depot skal fastslås, uanset om betingelserne anført i stk. 1 er resultatet af svig, forsømmelighed eller anden tilsigtet eller utilsigtet adfærd.

Artikel 101

Ansvarsfrigørelse i henhold til artikel 21, stk. 12, i direktiv 2011/61/EU

1. Depositarens ansvar som omhandlet i artikel 21, stk. 12, andet afsnit, i direktiv 2011/61/EU aktiveres ikke, forudsat at depositaren kan bevise, at alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Hændelsen, der medførte tabet, ikke er resultatet af en handling eller undladelse fra depositarens side eller tredjemands side, til hvem opbevaringen af finansielle instrumenter opbevaret i depot i henhold til artikel 21, stk. 8, litra a), i direktiv 2011/61/EU er delegeret.
- b) Depositaren ikke med rimelighed kunne have forhindret forekomsten af hændelsen, der medførte tabet, trods indførelsen af alle forholdsregler, der påhviler en omhyggelig depositar som afspejlet i branchens almindelige praksis.
- c) Depositaren ikke kunne have forhindret tabet trods stringent og omfattende due diligence-procedurer.

Denne betingelse kan anses for at være opfyldt, hvis depositaren har sikret sig, at depositaren og tredjemanden, til hvem opbevaring af finansielle instrumenter opbevaret i depot i henhold til artikel 21, stk. 8, litra a), i direktiv 2011/61/EU er delegeret, har truffet alle følgende foranstaltninger:

- i) indfører, gennemfører, benytter og til enhver tid anvender strukturer og procedurer og sikrer ekspertise, der er tilstrækkelig og står i et passende forhold til arten og kompleksiteten af AIF'ens aktiver for rettidigt at identificere og løbende overvåge eksterne hændelser, som kan medføre tab af finansielle instrumenter opbevaret i depot
 - ii) løbende vurderer, hvorvidt nogen af de efter nr. i) identificerede hændelser udgør en væsentlig risiko for tab af finansielle instrumenter opbevaret i depot
 - iii) oplyser FAIF'en om de identificerede væsentlige risici og træffer passende foranstaltninger, hvis det er nødvendigt, for at forhindre eller begrænse tabet af finansielle instrumenter opbevaret i depot, hvis reelle eller potentielle eksterne hændelser er identificeret, som menes at udgøre en væsentlig risiko for tab af finansielle instrumenter opbevaret i depot.
2. De i stk. 1, litra a) og b), omhandlede krav kan betragtes som opfyldt under følgende forhold:
- a) naturlige hændelser, som er uden for menneskelig kontrol og indflydelse

b) nye love, anordninger, forordninger, beslutninger eller bekendtgørelser vedtaget af nogen regering eller noget statsligt organ, herunder enhver domstol eller ethvert nævn, som har indflydelse på de finansielle instrumenter opbevaret i depot

c) krig, oprør og andre alvorlige hændelser.

3. De i stk. 1, litra a) og b), omhandlede krav betragtes ikke som opfyldt i tilfælde såsom en bogføringsfejl, operationelt svigt, svig, manglende anvendelse af kravene om adskillelse hos depositaren eller hos en tredjemand, til hvem opbevaring af finansielle instrumenter opbevaret i depot i henhold til artikel 21, stk. 8, litra a), i direktiv 2011/61/EU er delegeret.

4. Denne artikel finder tilsvarende anvendelse på den, der får overdraget ansvaret, når depositaren kontraktmæssigt har overdraget sit ansvar i henhold til artikel 21, stk. 13 og 14, i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 102

Objektiv grund til at indgå en aftale om ansvarsfrigørelse

1. Den objektive grund til at indgå en aftale om ansvarsfrigørelse i henhold til artikel 21, stk. 13, i direktiv 2011/61/EU skal være:

- a) begrænset til præcise og konkrete forhold, der karakteriserer en bestemt aktivitet
- b) i overensstemmelse med depositarens politikker og beslutninger.

2. Den objektive grund skal fastslås, hver gang depositaren har til hensigt at frigøre sig fra ansvar.

3. Depositaren skal anses for at have en objektiv grund til at indgå aftale om ansvarsfrigørelse i overensstemmelse med artikel 21, stk. 13, i direktiv 2011/61/EU, hvis depositaren kan påvise, at der ikke var andre muligheder end at delegere opbevaringsopgaverne til en tredjemand. Dette vil navnlig være tilfældet, hvis:

- a) lovgivningen i et tredjeland kræver, at visse finansielle instrumenter skal opbevares i depot hos en lokal enhed, og at der er lokale enheder, som opfylder delegeringskriterierne fastsat i artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU eller
- b) FAIF'en insisterer på at fastholde en investering i en bestemt jurisdiktion trods advarsler fra depositaren om den øgede risiko, dette frembyder.

KAPITEL V

KRAV OM GENNEMSIGTIGHED, GEARING, BESTEMMELSER OM TREDJELANDE OG UDVEKSLING AF OPLYSNINGER OM DE POTENTIELLE KONSEKVENSER AF FAIF'ENS AKTIVITETER

AFDELING 1

Årsrapport, oplysninger til investorer og rapportering til kompetente myndigheder

(artikel 22, stk. 2, litra a)-e), artikel 23, stk. 4, og artikel 24, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 103

Generelle principper for årsrapporten

Alle oplysninger i årsrapporten, herunder oplysningerne anført i denne afdeling, skal fremlægges på en måde, der giver væsentlige og relevante, pålidelige, sammenlignelige og klare oplysninger. Årsrapporten skal indeholde de oplysninger, som investorerne har brug for i forbindelse med de bestemte AIF-strukturer.

Artikel 104

Indhold og format af balancen eller formueopgørelsen og af opgørelsen over indtægter og udgifter

1. Balancen eller formueopgørelsen skal som minimum indeholde følgende elementer og underliggende poster i henhold til artikel 22, stk. 2, litra a), i direktiv 2011/61/EU:

a) »aktiver« bestående af ressourcer kontrolleret af AIF'en som et resultat af tidligere begivenheder, og hvorfra fremtidige økonomiske fordele forventes at tilflyde AIF'en. Aktiverne underklassificeres i overensstemmelse med følgende poster:

- i) »investeringer«, herunder, men ikke begrænset til, obligationer og kapitalandele, fast ejendom og derivater
- ii) »likvide beholdninger«, herunder, men ikke begrænset til, kassebeholdning, anfordringsindskud og kortfristede likvide investeringer, der opfylder kriterierne
- iii) »tilgodehavender«, herunder, men ikke begrænset til, fordringer i forbindelse med udbytte og rente, solgte investeringer, forfaldne beløb fra mæglere og »forudbetalinger«, herunder, men ikke begrænset til, beløb betalt forud i forbindelse med AIF'ens udgifter

b) »passiver« bestående af AIF'ens aktuelle forpligtelser, der hidrører fra tidligere begivenheder, hvis indfrielse forventes at medføre et træk på AIF'ens økonomiske ressourcer. Passiver underklassificeres i overensstemmelse med følgende poster:

i) »forpligtelser«, herunder, men ikke begrænset til, skyldige beløb i forbindelse med købet af investeringer eller indløsning af andele eller kapitalandele i AIF'en og skyldige beløb til mæglere samt »periodeafgrænsningsposter«, herunder, men ikke begrænset til, forpligtelser i forbindelse med forvaltnings- og rådgivningshonorarer, præstationshonorarer, renter og andre påløbne udgifter under driften af AIF'en

ii) »lån«, herunder, men ikke begrænset til, skyldige beløb til banker og andre modparter

iii) »andre passiver«, herunder, men ikke begrænset til, skyldige beløb til modparter for sikkerhedsstillelse ved returløring af lånte værdipapirer, periodeafgrænset indtægt samt skyldigt udbytte og skyldig udlodning

c) »nettoaktiver«, der er forskellen, der fremkommer, når man fra AIF'ens aktiver trækker alle dens passiver.

2. Opgørelsen over indtægter og udgifter skal som minimum indeholde følgende elementer og underliggende poster:

a) »indtægter«, som udgør enhver stigning i økonomiske fordele i løbet af regnskabsåret i form af tilgang eller værdistigning af aktiver eller fald i passiver, som medfører vækst i nettoaktiver, bortset fra stigning ved indskud fra investorer. Indtægter underklassificeres i overensstemmelse med følgende poster:

i) »investeringsafkast«, der yderligere underklassificeres som følger:

— »udbytteindtægter« vedrørende udbytte af kapitalandele, som AIF'en er berettiget til

— »renteindtægter« vedrørende renter på obligationer og på kontanter, som AIF'en er berettiget til

— »lejeindtægter« vedrørende lejeindtægter fra ejendomsinvesteringer, som AIF'en er berettiget til

ii) »realiserede gevinster på investeringer« udgør gevinster på afhændelsen af investeringer

iii) »urealiserede gevinster på investeringer« udgør gevinster på omvurdering af investeringer

iv) »andre indtægter«, herunder, men ikke begrænset til, indtægter fra provisioner og gebyrer fra udlånte værdipapirer og fra forskellige andre kilder

b) »udgifter«, som udgør fald i økonomiske fordele i løbet af regnskabsåret i form af afgang eller tømning af aktiver eller gældsstiftelse, som medfører fald i nettoaktiver, bortset fra dem, der vedrører udlodning til investorer. Udgifter underklassificeres i overensstemmelse med følgende poster:

— »rådgivnings- eller forvaltningshonorar i forbindelse med investeringer« udgør kontraktmæssige honorarer, som skal betales til rådgiveren eller FAIF'en

— »andre udgifter«, herunder, men ikke begrænset til, forvaltningshonorarer, honorarer for faglig assistance, depotgebyrer og renter. Individuelle poster, skal, hvis de er væsentlige, anføres særskilt

— »realiserede tab på investeringer« udgør tab på afhændelsen af investeringer

— »urealiserede tab på investeringer« udgør tab på omvurderingen af investeringer

c) »nettoindtægter eller -udgifter« udgør indtægtsoverskuddet i forhold til udgifterne, eller udgiftsoverskuddet i forhold til indtægter, alt efter hvad der er relevant.

3. Opstillingen, nomenklaturen og benævnelsen af posterne skal være i overensstemmelse med de regnskabsstandarder, der gælder for AIF'en, eller de regler, som AIF'en har vedtaget, og skal overholde den lovgivning, der er gældende, hvor AIF'en er oprettet. Posterne kan ændres eller udvides for at sikre overholdelse af ovennævnte.

4. Yderligere regnskabsposter, overskrifter og subtotaler skal fremgå, hvis dette er relevant for forståelsen af AIF'ens finansielle position i balancen eller formueopgørelsen eller AIF'ens indtjening i indtægts- og udgiftsopgørelsens indhold og form. Hvor det er relevant, skal yderligere oplysninger anføres i regnskabsnoterne. Formålet med noterne er at give beskrivende information eller udskilning af poster, som er oplyst i de primære opgørelser, eller oplysninger om poster, som ikke opfylder kriterierne for indregning i opgørelserne.

5. Alle væsentlige kategorier af ensartede poster skal præsenteres separat. Enkeltposter skal oplyses, hvis de er væsentlige. Væsentlighed skal vurderes i henhold til de valgte regnskabsrammer.

6. Præsentation og klassifikation af poster i balancen eller formueopgørelsen skal foretages ensartet fra regnskabsår til regnskabsår, medmindre det er tydeligt, at en anden præsentation eller klassifikation ville være mere hensigtsmæssig, f.eks. når et skift i investeringsstrategien fører til andre handelsmønstre, eller fordi en regnskabsstandard kræver en ændring i præsentationsformen.

7. For så vidt angår indtægts- og udgiftsopgørelsens indhold og form fastsat i bilag IV, skal alle indtægts- og udgiftsposter bogføres i en bestemt periode i opgørelsen over indtægter og udgifter, medmindre en regnskabsstandard, som AIF'en har valgt, kræver andet.

Artikel 105

Rapportering af aktiviteterne i det forløbne regnskabsår

1. Rapporteringen af aktiviteterne i det forløbne regnskabsår skal som minimum indeholde:

a) en oversigt over investeringsaktiviteterne i løbet af året eller perioden og en oversigt over AIF'ens portefølje ved regnskabsårets eller regnskabsperiodens slutning

b) en oversigt over AIF'ens resultater i løbet af regnskabsåret eller -perioden

c) væsentlige ændringer som defineret i det følgende i oplysningerne anført i artikel 23 i direktiv 2011/61/EU, som ikke allerede fremgår af årsregnskabet.

2. Årsrapporten skal indeholde en rimelig og afbalanceret gennemgang af AIF'ens aktiviteter og resultater og desuden indeholde en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer med hensyn til investeringer og økonomi, som AIF'en muligvis står overfor.

3. I det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af AIF'ens investeringsaktiviteter eller dens resultater, skal analysen omfatte både finansielle og ikke-finansielle nøgletal for resultatet, som er relevante for den pågældende AIF. Oplysningerne i årsrapporten skal være i overensstemmelse med de nationale love, hvor AIF'en er etableret.

4. Oplysningerne i årsrapporten om aktiviteterne i regnskabsåret skal være del af bestyrelsens eller investeringsadministratorernes beretning, såfremt disse normalt præsenteres sammen med AIF'ens årsregnskab.

Artikel 106

Væsentlige ændringer

1. Alle ændringer i oplysningerne skal betragtes som væsentlige som omhandlet i artikel 22, stk. 2, litra d), i direktiv 2011/61/EU, hvis der er væsentlig sandsynlighed for, at en fornuftig investor, der bliver bekendt med sådanne oplysninger, vil genoverveje investeringen i AIF'en, herunder fordi disse oplysninger kan indvirke på investorens mulighed for at udøve sine rettigheder i forbindelse med investeringen eller på anden måde skade AIF-investorenes interesser.

2. For at efterkomme artikel 22, stk. 2, litra d), i direktiv 2011/61/EU skal FAIF'erne vurdere ændringerne i oplysningerne som omhandlet i artikel 23 i direktiv 2011/61/EU i regnskabsåret i henhold til denne artikels stk. 1.

3. Oplysningerne skal anføres i overensstemmelse med kravene i de regnskabsstandarder og regler, som AIF'en har vedtaget, sammen en beskrivelse af alle potentielle eller forventede virkninger for AIF'en og/eller AIF'ens investorer. Yderligere oplysninger skal gives, hvis opfyldelse af bestemte krav i regnskabsstandarderne og -reglerne ikke i tilstrækkelig grad gør det muligt for investorerne at forstå virkningen af ændringen.

4. Hvis de oplysninger, der skal gives i henhold til stk. 1, ikke er omfattet af de regnskabsstandarder, der gælder for en AIF, eller af dennes regnskabsregler, skal der gives en beskrivelse af den væsentlige ændring sammen med alle potentielle eller forventede virkninger for AIF'en og/eller AIF'ens investorer.

Artikel 107

Oplysninger om aflønning

1. Når oplysninger skal gives ifølge artikel 22, stk. 2, litra e), i direktiv 2011/61/EU, skal det anføres, hvorvidt den samlede lønsum vedrører nogen af følgende:

- a) den samlede lønsum for alle arbejdstagerne i FAIF'en med angivelse af antallet af modtagere
- b) den samlede lønsum til de arbejdstagere i FAIF'en, der er helt eller delvist inddraget i AIF'ens aktiviteter med angivelse af antallet af modtagere
- c) andelen af den samlede lønsum til FAIF'ens arbejdstagere, som henføres til AIF'en, med angivelse af antallet af modtagere.

2. Hvor det er relevant, skal den samlede lønsum for regnskabsåret også anføre carried interest, der udbetales af AIF'en.

3. Hvor oplysningerne gives på FAIF-niveau, skal der gives en allokering eller opdeling i forhold til hver AIF, hvis disse oplysninger findes og er let tilgængelige. Det skal som del af disse oplysninger beskrives, hvordan allokeringen eller opdelingen er tilvejebragt.

4. FAIF'en skal give generelle oplysninger om de finansielle og ikke-finansielle kriterier for aflønningspolitik og -praksis for de relevante medarbejderkategorier for at give investorerne mulighed for at vurdere de tilskyndelser, der er skabt. I overensstemmelse med princippet fastsat i bilag II i direktiv

2011/61/EU skal FAIF'erne som minimum give de oplysninger, der er nødvendige for at forstå AIF'ens risikoprofil og de foranstaltninger, den træffer for at undgå eller styre interessekonflikter.

Artikel 108

Periodiske oplysninger til investorerne

1. De i artikel 23, stk. 4, i direktiv 2011/61/EU omhandlede oplysninger skal præsenteres på en klar og forståelig måde.

2. Ved oplysning om den procentuelle andel af AIF'ens aktiver, som, fordi de er illikvide, er omfattet af særlige foranstaltninger i henhold til artikel 23, stk. 4, litra a), i direktiv 2011/61/EU, skal FAIF'en:

- a) give en oversigt over alle eksisterende særlige foranstaltninger, herunder hvorvidt de vedrører »side pockets«, »gates« eller andre lignende foranstaltninger, værdiansættelsesmetoden anvendt på de aktiver, der er omfattet af sådanne foranstaltninger, og hvordan forvaltnings- og præstationshonorarer finder anvendelse på disse aktiver
- b) give disse oplysninger som del af AIF'ens periodiske rapportering til investorerne i henhold til AIF'ens regler eller vedtægter eller samtidig med prospektet og udbudsdokumentet og — som minimum — samtidig med, at årsrapporten stilles til rådighed i henhold til artikel 22, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU.

Den procentuelle andel af AIF'ens aktiver, som er genstand for særlige foranstaltninger, som defineret i artikel 1, stk. 5, skal beregnes som nettoværdien af de aktiver, der er genstand for særlige foranstaltninger, divideret med nettoaktivværdien af den pågældende AIF.

3. FAIF'erne skal i forbindelse med nye foranstaltninger til forvaltningen af AIF'ens likviditet i henhold til artikel 23, stk. 4, litra b), i direktiv 2011/61/EU:

- a) for hver AIF, som de forvalter, og som ikke er af den ikke-gearedede lukkede type, underrette investorerne, når de foretager ændringer i likviditetsstyringssystemerne og -procedurerne som omhandlet i artikel 16, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU, som er væsentlige i henhold til artikel 106, stk. 1
- b) straks underrette investorerne, når de aktiverer »gates«, »side pockets« eller lignende særlige foranstaltninger, eller hvis de beslutter at suspendere indløsninger

c) give en oversigt over ændringerne af foranstaltningerne vedrørende likviditet, uanset om disse er særlige foranstaltninger. Hvor det er relevant, skal betingelserne, hvorunder indløsning er tilladt, og forholdene, der er bestemmende for, om ledelsens skøn er gældende, anføres. Desuden skal alle restriktioner på stemmerettigheder eller andet, der kan udnyttes, varigheden af en eventuelt lock-up eller andre bestemmelser vedrørende »first in line« eller »pro-rating« i forbindelse med »gates« og suspensioner inkluderes.

4. Oplysningerne om AIFens risikoprofil skal i henhold til artikel 23, stk. 4, litra c), i direktiv 2011/61/EU beskrive:

- a) foranstaltninger til at vurdere AIF-porteføljens følsomhed over de mest relevante risici, som AIF'en er eller kan blive eksponeret for
- b) hvis de risikogrænser, som FAIF'en har fastsat, er blevet eller sandsynligvis vil blive overskredet, og hvis disse risikogrænser er blevet overskredet, en beskrivelse af omstændighederne og de trufne korrigerende foranstaltninger

Oplysningerne skal gives som del af AIFens periodiske rapportering til investorerne i henhold til AIFens regler eller vedtægter eller samtidig med prospektet og udbudsdokumentet og — som minimum — samtidig med, at årsrapporten stilles til rådighed i henhold til artikel 22, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU.

5. De risikostyringssystemer, som FAIF'en anvender i henhold til artikel 23, stk. 4, litra c), i direktiv 2011/61/EU, skal beskrive hovedelementerne i de systemer, FAIF'en anvender til at styre de risici, som hver forvaltet AIF er eller kan blive eksponeret for. I tilfælde af en ændring skal offentliggørelsen omfatte oplysningerne vedrørende ændringen og dens forventede indvirkning på AIF'en og AIFens investorer.

Oplysningerne skal gives som del af AIFens periodiske rapportering til investorerne i henhold til AIFens regler eller vedtægter eller samtidig med prospektet og udbudsdokumentet og — som minimum — samtidig med, at årsrapporten stilles til rådighed eller offentliggøres i henhold til artikel 22, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 109

Regelmæssige oplysninger til investorerne

1. De i artikel 23, stk. 5, i direktiv 2011/61/EU omhandlede oplysninger skal præsenteres på en klar og forståelig måde.

2. Oplysninger om ændringer i det maksimale gearingsniveau beregnet i overensstemmelse med brutto- og forpligtelsesmetoden og en eventuel ret til at genanvende sikkerhedsstillelse eller andre garantier i forbindelse med gearingsforanstaltninger skal gives uden unødigt forsinkelse og skal omfatte:

- a) det oprindelige og det reviderede maksimale gearingsniveau beregnet i overensstemmelse med artikel 7 og 8, hvor gearingsniveauet beregnes som den relevante eksponering divideret med AIFens nettoaktivværdi
- b) typen af den ret, der er ydet til genanvendelse af sikkerhedsstillelse
- c) typen af ydede garantier
- d) oplysninger om ændringer hos leverandører af tjenesteydelser, som vedrører et af ovenstående punkter.

3. Oplysninger om det samlede gearede beløb beregnet i henhold til den brutto- og forpligtelsesmetode, der anvendes af AIF'en, skal gives som del af AIFens periodiske rapportering til investorerne i henhold til AIFens regler eller vedtægter eller samtidig med prospektet og udbudsdokumentet og som minimum samtidig med, at årsrapporten stilles til rådighed i henhold til artikel 22, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 110

Rapportering til de kompetente myndigheder

1. Til opfyldelse af kravene i artikel 24, stk. 1, andet afsnit, og artikel 3, stk. 3, litra d), i direktiv 2011/61/EU skal FAIF'en præsentere følgende oplysninger ved rapportering til de kompetente myndigheder:

- a) de vigtigste instrumenter, som den handler med, herunder en opdeling af finansielle instrumenter og andre aktiver, inklusive AIFens investeringsstrategi og dens geografiske og sektormæssige investeringsfokus
- b) de markeder, som den er medlem af eller handler på
- c) spredningen af AIFens portefølje, herunder, men ikke begrænset til, dens vigtigste eksponeringer og vigtigste koncentrationer.

Oplysningerne skal gives så hurtigt som muligt og ikke senere end én måned efter udløbet af perioden omhandlet i stk. 3. Hvis AIF'en er en fund of funds, kan FAIF'en forlænge denne periode med 15 dage.

2. FAIF'erne skal for hver EU-AIF, som de forvalter, og for hver AIF, som de markedsfører i Unionen, give de kompetente myndigheder i deres hjemland følgende oplysninger i henhold til artikel 24, stk. 2, i direktiv 2011/61/EU:

a) den procentuelle andel af AIF'ens aktiver, som er omfattet af særlige ordninger i henhold til artikel 1, stk. 5, i denne forordning, fordi de er illikvide, som omhandlet i artikel 23, stk. 4, litra a), i direktiv 2011/61/EU

b) alle nye ordninger til styring af AIF'ens likviditet

c) de risikostyringssystemer, som FAIF'en anvender til at styre markedsrisici, likviditetsrisici, modpartsrisici og andre risici, herunder operationelle risici

d) AIF'ens nuværende risikoprofil, herunder:

i) markedsrisikoprofilen ved AIF'ens investeringer, herunder AIF'ens forventede afkast og dens forventede volatilitet under normale markedsforhold

ii) likviditetsprofilen ved AIF'ens investeringer, herunder AIF-aktivernes likviditetsprofil, profilen for indløsningsbetingelserne og betingelserne vedrørende finansiering ydet af AIF'ens modparter

e) oplysninger om de vigtigste kategorier af aktiver, som AIF'en investerede i, herunder den tilsvarende markedsværdi på kort og lang sigt, omsætningen og resultatet i rapporteringsperioden

f) resultaterne af periodiske stresstest, under normale og ekstraordinære forhold, der foretages i henhold til artikel 15, stk. 3, litra b), og artikel 16, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2011/61/EU.

3. De i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger skal rapporteres som følger:

a) halvårligt af FAIF'er, der styrer AIF-porteføljer, hvis forvaltede aktiver beregnet i henhold til artikel 2 i alt overstiger tærsklen på enten 100 mio. EUR eller 500 mio. EUR fastsat i artikel 3, stk. 2, henholdsvis litra a) og b), i direktiv 2011/61/EU, men som ikke overstiger 1 mia. EUR for hver

EU-AIF, de forvalter, og for hver AIF, de markedsfører i Unionen

b) kvartalsvist af FAIF'er, der forvalter AIF-porteføljer, hvis forvaltede aktiver beregnet i henhold til artikel 2 i alt overstiger 1 mia. EUR for hver af de EU-AIF'er, der forvalter, og for hver af de AIF'er, de markedsfører i Unionen

c) kvartalsvist af FAIF'er, som er omfattet af kravene omhandlet i litra a) i dette stykke, for hver AIF, hvis aktiver forvaltes, herunder alle aktiver, der er erhvervet gennem anvendelse af gearing, og som i alt overstiger 500 mio. EUR, hvad angår den pågældende AIF

d) årligt af FAIF'er for så vidt angår hver ikke-gearede AIF, som de forvalter, der i overensstemmelse med dens fundamentale investeringspolitik, investerer i unoterede selskaber og udstedere for at opnå kontrol.

4. Uanset stk. 3 kan de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland finde det passende og nødvendigt i forbindelse med varetagelsen af deres funktion at kræve alle eller dele af oplysningerne indberettet hyppigere.

5. FAIF'er, der forvalter en eller flere AIF'er, som de vurderer i væsentlig udstrækning anvender gearing i henhold til artikel 111 i denne forordning, skal stille oplysningerne omhandlet i artikel 24, stk. 4, i direktiv 2011/61/EU til rådighed samtidig med oplysningerne omhandlet i nærværende artikels stk. 2.

6. FAIF'erne skal stille de oplysninger til rådighed, der er anført i stk. 1, 2 og 5, i overensstemmelse med formularen til rapportering fastsat i bilag IV.

7. I henhold til artikel 42, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/61/EU skal alle henvisninger, for så vidt angår ikke-EU-FAIF'er, til hjemlandets kompetente myndigheder betyde den kompetente myndighed i referencemedlemsstaten.

Artikel 111

Anvendelse af gearing i »væsentlig udstrækning«

1. Gearing skal betragtes som anvendt i væsentlig udstrækning i forbindelse med artikel 24, stk. 4, i direktiv 2011/61/EU, når en AIF's eksponering beregnet i overensstemmelse med forpligtelsesmetoden som omhandlet i nærværende forordnings artikel 8 overstiger dens nettoaktivværdi tre gange.

2. Hvor kravene i denne artikels stk. 1 er opfyldt, skal FAIF'erne stille oplysninger til rådighed i henhold til artikel 24, stk. 4, i direktiv 2011/61/EU til de kompetente myndigheder i hjemlandet i overensstemmelse med principperne fastsat i denne forordnings artikel 110, stk. 3.

AFDELING 2

FAIF'er, der forvalter gearede AIF'er

(artikel 25, stk. 3, i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 112

Restriktioner i forvaltningen af AIF'er

1. Principperne i denne artikel finder anvendelse med henblik på at specificere omstændighederne, hvorunder kompetente myndigheder udøver deres beføjelser til at fastsætte gearingsgrænser eller andre restriktioner for FAIF'erne.

2. Den kompetente myndighed skal, når den vurderer oplysningerne modtaget i henhold til artikel 7, stk. 3, artikel 15, stk. 4, artikel 24, stk. 4 eller 5, i direktiv 2011/61/EU, tage hensyn til i hvor høj grad en FAIF's anvendelse af gearing eller dens interaktion med en gruppe af FAIF'er eller andre finansielle institutioner kan bidrage til at forøge den systemiske risiko i det finansielle system eller risikoen for uro på markederne.

3. De kompetente myndigheder skal som minimum tage hensyn til følgende aspekter i deres vurdering:

- a) omstændighederne, hvorunder en AIF's eller flere AIF'ers eksponering, herunder eksponering som følge af finansierings- eller investeringspositioner, som FAIF'en har indgået for egen regning eller på vegne af AIF'er, kan udgøre en vigtig kilde til markeds-, likviditets- eller modpartsrisiko for en finansiell institution
- b) omstændighederne, hvorunder en FAIF's aktiviteter eller dens interaktion med f.eks. en gruppe af FAIF'er eller andre finansielle institutioner, navnlig med hensyn til de typer af aktiver, som AIF'en investerer i, og de metoder, der anvendes af FAIF'en via brug af gearing, bidrager eller kan bidrage til et fald i priserne på finansielle instrumenter eller andre aktiver på en måde, der truer disse finansielle instrumenters eller andre aktivers levedygtighed
- c) kriterier, såsom typen af AIF, FAIF'ens investeringsstrategi med hensyn til de berørte AIF'er, markedsforholdene, hvorunder FAIF'en og AIF'en opererer, og eventuelle sandsynlige procykliske virkninger, der kan skyldes de kompetente myndigheders iværksættelse af grænser eller andre restriktioner i forbindelse med den pågældende FAIF's anvendelse af gearing
- d) kriterier, som f.eks. størrelsen af en AIF eller flere AIF'er og en eventuel tilknyttet indflydelse på en bestemt markedssek-

tor, koncentrationer af risici på bestemte markeder, som AIF'en eller flere AIF'er investerer på, en eventuel afsmittningseffekt på andre markeder fra et marked, hvor der er konstateret risici, likviditetsproblemer på visse markeder på et givet tidspunkt, omfanget af uoverensstemmelse mellem aktiver/passiver i en bestemt FAIF-investeringsstrategi eller uregelmæssig udvikling i værdien af de aktiver, en AIF kan investere i.

AFDELING 3

Særlige bestemmelser for så vidt angår tredjelande

(artikel 34, stk. 1, artikel 35, stk. 2, artikel 36, stk. 1, artikel 37, stk. 7, litra d), artikel 40, stk. 2, litra a), og artikel 42, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 113

Generelle krav

1. Samarbejdsaftaler skal dække alle tænkelige situationer og aktører omhandlet i kapitel VII i direktiv 2011/61/EU under hensyntagen til FAIF'ens og AIF'ens beliggenhed og FAIF'ens aktiviteter.

2. Samarbejdsaftaler skal være skriftlige.

3. Samarbejdsaftalerne skal fastlægge de specifikke rammer for rådgivning, samarbejde og informationsudvekslingen med henblik på tilsyn og håndhævelse mellem de kompetente myndigheder i EU og tredjelandets tilsynsmyndigheder.

4. Samarbejdsaftalerne skal indeholde en særlig bestemmelse om overførslen af oplysninger modtaget af en kompetent myndighed i Unionen fra en tilsynsmyndighed i et tredjeland til andre kompetente myndigheder i Unionen, til ESMA eller til ESRB i henhold til direktiv 2011/61/EU.

Artikel 114

Mekanismer, instrumenter og procedurer

1. Samarbejdsaftalerne skal fastlægge de mekanismer, instrumenter og procedurer, der er nødvendige for at give Unionens kompetente myndigheder adgang til alle de oplysninger, der er nødvendige for at udføre deres opgaver i henhold til direktiv 2011/61/EU.

2. Samarbejdsaftalerne skal fastlægge de mekanismer, instrumenter og procedurer, der er nødvendige for at sikre kontrolundersøgelser på stedet udført, når det er påkrævet med henblik på Unionens kompetente myndigheds udøvelse af sine opgaver i henhold til direktiv 2011/61/EU. Kontrolundersøgelser på stedet skal udføres direkte af Unionens kompetente myndighed eller af tredjelandets kompetente myndighed med bistand fra Unionens kompetente myndighed.

3. Samarbejdsaftalerne skal fastlægge de mekanismer, instrumenter og procedurer, der er nødvendige, for at tredjelandets kompetente myndighed kan bistå Unionens kompetente myndigheder, hvor det er nødvendigt, for at håndhæve EU-lovgivning og national gennemførelseslovgivning, der er misligholdt af en enhed oprettet i tredjelandet, i overensstemmelse med den nationale og internationale lovgivning gældende for den pågældende myndighed.

Artikel 115

Databeskyttelse

Samarbejdsaftalerne skal sikre, at overførslen af data til tredjelande og dataanalysen kun sker i henhold til artikel 52 i direktiv 2011/61/EU.

AFDELING 4

Udveksling af oplysninger om potentielle systemiske konsekvenser af FAIF's aktiviteter

(artikel 53, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU)

Artikel 116

Udveksling af oplysninger om potentielle systemiske konsekvenser af FAIF's aktiviteter

Med henblik på artikel 53 i direktiv 2011/61/EU skal de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, som er ansvarlige for at meddele tilladelse til eller føre tilsyn med FAIF'er i henhold til dette direktiv, som minimum udveksle følgende oplysninger med de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, og med ESMA og ESRB:

a) oplysningerne, der modtages i henhold til artikel 110, når sådanne oplysninger kan være relevante for at kunne føre

tilsyn med og reagere på eventuelle konsekvenser af aktiviteter, der varetages af individuelle FAIF'er eller af FAIF'er i fællesskab, for systemisk relevante finansielle institutioners stabilitet og den korrekte funktion af de markeder, hvor FAIF'erne udøver sine aktiviteter

b) oplysningerne, der modtages fra tredjelandes myndigheder, når dette er nødvendigt for at kunne overvåge systemiske risici

c) analysen af oplysningerne som omhandlet i litra a) og b), og vurderingen af situationer, hvor aktiviteterne i en eller flere FAIF'er, der er underlagt tilsyn, eller i en eller flere AIF'er, som de forvalter, anses for at bidrage til forøgelsen af systemisk risiko i det finansielle system, til risikoen for uro på markederne eller til risikoen for den økonomiske vækst på lang sigt

d) de foranstaltninger, der træffes, hvis aktiviteterne i en eller flere FAIF'er, der er underlagt tilsyn, eller i en eller flere AIF'er, som de forvalter, udgør en systemisk risiko eller bringer den ordnede funktion på de finansielle markeder, hvor de er aktive, i fare.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 117

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 22. juli 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i enhver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2012.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

Metoder til at forøge en AIF's eksponering

1. Usikrede kontante lån: Når kontante lån investeres, øger disse alt andet lige AIFens eksponering med det samlede beløb af disse lån. Den minimale eksponering er derfor altid lånebeløbet. Den kan være højere, hvis værdien af en investering realiseret med lånet, er større end det lånte beløb. For at undgå, at beløbet medregnes to gange, indgår kontante lån, der bruges til at finansiere eksponeringen, ikke i beregningen. Hvis kontante lån ikke investeres, men bibeholdes som kontanter eller tilsvarende som defineret i artikel 7, litra a), øger de ikke AIFens eksponering.
2. Sikrede kontante lån: Sikrede kontante lån ligner usikrede kontante lån, men lånet kan være sikret af en pulje af aktiver eller af et enkelt aktiv. Hvis kontante lån ikke investeres, men bibeholdes som kontanter eller tilsvarende som defineret i artikel 7, litra a), øger de ikke AIFens eksponering.
3. Konvertible lån: Konvertible lån er købt gæld, som under visse omstændigheder sætter indehaveren eller udstederen i stand til at konvertere den pågældende gæld til et andet aktiv. AIFens eksponering er markedsværdien af disse lån.
4. Renteswaps: En renteswap er en aftale om at udveksle rentebærende cash flows, beregnet på grundlag af en nominel hovedstol med bestemte mellemrum (forfaldsdatoer) i aftalens løbetid. Hver parts betalingsforpligtelse beregnes ved hjælp af forskellige rentesatser baseret på de nominelle eksponeringer.
5. Differencekontrakter: En differencekontrakt (CFD) er en aftale mellem to parter — investoren og CFD-udbyderen — om at betale modparten ændringen i prisen på det underliggende aktiv. Afhængigt af hvilken vej prisen udvikler sig, betaler den ene part modparten forskellen fra det tidspunkt, hvor aftalen blev indgået, til det tidspunkt, hvor den ophører. Eksponering er markedsværdien af det underliggende aktiv. Samme metode skal anvendes på finansiel spread betting.
6. Futureskontrakter: En futureskontrakt er en aftale om at købe eller sælge en anført mængde af en sikkerhed, en valuta, en råvare, et indeks eller et andet aktiv på en bestemt fremtidig dato og til en på forhånd aftalt pris. Eksponeringen er markedsværdien af det tilsvarende underliggende aktiv.
7. Total-afkast-swaps: En total-afkast-swap er en aftale, hvor den ene part (total-afkast-betaler) overfører det samlede økonomiske resultat af en referenceforpligtelse til modparten (total-afkast-modtager). Samlet økonomisk resultat omfatter indtægter fra renter og honorarer, gevinster eller tab som følge af markedsudviklingen samt kredittab. AIFens eksponering er markedsværdien af de tilsvarende referenceaktiver, som har indflydelse på swap'ens økonomiske resultat.
8. Terminsaftaler: En terminsaftale er en individuel bilateral aftale om at udveksle et aktiv eller cash flows på en anført fremtidig afregningsdato til en terminspris, som er aftalt på handelsdatoen. Den ene part i terminsaftalen er køberen (lang), som er indforstået med at betale terminsprisen på afregningsdatoen; den anden part er sælgeren (kort), som er indforstået med at modtage terminsprisen. Deltagelse i en terminsaftale kræver normalt ikke betaling af et gebyr. AIFens eksponering er markedsværdien af det tilsvarende underliggende aktiv. Dette kan erstattes af aftalens nominelle værdi, hvis denne er mere konservativ.
9. Optioner: En option er en aftale, som giver køberen, der betaler en pris (præmie), retten — men ikke forpligtelsen — til at købe eller sælge en bestemt mængde af et underliggende aktiv til en aftalt pris (strikeprisen eller udnyttelseskursen) ved eller indtil aftalens udløb. En call-option er en option til at købe, og en put-option er en option til at sælge. Grænserne for midlernes eksponering vil på den ene side være en potentielt ubegrænset eksponering og på den anden side en eksponering, der er begrænset til, hvad der er højest, enten den betalte præmie eller markedsværdien af den pågældende option. Eksponeringen mellem disse to grænser bestemmes som den deltjusterede ækvivalent af den underliggende position (en options delta måler følsomheden af en options pris udelukkende i forhold til en ændring i prisen for det underliggende aktiv). Samme metode skal anvendes i forbindelse med afledte finansielle instrumenter, f.eks. i strukturerede produkter. Strukturen skal opdeles i enkeltdele, og der skal tages højde for effekten på eksponeringen af de afledte instrumenters lag på tilfredsstillende vis.

10. Genkøbsaftaler: En genkøbsaftale forekommer normalt, når en AIF »sælger« værdipapirer til en omvendt repomodpart og er indforstået med at købe dem tilbage til en aftalt pris i fremtiden. AIF'en påtager sig en finansiel omkostning ved at indgå i denne transaktion og vil derfor være nødt til at geninvestere de kontante indtægter (reelt kontant sikkerhed) for at skabe et afkast, der er større end den finansielle omkostning, AIF'en har påtaget sig. Denne geninvestering af den »kontante sikkerhed« betyder, at den øgede markedsrisiko bæres af AIF'en, og den skal således medtages i beregningen af den samlede eksponering. De økonomiske risici og fordele ved de »solgte« værdipapirer forbliver hos AIF'en. En repotransaktion vil desuden næsten altid medføre gearing, da den kontante sikkerhed vil blive geninvesteret. Hvis en ikke-kontant sikkerhed modtages som del af transaktionen, og denne sikkerhed derefter bruges som del af en anden repotransaktion eller en aftale om lån af værdipapirer, skal den fulde markedsværdi af sikkerheden medtages i det samlede eksponeringsbeløb. AIF'ens eksponering øges med den geninvesterede del af den kontante sikkerhed.
11. Omvendte genkøbsaftaler: Denne transaktion forekommer, hvis en AIF »køber« værdipapirer fra en repomodpart og er indforstået med at sælge dem tilbage til en aftalt pris i fremtiden. AIF'er foretager normalt disse transaktioner for at opnå et pengemarkedsafkast med lav risiko, og de »købte« værdipapirer fungerer som sikkerhed. Der skabes derfor ingen samlet eksponering, og AIF'en påtager sig ikke risiciene eller fordelene ved de »købte« værdipapirer, dvs. der er ingen øget markedsrisiko. Det er imidlertid muligt at anvende de »købte« værdipapirer yderligere som del af en repotransaktion eller en transaktion med lån af værdipapirer, som beskrevet ovenfor, og i dette tilfælde skal værdipapirernes fulde markedsværdi medtages i det samlede eksponeringsbeløb. De økonomiske risici og fordele ved de købte værdipapirer forbliver modpartens og øger således ikke AIF'ens eksponering.
12. Ordninger med udlån af værdipapirer: En AIF, der indgår i en transaktion med udlån af værdipapirer, udlåner et værdipapir til en modpart, der låner værdipapiret (som normalt låner værdipapiret til at dække en fysisk short selling-transaktion) for et aftalt gebyr. Værdipapirlåneren giver AIF'en kontanter eller ikke-kontant sikkerhed. Der opstår kun samlet eksponering, hvis kontant sikkerhed geninvesteres i andre instrumenter end dem, der er defineret i artikel 7, andet afsnit, litra a). Hvis den ikke-kontante sikkerhed anvendes yderligere som del af en repotransaktion eller en anden transaktion med udlån af værdipapirer, skal værdipapirernes fulde markedsværdi medtages i det samlede eksponeringsbeløb, som beskrevet tidligere. Eksponering opstår i den udstrækning, som den kontante sikkerhed geninvesteres.
13. Ordninger med lån af værdipapirer: En AIF, der foretager lån af værdipapirer, låner et værdipapir fra en modpart, der udlåner værdipapirer for et aftalt gebyr. AIF'en sælger så værdipapiret på markedet. AIF'en er nu short i dette værdipapir. I den udstrækning at de kontante indtægter fra salget geninvesteres, vil dette også øge AIF'ens eksponering. Eksponeringen er markedsværdien af de shortede værdipapirer. Der skabes yderligere eksponering i den udstrækning de modtagne kontanter geninvesteres.
14. Credit default swaps (CDS): En credit default swap (CDS) er en kreditderivataftale, som giver køberen beskyttelse, normalt den fulde genindvinding, hvis referenceenheden misligholdes eller i tilfælde af en kredithændelse. Som betaling modtager sælgeren af CDS'en et løbende fast gebyr, som kaldes spread, fra køberen. For beskyttelsessælgeren er eksponeringen den højeste værdi af enten de underliggende referenceaktivers markedsværdi eller CDS'ens nominelle værdi. For beskyttelseskøberen er eksponeringen det underliggende referenceaktives markedsværdi.

BILAG II

Omregningsmetoder for afledte instrumenter

1. Følgende omregningsmetoder skal anvendes på nedenstående ikke-udtømmende liste over standardiserede afledte finansielle instrumenter:

a) Futures

- Obligationsfuture: Antallet af kontrakter * den beregningsmæssige kontraktstørrelse * markedskursen for den referenceobligation, der er billigst at levere
- Rentefuture: Antallet af kontrakter * den beregningsmæssige kontraktstørrelse
- Valutafuture: Antallet af kontrakter * den beregningsmæssige kontraktstørrelse
- Aktiefuture: Antallet af kontrakter * den beregningsmæssige kontraktstørrelse * den underliggende kapitalandels markedskurs
- Indeksutures: Antallet af kontrakter * den beregningsmæssige kontraktstørrelse * indeksniveauet

b) Almindelige optioner (købte/solgte put- og call-optioner)

- Almindelig obligationsoption: Den beregningsmæssige kontraktværdi * den underliggende referenceobligations markedsværdi * delta
- Almindelig aktieoption: Antallet af kontrakter * den beregningsmæssige kontraktstørrelse * den underliggende kapitalandels markedsværdi * delta
- Almindelig renteoption: Den beregningsmæssige kontraktværdi * delta
- Almindelig valutoption: Den beregningsmæssige kontraktværdi af valutaelement(er) * delta
- Almindelige indeksoptioner: Antallet af kontrakter * den beregningsmæssige kontraktstørrelse * indeksniveauet * delta
- Almindelige optioner på futures: Antallet af kontrakter * den beregningsmæssige kontraktstørrelse * det underliggende aktivs markedsværdi * delta
- Almindelige swaptioner: Omregningsbeløbet for referenceswapforpligtelsen * delta
- Warrants og tegningsretter: Antallet af kapitalandele/obligationer * markedsværdien af det underliggende referenceinstrument * delta

c) Swaps

- Almindelige renteswaps med fast/variable rente samt inflationsswaps: den beregningsmæssige kontraktværdi
- Valutaswaps: Den beregningsmæssige værdi af valutaelement(er)
- Renteswaps med flere valutaer: Den beregningsmæssige værdi af valutaelement(er)
- Grundlæggende total-afkast-swap: Den underliggende markedsværdi af referenceaktiv(er)
- Ikke-grundlæggende total-afkast-swap: Den akkumulerede underliggende markedsværdi af begge elementer af total-afkast-swap
- Single name credit default swap:
 - Beskyttelsessælger — Den højeste værdi af enten markedsværdien af det underliggende referenceaktiv eller den beregningsmæssige værdi af credit default swap.
 - Beskyttelseskøber — Markedsværdien af det underliggende referenceaktiv
- Differencekontrakt: Antallet af kapitalandele/obligationer * markedsværdien af det underliggende referenceinstrument

d) Terminsaftaler

- Valutaterminsaftaler: Den beregningsmæssige værdi af valutaelement(er)
- Fremtidig renteaftale (FRA): Den beregningsmæssige værdi

e) Gearet eksponering for indekser med indbygget gearing

Et afledt instrument, der yder gearet eksponering for et underliggende indeks, eller indekser, som omfatter gearet eksponering for deres portefølje, skal anvende den standardiserede, gældende forpligtelsesmetode til de pågældende aktiver.

2. Følgende omregningsmetoder skal anvendes på nedenstående ikke-udtømmende liste over finansielle instrumenter, som omfatter afledte instrumenter:

- Konvertible obligationer: Antallet af referencekapitalandele * markedsværdien af de underliggende referencekapitalandele * delta
- Credit linked notes: Markedsværdien af underliggende referenceaktiv(er)
- Delvist betalte værdipapirer: Antallet af kapitalandele/obligationer * markedsværdien af de underliggende referencinstrumenter
- Warrants og tegningsretter: Antallet af kapitalandele/obligationer * markedsværdien af det underliggende referencinstrument * delta

3. Liste over eksempler på ikke-standardiserede afledte instrumenter med den tilknyttede forpligtelsesmetode, der anvendes:

- Variansswaps: Variansswaps er kontrakter, der tillader investorer at få fordel af eksponering for variansen (volatiliteten i anden potens) af et underliggende aktiv og navnlig til at handle med fremtidig realiseret (eller historisk) volatilitet i forhold til aktuel indirekte volatilitet. I henhold til markedspraksis udtrykkes strike og varians nominelt i volatilitet. I forbindelse med nominel varians, betyder det:

$$\text{Nominel varians} = \frac{\text{nominel vega}}{2 \times \text{strikekurs}}$$

Nominel vega giver et teoretisk mål for overskuddet eller tabet som følge af en ændring i volatilitet på 1 %.

Da realiseret volatilitet ikke kan være mindre end nul har en lang swapposition et kendt maksimalt tab. Det maksimale tab på en kort swap er ofte begrænset af inklusionen af en cap på volatiliteten. Uden en cap, er en kort swaps potentielle tab imidlertid ubegrænset.

Omregningsmetoderne, der skal anvendes for en given kontrakt ved tid t er:

Nominel varians * (aktuel) varians _{t} (uden cap på volatilitet)

Nominel varians * min ((aktuel) varians _{t} volatilitets-cap²) (med cap på volatilitet)

hvor: (aktuel) varians _{t} er en funktion af kvadratroden af realiseret og indirekte volatilitet, dvs.:

$$(\text{aktuel}) \text{ varians}_t = \frac{t}{T} \times \text{realiseret volatilitet } (0,t)^2 + \frac{T-t}{T} \times \text{implicit volatilitet } (t,T)^2$$

- Volatilitetsswaps

Analogt med variansswaps skal følgende omregningsformel anvendes til volatilitetsswaps:

— Nominel vega * (aktuel) volatilitet _{t} (uden cap på volatilitet)

— Nominel vega * min ((aktuel) volatilitet _{t} ; volatilitets-cap) (med cap på volatilitet)

hvor den (aktuelle) volatilitet t er en funktion af den realiserede og indirekte volatilitet.

4. Barrier-optioner (knock-in knock-out)

Antallet af kontrakter * den beregningsmæssige kontraktstørrelse * den underliggende kapitalandels markedsværdi * delta

BILAG III

Nettingregler for løbetid

1. Et afledt renteinstrument skal konverteres til dets tilsvarende underliggende aktivposition i henhold til følgende metode:

Hvert afledt renteinstrument tilsvarende underliggende aktivposition skal beregnes som dets løbetid divideret med AIFens målløbetid og multipliceret med den tilsvarende underliggende aktivposition:

$$\text{Tilsvarende underliggende aktivposition} = \frac{\text{løbetid}_{\text{FDI}}}{\text{løbetid}_{\text{mål}}} \times \text{CV}_{\text{derivat}}$$

hvor:

- $\text{løbetid}_{\text{FDI}}$ er løbetiden (det afledte finansielle instruments markedsværdis følsomhed for rentebevægelser) for det afledte renteinstrument
- $\text{løbetid}_{\text{mål}}$ er i overensstemmelse med investeringsstrategien, de direkte positioner og den forventede risiko på et hvilket som helst tidspunkt og vil ellers blive reguleret. Den er også i overensstemmelse med porteføljens løbetid under normale markedsforhold
- $\text{CV}_{\text{derivat}}$ er den konverterede værdi af derivatpositionen som defineret i henhold til bilag II.

2. De tilsvarende underliggende aktivpositioner beregnet i henhold til stk. 1 modregnes som følger:

- a) Hvert afledte renteinstrument allokeres til det relevante løbetidsinterval efter følgende liste:

Løbetidsintervaller

1. 0 - 2 år
2. 2 - 7 år
3. 7 - 15 år
4. > 15 år

- b) De tilsvarende lange og korte underliggende aktiver skal omregnes inden for hvert løbetidsinterval. Det tidligere beløb, der omregnes med det senere, er det omregnede beløb for det pågældende løbetidsinterval.
- c) Startende med det korteste løbetidsinterval beregnes de omregnede beløb mellem to tilgrænsende løbetidsintervaller ved at omregne beløbet for den tilbageværende ikke-omregnede lange (eller korte) position i løbetidsintervallet (i) med beløbet for den tilbageværende ikke-omregnede korte (lange) position i løbetidsintervallet (i + 1).
- d) Startende med det korteste løbetidsinterval beregnes de omregnede beløb mellem to fjerntliggende løbetidsintervaller, der er adskilt af et interval, ved at omregne beløbet for den tilbageværende ikke-omregnede lange (eller korte) position i løbetidsintervallet (i) med beløbet for den tilbageværende ikke-omregnede korte (lange) position i løbetidsintervallet (i + 2).
- e) Det omregnede beløb beregnes mellem de tilbageværende ikke-omregnede lange og korte positioner for de to løbetidsintervaller, der er længst fra hinanden.

3. AIFen beregner sin eksponering som summen af absolutte værdier:

- 0 % af det omregnede beløb for hvert løbetidsinterval
- 40 % af de omregnede beløb mellem to tilgrænsende løbetidsintervaller (i) og (i + 1)
- 75 % af de omregnede beløb mellem to fjerntliggende løbetidsintervaller, der er adskilt af et andet løbetidsinterval, hvilket vil sige løbetidsinterval (i) og (i + 2)
- 100 % af de omregnede beløb mellem de to mest fjerntliggende løbetidsintervaller og
- 100 % af de tilbageværende ikke-omregnede positioner.

BILAG IV

Oplysningsmodeller: FAIF

(artikel 3, stk. 3, litra d), og artikel 24 i direktiv 2011/61/EU)

FAIF-specifikke oplysninger, der skal indberettes

(artikel 3, stk. 3, litra d), og artikel 24, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU)

		Vigtigste marked/instrument	Næstvigtigste marked/instrument	Tredjevigtigste marked/instrument		Fjerdevigtigste marked/instrument	Femtevigtigste marked/instrument
1	De vigtigste markeder, som er genstand for de handler, der foretages på vegne af de AIF'er, som den forvalter						
2	De vigtigste instrumenter, som er genstand for de handler, der foretages på vegne af de AIF'er, som den forvalter						
3	Værdier af aktiver, der forvaltes for alle forvaltede AIF'er beregnet som fastsat i artikel 2	I basisvaluta (hvis den er ens for alle AIF'er)			I EUR		
	Anfør markedernes officielle navn, beliggenhed og jurisdiktion						

Detaljeret liste over alle AIF'er, som FAIF'en forvalter

skal forelægges efter anmodning ved udgangen af hvert kvartal

(artikel 24, stk. 3, i direktiv 2011/61/EU)

AIF'ens navn	Fondens identifikationskode						Etableringsdato	AIF-type (hedgefond, private equity-fond, fast ejendom, fund-of-funds, andet (*))	NAV	EU-AIF: Ja/Nej

(*) I tilfælde af andet — anfør den strategi, der bedst beskriver AIF-typen.

Pengebeløb skal indberettes i AIF'ens basisvaluta.

Oplysningsmodeller: AIF

(artikel 3, stk. 3, litra d), og artikel 24 i direktiv 2011/61/EU)

AIF-specifikke oplysninger, der skal forelægges

(artikel 3, stk. 3, litra d), og artikel 24, stk. 1, i direktiv 2011/61/EU)

Datatype		Indberettede data	
Identifikation af AIF'en			
1	AIF'ens navn		EU-AIF: ja/nej
2	Fondsforvalter (officielle navn og standardkode, hvor den findes)		EU-FAIF: ja/nej
3	Fondens identifikationskoder hvis relevant		
4	Dato for AIF'ens etablering		
5	AIF'ens hjemsted		
6	Identifikation af AIF'ens prime broker(e) (officielle navn og standardkode, hvor den findes)		
7	AIF'ens basisvaluta i henhold til ISO 4217 og forvaltede aktiver beregnet som fastsat i artikel 2	Valuta	Samlede forvaltede aktiver
8	De tre primære finansieringskilders jurisdiktion (ekskl. AIF'ens andele og kapitalandele købt af investorer)		
9	Primær AIF-type (vælg en)	Hedgefond Private equity-fond Fond baseret på fast ejendom Fund-of-funds Andet Ingen	
10	Opdeling af investeringsstrategier (Foretag en opdeling af AIF'ens investeringsstrategier afhængigt af den primære AIF-type valgt i spørgsmål 1. Se de vejledende noter for yderligere oplysninger om, hvordan dette spørgsmål besvares)		

Datatype		Indberettede data	
		Anfør den strategi, der bedst beskriver AIFens strategi	Andel af NAV (%)
a) Hedgefondstrategier <i>(Besvar dette spørgsmål, hvis »hedgefond« er valgt som den primære AIF-type i spørgsmål 1)</i>			
Anfør de hedgefondstrategier, der bedst beskriver AIFens strategier Kapitalandele: Langt bias Kapitalandele: Lang/kort Kapitalandele: Markedsneutral Kapitalandele: Kort bias Relativ værdi: Arbitrage på fastforrentede værdipapirer Relativ værdi: Arbitrage på konvertible obligationer Relativ værdi: Arbitrage på volatilitet Hændelsesspecifik: Nødlidende/misligholdt/omstrukturering Hændelsesspecifik: Risikoarbitrage/fusionsarbitrage Hændelsesspecifik: Særlige situationer i forbindelse med kapitalandele Kredit, lang/kort Kredit, aktivbaseret udlån Makro Forvaltede futures/CTA: Grundlæggende Forvaltede futures/CTA: Kvantitativ Hedgefond med flere strategier Anden hedgefondstrategi			
b) Private equity-strategier <i>(Besvar dette spørgsmål, hvis »private equity« er valgt som den primære AIF-type i spørgsmål 1)</i>			
Anfør de private equity-strategier, der bedst beskriver AIFens strategier Venturekapital Vækstkapital Mezzaninkapital Private equity-fond med flere strategier Anden private equity-fondstrategi			

Datatype	Indberettede data	
c) Strategier i fonde baseret på fast ejendom <i>(Besvar dette spørgsmål, hvis »fast ejendom« er valgt som den primære AIF-type i spørgsmål 1)</i>		
<i>Anfør de strategier for fonde baseret på fast ejendom, der bedst beskriver AIF'ens strategier</i> Beboelsesejendomme Erhvervsejendomme Industrijendomme Fond baseret på fast ejendom med flere strategier Anden strategi for fond baseret på fast ejendom		
d) Strategier for fund-of-funds <i>(Besvar dette spørgsmål, hvis »fund-of-funds« er valgt som den primære AIF-type i spørgsmål 1)</i>		
<i>Anfør den »fund-of-funds«-strategi, der bedst beskriver AIF'ens strategier</i> Hedgefond-fonde Private equity-fond Andre fond-af-fonde		
e) Andre strategier <i>(Besvar dette spørgsmål, hvis »andet« er valgt som den primære AIF-type i spørgsmål 1)</i>		
<i>Anfør den »anden strategi, der bedst beskriver AIF'ens strategier</i> Råvarebaseret fond Egenkapitalfond Fond baseret på fastforrentede værdipapirer Infrastrukturfond Anden fond		

Datatype			Indberettede data		
Vigtigste eksponeringer og vigtigste koncentration					
11	De vigtigste instrumenter, som AIF'en handler med				
		Instrumenttype/-kode	Værdi (som beregnet i henhold til artikel 3 i direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde)	Lang/kort position	
	Vigtigste instrument				
	Næstvigtigste instrument				
	Tredjevigtigste instrument				
	Fjerdevigtigste instrument				
	Femtevigtigste instrument				
12	Geografisk fokus				
	Foretag en geografisk opdeling af de investeringer, som AIF'en besidder, pr. procentandel af AIF'ens samlede nettoaktivværdi			% af NAV	
	Afrika				
	Asien og Stillehavsområdet (bortset fra Mellemøsten)				
	Europa (EØS)				
	Europa (bortset fra EØS)				
	Mellemøsten				
	Nordamerika				
	Sydamerika				
	Overnationale/flere regioner				

Datatype					Indberettede data		
13	AIF'ens 10 vigtigste eksponeringer på indberetningsdatoen (størst værdi i absolutte tal):						
		Aktiv-/passiv-type	Navn på/beskrivelse af aktivet/passivet	Værdi (som beregnet i henhold til artikel 3)	% af bruttomarkeds-værdi	Lang/kort position	Modpart (hvor det er relevant)
	Første						
	Anden						
	Tredje						
	Fjerde						
	Femte						
	Sjette						
	Syvende						
	Ottende						
	Niende						
	Tiende						
14	De fem vigtigste porteføljekoncentrationer:						
		Aktiv-/passivtype	Navn på/beskrivelse af markedet	Værdi af den samlede eksponering (som beregnet i henhold til artikel 3)	% af bruttomarkeds-værdi	Lang/kort position	Modpart (hvor det er relevant)
	Første						
	Anden						
	Tredje						
	Fjerde						
	Femte						

Datatype		Indberettede data	
15	Typisk størrelse af handelen/positionen <i>(Besvar dette spørgsmål, hvis »private equity-fond« er valgt som den primære AIF-type i spørgsmål 1)</i>	<i>(Vælg et svar)</i> Meget lille Lille Nedre middel marked Øvre middel marked Large cap Mega cap	
16	De vigtigste markeder, som er genstand for AIFens handler		
	<i>Anfør navn og identifikation (f.eks. MIC-kode), hvor dette findes, for markedet med den største eksponering</i>		
	<i>Anfør navn og identifikation (f.eks. MIC-kode), hvor dette findes, for markedet med den næststørste eksponering</i>		
	<i>Anfør navn og identifikation (f.eks. MIC-kode), hvor dette findes, for markedet med den tredjestørste eksponering</i>		
17	Investorkoncentration		
	Angiv den omtrentlige procentandel af AIFens kapitalandele, der ejes nydelsesberettiget af de fem kompetente ejere, der har den største kapitalandel i AIF'en (som en procentandel af AIFens cirkulerende andele/kapitalandele; »look-through« til de kompetente ejere, hvor disse kendes, eller hvor det er muligt)		
	Opdeling af investorkoncentration i henhold til investorernes status (estimat, hvis der ikke foreligger præcise oplysninger):	%	
	— Professionelle kunder (som omhandlet i direktiv 2004/39/EF (finansmarkedsdirektivet); — Detailinvestorer:		

Pengebeløb skal indberettes i AIFens basisvaluta.

AIF-specifikke oplysninger, der skal forelægges de kompetente myndigheder
(artikel 24, stk. 2, i direktiv 2011/61/EU)

	Datatype	Indberettede data
Identifikation af AIF'en		
1	AIF'ens navn	EU-AIF: ja/nej
2	Fondsforvalter	EU-FAIF: ja/nej
1	AIF'ens navn	
2	Fondsforvalter	
3	Fondens identifikationskoder, hvis relevant	
4	Dato for AIF'ens etablering	
5	AIF'ens basisvaluta i henhold til ISO 4217 og forvaltede aktiver beregnet som fastsat i artikel 2	Valuta
6	Identifikation af AIF'en prime broker(e)	
7	De tre primære finansieringskilders jurisdiktion	
Handlede instrumenter og individuel eksponering		
8	Individuel eksponering, som er genstand for handler, og de vigtigste aktivkategorier, som AIF'en har investeret i pr. datoen for indberetningen:	
	a) Værdipapirer	Værdi på lang sigt
	Likvider	
	heraf:	Indskudsbeviser
		Commercial papers
		Andre indskud
		Andre likvider (dog ikke offentlige gældspapirer)
	Noterede kapitalandele	
	heraf:	Udstedt af finansinstitutioner
		Andre noterede kapitalandele
	Unoterede kapitalandele	
	Erhvervsobligationer, der ikke er udstedt af finansinstitutioner	
	heraf:	»Investment grade«

Datatype		Indberettede data	
	Ikke »investment grade«		
Erhvervsobligationer, der er udstedt af finansinstitutioner			
heraf:	»Investment grade«		
	Ikke »investment grade«		
Statsobligationer			
heraf:	EU-obligationer med 0-1 års løbetid		
	EU-obligationer med 1+ års løbetid		
	Non-G10-obligationer med 0-1 års løbetid		
	Non-G10-obligationer med 1+ års løbetid		
Konvertible obligationer, der ikke er udstedt af finansinstitutioner			
heraf:	»Investment grade«		
	Ikke »investment grade«		
Konvertible obligationer, der er udstedt af finansinstitutioner			
heraf:	»Investment grade«		
	Ikke »investment grade«		

Datatype		Indberettede data	
Lån			
heraf:	Gearede lån		
	Andre lån		
Strukturerede/securitiserede produkter			
heraf:	ABS		
	RMBS		
	CMBS		
	Agency MBS		
	ABCP		
	CDO/CLO		
	Strukturerede certifikater		
	ETP		
	Andre		
b) Derivater		Værdi på lang sigt	Værdi på kort sigt
Aktiederivater			
heraf:	Relateret til finansinstitutioner		
	Andre aktiederivater		

Datatype		Indberettede data	
Fastforrentede derivater			
CDS			
heraf:	Finansiell »single name«-CDS		
	Staters »single name«-CDS		
	Andre »single name«-CDS		
	Indeks-CDS		
	Eksotiske produkter (inkl. »credit default«-tranche)		
		Bruttoværdi	
Valuta (med henblik på investering)			
Rentederivater			
		Værdi på lang sigt	Værdi på kort sigt
Råvarederivater			
heraf:	Energi		
	heraf:		
	— Råolie		
	— Naturgas		
	— Kraft		
	Ædelmetaller		
	heraf: Guld		
	Andre råvarer		
	heraf:		
	— Industrimetaller		
	— Husdyr		

Datatype		Indberettede data	
	— Landbrugsprodukter		
Andre derivater			
c) Fysiske (reelle/materielle) aktiver		Værdi på lang sigt	
Fysiske: Fast ejendom			
heraf:	Beboelsejendomme		
	Erhvervsejendomme		
Fysiske: Råvarer			
Fysiske: Tømmer			
Fysiske: Kunst og samlerobjekter			
Fysiske: Transportaktiver			
Fysiske: Andre			
d) Kollektive investeringsvirksomheder		Værdi på lang sigt	
Investeringer i CIU, der drives/forvaltes af FAIF'en			
heraf:	Pengemarkedsforeninger og likviditetsstyrings-CIU		
	ETF		
	Anden CIU		
Investeringer i CIU, der ikke drives/forvaltes af FAIF'en			
heraf:	Pengemarkedsforeninger og likviditetsstyrings-CIU		
	ETF		

	Datatype	Indberettede data	
		Anden CIU	
	e) Investeringer i andre aktivklasser		Værdi på lang sigt Værdi på kort sigt
	Andre i alt		
9	Værdi af omsætning i hver aktivklasse i løbet af de indberettede måneder		
	a) Værdipapirer		Markedsværdi
	Likvider		
	Noterede kapitalandele		
	Unoterede kapitalandele		
	Erhvervsobligationer, der ikke er udstedt af finansinstitutioner		
	heraf:	»Investment grade«	
		Ikke »investment grade«	
	Erhvervsobligationer, der er udstedt af finansinstitutioner		
	Statsobligationer		
	heraf:	EU-medlemsstatsobligationer	
		Ikke-EU-medlemsstatsobligationer	
	Konvertible obligationer		
	Lån		
	Strukturerede/securitiserede produkter		

	Datatype		Indberettede data	
			Nominel værdi	Markedsværdi
b) Derivater				
Aktiederivater				
Fastforrentede derivater				
CDS				
Valuta (med henblik på investering)				
Rentederivater				
Råvarederivater				
Andre derivater				
c) Fysiske (reelle/materielle) aktiver			Markedsværdi	
Fysiske: Råvarer				
Fysiske: Fast ejendom				
Fysiske: Tømmer				
Fysiske: Kunst og samlereobjekter				
Fysiske: Transportaktiver				
Fysiske: Andre				
d) Kollektive investeringsvirksomheder				
e) Andre aktivklasser				
Eksponereringernes valuta				

	Datatype		Indberettede data	
10	Samlet værdi på lang og kort sigt af eksponeringer (før valutakurssikring) pr. følgende valutagrupper:		Værdi på lang sigt	Værdi på kort sigt
	AUD			
	CAD			
	CHF			
	EUR			
	GBP			
	HKD			
	JPY			
	USD			
	Andre			
11	Typisk størrelse af handelen/positionen (Besvar dette spørgsmål, hvis »private equity-fond« er valgt som den primære AIF-type ovenfor)		(Vælg et svar) Meget lille (< 5 mio. EUR) Lille (5 mio. til < 25 mio. EUR) Lavt/mellem marked (25 mio. til < 150 mio. EUR) Øvre mellem marked (150 mio. til 500 mio. EUR) Large cap (500 mio. til 1 mia. EUR) Mega cap (1 mia. EUR og større)	

	Datatype	Indberettede data	
12	Bestemmende indflydelse (jf. artikel 1 i Rådets direktiv 83/349/EØF (EFT L 193 af 18.7.1983, s 1)) (Besvar dette spørgsmål, hvis »private equity-fond« er valgt som den primære AIF-type ovenfor. Anfør svar for hvert selskab, hvor AIF'en har bestemmende indflydelse (og ellers lad feltet være tomt) som omhandlet i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF)	Navn	% stemmerettigheder Transaktionstype

AIFens risikoprofil

	1. Profil for markedsrisici		
13	Forventet årlig investeringsafkast/den interne rente under normale markedsforhold (i %)		
	Deltaværdien af nettoformue		
	Netto-DV01:		
	Netto-CS01:		
	2. Profil for modpartsrisici		
14	Handels- og clearingsmekanismer		
	a) Estimeret % (udtrykt i markedsværdi) af handlede værdipapirer: (lad feltet stå tomt, hvis der ikke er handlet værdipapirer)	%	
	På en reguleret børs		
	OTC		
	b) Estimeret % (udtrykt i handelsvolumen) af afledte instrumenter, som er handlet: (lad feltet stå tomt, hvis der ikke er handlet afledte instrumenter)	%	
	På en reguleret børs		
	OTC		

	Datatype		Indberettede data	
	c) Estimeret % (udtrykt i handelsvolumen) af clearede transaktioner med afledte instrumenter: (lad feltet stå tomt, hvis der ikke er handlet afledte instrumenter)		%	
	Via en CCP			
	Bilateralt			
	d) Estimeret % (udtrykt i markedsværdi) af clearede repohandler: (lad feltet stå tomt, hvis der ikke er handlet repoer)		%	
	Via en CCP			
	Bilateralt			
	Trepartshandel			
15	Værdi af sikkerhedsstillelse og anden kreditstøtte, som AIF'en har stillet til alle modparter			
	a) Værdi af sikkerhedsstillelse stillet i form af likvider			
	b) Værdi af sikkerhedsstillelse stillet i form af andre værdipapirer (ekskl. likvider)			
	c) Værdi af anden sikkerhedsstillelse og kreditstøtte stillet (herunder pålydende beløb i remburs og lignende tredjemands kreditstøtte)			
16	Af mængden af sikkerhedsstillelse og anden kreditstøtte, som den indberettende fond har stillet til modparter: Hvilken procentdel har modparterne genpantsat?			
17	De fem modparter med størst eksponering (ekskl. CCP'er)			
	a) Anfør de fem modparter, hvor AIF'en har den største netto krediteksponering over for modparten efter markedsmetoden, målt som % af AIF'ens NAV		Navn	Eksponering i alt
	Modpart 1			

	Datatype		Indberettede data	
	Modpart 2			
	Modpart 3			
	Modpart 4			
	Modpart 5			
	b) Anfør de fem modparter, der har den største netto krediteksponering over for AIF'en efter markedsmetoden, målt som % af AIF'ens NAV		Navn	Eksposering i alt
	Modpart 1			
	Modpart 2			
	Modpart 3			
	Modpart 4			
	Modpart 5			
18	Direkte clearing via CCP'er (central clearing counterparties)			
	a) Har AIF'en clearet transaktioner direkte via en CCP i løbet af indberetningsperioden?		Ja Nej (hvis nej, spring over resten af spørgsmålet og gå til spørgsmål 21)	
	b) Hvis der blev svaret »ja« i 18 a), anføres de tre største CCP'er med hensyn til nettokrediteksponering		Navn	Værdi
	CCP 1 (lad feltet stå tomt, hvis det ikke er relevant)			
	CCP 2 (lad feltet stå tomt, hvis det ikke er relevant)			
	CCP 3 (lad feltet stå tomt, hvis det ikke er relevant)			
	3. Likviditetsprofil			
	Porteføljens likviditetsprofil			

	Datatype						Indberettede data	
19	Investors likviditetsprofil Procentdel af porteføljen, der kan afvikles inden for:							
	1 dag eller mindre	2-7 dage	8-30 dage	31-90 dage	91-180 dage	181-365 dage	over 365 dage	
20	Værdi af ubehæftede kontanter							
	Investorers likviditetsprofil							
21	Investorers likviditetsprofil Procentdel af investors kapitalandele, der kan indfries inden for (som % af AIFens NAV)							
	1 dag eller mindre	2-7 dage	8-30 dage	31-90 dage	91-180 dage	181-365 dage	over 365 dage	
22	Investorernes indløsninger							
	a) Giver AIF'en normalt investorerne fortrydelses-/indløsningsrettigheder?						Ja	Nej
	b) Hvad er hyppigheden af investorernes indløsninger (ved flere klasser af kapitalandele eller andele anføres for den største kapitalandel-klasse ud fra NAV)						(Vælg et svar) Dagligt Hver uge Hver 14. dag Hver måned Kvartalsvist Halvårligt Årligt Andet Ikke relevant	
	c) Hvad er investorernes frist i forbindelse med indløsninger, i dage (anfør den aktivvægtede frist ved flere klasser af kapitalandele eller andele)							

	Datatype	Indberettede data	
	d) Hvad er investorernes »lock-up«-periode i dage (anfør den aktivvægtede frist ved flere klasser af kapitalandele eller andele)		
23	Særlige foranstaltninger og præferencebehandling		
	a) Hvilken procentdel af AIF'ens NAS er genstand for følgende foranstaltninger pr. indberetningsdatoen:	% af NAV	
	Side pockets		
	Gates		
	Suspension af handel		
	Andre foranstaltninger til forvaltning af illikvide aktiver (angiv hvilke)	Type	%
	b) Anfør procentdelen af nettoaktivværdien af AIF'ens aktiver, som aktuelt er genstand for særlige foranstaltninger, fordi de er illikvide aktiver i henhold til artikel 23, stk. 4, litra a), i direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde, herunder aktiverne i spørgsmål 25 a)?		
	Særlige foranstaltninger som % af NAV		
	c) Er der investorer, som opnår fortrinsbehandling eller retten til at få fortrinsbehandling (f.eks. gennem et sideletter) og derfor underlagt offentliggørelse til AIF'ens investorer i henhold til artikel 23, stk. 1, litra j), i direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde?	(Ja eller nej)	
	d) Hvis »ja« til spørgsmål c), anfør da alle relevante fortrinsbehandlinger:		
	Vedrørende anden offentliggørelse/rapportering til investorer		
	Vedrørende andre likviditetsbetingelser for investorer		
	Vedrørende andre gebyrbetingelser for investorer		
	Anden fortrinsbehandling end anført ovenfor		

	Datatype						Indberettede data	
24	Foretag en opdeling af ejerskabsforholdet vedrørende andele i AIF'en efter investorgruppe (som % af AIF-aktivernes nettoaktivværdi; medregnet retmæssige ejere, hvor disse kendes, eller hvor det er muligt)							
25	Finansieringslikviditet							
	a) Foretag en opdeling af det samlede beløb for AIF'ens lånoptagelse og den til rådighed værende kontantfinansiering (herunder alle udnyttede og uudnyttede, forpligtede og uforpligtede kreditlinjer samt enhver tidsbegrænset finansiering)							
	b) Opdel det indberettede beløb i litra a) i de nedenfor angivne perioder, afhængigt af den længste periode for hvilken kreditoren er kontraktligt forpligtet til at tilvejebringe en sådan finansiering:							
	1 dag eller mindre	2-7 dage	8-30 dage	31-90 dage	91-180 dage	181-365 dage	over 365 dage	
	4. Låne- og eksponeringsrisiko							
26	Værdien af lån i kontanter eller værdipapirer repræsenteret ved:							
	Usikrede kontante lån:							
	Lån mod sikkerhed/sikrede kontante lån — via prime broker:							
	Lån mod sikkerhed/sikrede kontante lån — via (omvendt) repo:							
	Lån mod sikkerhed/sikrede kontante lån — via andet:							
27	Værdi af lån indeholdt i finansielle instrumenter							
	Børshandlede afledte instrumenter: Bruttoeksponering fratrukket anvendte marginer							
	OTC-derivater: Bruttoeksponering fratrukket anvendte marginer							

	Datatype	Indberettede data	
28	Værdi af værdipapirer lånt til korte positioner:		
29	Bruttoeksponering for finansielle og/eller retlige strukturer kontrolleret af AIF'en som defineret i betragtning 78 i direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde		
	Finansiel og/eller retlig struktur		
	Finansiel og/eller retlig struktur		
	Finansiel og/eller retlig struktur		
	...		
30	Gearing af AIF'en		
	a) som beregnet i henhold til bruttometoden		
	b) som beregnet i henhold til forpligtelsesmetoden		
	5. Operationelle og andre risikoaspekter		
31	Samlet antal åbne positioner		
32	Historisk risikoprofil		
	a) AIF'ens bruttoinvesteringsafkast eller interne rente i rapporteringsperioden (i %, brutto af administrationshonorarer og resultatbetingede honorarer)		
	1. måned i rapporteringsperioden		
	2. måned i rapporteringsperioden		
	...		
	...		
	Sidste måned i rapporteringsperioden		
	b) AIF'ens nettoinvesteringsafkast eller interne rente i rapporteringsperioden (i %, administrationshonorarer og resultatbetingede honorarer)		
	1. måned i rapporteringsperioden		

Datatype		Indberettede data	
2. måned i rapporteringsperioden			
...			
...			
Sidste måned i rapporteringsperioden			
c) Ændring i AIF'ens nettoaktivværdi i rapporteringsperioden (i %, herunder virkningen af tegninger og indløsninger)			
1. måned i rapporteringsperioden			
2. måned i rapporteringsperioden			
...			
...			
Sidste måned i rapporteringsperioden			
d) Tegninger i rapporteringsperioden			
1. måned i rapporteringsperioden			
2. måned i rapporteringsperioden			
...			
...			
Sidste måned i rapporteringsperioden			
e) Indløsninger i rapporteringsperioden			
1. måned i rapporteringsperioden			
2. måned i rapporteringsperioden			
...			
...			
Sidste måned i rapporteringsperioden			

Pengebeløb skal indberettes i AIF'ens basisvaluta.

Resultater af stresstest

Anfør **resultaterne af stresstest** udført i overensstemmelse med **artikel 15, stk. 3**, litra b), i **direktiv 2011/61/EU** (risici, der er forbundet med AIF'ens investeringspositioner og deres generelle indvirkning på AIF'ens portefølje, kan løbende påvises, måles, styres og overvåges ordentligt via anvendelse af egnede stresstest-procedurer;) (fri tekst)

--

Pengebeløb skal indberettes i AIF'ens basisvaluta.

Anfør **resultaterne af stresstest** udført i overensstemmelse med **artikel 16, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2011/61/EU**. (FAIF'er foretager regelmæssigt stresstest under normale og ekstraordinære likviditetsforhold, der giver dem mulighed for at vurdere AIF'ernes likviditetsrisiko, og overvåger AIF'ernes likviditetsrisiko i overensstemmelse hermed.) (fri tekst)

--

Pengebeløb skal indberettes i AIF'ens basisvaluta.

AIF-specifikke oplysninger, der skal forelægges de kompetente myndigheder

(artikel 24, stk. 4, i direktiv 2011/61/EU)

	Datatype	Indberettede data	
1	Af mængden af sikkerhedsstillelse og anden kreditstøtte, som den indberettende AIF har stillet til modparter: Hvilken procentdel har modparterne genpantsat?		
	Låne- og eksponeringsrisiko		
2	Værdien af lån i kontanter eller værdipapirer repræsenteret ved:		
	Usikrede kontante lån:		
	Lån mod sikkerhed/sikrede kontante lån — via prime broker:		
	Lån mod sikkerhed/sikrede kontante lån — via (omvendt) repo:		
	Lån mod sikkerhed/sikrede kontante lån — via andet:		
3	Værdi af lån indeholdt i finansielle instrumenter		
	Børshandlede afledte instrumenter: Bruttoeksposering fratrukket anvendte marginer		

	Datatype	Indberettede data	
	OTC-derivater: Bruttoeksponering fratrukket anvendte marginer		
4	Fem største kilder til lånte kontanter eller værdipapirer (korte positioner):		
	Største:		
	Andenstørste:		
	Tredjestørste		
	Fjerdestørste:		
	Femtestørste:		
5	Værdi af værdipapirer lånt til korte positioner:		
6	Bruttoeksponering for finansielle og/eller retlige strukturer kontrolleret af AIF'en som defineret i betragtning 78 i direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde		
	<i>Finansiel og/eller retlig struktur</i>		
	<i>Finansiel og/eller retlig struktur</i>		
	<i>Finansiel og/eller retlig struktur</i>		
	...		
7	Gearing af AIF'en:		
	a) Bruttometoden		
	b) Forpligtelsesmetoden		

Pengebeløb skal indberettes i AIF'ens basisvaluta.

Forslag til forskrifter om markedsføring og forvaltning av alternative investeringsfond mv.

Vedlegg 2: Kommisjonsforordning 447/2013 av 15. mai 2013

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 447/2013

af 15. maj 2013

om indførelse af en procedure for FAIF'er, der vælger at være omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltelse af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 3, stk. 4, i direktiv 2011/61/EU kan forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF'er), som opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 2, i nævnte direktiv, vælge at være omfattet af direktivet for at kunne påberåbe sig de rettigheder, som det giver. En FAIF, der vælger at være omfattet af direktivet, bliver omfattet af direktiv 2011/61/EU i sin helhed.

(2) Der er i direktiv 2011/61/EU fastsat en procedure for godkendelse af FAIF'er. De dokumenter og de oplysninger, der skal forelægges i forbindelse med denne procedure, tilvejebringer de nødvendige detaljer om den ansøgende FAIF, og den samme dokumentation og de samme oplysninger bør derfor anvendes, når der ansøges om at være omfattet af direktivet. Der er ingen særlige omstændigheder i relation til valget om at være omfattet af direktivet, der giver anledning til at anvende en anden procedure end den, der gælder for FAIF'er med forvaltede aktiver over de tærskelværdier, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2011/61/EU. FAIF'er, der vælger at være omfattet af direktiv 2011/61/EU, bør derfor følge samme procedure som den, der er fastsat for FAIF'er, der er forpligtede til at søge om godkendelse under direktiv 2011/61/EU.

(3) De FAIF'er, der har adgang til at vælge at være omfattet af direktivet, er de FAIF'er, der tidligere enten er blevet registreret i henhold til artikel 3, stk. 3, i direktiv 2011/61/EU eller er blevet godkendt som forvaltnings-selskaber for institutter for kollektiv investering i værdipapirer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) ⁽²⁾. Det er hensigtsmæssigt at undgå dobbelt rapportering samt at skulle redegøre for dokumenter og oplysninger, som FAIF'erne allerede har forelagt de kompetente myndigheder i forbindelse med procedurerne for registrering og godkendelse, såfremt disse dokumenter og oplysninger fortsat er ajour.

(4) De kompetente myndigheder bør behandle en ansøgning om at være omfattet af direktivet og give godkendelse i denne henseende på samme betingelser og efter samme procedure som for FAIF'er med forvaltede aktiver over de relevante tærskelværdier som fastsat i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2011/61/EU.

(5) Det er vigtigt at præcisere forholdet mellem den procedure, der gælder for FAIF'er, som vælger at være omfattet af direktivet, og den procedure, der gælder for tilbagekaldelse af en godkendelse, der gives FAIF'er i henhold til direktiv 2011/61/EU. En FAIF, der godkendes i henhold til direktiv 2011/61/EU, og hvis forvaltede aktiver efterfølgende falder under tærskelværdierne i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2011/61/EU, betragtes fortsat som godkendt og som værende omfattet af direktivet i sin helhed, så længe godkendelsen ikke er trukket tilbage. Falder de forvaltede aktiver i en godkendt FAIF under den relevante tærskelværdi, bør det ikke automatisk udløse en tilbagekaldelse af godkendelsen, idet dette kun bør ske efter anmodning fra FAIF'en. Det bør således ikke være muligt for en FAIF at ansøge om at være omfattet af direktivet, så længe den er godkendt i henhold til direktiv

⁽¹⁾ EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.

2011/61/EU, mens en FAIF, hvis godkendelse er blevet trukket tilbage efter anmodning, fortsat er i stand til at ansøge om igen at være omfattet af direktiv 2011/61/EU.

- (6) Direktiv 2011/61/EU forpligter medlemsstaterne til at anvende de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af direktivet fra den 22. juli 2013. Anvendelsen af denne forordning udsættes derfor til samme dato.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Værdipapirudvalg —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Procedure og betingelser for at kunne være omfattet af direktivet

1. En forvalter af alternative investeringsfonde (FAIF), som opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2011/61/EU, og som vælger at være omfattet af nævnte direktiv, skal indgive en ansøgning om godkendelse til den kompetente myndighed i sit hjemland.

Ansøgningen skal følge samme procedure som fastsat i artikel 7, stk. 1-5, i direktiv 2011/61/EU og de relevante gennemførelsesbestemmelser.

2. Den kompetente myndighed i hjemlandet kan give en FAIF som anført i stk. 1 dispensation fra at skulle forelægge alle de oplysninger og dokumenter, der kræves i henhold til artikel 7 i nævnte direktiv, såfremt de oplysninger eller dokumenter, der gives dispensation for, allerede er blevet forelagt den kompetente myndighed med henblik på registrering i henhold til artikel 3, stk. 3, i nævnte direktiv eller som led i godkendelsesproceduren i henhold til artikel 5 i direktiv 2009/65/EF, og såfremt disse oplysninger og dokumenter er ajour, hvilket skal bekræftes skriftligt af FAIF'en.

3. Den kompetente myndighed i hjemlandet skal udstede en godkendelse efter samme procedure som fastsat i artikel 8, stk. 1-5, i direktiv 2011/61/EU.

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 22. juli 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

Forslag til forskrifter om markedsføring og forvaltning av alternative investeringsfond mv.

Vedlegg 3: Kommisjonsforordning 448/2013 av 15. mai 2013

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 448/2013**af 15. maj 2013****om indførelse af en procedure for bestemmelse af referencemedlemsstat for ikke-EU-FAIF'er i
henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 ⁽¹⁾, særlig artikel 37, stk. 14, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I de situationer, der er nævnt i artikel 37, stk. 4, litra b), litra c), nr. i), litra e), litra f) og litra g), nr. i), i direktiv 2011/61/EU, kan mere end én medlemsstat betragtes som mulig referencemedlemsstat for ikke-EU-baserede forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF'er), som har til hensigt at forvalte EU-baserede alternative investeringsfonde (AIF'er) og/eller markedsføre AIF'er, som den forvalter, i EU. I disse tilfælde skal ikke-EU-FAIF'en indgive en anmodning til de kompetente myndigheder i disse medlemsstater med henblik på at bestemme den relevante referencemedlemsstat. Anmodningen skal ledsages af alle de relevante oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for bestemmelsen af referencemedlemsstat for den pågældende FAIF. En fælles afgørelse bør vedtages af de berørte kompetente myndigheder til bestemmelse af referencemedlemsstat. Der bør fastsættes en procedure, som de relevante kompetente myndigheder skal følge ved bestemmelse af referencemedlemsstat. Mens det er de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, som har et fælles ansvar for bestemmelse af referencemedlemsstat, skal Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽²⁾, sikre, at alle de mulige referencemedlemsstater involveres behørigt i denne beslutningsproces, og bistå med at nå frem til en aftale.
- (2) Proceduren for bestemmelse af referencemedlemsstat er forskellig fra proceduren for ansøgning om markedsføringspas i direktiv 2011/61/EU. Når referencemedlemsstaten er blevet bestemt, skal den berørte ikke-EU-FAIF søge om godkendelse ved den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat efter den samme procedure og på samme betingelser, som gælder for FAIF'er i henhold til artikel 7 og 8 i direktiv 2011/61/EU.
- (3) Direktiv 2011/61/EU forpligter medlemsstaterne til at anvende de love og administrative bestemmelser, der er

vedtaget til gennemførelse af direktivet fra den 22. juli 2013. Uden at dette berører den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 67, stk. 6, i direktiv 2011/61/EU, udsættes anvendelsen af denne forordning derfor også til samme dato.

- (4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Værdipapirudvalg —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1***Procedure for bestemmelse af referencemedlemsstat blandt flere mulige referencemedlemsstater**

1. Når en ikke-EU-baseret forvalter af alternative investeringsfonde (FAIF), der har til hensigt at forvalte EU-baserede alternative investeringsfonde (AIF'er) uden at markedsføre dem, eller der har til hensigt at markedsføre forvaltede AIF'er i EU, indgiver en anmodning om bestemmelse af referencemedlemsstat i henhold til artikel 37, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2011/61/EU, skal denne anmodning foretages skriftligt og sendes til de kompetente myndigheder i de medlemsstater, som er mulige referencemedlemsstater. Anmodningen skal opregne alle de mulige referencemedlemsstater.

2. Anmodningen fra ikke-EU-FAIF'en skal omfatte de oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for bestemmelse af referencemedlemsstat.

3. I den i artikel 37, stk. 4, litra b) i direktiv 2011/61/EU omhandlede situation skal disse oplysninger og dokumenter omfatte:

- a) en angivelse af de medlemsstater, hvor AIF'er, der forvaltes af ikke-EU-FAIF'en, er etableret
- b) en angivelse af de medlemsstater, hvor aktiver forvaltes af en ikke-EU-FAIF
- c) omfanget af aktiver under forvaltning af ikke-EU-FAIF'en i de forskellige medlemsstater.

4. I den i artikel 37, stk. 4, litra c), nr. i), i direktiv 2011/61/EU omhandlede situation skal sådanne oplysninger og dokumenter omfatte:

- a) en angivelse af den medlemsstat, hvor AIF'er, der forvaltes af ikke-EU-FAIF'en, er etableret
- b) en angivelse af de medlemsstater, hvor ikke-EU-FAIF'en har til hensigt at markedsføre AIF'en.

⁽¹⁾ EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

5. I de i artikel 37, stk. 4, litra e) og litra g), nr. i), i direktiv 2011/61/EU omhandlede situationer skal sådanne oplysninger og dokumenter omfatte:

- a) en angivelse af de medlemsstater, hvor de AIF'er, der forvaltes af ikke-EU-FAIF'en, er etableret
- b) en beskrivelse af marketingstrategien, hvormed det dokumenteres, at ikke-EU-FAIF'en har til hensigt at markedsføre en bestemt AIF eller flere AIF'er i en bestemt medlemsstat eller i flere medlemsstater, og at udvikle en effektiv markedsføring i bestemte medlemsstater, med mindst følgende oplysninger:
 - i) de medlemsstater, hvor forhandlerne (og FAIF'en, i tilfælde af selvdistribution) har til hensigt at markedsføre andele eller aktier i AIF'er, der forvaltes af FAIF'en, herunder den forventede andel, i form af aktiver under forvaltning, inden for den samlede markedsføring i EU
 - ii) et skøn over det forventede antal investorer i målgruppen, der har hjemsted i de medlemsstater, hvor FAIF'en har til hensigt at markedsføre AIF'erne.
 - iii) de officielle sprog i de medlemsstater, som informations- og udbudsdokumenterne er blevet eller vil blive oversat til
 - iv) fordelingen af markedsføringsaktiviteter på tværs af de medlemsstater, hvor FAIF'en har til hensigt at markedsføre sine AIF'er, under særlig hensyntagen til den fremtrædende plads og hyppigheden af reklamer og salgskampagner.

6. I den i artikel 37, stk. 4, litra f), i direktiv 2011/61/EU omhandlede situation skal sådanne oplysninger og dokumenter omfatte de oplysninger, der er anført i stk. 5, litra b), i nærværende artikel.

7. De kompetente myndigheder, som en ikke-EU-FAIF retter henvendelse til som kompetente myndigheder i mulige referencemedlemsstater, skal umiddelbart efter modtagelse af anmodningen som omhandlet i stk. 1 i denne artikel og senest tre arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen kontakte myndigheden og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) for at træffe afgørelse om, hvorvidt andre kompetente myndigheder i Unionen er berørt i henhold til artikel 37, stk. 4, i direktiv 2011/61/EU.

Efter anmodning fra ESMA skal de kompetente myndigheder straks give ESMA den fuldstændige anmodning, som er modtaget fra ikke-EU-FAIF'en.

8. Hvis det besluttes, at andre kompetente myndigheder i EU kan være berørt, skal ESMA straks underrette disse og sikre, at den fuldstændige anmodning fra ikke-EU-FAIF'en fremsendes til disse.

9. Hver kompetent myndighed, der er involveret i proceduren, og ESMA kan anmode ikke-EU-FAIF'en om supplerende relevante oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for bestemmelse af referencemedlemsstat.

En sådan anmodning om supplerende oplysninger eller dokumenter skal foreligge skriftligt, indeholde en begrundelse, og fremsendes samtidig til alle øvrige berørte kompetente myndigheder og ESMA.

Når den anmodende kompetente myndighed eller ESMA modtager de supplerende oplysninger eller dokumenter, skal den anmodende myndighed straks fremsende disse oplysninger eller dokumenter til alle andre berørte myndigheder og i givet fald ESMA.

10. Senest en uge efter de kompetente myndigheders modtagelse af den i stk. 1 omhandlede anmodning fra FAIF'en eller i givet fald modtagelse af andre kompetente myndigheder i Unionen i henhold til stk. 8 skal alle berørte kompetente myndigheder forelægge en udtalelse for hinanden og ESMA med hensyn til bestemmelse af den passende referencemedlemsstat.

11. Alle de kompetente myndigheder skal herefter i fællesskab bestemme referencemedlemsstaten. Bestemmelsen skal ske senest en måned efter modtagelsen af anmodningen af de kompetente myndigheder, der er udpeget af ikke-EU-FAIF'en eller, i givet fald, af de øvrige kompetente myndigheder i Unionen i henhold til stk. 8.

Hvis der anmodes om supplerende oplysninger, skal den i første afsnit anførte frist udvides til at omfatte perioden mellem anmodningen om supplerende oplysninger og dokumenter, jf. stk. 9, og modtagelsen af sådanne oplysninger eller dokumenter.

12. ESMA bistår de relevante kompetente myndigheder og fremmer om nødvendigt bestemmelsen af referencemedlemsstat i henhold til artikel 31 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

13. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er udpeget som referencemedlemsstat, skal skriftligt og uden unødigt forsinkelse underrette ikke-EU-FAIF'en om denne afgørelse.

14. Hvis den anmodende ikke-EU-FAIF ikke underrettes skriftligt senest syv dage efter afgørelsen, eller hvis de relevante kompetente myndigheder ikke har bestemt referencemedlemsstaten inden den frist, der er nævnt i stk. 11, første afsnit, i nærværende artikel, kan den anmodende ikke-EU-FAIF selv vælge sin referencemedlemsstat på grundlag af kriterierne i artikel 37, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2011/61/EU.

Ikke-EU-FAIF'en skal straks skriftligt underrette alle de kompetente myndigheder, hvortil der oprindeligt blev rettet henvendelse, og ESMA om sit valg af referencemedlemsstat.

15. Er den referencemedlemsstat, der vælges af ikke-EU-FAIF'en, ikke den samme som den referencemedlemsstat, som bestemmes af de kompetente myndigheder, skal de berørte kompetente myndigheder hurtigst muligt og senest to arbejdsdage efter at være blevet underrettet om FAIF'ens valg i henhold til stk. 14 underrette ikke-EU-FAIF'en om bestemmelsen. I sådanne tilfælde har bestemmelsen forrang.

*Artikel 2***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 22. juli 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

Forslag til forskrifter om markedsføring og forvaltning av alternative investeringsfond mv.

Vedlegg 4: Kommisjonsforordning av 17. Desember 2013

EUROPEAN
COMMISSION

Brussels, 17.12.2013
C(2013) 9098 final

COMMISSION DELEGATED REGULATION (EU) No .../..

of 17.12.2013

**supplementing Directive 2011/61/EU of the European Parliament and of the Council
with regard to regulatory technical standards determining types of alternative
investment fund managers**

(Text with EEA relevance)

EXPLANATORY MEMORANDUM

1. CONTEXT OF THE DELEGATED ACT

Article 4(4) of Directive 2011/61/EU of the European Parliament and of the Council of 8 June 2011 empowers the Commission to adopt, following submission of draft standards by the European Securities and Markets Authority (ESMA), and in accordance with Article 10 to 14 of Regulation (EU) No 1095/2010, delegated acts on regulatory technical standards (RTS) to determine types of AIFMs, where relevant in the application of the AIFMD, and to ensure uniform conditions of application of this Directive.

ESMA sent a draft RTS to the Commission on 2 April 2013. In accordance with Articles 10(1) of Regulation (EU) No 1095/2010 establishing ESMA, the Commission decided within three months of receipt of the draft standard not to endorse the draft submitted to it and sent it back to ESMA explaining why it does not endorse it. In accordance with Article 10 (1) of the Regulation (EU) No 1095/2010, within a period of 6 weeks, ESMA amended the draft regulatory technical standard on the basis of the Commission's proposed amendments and resubmitted it to the Commission on 13 August 2013.

2. CONSULTATIONS PRIOR TO THE ADOPTION OF THE ACT

In accordance with the third subparagraph of Article 10(1) of Regulation (EU) No 1095/2010, ESMA has carried out a public consultation on the draft technical standard submitted to the Commission in April 2013. A consultation paper was published on 19 December 2012, with a deadline for feedback of 1 February 2013. Prior to the publication of the consultation paper, ESMA released a discussion paper which represented a first step, inter alia, in the elaboration of the draft RTS under Article 4(4) of the AIFMD. This document presented preliminary views and possible options for the development of the draft technical standards ESMA is required to develop. Moreover, ESMA asked the Securities and Markets Stakeholder Group (SMSG) for comments on the discussion paper.

During the preparation of the revised draft RTS, ESMA consulted the SMSG and the Consultative Working Group (CWG). Comments from these groups were taken into account in the subsequent preparation of the draft RTS.

3. ANALYSIS OF COSTS AND BENEFITS

Together with the draft technical standard, and in accordance with the third subparagraph of Article 10(1) of Regulation (EU) No 1095/2010, ESMA has submitted an analysis of the costs and benefits related to the draft technical standard submitted to the Commission. This analysis is available on the ESMA website¹. The analysis examines the main benefits and costs that have been identified by ESMA in relation to the draft technical standard.

The Commission Services have considered the analysis of costs and benefits identified by ESMA in the light of the revised version of the draft RTS. The Commission Services consider that ESMA's conclusions on cost implications on regulators and supervised entities are still valid. The main benefit – providing a legally sound and practicable clarification for assessing the type of manager – is more present in the revised version of the draft RTS.

¹ <http://www.esma.europa.eu/consultation/Consultation-Draft-regulatory-technical-standards-types-AIFMs> - cost and benefits are outlined on pages 13-16.

4. LEGAL ELEMENTS OF THE DELEGATED ACT

Article 1 specifies in detail the characteristics of AIFMs managing open-ended AIFs. It is important to determine whether an AIFM is managing open-ended or closed-ended AIFs because AIFMs have to follow specific rules under the AIFMD depending on whether or not they manage AIFs which are of the closed- or open-ended nature. In particular, it is important to differentiate between the management of open-ended or closed-ended AIFs to apply correctly the rules on liquidity management or the rules on valuation.

In principle Article 1 foresees that an AIFM of an open-ended AIF shall be considered to be an AIFM which manages an AIF the shares or units which are to be repurchased or redeemed at the request of any of the shareholders or unitholders.

An AIFM of a closed-ended AIF is then an AIFM which manages an AIF other than an open-ended AIF.

For the purposes of Article 61 (3) and (4) of Directive 2011/61/EU account should be taken of the legal structures under which closed-ended AIFs were established before 22 July 2013. When the Directive was adopted no harmonised definition existed in the Union regarding the legal structure of closed-ended AIFs, which varied between Member States. This reality is reflected in the text of the Directive, which qualifies as closed-ended AIFs certain existing legal structures that have no redemption rights exercisable during the period of 5 years from the date of the initial investment. Article 61(3) and (4) of Directive 2011/61/EU provides for transitional periods during which existing AIFMs, in so far as they manage closed-ended AIFs that are in an advanced or final stage of their investment cycle, as evidenced by their expiring date or by their impossibility to make any additional investment after 22 July 2013, can continue to manage such AIFs without authorisation or without having to comply with a significant part of the Directive. Consequently, in order to preserve the scope of those provisions as intended in light of this objective and the above mentioned background, it should be also considered to be an AIFM of a closed-ended AIF for the purposes of Article 61(3) and (4) of Directive 2011/61/EU, each AIFM in so far it manages AIFs whose shares or units are repurchased or redeemed after an initial period of at least 5 years during which redemption rights are not exercisable.

Furthermore, Article 2 sets out the entry into force of the Regulation

COMMISSION DELEGATED REGULATION (EU) No .../..

of 17.12.2013

**supplementing Directive 2011/61/EU of the European Parliament and of the Council
with regard to regulatory technical standards determining types of alternative
investment fund managers**

(Text with EEA relevance)

THE EUROPEAN COMMISSION,

Having regard to the Treaty on the Functioning of the European Union,

Having regard to Directive 2011/61/EU of the European Parliament and of the Council of 8 June 2011 on Alternative Investment Fund Managers and amending Directives 2003/41/EC and 2009/65/EC and Regulations (EC) No 1060/2009 and (EU) No 1095/2010², and in particular Article 4(4) thereof,

Whereas:

- (1) It is important that regulatory technical standards determining types of AIFMs supplement the rules in Directive 2011/61/EU so that certain requirements of the Directive are applied to AIFMs in a uniform manner.
- (2) It is desirable to distinguish whether an AIFM is managing AIFs of the open-ended or closed-ended type or both in order to apply correctly the rules on liquidity management and the valuation procedures of Directive 2011/61/EU to AIFMs.
- (3) The distinguishing factor in determining whether an AIFM is managing AIFs of the open-ended or closed-ended type should be the fact that an open-ended AIF repurchases or redeems its shares or units with its investors, at the request of any of its shareholders or unitholders, prior to the commencement of its liquidation phase or wind-down and does so according to the procedures and frequency set out in its rules or instruments of incorporation, prospectus or offering documents. A decrease in the capital of the AIF in connection with distributions according to the rules or instruments of incorporation of the AIF, its prospectus or offering documents, including one that has been authorised by a resolution of the shareholders or unitholders passed in accordance with those rules or instruments of incorporation, prospectus or offering documents of the AIF, should not be taken into account for the purpose of determining whether or not the AIF is of the open-ended type.
- (4) The repurchases or redemptions which should be relevant for determining whether an AIFM is managing AIFs of the open-ended or closed-ended type should only be the ones made out of the assets of the AIF. Therefore, whether an AIF's shares or units can be negotiated on the secondary market and are not repurchased or redeemed by the AIF should not be taken into account for the purpose of determining whether or not the AIF is of the open-ended type.

² OJ L 174, 1.7.2011, p. 1.

- (5) An AIFM that manages one or more open-ended AIFs and one or more closed-ended AIFs at the same time should apply to each AIF the specific rules relating to the relevant type of AIF.
- (6) Any change in the redemption policy of an AIF implying that the AIF may be considered no longer as being an AIF of the open-ended type or an AIF of the closed-ended type, should lead the AIFM to cease to apply the rules relating to the old redemption policy of the AIF it manages and to apply the rules relating to the new redemption policy of such AIF.
- (7) For the purposes of Article 61 (3) and (4) of Directive 2011/61/EU account should be taken of the legal structures under which closed-ended AIFs were established before 22 July 2013. When the Directive was adopted no harmonised definition existed in the Union regarding the legal structure of closed-ended AIFs, which varied between Member States. This reality is reflected in the text of the Directive, which qualifies as closed-ended AIFs certain existing legal structures that have no redemption rights exercisable during the period of 5 years from the date of the initial investment. Article 61(3) and (4) of Directive 2011/61/EU provides for transitional periods during which existing AIFMs, in so far as they manage closed-ended AIFs that are in an advanced or final stage of their investment cycle, as evidenced by their expiring date or by their impossibility to make any additional investment after 22 July 2013, can continue to manage such AIFs without authorisation or without having to comply with a significant part of the Directive. Consequently, in order to preserve the scope of those provisions as intended in light of this objective and the above mentioned background, it should be also considered to be an AIFM of a closed-ended AIF for the purposes of Article 61(3) and (4) of Directive 2011/61/EU, each AIFM in so far it manages AIFs whose shares or units are repurchased or redeemed after an initial period of at least 5 years during which redemption rights are not exercisable.
- (8) This Regulation is based on the draft regulatory technical standards submitted by the European Securities and Markets Authority (ESMA) to the Commission.
- (9) ESMA has conducted open public consultations in relation to the draft regulatory technical standards on which this Regulation is based, analysed the potential related costs and benefits and requested the opinion of the Securities and Markets Stakeholder Group established in accordance with Article 37 of Regulation (EU) No 1095/2010,

HAS ADOPTED THIS REGULATION:

Article 1

Types of AIFMs

1. An AIFM may be either or both of the following:
 - an AIFM of open-ended AIF(s);
 - an AIFM of closed-ended AIF(s).
2. An AIFM of an open-ended AIF shall be considered to be an AIFM which manages an AIF the shares or units of which are, at the request of any of its shareholders or unitholders, repurchased or redeemed prior to the commencement of its liquidation phase or wind-down, directly or indirectly, out of the assets of the AIF and in

accordance with the procedures and frequency set out in its rules or instruments of incorporation, prospectus or offering documents.

A decrease in the capital of the AIF in connection with distributions according to the rules or instruments of incorporation of the AIF, its prospectus or offering documents, including one that has been authorised by a resolution of the shareholders or unitholders passed in accordance with those rules or instruments of incorporation, prospectus or offering documents, shall not be taken into account for the purpose of determining whether or not the AIF is of the open-ended type.

Whether an AIF's shares or units can be negotiated on the secondary market and are not repurchased or redeemed by the AIF shall not be taken into account for the purpose of determining whether or not the AIF is of the open-ended type.

3. An AIFM of a closed-ended AIF shall be an AIFM which manages an AIF other than of the type described in paragraph 2.
4. Where a change in the redemption policy of the AIF has the effect of changing the type of AIF(s) an AIFM manages, the rules relevant to the new type of AIF shall be applied to that AIF by the AIFM.
5. For the purposes of Article 61(3) and (4) of Directive 2011/61/EU, an AIFM in so far as it manages AIFs whose shares or units are, at the request of any of its shareholders or unitholders, repurchased or redeemed prior to the commencement of its liquidation phase or wind-down, directly or indirectly, out of the assets of the AIFs after an initial period of at least 5 years during which redemption rights are not exercisable shall also be considered to be an AIFM of a closed-ended AIF.

Article 2

Entry into force

This Regulation shall enter into force on the twentieth day following that of its publication in the *Official Journal of the European Union*.

This Regulation shall be binding in its entirety and directly applicable in all Member States.

Done at Brussels, 17.12.2013

For the Commission
The President
José Manuel BARROSO

Forslag til forskrifter om markedsføring og forvaltning av alternative investeringsfond mv.

Vedlegg 5: Vedlegg II til Europaparlamentets- og rådsdirektiv 2011/61/EF

BILAG II

Omregningsmetoder for afledte instrumenter

1. Følgende omregningsmetoder skal anvendes på nedenstående ikke-udtømmende liste over standardiserede afledte finansielle instrumenter:

a) Futures

- Obligationsfuture: Antallet af kontrakter * den beregningsmæssige kontraktstørrelse * markedskursen for den referenceobligation, der er billigst at levere
- Rentefuture: Antallet af kontrakter * den beregningsmæssige kontraktstørrelse
- Valutafuture: Antallet af kontrakter * den beregningsmæssige kontraktstørrelse
- Aktiefuture: Antallet af kontrakter * den beregningsmæssige kontraktstørrelse * den underliggende kapitalandels markedskurs
- Indeksutures: Antallet af kontrakter * den beregningsmæssige kontraktstørrelse * indeksniveauet

b) Almindelige optioner (købte/solgte put- og call-optioner)

- Almindelig obligationsoption: Den beregningsmæssige kontraktværdi * den underliggende referenceobligations markedsværdi * delta
- Almindelig aktieoption: Antallet af kontrakter * den beregningsmæssige kontraktstørrelse * den underliggende kapitalandels markedsværdi * delta
- Almindelig renteoption: Den beregningsmæssige kontraktværdi * delta
- Almindelig valutoption: Den beregningsmæssige kontraktværdi af valutaelement(er) * delta
- Almindelige indeksoptioner: Antallet af kontrakter * den beregningsmæssige kontraktstørrelse * indeksniveauet * delta
- Almindelige optioner på futures: Antallet af kontrakter * den beregningsmæssige kontraktstørrelse * det underliggende aktivs markedsværdi * delta
- Almindelige swaptioner: Omregningsbeløbet for referenceswapforpligtelsen * delta
- Warrants og tegningsretter: Antallet af kapitalandele/obligationer * markedsværdien af det underliggende referenceinstrument * delta

c) Swaps

- Almindelige renteswaps med fast/variable rente samt inflationsswaps: den beregningsmæssige kontraktværdi
- Valutaswaps: Den beregningsmæssige værdi af valutaelement(er)
- Renteswaps med flere valutaer: Den beregningsmæssige værdi af valutaelement(er)
- Grundlæggende total-afkast-swap: Den underliggende markedsværdi af referenceaktiv(er)
- Ikke-grundlæggende total-afkast-swap: Den akkumulerede underliggende markedsværdi af begge elementer af total-afkast-swap
- Single name credit default swap:
 - Beskyttelsessælger — Den højeste værdi af enten markedsværdien af det underliggende referenceaktiv eller den beregningsmæssige værdi af credit default swap.
 - Beskyttelseskøber — Markedsværdien af det underliggende referenceaktiv
- Differencekontrakt: Antallet af kapitalandele/obligationer * markedsværdien af det underliggende referenceinstrument

d) Terminsaftaler

- Valutaterminsaftaler: Den beregningsmæssige værdi af valutaelement(er)
- Fremtidig renteaftale (FRA): Den beregningsmæssige værdi

e) Gearet eksponering for indekser med indbygget gearing

Et afledt instrument, der yder gearret eksponering for et underliggende indeks, eller indekser, som omfatter gearret eksponering for deres portefølje, skal anvende den standardiserede, gældende forpligtelsesmetode til de pågældende aktiver.

2. Følgende omregningsmetoder skal anvendes på nedenstående ikke-udtømmende liste over finansielle instrumenter, som omfatter afledte instrumenter:

- Konvertible obligationer: Antallet af referencekapitalandele * markedsværdien af de underliggende referencekapitalandele * delta
- Credit linked notes: Markedsværdien af underliggende referenceaktiv(er)
- Delvist betalte værdipapirer: Antallet af kapitalandele/obligationer * markedsværdien af de underliggende referencinstrumenter
- Warrants og tegningsretter: Antallet af kapitalandele/obligationer * markedsværdien af det underliggende referencinstrument * delta

3. Liste over eksempler på ikke-standardiserede afledte instrumenter med den tilknyttede forpligtelsesmetode, der anvendes:

- Variansswaps: Variansswaps er kontrakter, der tillader investorer at få fordel af eksponering for variansen (volatiliteten i anden potens) af et underliggende aktiv og navnlig til at handle med fremtidig realiseret (eller historisk) volatilitet i forhold til aktuel indirekte volatilitet. I henhold til markedspraksis udtrykkes strike og varians nominelt i volatilitet. I forbindelse med nominel varians, betyder det:

$$\text{Nominel varians} = \frac{\text{nominel vega}}{2 \times \text{strikekurs}}$$

Nominel vega giver et teoretisk mål for overskuddet eller tabet som følge af en ændring i volatilitet på 1 %.

Da realiseret volatilitet ikke kan være mindre end nul har en lang swapposition et kendt maksimalt tab. Det maksimale tab på en kort swap er ofte begrænset af inklusionen af en cap på volatiliteten. Uden en cap, er en kort swaps potentielle tab imidlertid ubegrænset.

Omregningsmetoderne, der skal anvendes for en given kontrakt ved tid t er:

Nominel varians * (aktuel) varians _{t} (uden cap på volatilitet)

Nominel varians * min ((aktuel) varians _{t} volatilitets-cap²) (med cap på volatilitet)

hvor: (aktuel) varians _{t} er en funktion af kvadratroden af realiseret og indirekte volatilitet, dvs.:

$$(\text{aktuel}) \text{ varians}_t = \frac{t}{T} \times \text{realiseret volatilitet } (0,t)^2 + \frac{T-t}{T} \times \text{implicit volatilitet } (t,T)^2$$

- Volatilitetsswaps

Analogt med variansswaps skal følgende omregningsformel anvendes til volatilitetsswaps:

— Nominel vega * (aktuel) volatilitet _{t} (uden cap på volatilitet)

— Nominel vega * min ((aktuel) volatilitet _{t} ; volatilitets-cap) (med cap på volatilitet)

hvor den (aktuelle) volatilitet t er en funktion af den realiserede og indirekte volatilitet.

4. Barrier-optioner (knock-in knock-out)

Antallet af kontrakter * den beregningsmæssige kontraktstørrelse * den underliggende kapitalandels markedsværdi * delta

